(170)

W-1

உ

பிரம்மவித்தை

என்னும்

வேதாந்த ஜட்ஜிமெண்டு.

ஸ்ரீமான், சந்திரசேகர சுவாமிகள்,

ஸ்ரீமான், பரூர்-சேஷகிரி அய்யங்கார்,

ஸ்ரீமான், கோ-செங்கல்வராயராஜா

இவர்களால்

திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டு,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களால்

தமது

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

இதன் விலை] [ரூபா 1.

முகவுரை.

இந்த கிரந்தமானது ஸத்தியோ மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதா யிருக்கிறது. ஒருவன் இரண்டு நாழிகையில் மோக்ஷத்தை அடையவேணுமென்று அவசரப்படுவானேயானல், அவன் இந்த புஸ்தகத்தைத்தான் பார்க்கவேணுமென்று **3**-வது முதல் **46**-வது பிரிவுகளால் தெளிவா யேற்படுகிறது. சரீரம் ஸ்திரமில்லாததினல் யாவரும் அவசர முள்ளவர்களாகவே இருக்கிருர்கள். அதனல் யாவரும், இதைத்தான் பார்க்கவேணுமென்று தாத்பரியம், மேலும், **25, 26**-வது பிரிவுகளால் ஜாதி மதாபிமானமில்லாதவரால் இந்தப் புத்தகம் செய்யப்பட்டதென்று யேற்படுகிறது. அனேக கிரந்தங்களைப் பார்த்தவர்களை, தேகத்திலிருந்து ஜீவனைப் பிரித்து ஜீவேஸ்வர ஐக்கியத்தைச் செய்யுமென்ருல் அப்படிச் செய்ய சக்தியற்றவர்களாய் சாஸ்திர வாதங்களைமட்டில் எடுத்துச் சொல்லுகிருர்களே யல்லாமல் அனுபவத்தைக் காட்ட அவர்களால் சாத்தியப்படவில்லை. இந்த கிரந்தத்தைப் பார்த்தவர்களுக்கு அப்படிச் செய்ய சாத்தியப்படும். **7**-வது முதல் **41**-வது பிரிவு வரையில் ஜீவேஸ்வர ஐக்கியத்தையும்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ஓம் சுபமஸ்து.

உ

பிரம்மவித்தை

என்னும்

வேதாந்தஜட்ஜிமெண்டு.

கணபதி.

நித்தியா நந்தமாகி நிட்கள சொரூப மாகிச்
சத்தியாய்ச் சிவமுமாகித் தாணுவா யுலகுக் கெல்லாஞ்
சித்தியாய் முத்தியாகித் திகழ்பர மார்த்த மாகி
யத்தியி னுருவமான வண்ணலை வணங்கு வோமே.

சுப்ரமணியர்.

மடமையெனுஞ் சத்தியினால் விளைந்த தான
மலத்திமிரக் கிரிநூறி மாயா பந்தந்
துடருபவக் கடல்விளக்குஞ் சம்சா ரத்தின்
றொடர்பில்வரு வினைக்கொடுஞ்சூர்க் கடிந்த தூயோ
னடர்மலையத் துயர்முனிவற் குறைத்தற் குண்மை
யமரர்சிறை மீட்டயனைச் சிறையில் வைத்துச்
சடமாயை சூரன்மயில் மடக்கி யேறுஞ்
சரவணனா யகனிருதா டலைமேற் கொள்வாம்.

பராபரம்.

பூரணங் களுக்கு முன்னே பூரண மாதியாகி
யாரணங் களுக்கு முன்னே யராண மாகியெல்லாக்
காரணங் களுக்கு முன்னே காரண மானசோதி
நீரணங் கமைந்த வேணி நிமலனை நினைதல் செய்வாம்.

பராபரை.

பராபரையாய்ச் சத்தியைந்தாய்ப் பூதந்தானாய்ப்
பலவுலகாய்ப் புவனவண்டப் பரப்பாய் மேலுஞ்
சராசரமா யனைத்துயிராய்ப் படைத்தெல் லாந்தான்
ஜகமென்னுஞ் சிறுவீட்டிற் சரித்து வாழப்

புராதனமாய்க் காத்துவிளை யாடிப் பின்னர்
புனல்வடிவா யெழுந்தருளிக் கற்பாந் தத்தில்
நிராதரமா யனைத்துமழித் தெல்லாந் தானாய்
நிறைந்துநின்ற பராபரையை நினைந்துய் வோமே.

நந்தி.

முந்துசஞ் சிதங்கடீர மும்மலக் கங்குல்மாற
இந்தியப் புலக்கண்மாய விதயமொட் டலர்ந்துபூப்ப
அந்தியோ டுதயமில்லா வாதித்த னகத்திற் றோன்ற
நந்தியெம் பெருமான்பாத நளினமென் சிரமேல்வைப்பாம்.

திருமால்.

பார்புனல் தீக்கால்வானம் பலவித புவனமண்ட
மேர்பெற வுலகமெல்லா மினிதெனத் தோன்றியெங்கும்
நேர்பெறு உருவமாகி நின்றிடு மாயைநீங்கக்
கார்செறி வண்ணத்தண்ணல் கழலிணை கருத்துள்வைப்பாம்.

மாதவர்கள்.

பூதலந் தனிலுமிக்க பொன்னுல கதனி லுந்தான்
பாதலந் தனிலுந் தூய பழமறை யாய்ந்து தேர்ந்து
சாதலும் பிறப்புமில்லாத் தத்துவ ஞானமுள்ள
தீதில்மா தவர்கடங்க டிருவடி சிரமேற் கொள்வாம்.

நூன்முகம்.

சிஷ்யகுரு ஸம்வாதம்.

1. சிஷியன்.

அஞ்ஞானமாவது என்ன?

ஆசாரியன்.

தன்னைத்தான் அறியாமல் இதரகாரியங்களில் பிரவர்த்திக்கிறதற்கு அஞ்ஞானமென்று பெயர்வைத்திருக்கிறார்களேயொழிய, அஞ்ஞானமென்று ஒரு வஸ்து இல்லை. அஞ்ஞானமென்றால் அறியாமையேயாம்.

2. சிஷியன்.

மாயையாவது என்ன?

ஆசாரியன்.

மாயையென்றால் பகவானுடைய காரியங்களேயாம், மாயையென்று ஒரு வஸ்துவும் இல்லை.

3. ஆசாரியன்.

நீ இவைகளை ஏன் விசாரிக்கிறாய்?

சிஷியன்.

சுவாமி! மோட்சத்தை அடையவேண்டியதற்காக விசாரிக்கிறேன்.

ஆசாரியன்.

மோட்சமாவது விடுதலை. விடுதலை என்றால் அதற்கு முந்தி எதினாலேயாவது பிடிப்பு இருந்திருக்கவேண்டும், பிடிப்பு என்றால் பந்தமென்று அர்த்தம். மோட்சத்தைக் கோருகிற நீ இருபத்துநாலு தத்துவங்களில், யெந்த தத்துவம் உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ அதை அறிந்து விடுதலை பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியதேயல்லாமல், மாயை, அஞ்ஞானம், ஜெகத்சிருஷ்டி முதலானவைகளை விசாரிக்கவேண்டிய தவசியமில்லை.

4. சிஷியன்.

எனக்கு ஏன் ஞானமில்லை?

ஆசாரியன்.

கறுப்பு, சிகப்பு, ருசி, அருசி, பக்குவாபக்குவங்கள், ஸ்வர அட்சரங்கள், கணக்குகள், லாபாலாபங்கள், விவகாரங்களிலுள்ள ஞாய மனியாயங்கள் முதலானவைகளை ஞானமில்லாமல்தா னறிகிறாயோ?

ஆசாரியன்.

ஞானமில்லை என்று அஞ்ஞானத்தினு லறிந்தாயா? ஞானத்தினு லறிந்தாயா?

சிஷியன்.

ஐயா! இதனுல் எனக்கு ஞானமிருப்பதாக ஏற்படுகிறது. ஞானமென்றால் என்னமோ யென்றிருந்தேன்.

5. சிஷியன்.

எனக்கு ஏன் பிரம்மஞானமில்லை?

ஆசாரியன்.

பிரம்மஞானமென்று ஒன்று, இந்திரஞானமென்று ஒன்று, சந்திரஞானமென்று ஒன்று இருக்கிறதோ?

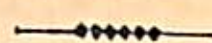
6. சிஷியன்.

எந்த வழியைப் பிடித்தால் மோட்சத்தை அடைந்து, நித்தியானந்தத்தைப் பெறலாமோ அந்த வழியைக் காட்டவேண்டும்.

ஆசாரியன்.

என்னத்தினுல் உன்னுடைய கால் நொண்டியாயிருக்கிறதோ அதை ஆலோசனைசெய்து பார். இதுதான் ஞானமார்க்கம். பிராப்தகாலம் வரவேண்டுமென்று சில சோம்பேரிகள் சொல்லுவார்கள், "சிரத்தாவான்லபத" ஞானமென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்லியிருப்பதால், அக்கரையுள்ளவன் ஞானத்தையடைவான்.

தத்துவசோதனைப்ரகரணம்.

7. என்னுடைய கால் ஏன் நொண்டியாயிருக்கிறதோ அதை யாலோசனை செய்யென்று சொன்னாரல்லவோ அதை இப்போது ஆலோசிக்கிறேன்.

8. என்னுடைய கால் ஏன் நொண்டியாயிருக்கிறது? இந்த நொண்டி சரீரத்தை நானே எடுத்துக்கொண்டதல்ல, நானே எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாக யிருந்தால் என்னிஷ்டப்படி நல்ல சரீரம் எடுத்துக்கொள்ளுவேன்.

2. என் தாயாருடைய கற்பத்திலேயே அல்லவோ, இந்த நொண்டி சரீரம் உண்டாயிருக்கிறது. என் தாயாருடைய கற்பத்திலே பிரவேசித்து, என்னுடைய காலை நொண்டிபண்ணின மனிதர்களாலே ஆகமாட்டாது.

3. நான் செய்த பாவத்திற்கு எவரோ கெற்பத்திலேயே சிட்சை கொடுத்திருப்பதாக ஏற்படுகிறது. அவர்தான் ஈஸ்வரனாக இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன்.

8. கெற்பத்திலேயே சிட்சை கொடுத்ததினாலே அதற்கு முந்திய ஜென்மத்திலே நான் செய்த பாவத்திற்குக் கொடுத்த சிட்சையாயிருக்கிறது.

9. இன்னும் இந்த ஜென்மத்தில் பாவம் செய்தால் வருகிற ஜென்மத்தில் எப்படி சிட்சை செய்வாரோ?

10. இதனால் நான் போன ஜென்மத்தி லிருந்தேன், இந்த ஜென்மத்தி லிருக்கிறேன், வருகிற ஜென்மத்தி லிருப்பேன்.

11. இவ்விதமாய் அந்தந்த ஜென்மத்தில் ஆலோசனை செய்தால் மும்மூன்று ஜென்மங்கள் தெரியவரும்.

12. மூன்று ஜென்மங்களிலும் நானிருப்பதாய்த் தெரியவருகிறபடியினாலே நான் நித்தியன்.

13. இதற்கு முந்திய ஜென்மத்தில் நானில்லாவிட்டால் எனக்குப் பாவமுமில்லை. என்னுடைய கால் நொண்டியாகமாட்டாது. பாவம் பண்ணாதவனை சிட்சிக்க நியாயமில்லை, பாவமில்

லாமல் சிட்சித்திருந்தால் அப்படி சிட்சித்தவன் ஈஸ்வரனுகமாட்டான்.

14. நான் போன ஜென்மத்தில் இறந்துபோயிருந்தால் இந்த ஜென்மத்தில் எப்படி பிறப்பேன் இறந்துபோகிறதென்றுல் இருக்கிற சரீரத்தை விட்டு வேருெரு சரீரம் எடுக்கிறதென்று தோணுகிறது.

15. எந்த தத்துவம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ அதை மோக்ஷார்த்தியானவர் விசாரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னூரல்லவோ அதை யிப்போது விசாரிக்கிறேன்.

16. நான் வருகிற ஜென்மத்தில் பசுவாகப் பிறந்தால் அப்போது கைகள் இருக்கமாட்டா தானத்தினுல் கைகள் இந்தச் சரீரத்திலேயே நின்றுவிடுகிறது. எனக்கு கைக ளிருந்தால் நான் எடுக்கும்படியான பசு சரீரத்திலும் இருக்கவேண்டுமல்லவோ அப்படிக்கில்லாமல் இந்தச் சரீரத்திலேயே நின்றுவிடுகிற தானத்தினுலே கர்மேந்திரியங்கள் என்னைப் பிடித்துக்கொண் டிருக்கவில்லை. கர்மேந்திரியங்கள் நானல்ல பசு சரீரத்திற்கு கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்துக்கு குறைவுபடுகிறது ஆனதினுல் கர்மேந்திரியங்கள் சரீர சம்மந்தமேயல்லது சரீரியாகிய எனக்குச் சம்மந்தமானவைகளல்ல.

17. வண்டாகப் பிறந்தால் சுரோத்திரேந்திரியமில்லை ஆனதினுலே இதுவும் முன்போலவே சரீர சம்பந்தமேயல்லது சரீரியாகிய எனக்குச் சம்பந்தமானதல்ல ஆனத்தினுல் ஞானேந்திரியங்களும் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

18. விருட்சமாகப் பிறந்தால் இருபத்துநாலு தத்துவங்களுமில்லையானதினுல் இருபத்துநாலு தத்துவங்களும் முன்போலவே சரீரத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளேயல்லாமல் சரீரியாகிய எனக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளல்ல. இருபத்துநாலு தத்துவங்களும் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. எல்லா தத்துவங்களும் சரீரத்தையே பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனுல் மரமானது எதை யறியுமென்றுல் ஸ்பரிசத்தைமாத்திரம் அறிகிறது. மரமாகப் பிறந்தால் எல்லா தத்துவங்களும் நசித்து அறிவுமாத்திரம் சேடித்து நித்தியமாக யிருக்கிறது. பின்னும் சர்ப்பத்திற்கு சட்சுசுரோத்திரேந்திரியங்கள் ஒன்றுக யிருக்கின்றன வௌவாலுக்

குப் பிராணபானங்கள் ஒன்றாக யிருக்கின்றன. இன்னும் அநேக பிரகாரங்களாக சரீரங்களுக்குத் தக்கபடி ஏற்றக்குறைச்சலாயும் ஸ்தானபேதங்களாயு மிருக்கிறது.

19. புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தக்கபடி சரீரங்கள் வந்துக்கொண்டும் போய்க்கொண்டு மிருக்கின்றன. ஆகையால் எனக்கு ஸ்திரமான சரீரமே யில்லை. ஆனத்தினால் சரீரம் நானல்ல. சரீரமும் என்னைப் பிடித்துக்கொண் டிருக்கவில்லை.

20. ஆனால் நான் எப்படிப்பட்டவன் என்றால் அந்த சரீரங்களுக்கு உண்டாகிற சுகதுக்கங்களை அறிகிறேன் ஆனதினாலே அறிவாகமாத்திரம் இருக்கின்றேன்.

21. பசுவாகப் பிறந்தால் அப்போது புல்லையல்லவோ புசிக்கவேண்டும். ஆகையால் ஆகாரங்கள் சரீரத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளேயல்லாமல் சரீரியாகிய எனக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளல்ல.

22. இன்னமும் இந்த தேகத்திலுள்ள செவிடு, ஊமை, வலி, வியாதிகள், காயங்கள் முதலானவைகள் இந்த தேகத்திலேயே நின்று மற்றொரு தேகத்திற்கு வராமலிருப்பதினாலே இவைகளும் சரீர சம்பந்தமேயல்லாமல் சரீரியாகிய எனக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளல்ல. இவைகளும் சரீரத்தையே பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல் சரீரியாகிய என்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

23. இந்த தாய் தந்தைகள் இன்னொரு சரீரம் எடுக்கும்போது எவ்வித முறையுள்ளவர்க ளாவர்களோ அல்லது சத்துருக்களோ அல்லது மித்திரர்களோ ஆனதினால் இவர்களும் சரீர சம்மந்திகள்.

24. இப்போது இந்த சொத்துக்கள் என்னுடையதென்றும், இன்னமும் அண்டைவீட்டுக்காரனுடைய சொத்துக்களை அபகரிக்க வெண்ணுகிறேன். அந்த அண்டைவீட்டில் நான் பிறந்தால் அப்போது இந்த வீட்டுச் சொத்துக்களையல்லவோ அபகரிக்க வெண்ணுவேன் ஆனதினால் எனக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் எவை ஆகையால் சொத்துக்களும் சரீர சம்பந்தங்களாகவே யிருக்கின்றன.

25. இப்பொழுது பிராமணனாக யிருக்கின்ற நான் இனி மிலேச்சனாகப் பிறந்தால் இந்த வர்ணாஸ்ரமாசார தருமங்கள் அப்போது இருக்கமாட்டா ஆனதினாலே இந்த வர்ணாஸ்ரமாசாரதருமங்களும் சரீரத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

26. இப்போது இந்த சைவமதத்தில் இருந்துக்கொண்டு வைஷ்ணவர்களைத் தூஷிக்கிறேன் வைஷ்ணவனாகப் பிறந்தால் வைஷ்ணவச் சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு சைவர்களையல்லவோ தூஷிப்பேன் ஆனத்தினாலே மதங்களும் சரீரசம்பந்தங்கள்.

27. இந்த சேஷகிரி அய்யர் என்கிற பெயர் பிறந்த பதினோராவது நாள் புண்ணியாவசன தினத்தில் தாய் தந்தையர்களாலே வைத்த பெயரல்லவோ அதற்கு முந்தி எனக்கு இருந்த பெயரென்ன என்னமோ அவர்களுக்குத் தோன்றியபடியே வைக்கிறார்கள்.

28. இப்போது எனக்கு நூறு வயதென்று வேதம் ஆயுசு விதித்திருக்கிறது. நான் குதிரையாகப் பிறப்பனேயானால் அப்போது எனக்கு பிரமாயுசு முப்பத்திரண்டல்லவோ ஆகையால் வேதம் சரீரத்திற்கு ஆயுசு விதித்ததேயல்லாமல் சரீரியாகிய யெனக்கு ஆயுசு விதிக்கவில்லை.

29. ஆனதினாலே மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் சரீரசம்பந்தங்களாய் சரீரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறதே யல்லாமல் சரீரியாகிய என்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் சதாமோட்சத்திலேயே யிருக்கிறேன்.

30. இதுவரையில் சோதனைசெய்து பார்த்ததில் ஒன்றும் என்னைப் பந்திக்காமல் நித்தியமாய் அறிவாகமாத்திரம் இருக்கிறேனென்று ஏற்படுகிறது. அறிவென்று சொன்னால் அறிவை உடைத்தானவன் ஒருவன் இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி யின்னம் ஆலோசிக்கிறேன்.

இந்த அர்த்தத்தைப்பற்றிதான் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சிஷகம் என்பதைப்பற்றி அடுத்த பிரகரணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

ஜீவன் முத்திப்பிரகரணம்.

31. அப்படி நித்தியமாய் அறிவாகமாத்திரம் யிருக்கின்ற யெனக்கு சரீரம் எப்பொழுது வந்ததென்றால் பாஞ்சபூதிக சிருஷ்டிக்குப் பின்பல்லவோ வந்தது. அதற்கு முன் எனக்குச் சரீரமேயில்லாமல் இருந்ததென்று வெளிப்படையாய் ஏற்படுகிறது. நான் நித்தியனாய் அறிவுமாத்திரமாக இருக்கின்றேன் என்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன்.

32. அறிவு என்றால் அறிவைக்கொண்டு அறிகிறவன் ஒருவன் இருக்கவேண்டும். அறிவைக்கொண்டு அறிகிற காரியங்களும் இருக்கவேண்டும். முதலில் அறிவைக்கொண்டு அறிகிறவனை நிச்சயிப்போமாக.

33. இந்த அறிவு நித்தியமென்று முன்னமே சொல்லியிருப்பதினாலே மகதாதி சிருஷ்டிக்கு முன்னும் இந்த அறிவை இருந்திருக்கவேணும். மகதாதிசிருஷ்டிக்கு முன்னும் இந்த அறிவைக்கொண்டு அறிகிறவனும் இருந்திருக்கவேண்டும்.

34. அப்படி மகதாதி சிருஷ்டிக்கு முன் இருந்தவன் எவன் பிரம்மதேவனா? விஷ்ணுவா? சிவனா? அது எவரோ ஒழுங்குபடி விசாரிப்பதில் ஏற்படுகிறவன்தான் அவன் இந்த ஜெகத்தை யுண்டுபண்ணினவன்தான் அப்போது இருந்திருக்கவேண்டும் ஆனால் இந்த ஜெகத்தை யார் சிருஷ்டித்தது?

35. இந்த ஜெகத்துக்கு முந்தி யிருந்த ஜெகத்முதலான சர்வத்தையும் சம்மாரஞ்செய்து எவன் மீந்தானோ அவன்தான் இந்த ஜெகத்சிருஷ்டிக்கு காரணனாக இருக்கவேண்டும்.

36. அப்படிக்கு யார் சர்வசம்மாரம் செய்தது? எல்லாப் புராணங்களிலும் சர்வசம்மார அதிகாரம் சிவனுக்கே யிருப்பதாக வெளிப்படையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதினாலே அப்படிப்பட்ட சிவன்தான் இந்த ஜெகத்துக்கு முந்தியிருந்த ஜெகத்து முதலான சகலத்தையும் சம்மரித்து மீந்து இந்த ஜெகத்சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரங்களுக்குக் காரணனாக இருக்கவேணும். சர்வசம்மாரமாவது அப்படிப்பட்ட சிவனைத்தவிர வேறே எவராவது ஒருவர் இருந்தாலும் வேறெந்த வஸ்து இருந்தாலும் சர்வசம்மாரம் ஆகமாட்டாது.

37. ஆனதினால் இந்த ஜெகத்சிருஷ்டிக்கு முந்தி யார் இருந்ததாக ஏற்படுகிறதென்றால் இந்த ஜெகத்துக்கு முந்தி யிருந்த ஜெகத்து முதலானவைகளைச் சம்மரித்து மீந்து சிவனல்லவோ இருந்தான். அப்போதும் நித்தியமா யிருக்கும்படியான அறிவு யிருந்ததானதினாலே இந்த அறிவைக்கொண்டு அறிகிறவன் அந்த சிவன்தானென்று வெளிப்படையாக ஏற்படுகிறது.

38. அந்த சிவன் இப்பொழுது எங்கே யிருப்பானென்றால் அந்த அறிவு இருக்கிறவிடத்தில் அவன் இருக்கவேண்டும். அறிவு அவனைவிட்டுப் பிரியா தானதினால் அவனிருக்கிற விடத்தில் அந்த அறிவு இருக்கவேண்டும். அந்த அறிவு எங்கேயிருக்கிறது? அந்த அறிவானது இந்த என்னுடைய சரீரத்தில் இருக்கிறதானதினாலே இந்த அறிவை உடைத்தான அந்த சிவனும் இந்த என்னுடைய சரீரத்திலேயே யிருக்கவேண்டும்.

39. ஆனால் அறிவு வேறு அந்த அறிவை உடைத்தானவன் வேறென்று சொல்ல இடமில்லை. எப்படியென்றால் ஜுவாலை வேறு, ஜுவாலையை உடைத்தான அக்கினி வேறென்று சொல்ல எப்படி இடமில்லையோ? அப்படிப்போலவே அறிவை உடைத்தான அந்த சிவன் வேறென்று சொல்ல விடமில்லை. எப்படி ஜுவாலையே அக்கினியாகவும், அக்கினியே ஜுவாலையாகவும் இருக்கிறதோ அப்படியே அந்தசிவனே அறிவாகவும் அந்த அறிவே சிவனாகவும் இருக்கிறான்.

40. ஆனதினாலே அறிவே சிவன், அந்த சிவனே அறிவு, அவனே பரப்ரமம், அந்தப்ரமமே நான்.

41. இதனாலேதான் பிரஞ்ஞானம், பிரம்மா என்றுந் தத்துவம், சீ தத்துவம் சீ என்று வேதமானது சொல்லியிருப்பதுமல்லாமல் "ததேகோ வசிஷ்டசிவக் கேவலோகமென்று" சங்கராச்சாரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த அர்த்தத்தைப்பற்றிதான் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

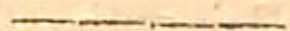
நைராசியப் பிரகரணம்.

42. இப்படி அறிவுமாத்திரமாக இருக்கின்ற என்னை எவனுவது அடிக்கலாமா, கத்தியினுல் வெட்டலாமா, அக்கினியினுலே கொளுத்தலாமா, தண்ணீரிலே நனைக்கலாமா, காற்றினுலே சோஷிக்கலாமா, பாஞ்சபூதிகங்களுக்கு சம்மந்தமானவைகளாலேதான் நான் சபரிசிக்கப்படுவேன். நான் ஒருவர் கையிலும் கண்ணிலும் தட்டுப்படுகிறவனல்லவே அறிவுமாத்திரமாக இருக்கின்ற எனக்கு இந்த சொத்துக்களாலேயும் ஈஷணத்திரவியங்களாலேயும், ராகத்துவேஷாதிகளினுலேயும், அன்னபானுதிகளினுலேயும், மானுபிமானங்களினுலேயும், லாபாலாபங்களினுலேயும் என்னபிரயோசனமிருக்கின்றது.

43. சரீரசம்மந்தமானவைகள் எத்தனை வந்தன, எத்தனை போகின்றன. எனக்குச் சொந்தமானது ஒன்றும் வரவுமில்லை, போகவுமில்லை. இப்போது காமக்குரோதாதிகள் எவ்விடத்தில் எப்படிப் போய்விட்டதோ இவ்வளவு நானறிந்த பின்பல்லவோ காமக்குரோதாதிகள் என்னை விட்டன. இதற்குமுந்தி போ என்ருல் போகுமா?

44. எவரோ, எந்த பறையனே, எந்த கழுதையோ ஒருவன் வீட்டில் பெண்ணுகப் பிறந்து மனைவியென்று முறை சம்பாதித்துக்கொண்டுவந்து சேர்ந்தாள். இப்பிரகாரமே புத்திரனும் வந்து சேர்ந்தான். இதைப்போலவே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முறையை கற்பித்துக்கொண்டு சந்தைக்கூட்டம்போல வந்து கூடியிருக்கிருர்கள். இந்த ஜென்மத்தில் இவர்களைப் போஷிக்கிறதும் வருகிற ஜென்மத்தில் அப்போதிருக்கிற இந்த முறையுள்ளவர்களைப் போஷிக்கிறதும் இப்போதிவ்விடத்தில் வீடுகட்டுகிறதும் நிலம் வாங்குகிறதும் இன்னம் எந்தெந்த விடத்தில் பிறப்பேனே அவ்வவ்விடத்திலு மிதேவேலைகள்தானு செய்கிறது? சீச்சீ அசங்கியம்.

சந்தேகம் தெளிதற்பிரகரணம்.

45. இப்போது நான் அடையவேண்டியதை அடைந்திருக்கின்றேனா, செய்யவேண்டியதைச் செய்திருக்கின்றேனா, இன்னம் ஏதாவது பாக்கி யிருக்கிறதா என்பதை விசாரிப்போம்.

46. "ஞானமே வமோக்ஷஹா" என்பதற்கு அறிகிறதுதான் மோக்ஷம். என்று சொல்லியிருப்பதினாலேயும், அறிந்த பின்பு ஒன்று செய்யவேண்டியதில்லை. என்று வெளிப்படையாய் அர்த்தங் கொடுப்பதினாலேயும் இனி நான் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

47. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் பரிட்சித்துமகாராஜன் சுகராலே ஞானோபதேசமடைந்தபின்பு மோட்சத்துக்கு வேண்டிய தபசு முதலான காரியங்கள் ஏதாவது இன்னும் இருப்பதாகச் செய்தானோ? ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாலே ஞானோபதேசம் பெற்றுக்கொண்ட அர்ச்சுனன்தான் ஏதாவது இன்னும் இருப்பதாகச் செய்தானோ நான்மாத்திரம் ஏன் செய்வேன்?

48. ஆனால் ஞானமடைந்தபின்பு பரிட்சித்துவுக்குச் சாவகாசமா யிருந்தபடியினாலே பகவானுடைய குணாதிசயங்களைக் கேட்டார் ஆனதினாலே நானும் அப்படியே செய்கிறேன் அப்படிச் செய்வதினாலே இப்போது தெளிவடைந்த மனம் மறுபடியும் கலங்காமலிருக்குமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அப்படித் தெளிந்தவர்கள் மறுபடியும் கலங்கிப்போனார்களோவென்றால் குடும்பியாயிருந்த ஒரு மஸ்தியத்தைப் பார்த்தமாத்திரத்திலே "சவுபரிஷி" என்பவர் சம்சாரியாய்விடவில்லையா? தனியாயிருந்த மச்சகந்தியைப்பார்த்து "பராசரிஷி" அவள்பேரில் மோகிக்கவில்லையா? மானுடைய சேர்க்கையாலே ரிஷியாயிருந்தபரதன் கெட்டுப்போகவில்லையா? ஆனதினாலே மனதை நம்பக்கூடாது. அடிக்கடி வேதாந்த காலக்ஷேப புராணஸ்ரவணங்களை நடத்திக்கொண்டே வரவேண்டும். பின்னும் வசிஷ்டாதிமகாரிஷிகள் விதிவாக்கியத்திற்கு உட்பட்டு நித்தியகருமானுஷ்டானங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்களானதினாலே நானு மப்படியே நடத்திக்கொண்டுவருவேன்.

49. நான் என்னை எப்போது பிரம்மமென்று அறிந்தே னே என்னைப்போலுள்ள ஸ்தாவரசங்காத்மாக்களாக இருக்கிற எல்லா ஜீவர்களும் பிரம்மமே. இதனுலேதான் "ஸர்வம், கல்வி தம்பிரம்மா" யென்று வேதம் சொல்லியிருக்கிறது. நான் இதுவ ரையில் இத்தியாதி வாக்கியங்களை உபசாரவாக்கியங்களென் றிரு ந்தேன். இப்போது என்னை பிரம்மமென்று அறிந்தபின்பு அந்த வாக்கியங்கள் யதார்த்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருப்பதாக ஏற்படுகிறது.

50. நித்தியம், பூர்ணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிரம்மம், சத்தியம், ஜீவன், சூட்சம், போதம், சாக்ஷி, கூடஸ்தன், தத்து வம், சதாநந்தம், ஜோதி, ஆத்மா, முத்தம், சிவம் முதலானவை கள் பிரம்மத்தினுடைய பெயர்கள்.

51. எல்லாச் சிவனும் பிரம்மமாக யிருந்தால் ஒருவரோ டொருவர் துவேஷிப்பானேன், சினேகிப்பானேன், என்று கே ட்டால் ஒரே விஷ்ணுவான பரசுராமன் தசரத ராமனேடு துவே ஷித்தானென்று ராமாயணம் சொல்லவில்லையா? பிரகலாதனனும் நாரதரும் விஷ்ணுவென்று பாகவதம் ஏகவிம்சதி, அவதாரசங்கற் பத்தில் சொல்லவில்லையா? அவர்கள் ஏன் விஷ்ணுபக்தி செய்தார் கள்? விஷ்ணுதானே தன்னிடத்தில் பக்தி துவேஷங்களை எப்படி பண்ணிக்கொண்டாரோ அப்படியேயென்று அறியத்தக்கது. பின்னும் கிருஷ்ணபகவான் தானே கன்றுக்குட்டிகளாக யிருந் துக்கொண்டு தன்னையே தான் மேய்த்துக்கொள்ளவில்லையா? அப் படியேதான் இப்பொழுதும்;

52. ஜீவன் பிரம்மமாக யிருந்தால் சிருஷ்டிக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறதா? என்று யோசிக்கிறபட்சத்தில் விஸ்வாமித்திரன் சிரு ஷ்டிக்கவில்லையா? அவர் ஜீவனல்லவோ! விஸ்வாமித்திரன் எந்த தேவதையாவது ஆராதித்து சிருஷ்டி அதிகாரத்தைப் பெற்ற னென்று எந்த புராணங்களிலும் சொல்லவில்லை.

53. பிரம்மதேவன் முதல் எறும்புவரையிலுள்ள ஜீவர்கள் நித்தியர்களென்றும், ஜீவர்கள் வேறே பரமாத்மா வேறே என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் பிரம்மதேவன் எல்லா ஜீவர்க ளுக்கும் முந்தியிருந்த ஜீவனென்று சொல்லுகிறார்கள் அப்படிக் கானல் பிரம்மதேவனும் நித்தியமாயிற்று அப்படிக்கு நித்திய

னுகயிருக்கின்ற சதுர்முகபிரம்மாவானவன் பகவானுடைய நாபிக்கமலத்தில் உண்டாவதற்கு முன்னிட்டு இருந்திருக்கவேண்டும் அப்படி உண்டாவதற்கு முந்தி இன்ன யிடத்தில் இருந்தானென்று எந்த புராணங்களிலு மகதாதி சிருஷ்டிப் பிரகரணங்களில் சொல்லவில்லை ஆனதினலே ஆத்மாவை புத்திரனுமாசியென்ற சுருதிவாக்கியப்படி பரப்பிரம்மமே திருமூர்த்திகள் முதல் எறும்புவரையில் தானகவே யிருக்கிறது ஜீவர்கள் வேறே பரமாத்மா வேறேயென்று சொல்ல இடமில்லை. பரமாத்மாவே எல்லாமாக விருக்கிறது என்று செவ்வையாக ஏற்படுகிறது.

54. பிரம்மத்துக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள சங்கதிகள் தெரியுமே இந்த ஜீவன் பிரம்மமாக யிருக்கிறபட்சத்தில் இதற்கு மவ்விதமாய்த் தெரியவேண்டுமே என்கிருர்கள் அந்தப் பிரம்மம் எங்கும் நிறைந்ததானபடியினலே அவ்வவ்விடத்திலேயிருந்து அறிந்துக்கொள்ளுகிறது அந்தப்படியே இந்த ஜீவனும் இந்த சரீரத்தில் நிறைந்திருப்பதினலே இதில் நடக்கிற காரியங்களையெல்லா மறிந்துக்கொள்ளுகிறது.

55. பிரம்மக்கியானியானவன் திரிகாலவேதியா யிருக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள் திரிகாலவேதியா யிருந்தால்தான் பிரம்மக்கியானம் ஸ்திரப்பட்டதா யெண்ணவேண்டியதென்று எந்த வேதாந்தத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த முக்காலத்தையும் சோதிடசாஸ்திரங்களும், கர்ன்ன எக்ஷணிமுதலான பிசாசுகளும் சொல்லுகின்றன, அவைகளை பிரம்மக்கியானியென்று சொல்லலாமோ?

56. சிஷியன்.

சுவாமி! இன்னெரு ஆட்சேபனை யிருக்கின்றது.

ஆசாரியன்.

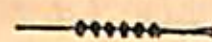
நீ இவ்விதமாய் ஆட்சேபனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் பிரம்மநிஷ்டையில் ததேகத்தியானமா யிருப்பது எப்போ? நீயும் என்னைப்போல புராணங்களைப் பார்த்தால் அந்த ஆட்சேபனைகளுக்கு சமாதானங்கள் ஏற்படும் அப்படி சமாதானங்கள் ஏற்படாவிட்டாலும் ஆத்மஞானத்துக்கு ஒரு கெடுதியுமில்லை.

சிஷியன்.

ததேகத்தியானமாவ தென்ன?

ஆசாரியன்.

நீ இதுவரையில் மனிதனுகிய நமக்கு எல்லாப் பொருட்க ளும் வேணுமென்று எப்படி அபிமானித்தாயோ அப்படியே பிர ம்மமாகிய நமக்கு இவைகளினுலே என்ன பிரயோசனமென்று அபிமானிக்காமல் சொஸ்தச்சித்தனுக யிருப்பதே ததேகத்தியா னம். அதுவே பிரம்மநிஷ்டை.

சிஷ்யசோதனை ப்ரகரணம்.

57. ஆசாரியன்.

ஓ சிஷியனே! நீ கண்கள் உடைத்தாயிருப்பதற்கு ஆத்மதரி சனம்தான் பிரயோசனம்.

சிஷியன்.

சுவாமி என்னைச் சோதிக்கவேண்டாம்? ஆத்மா பாஞ்ச பூதிக சம்பந்தமல்ல பாஞ்சபூதிக சம்பந்தமாயிருக்கிற இந்த கண் களுக்குத் தென்படாது ஆத்மா யிருக்கிறதென்று புத்தியினுல் அறியக்கூடுமேதவிற வேறென்றினுலு மறியக்கூடாது.

58. ஆசாரியன்.

சிஷியனே இன்னும் தபோயோகங்கள் முதலான எவ்வள வோ செய்யவேண்டியிருக்கிறதே அவைகளையெல்லாஞ் செய்து முடித்தாயா?

சிஷியன்.

சுவாமி மோட்சத்தை யடையவேணுமென்பது என்னுடைய கோறிக்கை. மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்றுல் அதற்கு முந்தி பந்த மொன் றிருக்கவேண்டுமே ஏதாவது என்னைப் பிடி த்துக்கொண் டிருந்தாலல்லவா அதில் நின்று விடுதலையாகவேண் டியது எது என்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது? என்று தத் துவசோதனை செய்துப்பார்த்ததில் ஒன்றும் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனநினுல் சதா மோட்சத்திலேயே யிருக்

கிறேனென்று தெளிவாய் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நான் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை.

59. ஆசாரியன்.

ஓ சிஷியனே! இதுவரையில் நீ எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டு உன்னையே பிரம்மமாகத் தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறாய் நானே இதைச் சொன்னால் நீ ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாதா அல்லது வேதம் தத்துவமஸி என்று சொல்லியிருக்கிறதே அதையாவது நீ ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாதா?

சிஷியன்.

சுவாமி தாங்கள் அவ்விதமாய்ச் சொன்னபோதிலும் வேதம் அவ்விதமாய்ச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் எல்லாம் பரோக்ஷமாக யிருக்கிறதேயல்லாமல் அபரோக்ஷமாக யில்லை. "ஞானமேவமோக்ஷஹா" அறிகிறதுதான் மோக்ஷமென்று வேதம் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் பரோக்ஷமாய்க் கேள்விப்படுகிறது மோக்ஷமென்று சொல்லவில்லையே? ஆனதினாலே யாவரும் தத்துவசோதனைசெய்து பிரம்மத்தை யறிந்தால்தான் மோட்சம் இல்லாவிட்டால் யில்லை,

60. 1. தத்துவமஸி அது நீயானு என்பதினாலே உபதேச வாக்கியமாயிற்று.

2. "அகம் பிரம்மாஸ்மி" நான் பிரம்மமாகிறேன் என்பதினாலே மேற்கண்ட உபதேசவாக்கியப்படி தத்துவசோதனை செய்துப்பார்த்ததில் சரியாயிருக்கிறதென் றொப்புக்கொண்ட வாக்கியமாயிற்று.

3. "அயமாத்மா" பிரம்மா இந்த ஆத்மா பிரம்மம் என்பதினாலே மேற்கண்ட உபதேச வாக்கியப்படி தத்துவசோதனை செய்துப்பார்த்ததில் மேலே சொல்லியபடி நிச்சயித்த வாக்கியமா யிருக்கிறதென்று ஏற்படுகிறது.

4. பிரக்ஞானம் பிரம்மா ஆராய்ந்து அறிந்த அறிவு, பிரம்மம் அறிவுதான் பிரம்மத்துக்கு ரூபமேயொழிய வேறே வடிவங் கிடையாதென்று அர்த்தமாகிறது.

61. ஆசாரியன்.

இன்னம் என்ன யோசிக்கிறாய்?

சிஷியன்.

சுவாமி அறிந்த வஸ்துவைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன்.

ஆசாரியன்.

நீ சொன்ன இவைகளெல்லாம் சரியே உன் மனதை சோதித்தேனேயொழிய வேறில்லை. "அகம் பிரம்மாஸ்மி" என்கிற மந்திரத்தை உனக்கு உபதேசிக்கிறேன் அதை ஜெபத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிரு பின்னும் கற்கண்டைக் கட்டியாய் வாயிற் போட்டுக்கொண்டு கற்கண்டினுடைய சுவையை நாக்கு அறிகிறதா? நாக்கின் வழியாய் அறிகிறது ஒன்றுயிருக்கிறதா? என்று கொஞ்சநேரம் யோசித்துப்பார்த்தால் அப்பொழுது அந்த சுவையை அறியும்படியான அறிவு ஒன்று இந்த சரீரத்தி லிருப்பதாக ஏற்படும் அந்த அறிவானது எப்போதும் புத்திக்குத் தென்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும் அதுதான் பிரம்மதரிசனம் அடியிலிருந்து தெளிந்துவந்தவன் செய்யவேண்டிய காரியம் இது.

62. சிஷியன்.

இவ்வளவு சுலபமானதினாலேதான் கட்வாங்கன் பார்த்த கோபஸ்திரீகள் முதலானவர்கள் இரண்டுநாழிகையில் மோட்சத்தை யடைந்தார்கள் இவ்வளவு சுலபமாக ஞானோபதேசம் செய்த தவங்களை ஜெகத்துக்கு சங்கராச்சாரியர் என்று எண்ணி சாஷ்டாங்க தெண்டனிடுகிறேன்.

63. ஆசாரியன்.

ஓ சிஷியசிகாமணி! நமக்கு குருதட்சணை கொடுங்காணும்.

சிஷியன்.

என்ன கொடுக்கும்படிச் சொன்னாலும் அதைக் கொடுக்கிறேன்.

ஆசாரியன்.

நீ பாகவதாதிப் புராணங்களைப் பார்த்து அவைகளுடைய பொருள்களும் நான் உனக்கு உபதேசம்செய்த பொருள்களும் ஒத்துமையா யிருக்கும்படியான இடங்களில் நீ சந்தோஷப்படுவாயே அதுதான் நமக்கு குருதட்சணை.

64. சிஷியன்.

அனுபவத்தினுலும், தத்துவமஸீ முதலாகிய வாக்கியார்த்த ங்களினுலும் ஜீவேஸ்வர பேத மில்லையென்று தெரியவருகிறது சிலவிடங்களில் வாசித்துக்கொண்டுவரும்போது ஜீவேஸ்வர பேதமாக ஊகம் ஏற்படுகிறது கைவல்யக்காரர் அத்வைதியாயிருந் தும் அச்சுவத்தம் என்கிற விருட்சத்தில் இரண்டு பட்சிக ளிருக் கின்றன அவைகளில் ஒன்று ஜீவன் ஒன்று ஈஸ்வரனென்று பே தமாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிறுன் அச்சந்தேகந் தெளியச் சொல்ல வேண்டும் இதுதான் **56**-வது பிரிவில் நான் கேட்கவந்தது.

ஆசாரியன்.

நீ அத்வைதியாயிருந்தும் தத்துவசோதனை செய்கிறகாலத் தில் ஜீவேஸ்வர பேதமாகச் சொல்லியிருக்கிறுய் அந்தப்படி விவ காரகாலத்தில் பேதமாகச் சொல்லாவிட்டால் சொல்லும் சங்கதி ஏற்படாது. எப்படியென்றுல், சரீரத்தில் முள்ளு தைத்திருக்கி றது என்று சொல்லும்போது முள்ளு யிருக்கிறதாகவும் கண்டுபி டிப்பது பிரயாசம். என்னுடைய வலதுகால் பெருவிரல் நுனியில் முள்ளு தைத்திருக்கிறதென்றுல் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கண்டுபிடி-க்கக்கூடும் ஒரே சரீரமாக விருந்தும் ஏற்படும்பொருட்டு வலது காற்பெருவிரல் நுனியென்று பேதப்படுத்திச் சொல்லவேண்டிய தாய் நேரிட்டது. இப்படியே சங்கதிக்குத் தக்கபடி இருக்குமெ ன்று அறிந்துக்கொள்ளவேண்டியது.

2. கைவல்யக்காரர் சொன்னபடிக்கு பகவத்கீதையிலும், பாகவதம் கிருஷ்ணுவதார சந்தர்ப்பத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது அந்த அஸவத்த விருட்சமென்பது எப்படி யிருக்கிறதெ ன்று விசாரித்தாயா? மேலே வேர் கீழே கிளையாக யிருப்ப தாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விருட்சத்துக்கு வேர் மேலே யும் கிளை கீழேயும் இருக்குமா? இப்படிப்பட்ட விருட்சமே யில்லை. அப்படிப்பட்ட விருட்சம் இருந்தாலல்லவா அதில் இர ண்டு பட்சிகள் அல்லது ஒன்று இருக்கிறதாயென்று விசாரிக்க வேண்டும். பிறக்காதவனுடைய சாவைப்பற்றி விசாரப்பட்டவ னுண்டோ? விவாகமே இல்லாதிருக்கும்பொழுது தீர்ப்பு உண் டாயிருக்குமோ? அறுபதுநாழியும் தியாஜியமென்று எழுதியிரு க்கிறதென்றுல் அப்படிப்பட்ட பஞ்சாங்கம் ஒன்று இருக்குமெ

ன்று என்னுகிறவனும் உண்டோ! அந்த அஸவத்த விருட்சத்து மாயாவிருட்சமென்றும், சமுசார விருட்சமென்றும் சொல்லப் படுகிறது அப்படிப்பட்ட விருட்சத்தை இருக்கிறதாய் ஒப்புக் கொண்ட மாயாவாதிகள் ஜீவேஸ்வர பேதமாகச் சொல்லுவார் கள் இந்த சங்கதியைப்பற்றி பாகவதத்தில் எப்படி சொல்லப் படுகிறதென்றால் ஓ பகவானே! எல்லர்ம் நீயாகயிருக்க மாயாவிரு ட்சத்தில் பேதமாகச் சொல்லப்படுகிறாய் எப்படிச் சொன்ன போதிலும் அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களெல்லாம் உன்னையே வந்தடைகிறதென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை ஸ்தோத்திரஞ் செய் கிறார்கள்.

உபன்னியாசம்.

2. பிரம்மவித்தையாவது? பிரம்மத்தை அறிவிக்கும்படி யான வித்தை பிரம்மவித்தை என்னப்படும்.

வித்தையென்றால் படிப்பு, படிப்பு படித்துவரவேணுமேயல் லாமல் கர்மத்தினால் வரமாட்டாது வர்ணாச்ரமாசார தருமங்கள், நித்திய நைமித்தியாதி கருமங்கள், தீர்த்தயாத்திரைகள், பக்தி வைராக்கியங்கள் முதலானவைகளால் பிரமக்யான முண்டாகவே ணுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பரிட்சித்தானவன் மேலே சொல்லிய கருமங்கள் யாவும் தப்பாமல் செய்து அந்தப்படியே பிரஜைகளையும் செய்யும்படிக்குச் செய்வித்தும், தருமதேவதை யை நாலுபாதங்களோடு கலியுகத்தில் நடக்கும்படியாக நடப்பி வித்தும், பிரம்மக்கியானம் வராமல் சுகராலேயல்லவோ பிரம்ம க்யானத்தை யடைந்தான். பிரம்மக்கியானத்திற்கு உபதேசம் காரணமாக யிருக்கிறதேயொழிய கருமம் காரணமாகவில்லை. இன்னம் மோட்சத்தை யடைந்த அநேகர் பிரம்மவித்தையை உப தேசித்துக்கொண்டு மோட்சத்தை யடைந்தார்கள். பாகவதாதி புராணங்களால் ஏற்படுகிறது. "நகர்மணா" என்கிற சுருதியிலே சுருமத்தினால் பிரம்மக்யானம் வருகிறதா யிருக்கிறபட்சத்தில் கருமத்தைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கும்போது உபதேசமில் லாமல் பிரம்மக்யானம் வந்துவிடவேணும் ஆனதினால் இந்தப் பிரம்மவித்தையை வாசித்தே ஆகவேணுமென்று சித்தாந்தப்படு

த்தி இந்த கிரந்தத்துக்கு பிரம்மவித்தையென்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இதை அத்தியாத்மவித்தையென்று சொல்லலாம்.

இவ்வளவு சங்க்ஷேபமாக வேதாந்தசாஸ்திர மிருக்குமா? இந்த சங்க்ஷேப கிரந்தத்தினல் மோக்ஷங் கிடைக்குமா என்கிற சங்கைக்குப் பரிகாரம்.

கட்வாங்கமகாராஜா இரண்டுநாழிகையில் ஞானுபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு மோட்சத்தை அதற்குள் அடைந்தானென்று பாகவதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போது வேதாந்தசாஸ்திரமானது எவ்வளவு சங்க்ஷேபமாகயிருக்கவேணுமோ அதை யோசித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ஆனல் பரிட்சித்தானவன் விஸ்தார கிரந்தமான பாகவதத்தைச் சுகரிடத்தில் ஏன் கேட்டானென்றுல் குதோகலத்தினல் கேட்டான் இன்னுமிருந்தால் இன்னுங் கேட்பான்.

அப்படி விஸ்தார கிரந்தத்தைக் கேட்டவன்தான் மோட்சத்தை அடையவேண்டுமென்கிறதாக யிருக்கிறபட்சத்தில் கட்வாங்கனுக்கு மோட்சம் வந்தது பொய்யாக யிருக்கவேணும் பரிட்சித்து கேட்ட பாகவதத்தை யாவருங்கேட்டு மோட்சம் அடைந்திருக்கவேண்டும்.

ஆனதினல் யாவரும் மோட்சத்துக்கு வேண்டிய இந்த கிரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறது அவ்வளவு தெரிந்துக்கொண்டு பின்பு குதோகலத்தினல் விஸ்தார கிரந்தங்களைக் கேட்டார்கள்.

1-வது பிரிவைக் குறித்து உபன்னியாசம் அஞ்ஞானம் என்று ஒன்று இருப்பதாக அஞ்ஞானத்தின லறிந்தார்களோ அல்லது ஞானத்தின லறிந்தார்களோ அஞ்ஞானத்தினல் அறிந்திருந்தால் அப்படி அறிந்தவிஷயமானது தப்பாக யிருக்கவேண்டும் அல்லது ஞானத்தினல் அஞ்ஞான மிருப்பதாக அறிந்திருந்தால் அப்போது இவனுக்கு ஞானமிருக்கிறதென்றும், அதனல் அறியக்கூடுமென்று ஏற்படுகிறது. இதனலேயும் 4-வது பிரிவினலேயும் அஞ்ஞானமில்லையென்றும், ஞானந்தா னிருப்பதாயும் தெளிவாக ஏற்படுகிறது.

2. மாயை வந்து மூடிக்கொண்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதினாலே மாயை இவ்விதமாய் வந்து இன்னத்தினாலே மூடினதென்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். எந்த ரூபமாய் வந்து எதினாலே மூடினதென்றால் அவர்களுக்குச் சொல்ல சக்தி யில்லை. மாயை என்பது ஒரு தேவதையுமல்ல மனிதர்களை வஞ்சிக்க சிருஷ்டியானதுமல்ல மாயாதத்துவமென்று ஒன்று இருக்கிறது அது வந்து மூடுகிறதென்று சொல்லுவார்களாக்கும் அதனுடன் பிறந்த மகதத்துவம், அகங்கார தத்துவங்கள் இவர்களை என்ன செய்கின்றன மாயாதத்துவத்துக்கும் மட்டில் நம்மை மூடும்படியான வல்லமையை யார் தந்தார் அப்படி பகவானே மாயையை உண்டுபண்ணி மனிதர்களை வஞ்சிக்கும்படியே விருப்பானேயானால் அவன் பகவானாவானா? அப்படிப்பட்ட வஞ்சகன் நமக்கு நல்ல பதவியைக் கொடுப்பானோ கொடுக்கமாட்டான்.

தமிழ்ப்பேசுகிறேன் தெலுங்கு பேசாமல் பண்ணிவிட்டது அந்த மாயைதானோ?

அப்பியாசம் செய்யாததினால் வரவில்லை.

இன்னமும் எனக்கு மிலேச்சபாஷை தெரியாது அப்படித் தெரியாமல் பண்ணிவிட்டது அந்த மாயைதானோ?

ஞானமார்க்கத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு சோம்பேரித்தனத்தை அடைந்திருக்கிறவர்கள் மாயை வந்து மூடுகிறதென்றும் அஞ்ஞானமொன்றிருக்கிறதென்றும் நல்ல காலம் பிறக்கவேண்டுமென்றும் பலவிதமாகச் சொல்லி காலத்தை விருதாவாகக் கழிக்கிறார்கள் ஆனதினால் மேற்கண்ட 2-வது பிரிவில் சொன்னதே சரி.

3. மோக்ஷார்த்தியானவன் பக்தி செய்யவேண்டுமென்று சிலரும், ஸத்கருமம் செய்யவேண்டுமென்று சிலரும், சாதனசதுஷ்டயத்தை யடையவேண்டுமென்று சிலரும், மகாவாக்கியார்த்தங்களை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சிலரும், யோகாப்பியாசஞ் செய்யவேண்டுமென்று சிலரும் இன்னும் அனேகவிதமாய்ச் சொல்லி சந்தேகம் உண்டுபண்ணுவதினாலே அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு இன்னதுதான் செய்யவேண்டும் மற்றது செய்யவேண்டியதில்லையென்று அந்த மோக்ஷமென்கிற வார்த்தையிலேயே நியாயங் காண்பிக்கப்பட்டது.

4. இருக்கிறது ஒரே ஞானம் ஸ்வரத்தை யறிந்தால் ஸ்வாக்கியானம், தாளத்தை யறிந்தால் தாளக்கியானம் இப்படியே பிரம்மத்தை யறிந்தால் பிரம்மக்கியானம், பிரம்மக்கியானமென்று தனியாய் ஒன்றில்லையென்று தாத்பரியம்.

5. எனக்கு தீர்க்க ஹிர்ஸவ ஸ்திரீ ஜராவியாதிகளோடு கூடிய சரீரம் ஏன் வந்ததென்று ஆட்சேபித்துக்கொள்ளலாம் கெற்பத்திலிருந்து வராத அடையாளங்களைப்பற்றி ஆட்சேபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. பூர்வ ஜென்மம் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிற சாஸ்திரங்களை மிலேச்ச ஜாதிகள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. அவர்களைக்கூட சம்மதிக்கும்படியாய் கெற்பத்திலேயே உண்டான குறைவை சிட்சையாகக் காட்டி சிட்சைக்கு முந்தி குற்றம் நடந்திருக்கவேண்டும் அப்படி குற்றம் செய்தகாலம் பூர்வஜென்மமாக யிருக்கவேண்டுமென்றும் காண்பித்து அவர்களுடைய மதங்கள் இதனுல் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

7-வதுமுதல் **30**-வது பிரிவுவரையில் விவகாரகாலமானதிணுலே போதமாகும்பொருட்டு ஜீவேஸ்வரபேதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

7-வதுமுதல் **41**-வது பிரிவுவரையில் ஒரேபிரகரணமாயிருக்கலாம் விவேகம் உண்டாவதற்கு இரண்டு பிரகரணங்களாகச் சொல்லப்பட்டது.

முன் பின் ஜென்மம் இல்லையென்கிற மிலேச்ச ஜாதிகள் மதங்கள் கண்டிக்கப்படுகின்றன.

16, 17, 18-இவைகளிணுலே கர்மேந்திரியங்களுக்கு மேற்பட்டது ஞானேந்திரியங்களென்றும், ஞானேந்திரியங்களுக்கு மேற்பட்டது அந்தக்கரணங்களென்றும், அந்தக்கரணங்களுக்கு மேற்பட்டது ஆத்மாவென்றும் இந்திரியாண்ணியா பாரண்ணியா ஹு ஹு என்கிற பகவத்கீதை வசனப்படிக்கு ஆத்மதரிசனம் பண்ணப்பட்டது.

3-க்கு அறிகிற காரியமாவது பிரம்மத்தினுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரகாரியங்களையும் தன்னையுமென்று யெண்ணத்தக்கது.

50-க்கு நித்தியனுக யிருக்கிருனென்ருல் பிரம்மமாக யிருக்கிருனென்றும், சாந்தத்தை யடைந்தானென்ருல் பிரம்மத்தை யடைந்தானென்றும், ஸமபாவனேயென்ருல் பிரம்மபாவனேயென்றும், ஸத்தியவாதியென்ருல் பிரம்மவாதியென்றும் தாத்பரியம். மண் மண்ணேடு போயிற்றென்றும், விண் விண்ணேடு போயிற்றென்றும் ஜனங்கள் வழக்கமாகச் சொல்லுகிருர்கள். அதில் விண்ணெனன்பது பிரம்மம், பிரம்மம் பிரம்மத்தோடு கலந்ததென்று தாத்பரியம். இவ்விதமாக ஒவ்வொருபெயருக்கும் அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளத்தக்கது. சிலர் பிரம்மக்ஞானத்தை அடையவேண்டியதற்குச் சத்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிருர்கள்.

இவர் ஸத்தாயிருந்தாலல்லவோ இவர் செய்யும்படியான கருமம் ஸத்தாகும். விழுப்பினல் செய்த கருமம் விழுப்பல்லவா! ஸத்தென்ருல் பிரம்மம். பிரம்மக்ஞான மில்லாதவன் அசத்து. அவன் செய்த கருமம் அசத்தாகும்.

பக்தியும் ஞானத்தில் அடங்கியிருப்பதினுலே அதைத் தனியாயெடுத்து இந்தக் கிரந்தத்தில் சொல்லப்படவில்லே.

ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீரங்கள் அவைகளே அபிமானித்த விஸவதைஜஸ் பிராங்கர்கள் ஸத்துவம் ரஜோதமோகுணங்கள் பஞ்சகோசங்கள், ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுப்தி இவை முதலானவைகள் அவித்தையினுல் அத்திரோபமென்றும், கைவல்லியமுதலிய பூர்வீக கிரந்தங்களில் சொல்லியிருக்கின்றன. அவித்தையென்ருல் படிக்கவில்லேயென்று அர்த்தமாகிறது அத்தியாரோபமென்ருல் இல்லாததை விருதாவாக ஏற்றிக்கொண்டதென்று ஏற்படுகிறது. படிக்காத மூடத்தனத்தினுல் ஏற்றிக்கொண்ட மேற்கண்ட ஸ்தூல சூட்சுமாதிகள் கிளிஞ்சலில் எப்படி வெள்ளி யில்லேயோ? அப்படிப்போலவென்று அவைகளேச் சொல்லாமல் தள்ளிவிடப்பட்டிருக்கின்றன. மூடத்தனத்தினுல் மேற்கண்ட ஸ்தூல சூட்சுமாதிகளே மாத்திரம் சொல்லுவார்கள் இன்னமுங்கூட அனேகத்தை விருதாவாக ஏற்றிக்கொள்ளுகிருர்கள்.

சிவசுப்ரமணியர் துணை.

வேதாந்தஜட்ஜிமெண்டு.

இரண்டாம் பகுதி.

ஸர்வ லோகாதீதமாயும், தேஜோமயமாயும், சச்சிதானந்த மாயும் ஞானஸ்வரூபமாய் விளங்காநின்ற விவேகமாகிய குரு மூர்த்தியை அவிவேகத்தாற் றமதகுணம் மேலிட்டு நானெனதெ ன்கின்ற மோகபாசமுடைய சம்சார விருட்சரூபனாய், புத்ர மித்ர களத்ராதிகளாகிய கிளைகளைத் தாங்கி காமாக்னியால் வெதும்பி ஜலாபேட்சை கொண்டதுபோலவும் வலையி லகப்பட்டு விடுவித் துக்கொண்டு போகின்ற மானைப்போலவும், ஜீவரூபனான சீடன் அதிதீவிர பரிபாகத்தாற் றரிசித்து நமஸ்காரமுஞ்செய்து கை கூப்பி ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சொரிந்து உடல், பொருள், ஆவியு மாசானுக்குத் தத்தம்பண்ணி குருராயனே நினது கிருபாகடாட் சத்தால் ஜனன மரணமென்கின்ற பவக்கடலையும் தேகாதிப்ரபஞ் சங்களிட வுற்பத்திலயங்களையும் ஜீவபர ஐக்யானு சந்தானமுந் தெரியச்சொல்லி கிர்தகிர்த்தியனாகச் செய்யவேண்டுமென்று நிஜ பக்திபாவத்தாற் றுதிக்க அவ்வாசான் சந்தோஷத்தாற் கிருபை கூர்ந்து ப்ரமரகீடகஞாயமாய் சீடனை அருகிலழைத்து சன்னிதா னத்திலிருத்தி பரிபூரண த்ருஷ்டியாற் பார்த்து சமரசத்தால் மன த்திற் கருதி ஆபாதகமஸ்தபரியந்தமுந் தமது கைகளினாற் றடவி அவலோகனமனன அங்கமென முத்திட்சையுஞ்செய்து சொல் லத்தொடங்கினார்.

கேளும் சுத்தப்பிரம்மத்திற் கற்பிதமான மாயை யுற்பத்தி யானதாற் கன்மஜனிதங்களான தேகங்களுமுண்டாய் அவைக ளில் அந்தக்கரணங்கள் ப்ரதிபலித்ததால் சுவர்க்க நரகம் இகபர மெனவும் பந்தமோட்சம், சராசரம், ஆதி யனாதி, ஏக மனேகம், அண்டபிண்டம், கண்டமகண்டம், பின்னாபின்னம், கார்யாகார் யம், ப்ர்யாப்ர்யம், ஸ்தூலஞ் சூட்சுமம், ஞான மஞ்ஞானம், சத் தசத்து, ப்ரவர்த்தி நிவர்த்தி, இதமகிதம், மானாபிமானம், கன்ம மகன்மம், தன்ம மதன்மம், சுத்த மசுத்தம், பக்குவ மபக்குவம், ஏற்றக்குறைச்சல், தூரஞ் சமீபம், தூக்க முழிப்பு, லாபாலாபம், காம நிஷ்காமம், சீதள வுஷ்ணம், யுக்தாயுக்தம், ஆசை நிராசை,

சோக மோகம், ஆபத்து சம்பத்து, சுபாசுபம், இராகத்வேஷம், இவைமுதலான தொந்தங்களாலே பிறந்திறக்கின்றவர்கள் அவயவங்களோடுகூடின தேகந் தானல்லவென வறிந்து தான் தேகியென மனதில் நிஜத்தை யறிந்தவனே மோட்சாதிகாரியென வறியப்படும்.

கேளும் இப்பூமியின்கண் அண்டஜ ஸ்வேதஜ உத்பிஜ ஜராயுதங்களென நான்குவித யோனியிலும் உற்பத்தியான வெழுவகைத் தோற்றத்திற் றெய்வபேதங்கள் **11**-லட்சம், மானிடபேதங்கள் **9**-லட்சம், மிருகபேதங்கள் **10**-லட்சம், பறவைபேதங்கள் **10**-லட்சம், நீர்வாழும்பேதங்கள் **10**-லட்சம், ஊர்வனபேதங்கள் **15**-லட்சம், மரம் கொடி செடி மலை தாபரங்கள் **19**-லட்சங்கூடி **84**-லட்ச தேகபேதங்களில் இகலோக பரலோக ஞாபக சக்தியுடையது உத்தமசரீரமெனவும், பரலோகமறியாம லிகலோகமாத்திரமறிந்து யிருக்கின்றது மத்திமசரீரமெனவும் இகபரலோகங்க ளிரண்டையு மறியாமல் சலனமில்லாது தாபரமாயிருக்கின்றவை அதமசரீரமெனவும் இவ்விதமான உத்தம மத்திம அதம சரீரங்களில் மத்திம அதமசரீரங்களுக்கு மோட்சங்களில்லாமல் உத்தமசரீரங்களாகிய மானிடதேகங்களுக்கே மோட்சாதிகார சக்தி கிடைத்திருக்கின்றது. அப்படிக் கிருந்தும் அம்மானிடரில் பாஷண்டர் இகலோக காமி பரலோக காமி நிஷ்காமி முமுட்சு அப்யாசயோகி ஆரூடஞானியென வெழுவகைப் பேதத்தால் ஒப்பியிருப்பார்கள் அவர்க ளெப்பேர்ப்பட்டவர்களென்றால்,

---

பாஷண்டர்.

வேதசாத்திரங்களைப் பொய்யென்று விரோத கன்மங்களைச் செய்துக்கொண்டிருப்பார்.

இகலோககாமி.

தாராபுத்ரதனதிகட்காக இகசவுக்கியங்களே சத்யம் பரலோகமென்கின்றது பொய்யென்று நடத்திக்கொண்டிருப்பார்.

பரலோககாமி.

சுவர்க்காதிசுகங்களுக்கு வேண்டிய கன்மங்கள் ஆசரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

நிஷ்காமி.

வேதசாத்திரங்களை விசாரித்து சித்தசுத்தியால் பெரியோரைச் சேவித்துக்கொண்டிருப்பார்.

முமுட்சு.

இராகத்வேஷங்க ளில்லாமல் நித்யாநித்ய வத்து விவேகமறிந்து சாதன சதுஷ்டயமடைந்து பிரம்மவிசாரணை செய்துக்கொண்டிருப்பார்.

அப்பாசயோகி.

சகலமு மநித்யமென வெண்ணி மகாவாக்யோபதேசத்தால் ஸ்தூல சூட்சும காரணாதி தேகங்களிட பேதமறிந்து வேதாந்த சிரவண மனன நிதித்யாசனுதிகள் செய்துக்கொண்டிருப்பார்.

ஆரூடஞானி.

சிவோகமென்கின்ற பாவத்தால் ஜீவேஸ்வர பேதங்களை மறந்து சர்வகர்மரகிதனுய் சதானந்தனுகிய ஜீவன்முக்தனெனச் சொல்லப்படுவன்.

ஆகையால் 84-லட்ச தேகபேதங்களில் மானிடதேகமாய் ஜனிக்கின்றது அரிதாகுமென வறிந்து முதன்மையான இராகத்வேஷ ப்ரகரணமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்ற பதின்மூன்றுகுணங்களை மோட்ச அபேட்சையுடைய முமுட்சுக்கள் விடத்தக்கது ஏனென்றால், இக்குணங்களை நீக்காதபட்சத்தில் ஜன்ம பரம்பரையாய் சம்சாரதாபத்ரயங்களான பவபந்தங்களை யனுபவிக்கும் பொருட்டு கிடைத்த ஜடபதார்த்தமான இத்தூலதேகம் நசிக்குங் காலையில் உபாதிகள் சம்பவித்து சித்தப்ரமையால் ஈஷணத்ரயத்திற் புத்தியடைந்து தன்னை யறியாமலும் ஈசனை யறியாமலும் யமன்கை யாயுதத்திற் காகாரமாய் ஜீவர்கள் அகப்படுகின்றுர்கள் ஆகையால் அப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்து சம்பவிப்பதற்கு முன்னமே அக்குணங்களைத் தகித்து விவேகத்தைக் கிடைக்கும்படிச் செய்துக்கொண்டால் மோட்சாதிகாரிகளா யிருப்பார்கள் ஜீவனுடன் சம்மந்தப்பட்டு நாளுக்குநாள் வளர்ந்திருக்கும் இக்குணங்களுடைய விர்த்திகளையும் அவைகளாற் கிடைக்கும் அனுபவமும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் படத்திற் பாம்பினிட தலையிலக்கமும் அதி

னிட வாலிலக்கமும் பார்க்கின் கிடைக்கும், துக்கங்களான ஜன னங்களும் அப்படத்திலுள்ள ஏணியினிட ஆரம்ப விலக்கமும் மேல் அந்தியவிலக்கமும் பார்க்கின் பின் அடையும் பரசவுக்கிய மான சாதனங்களை யறியலா மாகையால் இக்குணங்களை விடவே ண்டும் இவையன்றி இப்படத்திற் காய்களை வைத்தும் ஆடலாம் அதெப்படியெனின், ஓர் பாச்சிகையினிட முதற்பக்கம் 1, இரண் டாம்பக்கம் 2, மூன்றும்பக்கம் 3, நான்காம்பக்கம் 4, எனக் கணக்குப்போட்டு இரண்டுபேர் அல்லது மூன்றுபேர் ஒவ்வொரு த்தர் ஒவ்வொரு காயை அப்படத்தினிட முதலிலக்கத்தில் வை த்து அப்பாய்ச்சிகையை யாட கண்ட கணக்கின்படி முதலிலக்க த்தில் வைத்த காய்கள் அறைகள் தாண்டி வருகிறபோது பாம் பின் தலையிற் காய்விழுந்தால் அக்காயை பாம்பின் வாலில்வைத்து மறுபடியும் அதுமுத லாடவேண்டும் ஏணியினிட இலக்கத்தில் காய் விழுந்தால் அக்காயை அந்த ஏணியினிட மேலிலக்கத்தில் வைத்து அதுமுதல் ஆடவேண்டும் அறைகள் தப்பிப்போகுமெ ன்று கிரமமாய் அறைகளுக்கு இலக்கம் எழுதியிருக்கப்பட்டது கடைசீ அகங்காரமெனும் அறையில் காய் விழாமல் மேல் 122-வது இலக்கமுடைய ஸ்தானத்திற் காய் விழுந்தால் ஆட்டம் ஜெ யித்ததுபோலவும் ஜன்மமு மில்லையென்றும் அறியவேண்டியது.

இராகத்வேஷப்ரகரணம்.

இராகம், த்வேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சர்யம், ஈரிஷை, அசூயை, டம்பம், தற்பம், ஆங்கா ரம் இப்பதின்மூன்றிற்கும் விவரம்.

இராகம்.

பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேணுமென்கிற சித்தம் இராகமெ னப்படும் இதற்குச் சாட்சி ராவணன் படத்தினிட விலக்கம்.

த்வேஷம்.

தனக்கு அபகாரம் பண்ணினல் பதில் அபகாரம் பண்ண வேண்டுமென்கிற சித்தம் த்வேஷமெனப்படும். சாட்சி இராவணன்.

காமம்.

கிரக கிராம தனதான்யங்கள் மேன்மேலும் சம்பாதிக்கவே ண்டுமென்ற சித்தம் காமமெனப்படும். சாட்சி நரகாசுரன்.

குரோதம்.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்துக்கு விக்கினம் பண்ணினல் வ்யாக்ரரூபமாய்க் கோபிக்கின்ற சித்தம் குரோதமெனப்படும். சாட்சி பகாசுரன்.

லோபம்.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தில் ஒரு காசு கேட்டால் கொடுக்கிறதில்லையென்ற சித்தம் லோபமெனப்படும். சாட்சி துரியோதரன்.

மோகம்.

தான் சம்பாதித்த பொருளில் அதிக விசுவாசமா யிருக்கின்ற சித்தம் மோகமெனப்படும். சாட்சி தசரதமகாராஜன்.

மதம்.

ஐஸ்வரியத்தினல் ஆணுவம் படைத்து கிரியாக்ரித்யந் தெரியாமல் நடக்கின்ற சித்தம் மதமெனப்படும். சாட்சி கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்.

மாச்சர்யம்.

யாதாமொருவன் தன்னிலும் அதிகமாகவிருந்தால் அவனைப் பார்த்துப் பொறுமையுடைய சித்தம் மாச்சரியமெனப்படும். சாட்சி சிசுபால தந்தவக்ரன்.

ஈரிஷை.

தனக்கு வந்த துக்கம் பிறருக்கும் வாராதோவென்ற சித்தம் ஈரிஷையெனப்படும். சாட்சி அருணுட்சதன்.

அசூயை.

தனக்கு வந்த சுகம் பிறருக்கும் வரலாமோவென்ற சித்தம் அசூயை யெனப்படும். சாட்சி பௌண்டரீக வாசுதேவன்.

டம்பம்.

தான் பண்ணின புண்ணியத்தைப் பிறர் பார்த்து நன்றாயிரு க்குதென்று துதிக்கவேணுமென்ற சித்தம் டம்பமெனப்படும். சாட்சி அம்பரீஷன்.

தற்பம்.

நான் பெரியவன் எனக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லையென்ற சித்தம் தற்பமெனப்படும். சாட்சி சதகண்டராவணன்.

ஆங்காரம்.

ஏண்டா என்னை யறியாயா நான் பிடித்த காரியம் விடுவேனா நீயா யெனக்குப் புத்திசொல்லுகிறவனென்ற சித்தம் ஆங்காரமெ னப்படும். சாட்சி மதுகைடபன்.

ஆகையால் இப் பதின்மூன்று குணங்களை விடவேண்டியது. ஏனென்றால், ராவணன்முதல் மதுகைடபன் வரையில் இப் பதின் மூவரும் வரப்ரசாதிகளாயும், மகாபலபராக்ரமசாலிகளாயு மிருந் தும் ஒவ்வொரு குணத்தால் ஒவ்வொருவன் புத்ர மித்ர களத்ர பந்துவர்க்கங்களுடன் இகபரசவுக்கியங்களை யனுபவியாமற் சத்து ருக்களால் பிராணஆணி, ராஜியஆணி, பந்துநாச முதலான அனேக அனர்த்தங்கள் அனுபவித்தது சாஸ்திரங்களிற் சொல்லி யிருக்கின்றபடியால் இப் பதின்மூன்றும் நரகத்துக்கும், ஜனன மரணத்துக்கும், சகல சம்சாரபவபந்தங்களுக்கும் ஏதுவாயு மிரு க்கின்றமையால் முமூட்சுக்கள் முதலானவர்கள் விடவேண்டியது இதற்கு நிவர்த்தி எப்படியெனின், சாதுசங்கத்தாலும் சாஸ்திர விசாரணைகளாலுந் தன்னிட விவேகத்தினாலும் பெரியவர்களிட ஆசிர்வசனத்தினாலேயும் குருகுலவாசமுஞ் செய்ததினால் கிருபை பெற்று அவர்கள் போதிக்கின்ற ஞானமாகிய வச்சிராயுதத்தால் வெட்டி மோட்சத்தை யடையவேண்டியது. பூர்வத்தில் இக்குண ங்களால் ஆபத்துகள் சம்பவித்தது சந்தேகமென்று வாதிக்கின்ற ஒரு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. ஓர் வேடனிட மனிநாத த்தைக் கேட்டு சிரவணானந்தத்தினால் மந்தபுத்தியாய் அவன் வை த்திருக்கும் வலையி லகப்பட்ட மானையும், பிரகாசிக்கின்ற தீபத் தைப் பார்த்து ஆகாரமெனக் கருதி சுத்திலும் பறந்து நசித்த விட்டிற்பறவையையும், கொஞ்சம் இரையைத் தூண்டின் முள்

ளிற் கோர்த்துப் போட்டவதனை ருசிபதார்த்தமென அற்பபுத்தியால் மிழுங்கப்போய் சிக்கிக்கொண்ட மீன்கூட்டங்களைப் பார்க்கின் ஒவ்வொரு குணத்தாலொவ்வொரு பிராணி நற்காலத்தில் ஆபத்து அடைகிறது நிச்சயமாக விருக்கின்றமையால் இக்குணங்கள் எல்லாம் ஏகமாய் நிறைந்திருக்கும். அஞ்ஞானிக்கு விசேஷ ஞானசாதனமான அறிவு கிடைக்கமாட்டாது. ஆகையால் இக் குணங்களை விடத்தக்கது.

மகானுபாவனே இல்லறமில்லாதிருந்து மரணமடைந்தவனுக்குப் பரலோகமில்லையென்று சிலர் சொல்லும் வாக்கியத்தினிட அனுபவத்தைத் தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் கேளும்.

கலியாணஞ் செய்துக்கொள்ளுதல் வலையிலகப்படும் மானைப் போலவும்,

மனைவிபோதனைக்கு வசப்படுதல்-ஆட்டிவைத்த குரங்குபோலவும்,

குடும்பத்தைப் பரிக்குதல்-வண்ணான் கழுதைபோலவும்,

விஷயங்கள் அபேட்சிக்குதல்-விளக்கைநாடி விழுகின்ற விட்டிலைப்போலவும்,

மடவாரிட சுகத்தை யிச்சிக்குதல்-சேற்றில் விழும் பன்றியைப்போலவும்,

திரவியஆபேட்சைக் குட்படுதல்-பின்தொடருகிற ஆட்டுக்கிடாவைப்போலவும்,

மனைவி மக்களைக் கார்க்குதல்-மாடு மேய்க்கின்றவனைப்போலவும்,

தன்மங் கொடுத்துப் பலனைத் தேடுதல்-சந்தைக் கோமுட்டியைப்போலவும்,

இவ்வண்ணமாக ஜீவர்கள் அனுபவிக்கின்றமையால் இல்லறத்தானாகவிருக்கினும், பிரம்மச்சாரியாயிருக்கினும் இவைகளால் நிஷ்பலமென்று நீக்கி முதன்மையா யனுபவத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய சாதன சதுஷ்டயங்களை விவரிக்கின்றோம்.

நித்யாநித்யவஸ்து விவேகமெனவும், இகமுத்ரார்தபலபோக விராகமெனவும், சமாதிஷட்க சம்பத்தியெனவும் முமுட்சுதத்வ மெனவும் நான்குவிதங்கள்.

நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகம்.

பிரம்மமே நித்யம்சகலனும ரூப பாஞ்சபூதமுமுதலான தேகாதிப்ரபஞ்சங்கள் யாவையும் அனித்யமென வறிதல்.

இகமுத்ரார்தபலபோகவிராகம்.

இகத்திற் பெண்டு பிள்ளை கிரக குடும்ப தன தான்யங்களிலிருக்கின்ற ஆசையும், பரலோகத்தில் ரம்பா சம்போகமு முதலான கோரிக்கையை மனதில் இச்சியாமல் ஜகத்துக்குக் காரண கர்த்தாவா யிருக்கின்ற சுவாமியினிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பது.

சமாதிஷட்கசம்பத்து.

சமம் தமம் உபாதி திதீட்சை சமாதானம் சிரத்தை இவை 6-க்கும் விவரம்,

சமம்.

மனோநிக்ரகம் பண்ணுகிறது.

தமம்.

ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை விஷயங்களிற்போய்விழாமல் மறிப்பது.

உபரதி.

சகல பாபகன்மங்களை விட்டு சகல புண்யகன்மங்களைப்பண்ணிப் பகவானுக்கு ப்ரீதிபண்ணுகிறது.

திதீட்சை.

சகலமும் போகின்றதைத்தொட்டு துக்கப்படாமலும் சகலமும் வருகின்றதற்கு மகிட்சியில்லாமலும் சமபுத்தியோடே கூடியிருப்பது.

சமாதானம்.

பெரியோர்களிடத்தில் சேர்ந்து சிரவணம்பண்ணுகிறகாலத்தில் மனதும் இந்திரியங்களும் விஷயங்களிற்போய் விழாமல் மறிப்பது.

சிரத்தை.

வேதாந்த சாஸ்திரத்தினிடத்திலும், குருவினிடத்திலும், அதிக விஸ்வாசத்தோடு கூடியிருப்பது.

முமுட்சுத்வம்.

அக்கினியில் விழுந்தவன் அதிசீக்கிரமாய் ஜலத்தைத் தேடவோடினதுபோல எப்போ மோட்சங் கிடைக்குமென்ற அதிதீவிரபக்குவத்தோடு கூடியிருப்பது.

ஆகையால் இந்நான்கு சாதனங்களை யடைந்தவர்களே மோட்சாதிகாரிகளென்று அறியப்படும்.

இச்சை, பத்தி, வைராக்யம் இம்மூன்றுக்கும் விவரம்.

இச்சை.

பசி, தாகம் நிமித்யமாய் அன்னபானாதிகள் கிரகிக்கவேண்டியதும், ஜலமலாதிகளை விசர்ப்பம் பண்ணவேண்டியதென்ற விர்த்திக்கு இச்சையெனப்படும். இது சம்பவித்தகாலத்திற் செய்தால் சாதகமாயிருக்கும் இல்லாவிட்டால் பாதகமாக விருக்கும் ஆகையால் இவைகளாற் புண்ய பாபங்கள், சுவர்க்க நரகங்கள், பந்த மோட்சங்க ளில்லையென்று அறியவேண்டியது.

பக்தி.

வேதாந்த சாஸ்திரங்களிடத்திலும் சர்வாந்தர்யாமியாகிய ஆசானிடத்திலும் உண்டாகின்ற விஸ்வாசத்திற்கு பக்தியெனப்படும்.

வைராக்யம்.

மனோவாக்காய கன்மங்களான திரிகரணங்களால் யதார்த்த மாயும், அதிக வந்தனமான நடக்கைக்கு வைராக்யமெனப்படும். ஆகையால் முமுட்சுக்கள் பக்திவைராக்யங்களுடன் நடக்கவேண்டியது ஏனென்றால் பூர்வத்தில் கட்வாங்கமகாராஜன் பக்திவைராக்யங்களால் இரண்டுநாழிகையில் மோட்ச மடைந்தாரென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றமையால் பக்திவைராக்யங்களை கிடைக்கச் செய்துக்கொண்டால் மோட்சத்துக்கு யேதுவாயிருக்கும்.

குணத்ரயங்கள்.

சாத்மீகம், ராஜதம், தாமதம்.

சாத்மீகம்.

சன்மார்க்கமும் தெய்வசம்பத்துங் கிடைத்திருக்கும்.

ராஜதம்.

லோகம் தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை கிடைத்திருக்கும்.

தாமதம்.

ராட்சச சம்பத்து கிடைத்திருக்கும்.

ஆகையால் விவேகிகளானவர்கள் இவை தங்கள் கிட்டே வரவொட்டாமல் எப்போதும் சாத்மீககுணத்தை வகித்திருக்க வேண்டியது.

தீனதயாளனே சம்சாரதாபத்ரயங்களை நசிக்கச்செய்து குருபுத்ரனாகச் செய்யவேண்டுமென்று வினயத்தால் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆசான் அதிக விசுவாசத்தோடு ஆனந்தித்து கேளும் மார்க்கத்தில் ஒரு பாழான கிணற்றின்மேல் புல் மூடியிருக்க இருட்டில் ஒருவன் நடந்து பள்ளத்தை யறியாமல் விழுந்ததுபோல அஸ்தி மாம்ச ரக்த சர்ம பூரிதமான பெண்தேகத்தைப் பார்த்து மோகத்திலகப்பட்டு விஷயானந்தமாகிய அபிமானத்தால் ஜீவர்கள் ப்ராப்தாதீனர்களாய் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த

அஞ்ஞானத்தை நீக்கவேண்டி பிரம்மோபாசனை செய்யின் சம்சா ரவ்யாபாராதிகள் நசிக்கும் விஷயசுகத்தி லிச்சைவைத்தால் விவே கமும் நாசமடையும் அவ்வுபாசனையைத் தொட்டுவிடாமல் சுருதி ஸ்மூர்திவாக்யங்களை குருமூலமாய் கிரகித்து சிரவண மனனநிதித் யாசனஞ் செய்தால் முக்தி கிடைக்கும். மாயை யனுசரிக்காமற் போகின்றதே ஸ்வரூபக்யானம் காணப்படுகின்றதெல்லாம் அநேர் சியமாகிறபடியால் முக்கியமாய் தேகத்தினிட வுற்பத்தியை அறி யச்சொல்லுகின்றோம்.

ஸ்தூலபஞ்சீகரணம்.

ப்ரிதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களில் முதன்மையான ஆகாயத்தில் வாயு, வாயுவினிடத்தில் அக்னி, அக்னியினிடத்தில் அப்பு, அப் புவினிடத்தில் பிரிதிவி, இப்பஞ்சபூதங்களை ஒவ்வொன்றை யிரண் டுபங்காக்கி யவைகளில் முற்பாதிபாகமிருக்க பிற்பாதிபாகத்தை நான்குபாகங்களாக்கி மற்ற பூதங்களுடைய பாகங்களுடன் சேர்த்து இருபத்தைந்துங் கூடி பஞ்சீகரணமாயின அதெப்படி யெனின்,

ஸ்தூலபஞ்சீகரண படம்,

	ஆகாசதத்வம்.	வாயுதத்வம்.	அக்னிதத்வம்.	அப்புதத்வம்.	ப்ரிதிவிதத்வம்.	
குணம் ஐந்து	ஆசை	ஓடல்	பசி	மஜ்ஜை	ப்ரிதிவி பாதிபாகம் அஸ்தி	ப்ரிதிவி அம்சம்
குணம் நான்கு	வெட்கம்	இருத்தல்	தாகம்	அப்புபாதிபாகம் சிறுநீர்	மாம்சம்	அப்பு அம்சம்
குணம் மூன்று	பயம்	கிடத்தல்	அக்னி பாதிபாகம் நித்திரை	வேர்வை	சர்மம்	அக்னி அம்சம்
குணம் இரண்டு	லச்சை	வாயுபாதிபாகம் நடத்தல்	மைதனம்	உதிரம்	நரம்பு	வாயு அம்சம்
குணம் ஒன்று	ஆகாயம்பாதிபாகம்மோகம்	திறத்தல்	சோம்பல்	சுக்லம்	ரோமம்	ஆகாய அம்சம்
	ஆகாயபஞ்சகம்.	வாயுபஞ்சகம்.	அக்னிபஞ்சகம்.	அப்புபஞ்சகம்.	ப்ரிதிவிபஞ்சகம்.	

பஞ்சபூதங்களினிட தன்ம கன்மங்கள்.

தன்மம்.	கன்மம்.
ப்ரிதிவிக்கு—உறவு.	ப்ரிதிவிக்கு—தரித்திடல்.
அப்புவுக்கு—கூறுகிறது.	அப்புவுக்கு—பதஞ்செய்தல்.
அக்னிக்கு—சுடுகிறது.	அக்னிக்கு—வேகவைத்தல்.
வாயுவுக்கு—அசைகிறது.	வாயுவுக்கு—சேர்த்திடல்.
ஆகாயத்திற்கு-வெளியாயிருக்கிறது.	ஆகாயத்திற்கு-இடங்கொடு [த்தல்.

பஞ்சபூதங்களினிட வர்ணமும், அதிதேவதைகளும்.

வர்ணம்.	அதிதேவதை.
ப்ரிதிவிக்கு—பொன்.	ப்ரிதிவிக்கு—பிரமன்.
அப்புவுக்கு—படிகம்.	அப்புவுக்கு—விஷ்ணு.
அக்னிக்கு—சிகப்பு.	அக்னிக்கு—ருத்ரன்.
வாயுவுக்கு—புகை.	வாயுவுக்கு—மயேசன்.
ஆகாயத்திற்கு—நீலம்.	ஆகாயத்திற்கு—சதாசிவம்

ஸ்தூலமனனம்.

பஞ்சிக்ருத பஞ்சமகா பூதத்திலான இத்தூலதேகமென் றறிந்த அறிவேதான் தன்னு லறியப்பட்ட இத்தூலதேகந் தன்னை யறியமாட்டாதாகையா லிது ஜடம், இத்தூலதேகந் தானன்று இத்தூலதேகத்தினுடைய ஆனிவிர்த்திகளினுலே வருகிற சுகதுக்கந் தனக்குத் தேவையில்லை. இத்தூலதேகம் போனுல் தான் போகவேணுமே யிது போனுலுந் தான் போகவில்லை. அதெப்படி தான் போகவில்லையெனின், பூர்வத்தில்தான் அசரீரியாயிருந்து பண்ணின கன்மத்தினுல் தனக்கு இந்த சரீரம் வந்ததென் றுமிந்த சரீரம் பண்ணுங் கன்மத்தினுல் தனக்கு இனிமேல் சரீரம் வருமென்றும் இந்த சரீரத்துக்கு விலட்சணனை தன்னை யறிந்தா லினிமேல் தனக்கு சரீரம் வாராதென்றும் பூதபௌஷிய வர்த்தமான காலத்ரயத்திலேயு ·மிந்த சரீர மிருந்தாலும் போனுலுந் தான் போகவில்லை. இந்த வியஷ்டி தூலசரீரத்துக்கு சாட்சியானதான் பிரம்மாதி பிபீலிகாந்தமான சமஷ்டி தூலசரீரங்களிலேயும் அனுரூபமாயிருந்து சாட்சியா யறிகிறபடியினுலே இந்த சமஷ்டி தூல சரீரங்களுந் தானன்று, இந்த வியஷ்டி சமஷ்டி தூலசரீரங்கள்

பஞ்சீக்ருத பஞ்சமகா பூதங்களினுடைய அப்சங்களா யிருக்கின்றமையா லிந்த வியஷ்டி சமஷ்டி தூலசரீரங்களை சாட்சியாயறிந்த அறிவேதான்.

ஸ்தூலசரீர அத்யாசம்.

இந்த தூலசரீரத்தினிடத்தில் அத்யஸ்தமாய்த் தோன்றுகின்றது விசுவனெனவும், விராட்டெனவும், அபிமானமும், ஜாக்ர அவஸ்தையும், நேத்ரத்தானமும், யுக்தபோகமும், அகாரமாத்ரயும், ராஜதகுணமும், க்ரியாசத்தியும், பிரம்மமுர்த்தியும், சிவதத்வமும், மனுஷதத்வமும், ஷட்பாவவிகாரங்களும், ஷட்கோசமும் ஷடாதாரமும், லட்சயத்ரயமென்கின்ற நாமங்களும், அன்னமய கோசமும், ஜாதிவர்னமும், குலகோத்ரமும், ஆசிரமம், வேஷம், நாமம், ரூபம், பாஷை, தேகம், ஆயு, க்ரியை முதலிய அகம்போந்தாவென்கின்ற அத்யாசங்களை யறிந்த அறிவேதான் தன்னாலறியப்பட்ட இந்த அத்யாசங்கள் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் ஜடமிந்த அத்யாசங்கள் தானன்று இந்த அத்யாசங்கள் தூலசரீரத்தினுடைய அத்யாச மிவைகளால் அடையப்பட்ட சுகதுக்கந் தனக்குத் தேவையில்லை இந்த அத்யாசங்களே தானானால் இவை போனால் தான் போகவேணுமே இவை போனாலுந் தான் போகவில்லை ஆகையா லிந்த அத்யாசங்களை சாட்சியா யறிந்த அறிவேதான் இந்த அத்யாசங்களை விசாரிக்குமிடத்து காலத்ரயத்திலேயுமில்லவேயில்லை இருக்கிறது தூலதேகம்.

ஸ்தூலபஞ்சபூதத்தினிடத்திற் றோன்றுகின்ற அத்யாசங்கள்.

ப்ரிதிவிக்கு.

சதுர்த்தசபுவன, நவகண்ட, குருட்சேத்ர, கும்பகோணம், சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, காஞ்சி, காளத்தி முதலான புண்ய க்ஷேத்ர அத்யாசங்களுண்டு.

அப்புவுக்கு.

கங்கை, யமுனை, காவேரி, கோதாவரி, துங்கபத்ரி, சிந்து முதலான அத்யாசங்களுண்டு.

அக்னிக்கு.

வடவானல், சடராக்னி, கோபாக்னி, தாபாக்னி, உதராக்னி, மூலாக்னி, காமாக்னி முதலான அத்யாசங்களுண்டு.

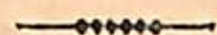
வாயுவுக்கு.

மலைமாருதம், சுழல்காற்று, தென்றல், மேற்காற்று, வாடைக்காற்று, பெருங்காற்று முதலான அத்யாசங்களுண்டு.

ஆகாயத்திற்கு.

அஸரீர- அவகாச, மடாகாச, கடாகாச, வனகாச, மகதாகாச, ஜலாகாச, கோபுராகாச முதலான அத்யாசங்களுண்டு.

ஆகையால் இந்த அத்யாசங்களை விசாரிக்குமிடத்து காலத்ரயத்திலேயு மில்லவேயில்லை. யிருக்கின்றது பஞ்சபூதம்.

ஸ்தூலபஞ்சதன்மாத்ரைகள்.

இந்த அபஞ்சீக்ருத பஞ்சதன் மாத்திரையினிடத்தில் அத்யஸ்தமாய்த் தோன்றுகின்ற தூலப்ரபஞ்ச மெனக்கில்லை. அதெப்படியெனின், அஸ்தி மாம்ச முதலான விருபத்தைந்து தத்வத்தைக்குறித்து தூலசரீரமென்று சொல்லலாமெனின், இந்த விருபத்தைந்து தத்வங்களுக்கும் வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கின்றபடியாலும், குட்டை நெட்டைகளைக்குறித்தும் வேவ்வேறு நாமங்களிருக்கின்றபடியாலும், வர்ணங்களைக்குறித்தும், வெவ்வேறுநாமங்க ளிருக்கின்றபடியாலும், பஞ்சீக்ருத பஞ்சமகாஸ்தூல பூதங்களைக்குறித்து ஸ்தூலசரீரங்களென்று சொல்லலாமென்றால் அவைகட்கும் வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கின்றபடியால்,

சப்தத்தைத்தவிர ஆகாயமில்லை.

சப்த ஸ்பரிசத்தைத்தவிர வாயுவில்லை.

சப்த ஸ்பரிச ரூபத்தைத்தவிர அக்னியுமில்லை.

சப்த ஸ்பரிச ரூப ரசத்தைத்தவிர அப்புவில்லை.

சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தத்தைத்தவிர ப்ரிதிவியுமில்லை.

ஆகையா லிந்த ஸ்தூலசரீரங்களை விசாரிக்குமிடத்து காலத்ரயத்தி லில்லவேயில்லை. இருக்கின்றது அபஞ்சிக்ருத பஞ்சதன்மாத்திரைகள் இந்த பஞ்சதன்மாத்ரைகளிடத்தில் அத்யஸ்தமாய் தனக் கெதிராய்த் தோன்றுகின்ற பஞ்சிக்ருத பஞ்சமகாஸ்தூல பூதங்களு மிதின் கார்யமான வியஷ்டி, சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரங்களு மிவைகட்கு ஆரோபமாய்ச் சொல்லப்பட்ட நாமங்களு மிதைக் குறித்து வந்த ஆபாசங்களும், சப்த சாஸ்திரங்களும், தர்க்கசாஸ் திரமும், மீமாம்சம், யோகசாஸ்திரம், வேதாந்தசாஸ்திரம் முதலானவை வந்தியாபுத்ர ககனாரவிந்த மித்யாபுருஷன்போலவே காலத்ரயத்திலேயு மில்லவேயில்லை.

சூட்சுமபஞ்சீகரணம்.

இப்பஞ்சபூதங்களை ஒவ்வொன்றை யிரண்டுபங்காக்கி முற்பாதிபாகமிருக்க பிற்பாதியை நான்குபாகங்களாக்கி இதரபூதங்களுடைய பாகங்களுடன் பாகித்துச் சேர்த்தது பஞ்சீகரணமாயின. அதெப்படியெனின்,

———

சூட்சுமபஞ்சீகரண படம்.

	அந்தக்கரணம்.	ப்ராணேந்திரியம்.	ஞாணேந்திரியம்.	பஞ்சதன்மாத்ரா.	கன்மேந்திரியம்	
ப்ரிதிவி தத்வம்	ஆங்காரம் இருதயம்	ப்ராணன் இருதயம்	க்ராணம் மூக்கு	கந்ததன் மாத்ரை	ப்ரிதிவி பாதி பாகம் பாயுரு குதம்	ப்ரிதிவி அம்சம்
அப்பு தத்வம்	சித்தம் நாபி	அபானன் குதம்	சிங்குவை நாக்கு	அப்புபாதிபாகம்ரஸதன் மாத்ரை	குய்யம் உபஸ்தம்	அப்பு அம்சம்
அக்னி தத்வம்	புத்தி நேத்ரம்	உதானன் கண்டம்	அக்னி பாதி பாகம் சட்சு நேத்ரம்	ரூபதன் மாத்ரை	பாதம் கால்	அக்னி அம்சம்
வாயு தத்வம்	மனது கண்டம்	வாயுபாதிபாகம் ஸர்வசரீரம்	த்வக்கு ஸர்வம்	ஸ்பரிசதன் மாத்ரை	பாணிகை	வாயு அம்சம்
ஆகாய தத்வம்	ஆகாயம்பாதி பாகம்ஞாதுரு புருவமத்தி	ஸமானன்நாபி	ஸ்ரோத்ரம் செவி	ஸப்ததன் மாத்ரை	வாக்குவாய்	ஆகாய அம்சம்

ஆகாயபஞ்சகம். வாயுபஞ்சகம். அக்னிபஞ்சகம். அப்புபஞ்சகம். ப்ரிதிவிபஞ்சகம்.

இந்த ஞாதுரு சமானனுடன் சேர்ந்து ஸ்ரோத்ர யிந்திரியத்தினிடமாய் சப்தத்தை யறிந்து வாக்கினுல் வசனிக்கும்.

இதே மனேரூபனுய் வியானனுடன் சேர்ந்து த்வக்கிந்திரியத்தினிடமாய் ஸ்பரிசத்தையறிந்தகைகளினுற்கொடுத்துவாங்கும்.

இதே புத்திரூபனுய் உதானனுடன் சேர்ந்து சட்சுவிந்திரியத்தினிடமாய் ரூபத்தை யறிந்து பாதங்களால் கமனுகமனஞ் செய்யும்.

இதே சித்தரூபனுய் அபானனுடன் சேர்ந்து சிங்குவை யிந்திரியத்தினிடமாய் ரசத்தை யறிந்து உபஸ்தத்தால் ஆனந்தமடையும்.

இதே ஆங்காரரூபனுய் ப்ராணனுடன் சேர்ந்து க்ராண இந்திரியத்தினிடமாய் கந்தத்தை யறிந்து குதத்தால் மலஜலாதிகளை விசர்க்கம்பண்ணும்.

ஸ்தூலசரீரம்.

ஞானேந்திரியங்கள் **5**, கன்மேந்திரியங்கள் **5**, ப்ராணுதி வாயுக்கள் **5**, சப்தாதிவிஷயங்கள் **5**, அந்தக்கரணங்கள் **4**.

இந்த **24**-தத்வங்கள் கூடிநின்ற சமயம் ஸ்தூலசரீரம், விராட்டு, அபிமானி, விஸ்வன், க்ரியாசக்தி, ரஜோகுணம், லலாடம், நேத்ரஸ்தானம், தனிப்போகம், ஜீவான்மா, அகாரம், விவகாரஜீவன், ஜாக்ரதை, அவஸ்தை.

இந்த ஜாக்ர அவஸ்தை சகல நாமரூப ப்ரபஞ்சங்களிடத்தில் தூலதேகத்தோடு வியாபித்து தான் பிரத்தியட்சமாய்த் தனுகரண புவன போகங்களை யனுபவிக்கின்றது.

சூட்சுமசரீரம்.

ஞானேந்திரியங்கள் **5**, கன்மேந்திரியங்கள் **5**, வாயுக்கள் **5**, மனம், புத்தி **2**.

இந்த **17**-தத்வங்கள் கூடிநின்ற சமயம் சூட்சுமசரீரம்' இரண்யகர்ப்பம், அபிமானி, தைஜசன், சத்வகுணம், இச்சாசக்தி, கண்டத்தானம், இச்சாபோகம், உகாரம், அந்தரான்மா, ஸ்வப்னுவஸ்தை.

இந்த ஸ்வப்னுவஸ்தை தூலதேக சம்பந்தமில்லாமல் நாம ரூப ப்ரபஞ்சங்களிடத்தில் தான் மனோரூபனாய் வியாபித்து சர்வ போகங்களையும் நினைவுமாத்ரமா யனுபவிக்கின்றது.

காரணசரீரம்.

தான் கண்டதைப் பிறருக்குச் சொல்லப் புலப்படாததினு லே இது கூடிநின்ற சமயம் இருதயம், ஞானசக்தி, அபிமானி, ப்ராக்யன், ஆனந்தபோகம், பரஆன்மா, மகாரம், தாமதகுணம், சுழுப்தி, அவஸ்தை.

இந்த அவஸ்தை ஒரு கிணற்றி லொரு வஸ்து விழுந்திருக்க அதைக் கண்டு கொண்டுவர ஒருவன் கிணற்றி லிரங்கி பார்க்குங் கால் சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களோடு கூடியிருந்தும் தான் ஜலத்தால் சூழ்ந்திருக்கின்றமையால் பிறருக்குச் சொல்ல சக்தியில்லாததுபோல இந்த சுழுப்தி அவஸ்தையை மாயை ஆவ ரித்திருக்கின்றதால் ஜீவனும் அனுபவித்ததைச் சொல்லத் தோன் ருமலிருக்கின்றது.

கோசங்கள்.

ஆங்காரம் சமஷ்டியுடன் கூடில்-அன்னமயகோசம்.

மனது வாயுவுடன் கூடில்-ப்ராணமயகோசம்.

சித்தம் ஞாதுருவுடன் கூடில்-ஆனந்தமயகோசம்.

மனது கன்மேந்திரியங்களுடன் கூடில்-மனோமயகோசம்.

புத்தி ஞானேந்திரியங்களுடன் கூடில்-விஞ்ஞானமயகோசம்

ஒன்றையொன்றறியும்.

சப்தமுதலான நாமரூபாத்மக விஷயங்களை சுரோத்ராதிஞா னேந்திரியங்க ளறியும்.

ஞானேந்திரியங்களை அந்தக்கரணங்க ளறியும்.

அந்தக்கரணங்களை ஜீவனறியும்.

ஜீவனை ஜீவசாட்சி யறியும்.

இவை யெல்லாவற்றையும் அறிந்த வறிவேதான் அறியும் பொருள் அறியப்படும்பொருள்.

கடாதிகளை யறிந்த விந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம்.

இந்திரியங்களிடமா யறிந்த அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியங்களாகாவாம்.

அந்தக்கரணங்களையறிந்தஜீவன் அந்தக்கரணங்களாகாவாம்

ஜீவனை யறிந்த ஜீவசாட்சி ஜீவனாகாவாம்.

இப்படி ஒன்றையொன்று அறியும். இவைகட்கெல்லாம் மேலான சாட்சி சைதன்யமாத்ரமாயிருக்க அதை யறிகிற அறிவு இல்லாமையால் இந்திரிய கோசரமாயிருக்கும். சகல ப்ரபஞ்சங்களும் சைதன்ய விவகாரமாக விருப்பதால் ததாகாரமாயிருந்து அறியவேண்டியது.

ஒன்றுக்கொன்றுவிசேஷம்.

ஞானவிந்திரியங்க ளில்லாமல் விஷயங்கள் தோன்றாது.

அந்தக்கரணமில்லாமல் இந்திரியங்கள் தோன்றாது.

ஜீவனில்லாமல் அந்தக்கரணங்கள் தோன்றாது.

ஜீவசாட்சியில்லாமல் ஜீவனில்லை தோன்றாது.

இதற்கு இதுவிஷயங்கள்.

நாமரூபப்ரபஞ்சமும் இந்திரியங்களுக்கு விஷயம்.

இந்திரியங்கள் கரணங்களுக்கு விஷயம்.

கரணங்கள் ஜீவனுக்கு விஷயம்.

ஜீவன் ஜீவசாட்சிக்கு விஷயம்.

சாட்சியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயம்.

விவேகஞானமும் ப்ரம்மசைதன்யத்துக்கு விஷயம்.

பரிபூரண சைதன்யமும் ஒன்றுக்கு விஷயமன்று.

ஆகையால் இந்த வறிவேதானென்று அறியவேண்டியது.

ப்ராந்தியால் அடையும் தாபத்ரயமென்னும் துக்கத்துக்கு நிவர்த்தி.

துக்கம் எப்போ போகும்? சரீரம்போனால்,

சரீரம் எப்போ போகும்? கன்மம் போனால்,

கன்மம் எப்போ போகும்? இராகத்வேஷம்போனால்,

இராகத்வேஷம் எப்போ போகும்? அபிமானம்போனால்,
அபிமானம் எப்போ போகும்? அவிவேகம்போனால்,
அவிவேகம் எப்போ போகும்? அஞ்ஞானம்போனால்,
அஞ்ஞானம் எப்போ போகும்? ஆத்மஞான முதயமானால்,

ஆத்மஞான மெப்போ கிடைக்கும்? பக்தி வைராக்யத்தால் சாதன சதுஷ்டயங்கிடைத்து சத்குருவினிடத்தில் சத்காலட்சேபமான சிரவண, மனன, நிதித்யாசனங்களால் ஆத்மானாத்ம விசாரணை செய்யின் ஆத்மஞானங் கிடைக்கும் மற்றெவ்விதத்தாலும் ஞானங் கிடைக்கமாட்டாது.

ஸ்தூலசூட்சுமசரீரப்ரமைகள்.

வர்னப்ரமை, மந்திரப்ரமை, வாரப்ரமை, அபகீர்த்திப்ரமை, ஆஸ்ரமப்ரமை, தந்திரப்ரமை, நட்சத்ரப்ரமை, ஸ்தோத்ரப்ரமை, மதபேதப்ரமை, யந்திரப்ரமை, கரணப்ரமை, நிந்தைப்ரமை, சரிதைப்ரமை, ஸ்தானப்ரமை, யோகப்ரமை, இகலோகப்ரமை, க்ரியைப்ரமை, மூர்த்திப்ரமை, விரதப்ரமை, பரலோகப்ரமை, யோகப்ரமை, நவக்ரகப்ரமை, உபவாசப்ரமை, தெய்வப்ரமை, டம்பாப்ரமை, திதிப்ரமை, கீர்த்திப்ரமை, புண்யப்ரமை, பாபப்ரமை இவைமுதலான ப்ரமைகள் கானலில் நீரும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளியும், கயற்றிற் பாம்பும், கட்டையிற் கள்ளனும் காண்கின்றது போலவே நிஷ்ப்ரபஞ்ச ஸ்வரூபத்தில் மாயாப்ரக்ருதி, மகதத்வ அகங்காரதத்வ பஞ்சதன்மாத்ரைகள், தூலசூட்சுமாதி ஜகத்ப்ராந்தி காண்கின்றது. அப்படி காணப்படுவா னேனெனின், அஞ்ஞானத்தினாலும் அவிவேகத்தினாலும் காண்கின்ற ப்ராந்திக்கு நிவர்த்தி எப்படியென்றால், கானலில் நீரும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளியும், கயற்றிற் பாம்பும், கட்டையிற் கள்ளனும், காலத்ரயத்திலில்லாததுபோல இந்த ப்ராந்திகள் எவையுமில்லை. அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே தானாய் விளங்குகின்றதென வறியவேண்டியது.

லயம்.

ஆகாயத்தினிட வெளியாம்சத்தில் ப்ரிதிவினிட கடினம்சங் கலந்தால் வாக்குலயம்.

வாயுவினிட சலனம்சத்தில் ப்ரிதிவினிட கடினம்சங் கலந்தால் பாணிலயம்.

அக்னியினிட தேஜோம்சத்தில் ப்ரிதிவினிட கடினும்சங் கலந்தால் பாதம்லயம்.

அப்புவினிட த்ரவாம்சத்தில் ப்ரிதிவினிட கடினும்சங் கலந்தால் குய்யம்லயம்.

ஆகாயத்தினிட வெளியாம்சத்தில் அப்புவினிட த்ரவாம்சங் கலந்தால் சப்தம்லயம்

வாயுவினிட சலனும்சத்தில் அப்புவினிட த்ரவாம்சங் கலந்தால் ஸ்பரிசம்லயம்.

அக்னியினிட தேஜோம்சத்தில் அப்புவினிட த்ரவாம்சங்கலந்தால் ரூபம்லயம்.

ப்ரிதிவினிட கடினும்சத்தில் அப்புவினிட த்ரவாம்சங் கலந்தால் கந்தம்லயம்.

ஆகாயத்தினிட வெளியாம்சத்தில் அக்னியினிட தேஜோம்சங் கலந்தால் சுரோத்ரம்லயம்.

வாயுவினிட சலனும்சத்தில் அக்னியினிட தேஜோம்சங்கலந்தால் த்வக்குலயம்.

அப்புவினிட த்ரவாம்சத்தில் அக்னியினிட தேஜோம்சங்கலந்தால் சிங்குவையைம்.

ப்ரிதிவினிட கடினும்சத்தில் அக்னியினிட தேஜோம்சங் கலந்தால் க்ராணம்லயம்.

ஆகாயத்தினிட வெளியாம்சத்தில் வாயுவினிட சலனும்சங் கலந்தால் ஸ்மானன்லயம்.

அக்னியினிட தேஜோம்சத்தில் வாயுவினிட சலனும்சங்கலந்தால் வுதானன்லயம்.

அப்புவினிட த்ரவாம்சத்தில் வாயுவினிட சலனும்சங் கலந்தால் அபானன்லயம்.

ப்ரிதிவினிட கடினும்சத்தில் வாயுவினிட சலனும்சங் கலந்தால் ப்ராணன்லயம்.

அப்புவினிட த்ரவாம்சத்தில் பிரிதிவினிட கடினும்சங் கலந்தால் அகங்காரம்லயம்.

அக்னியினிட தேஜோம்சத்தில் அப்புவினிட த்ரவாம்சங்கலந்தால் சித்தம்லயம்.

வாயுவினிட சலனும்சத்தில் அக்னியினிட தேஜோம்சங் கலந்தால் புத்திலயம்.

ஆகாயத்தினிட வெளியாம்சத்தில் வாயுவினிட சலனும்சங் கலந்தால் மனதுலயம்.

பிரிதிவி அப்புவிற் கறைந்தொடுங்கும்.

அப்புவும் அக்னியிற் சுவறியொடுங்கும்.

அக்னியும் வாயுவில் அணைந்தொடுங்கும்.

வாயுவும் ஆகாயத்தில் உயர்ந்தொடுங்கும்.

ஆகாயமும் விட்சேபசக்தியி லொடுங்கும்.

விட்சேபசக்தியும், ஆவறணசக்தியும் மூலப்ரக்ருதியின் தாமதகுணமாத்ரமாய் ஆலமரம் ஆலின் விரையி லொடுங்கினுற்போல சகலமும் ஒடுங்கி யதார்த்தபதார்த்தமான பிரம்மத்திலொடுங்கும்.

ப்ரிதிவிதத்வமொன்றுமிறக்கில் ஆகாரமில்லை.

மழைமறுக்கில் ஜலமில்லை.

தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை.

வாடைதென்றலில்லாவிட்டால் வாயுவியக்கமில்லை.

ஆகாயமிறக்கில் அவகாசமில்லை.

மாயையும் மாயாப்ரதிபிம்பருமிறக்கில் சகல சமயத்திற்கும் தெய்வமில்லை. பிரம்மமில்லையோவெனில், ஒருத்தருக்கும் அறிவில்லை.

சூட்சும மனனம்.

இந்த சூட்சும சரீரத்தினிடத்தில் தோன்றுகின்ற ஆரோபங்களை விசாரிக்குமிடத்தில் காலத்ரயத்திலில்லை. 24-தத்வங்களான அபஞ்சீக்ருத பஞ்சதன்மாத்ரையினிடத்திற் ருேன்றுகின்ற சூட்சும ப்ரபஞ்சமில்லை. 24-தத்வங்களைக்குறித்து சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லலாமென்றுல் 24-தத்வங்களுக்கும் வெவ்வேறு நாமங்களு மிருக்கின்றபடியாலும் 24-தத்வங்களும் 24-விர்த்திகளாயிருக்கின்றபடியினுலேயும் ஞானம், சமானவாயு, ஸ்ரோத்ர இந்திரியம், வாக்கேந்திரியம் இந்த நான்கு விர்த்தியும் ஸ்பரிசதன்மாத்ரையைத்தவிர வேறில்லை. சித்தம், அபானவாயுவு, சிங்குவையிந்திரியமும். குய்யம் இந்த நான்கு விர்த்தியும் ரசதன்மாத்ரையைத் தவிர வேறில்லை. அகங்காரம், ப்ராணவாய்வு, க்ராணேந்திரியமும்

குதம் இந்த நான்குவிர்த்தியும் கந்ததன்மாத்ரையைத் தவிர வேறில்லை. இந்த சூட்சுமதேகத்தை விசாரிக்குமிடத்து யில்லை. யிருக்கிறது அபஞ்சீக்ருத பஞ்சதன்மாத்ரைகள் இதனிடத்தில் அத்யஸ்தமாய்க் காண்கின்ற விதனுடைய கார்யங்களான சமஷ்டி, வியஷ்டி, சூட்சும சரீரங்களும் இவைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் முதலானவை வந்தியாபுத்ர ககனாரவிந்த மித்யாபுருடன் போலவே இல்லவேயில்லை.

சூட்சுமசரீர அத்யாசம்.

இந்த சூட்சுமசரீரத்தினிடத்தில் ஆரோப மேதெனின், தைஜசன், இரண்யகர்பம், அபிமானம், ஸ்வப்னுவஸ்தை, கண்டஸ்தானம், ஸ்வ இச்சாபோகம், சாத்மீககுணம், இச்சாசக்தி, விஷ்ணுமூர்த்தி. ப்ராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய கோசங்களும், நான் சொல்லுகிறவன் ஊமை, கொடுக்கிறவன் கையில்லாதவன், நடக்கிறவன் முடவன், மலவிசற்ஜிக்கிறவன் பண்ணமாட்டாதவனென்கின்ற கன்ம இந்திரிய அத்யாசங்களும், லௌகீக வைதீக சப்தபேதங்களும், சீத ஊஷ்ண மிர்து கடின ஸ்பரிசபேதங்களும், நீல ஸ்வேத ரக்தபேதங்களும், தித்தித்தல், புளித்தல், கசத்தல், கார்த்தல், கூர்த்தல், துவர்த்தலாகிய பேதங்களும், சுகந்த துற்கந்த பேதங்களான சப்தாதிவிஷயங்களுடைய அத்யாசங்களும், கேட்கிறவன் செவிடன், பார்க்கிறவன் குருடன், ருசியறிகிறவன் அரோசிகனென ஞானவிந்திரியங்களுடைய அத்யாசங்களும், பசியுடையவன், பசியில்லாதவன், தாகமுடையவன், தாகமில்லாதவன். பலமுடையவன், பலமில்லாதவன், தும்முகிறவன், இருமுகிறவன் என வாயுக்களுடைய அத்யாசங்களும், நான் சங்கற்பன், விகற்பன், காமித்வேஷி, புத்திவான், விவேகி, சபலனென சம்சய நிச்சய காஞ்சல்ய அபிமானமென்கின்ற அந்தக்கரணங்களுடைய அத்யாசங்களும், வைராக்யம், பொறுமை முதலான சாத்மீக விகாரமும், காமக்ரோத முதலான ராசத விகாரமும், சோம்பல் நித்திரை முதலான தாமத விகார குணத்ரயங்களுடைய அத்யாசங்களை யறிந்த வறிவேதான் தானல்லாமற் றனக் கன்ய மொன்றுமில்லை.

காரணசரீரப்ரகரணம்.

இந்த காரணசரீரத்தை அறியச்செய்யும் விஷயத்தில் ஒன்று மில்லையென வறிந்த வறிவேதான் தன்னா லறியப்பட்ட விந்தக் காரணசரீரந் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் ஜடம் இந்த காரணசரீரந்தானன்று இந்தக் காரணசரீரம் மகதத்வத்தினலாவது இந்த காரணசரீரத்தினுடைய ஆனிவிர்த்திகளினலே வருகிற சுக துக்கந் தனக்குத் தேவையில்லை. இந்த காரணசரீரமே தானனல் இது போனற்றான் போகவேணுமே இது போனலுந் தான் போகவில்லை. அதெப்படியெனின், சமாதி அவஸ்தையில் இந்தக் காரணசரீரம் போனலுந் தான் காரணுத்மகமாயிருந்து திரும்பவும் விர்த்திவந்தபின்பு சுகமாயிருந்தேனென்று தானிருந்து அனுபவஞ் சொல்லுகிறபடியினலே தான் போகவில்லை. இந்த வியஷ்டி காரணசரீரத்துக்கு சாட்சியானதான் பிரம்மாதி பிபீலிகாந்தமான சமஷ்டி காரணசரீரங்களிலேயும் இதற்குக் காரணமான மகதத்வத்தினிடத்திலேயும் அணுரூபமாயிருந்து சாட்சியா யறிகிறபடியினலே இந்த வியஷ்டி சமஷ்டிக் காரணசரீரங்களுந் தானன்று இந்தக் காரணசரீரம் மகதத்வத்தினலானது இதுகளினுடைய ஆனிவிர்த்திகளினலே வருகிற சுகதுக்கந் தனக்குத் தேவையில்லை. இந்த வியஷ்டி சமஷ்டிக் காரண சரீரங்களே தானனல் இதுகள் போனற்றான் போகவேணுமே இவை போனலுந்தான் போகவில்லை இவைகட்கு சாட்சியா யறிந்த வறிவேதான்.

சிஷியன்.

சச்சிதானந்தரூபமாய் விளங்குகிற என் ஆசாரியனே மானிடரில் சிலர் விவேகிகளாயும், சிலர் அவிவேகிகளாயும் விவகரிக்கக் காரண மேதெனின்,

ஆசாரியன்.

உற்பத்தியிற் கரும்புக்கு மதுரம் சித்தமாயுண்டாய் கரும்பு வளருங்கால் மதுரமும் அமிர்தமா யுண்டானபடி விவேகி ஜன்மித்தபோது சத்யம், சமரசம், சாந்தம், தயை, தாட்சண்யம், தாதுர்த்வம், பயம், பக்திமுதல் கூடவேபிறந்து அடங்கியிருந்து இவன் வளருங்கால் அக்குணங்களும் வளர்ந்ததால் அவைகளை யனுகூலப்படுத்திக்கொண்டு சத்குருவினிடஞ்சேர்ந்து பரசவுக்கியங்களை யனுபவிக்கக் காரணபூதன யிருப்பான்.

பூமியினிடத்தில் முளையாய்ப் புறப்பட்டவுடனே வேலஞ்செடிக்கு முள்ளுகள் கூடவே வுண்டாய் சிரிதாய்க் காணப்பட்டு விருட்சமானபோது ஊசியைப்போல பெரிதாயும் தன் சமீபத்தில் யானையுங் கிட்டேநெருங்கவொட்டாமல் செடிமுழுதும் முள்ளுகள் வளர்ந்ததுபோல அவிவேகி பிறந்தவுடனே அக்ரமம் அநியாயம், அசத்தியம், அதிருப்தி, அசம்மதி, அகிருத்யம், அசூயை அஞ்ஞானம் முதல் கூடவே பிறந்து அணுரூபமாயிருந்து இவன் வளருங்கால் அக்குணங்கள்வ்யாபித்ததால் அவை தனக்கு சகோதராளாய் பாவித்து துன்மார்க்க காரியங்களைச் செய்து பவசாகரத்தி லழுந்த வுடையவனுயிருப்பான்.

தயானிதே கன்மானுஷ்டான பரிதாளாய் தெய்வாராதனைகளுஞ் செய்து வ்ரதங்களும்பண்ணி தீர்த்தயாத்ரைகளு மாசரித்து சம்சாரத்தையும் விட்டு யோகத்தை சாதித்தவர்களுக்கே மோட்சம் சித்திக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் அதினுண்மையை யறிவிக்கும்படி துதிக்க அவ்வாசான் புன்சிரிப்பு கொண்டு கேளும் சோக மோகங்களைத் தகிக்கும் ஞானத்தால் முக்தி கிடைக்குமேயன்றி தேகத்தினு லென்ன கன்மஞ் செய்யினும் ஜன்மரகிதமாகாவாம். அதேனெனின், எள்ளிலெண்ணையை யிறக்கி விளக்குக்கிடின் ஜோதிரூபமாய் விளங்குமேயன்றி எள்ளினுல் அவ்விளக்கு எறியமாட்டாதென்றதை மறந்து நானுகஷ்டங்களைச் சகித்து சுகத்தைக் காணும லிருக்கின் என்னபிரயோசனம் அதெப்படியெனின்,

மீனைவேண்டி ஜலத்தில் முழுகித் திரியும் பட்சியைப்போல உதயத்திற் குளிர்நீரில் ஸ்தானஞ்செய்வதினு லென்ன?

வெண்மைநிறம்போன்ற பெரும்பூசனிக்காயைப்போல மேனியெல்லாம் வெண்ணீறுபூசிலென்ன?

காய்கள் நிறையக் காய்த்த இலவமரத்தைப்போல உடம்பெல்லாம் நிறைய உருத்ராட்சந் தரிக்கிலென்ன?

கொத்தி மச்சம் விழுங்கும் வெள்ளைக்கொக்கு சிறகைவிரித்ததுபோல பத்திபத்தியா யுடம்பில் த்வாதசிநாமங்கள் போட்டாலென்ன?

பிளந்த பாகற்காயைப்போல முத்திரைகள் தேகந்தனி லிட்டாலென்ன?

பழுத்த மூங்கிலிலையைப்போல கோபி சந்தனங்களைச் சாற்றில் என்ன?

தாகந் தணிக்கத் துதிக்கைநீரை யிறைக்கும் யானையைப் போல வானவர்க்காய்க் கைகளினால் ஜலம் விடுகிலென்ன?

இருளில் அடைமழையிற் கதறுகின்ற தவளையைப்போல நாள்தோறும் தேவாரம் திருவாய்மொழி செப்பிலென்ன?

வாணியராடுஞ் செக்கைச் சுத்திவரு மெருதுகள்போல ஆலயங்களை ப்ரதட்சணஞ் செய்கிலென்ன?

காட்டில் தழைகள் மேய்கின்ற பசுக்களைப்போல கந்தமூல பலாதிகளைப் புசிக்கி லென்ன?

காற்றை யாகாரம்பண்ணி ஜீவித்திருக்கும் பாம்பைப்போல வாயுவை யுண்டு ஊழிக்கால மிருக்கி லென்ன?

காற்று வெயிலின லுலர்ந்த காஷ்டத்தைப்போல போற்றிடாமற் றேகத்தை வருத்தப்படுத்திலென்ன?

அசையாமலிருக்கும் மலைப்பாம்பைப்போல நிலைபெரு தோரிடத்தே கிடக்கிலென்ன?

மழை பனி வெயிற்கு சகிக்கும் தருவின் கிளையைப்போல சீத வூஷ்ணாதிகளைச் சகிக்கிலென்ன?

ஆரசைத்தாலும் அசையாமற் கல்லைப்போல கோரதவஞ்செய்து உடல் குலுங்காம லிருக்கிலென்ன?

அவயவங்களை வெளிவிடாமல் அடக்கும் ஆமையைப்போல விஷயங்களில் விழாமல் இந்திரியங்களைநிறுத்திலென்ன?

அஞ்சிடாம லுலைக்கனலில் யிருக்குங் கொல்லனைப்போல பஞ்சாக்னி மத்தியிற் பலநாளு மிருக்கிலென்ன?

இலைநிறைந்த மரத்தி லேறித் தொங்கும் வௌவாலைப்போல தலைகீழாயிருந்து தவம் செய்கி லென்ன?

வளைகளில் குடியாயிருக்கும் பெருச்சாளியைப்போல குகையில் யார்க்குந் தோன்றும லிருக்கி லென்ன?

வசனம் சேஷ்டைக ளில்லாமல் மரப்பாவையைப்போல ஆசனம் துயிலில்லாமல் மௌனமாயிருக்கி லென்ன?

சுயமுக ஆலவிழுதுகள் விட்டதுபோல தலைமயிரை முடியாமல் ஜடைகள் வளர்க்கி லென்ன?

இவை யெல்லாவற்றையும் நீக்கித் தன்னைத்தா னறியும்பொ ருட்டு முக்கியமாய் தேகத்தில் விளங்கும் தேகியென்ற ஆன்மானு பவத்தை விவரிக்கின்றோம். அதெப்படியெனின்,

கடத்தைப்போல ஸ்தூலசரீரம்.
கடத்திற் பூரித்த ஜலம்போல அந்தக்கரணம்.
ஜலத்தின் மலினம்போல அவித்தை.
கடஜலத்தி லாகாயம் ப்ரதிபிம்பம்போல ஜீவன்.

சிஷியன்.

பதிதபாவனனே மாயையினிட உத்பத்தி லயங்களையுந் தெ ரியச் சொல்லவேண்டுமென்று துதிக்கக் கேளும்,

ஆசாரியன்.

அவித்தையென்கின்ற மாயையும் அகோசரமா யிருப்பதால் யான் எனதென்றும், இப்பிரபஞ்சம் யதார்த்தமென்றும் எண்ணு கின்றவர்கள் மாயைக்கு வுடையவர்கள் இவர்களுக்கு எப்போ தும் ஜன்மரகிதமாகாது சகல பிரபஞ்சங்களும், சர்வ தேசகால அவஸ்தைகளும் சத்யமாய்த் தோன்றியிருக்க அவையெல்லாம் அசத்யம் எவ்விதத்தாலென்றால், இல்லையென்ற மாயைக் கொரு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகின்றோம். மலடி மைந்தனும், கட்டை யினிடத்திற் கள்ளனும், வான்மலர் சூடிக்கொண்டு கிளிஞ்சினிட த்திற் றேன்றும் வெள்ளியை விலைக்கு வாங்கி மன்மதனிட பட் டணத்திற்கேகி விலையற விற்று லாபத்துக்குப் போர்செய்து முயற்கொம்பினாற் குத்திக்கொண்டு மரணமடைந்த விருவரும் பிசாசானார்களென்ற விவகாரத்தை யறிந்தவர்கள் மாயைக்குட்ப டமாட்டார்கள். பரலோக காரணங்களை யறியாமல் இகலோகத் திற் சகலத்தையும் சத்யமென மனதில் எண்ணின் புத்தி விசார மற்றவர்கள். இதுவுமன்றி மாயாவித்தைகள் செய்கின்ற சித்த னொருவன் ராஜசபையிற்சென்று தனது சக்தியால் அனேக சித்ர விசித்ரங்களாகிய வனங்களும், தடாகங்களும், மலைகள் முதலிய வை கற்பித்து பின் ஐக்யஞ்செய்யினும் இவையெல்லாந் தானல் லாமற் றனக் கன்ய மொன்றுமில்லாமற் றானொருவனாய்க் காணப் பட்டபடி தனது சக்தியால் நாமரூப ப்ரபஞ்சங்களைப் படைத்து பின் ஐக்யஞ்செய்யினும் சிந்து தரங்க புத்புத ஞாயமானபடி தா னல்லாமற் றனக் கன்ய மொன்றுமில்லாமல் விளங்குகின்ற ஸ்வ ரூபத்தை சுருதி குரு சுவானுபவத்தாற் றரிசிக்கவேண்டியது.

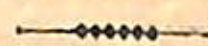
நாமரூபங்களா லுண்டான மனதி அந்தக்கரணங்களுடன் சேர்ந்த விந்திரிய வியாபாராதிகள் முதலான தேகாதிப்ரபஞ்ச தர்மகர்மங்கள் மித்யாபூதங்களாகையால் அவை அசத்யமென வெண்ணி விவேகியா யிருக்கவேண்டும். அதெப்படியெனின், ஸ்தான சந்திய சபானுஷ்டான நித்ய நைமித்திகா திகளைத் தப்பா மல் ஆசரிக்கின்ற வேதமூர்த்தியான ஒரு பிராமணர் க்ராமாந்திர த்திற்குப் போகின்றகாலத்தில் வழியில் ஒரு மிலேச்சன் மாம்சத் தைச் சேதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் பார்த்தானுனல் சட்சு யிந்திரிய விஷயாபேட்சையை உபேட்சித்து ஓடிப்போன படி சர்வ புண்ய பாப கன்மங்களை முழுமையும் விட்டு குருவை யடைந்து அவர் கிருபையால் சாதனங்களை யனுஷ்டித்து அமன ஸ்கபாவத்தை யடையவேண்டியது. இதை யடையாமல் சிலர் நானுசாஸ்திரங்களிட யுக்தியினுல் தர்க்கவாதங்கள்பண்ணி விவே கமுடையவர்களென்று நடக்கின்றதில் என்ன பலன் அதெப்படி யெனின், இல்லறத்தாருடைய வில்லறத்தில் வசிக்கின்ற சிறுபிள் ளைகள் சிறுவீடுகட்டி மணலைக்கொண்டு அவை சகல பதார்த்தங்க ளாக வெண்ணி சமையல்பண்ணி புசித்ததுபோல எத்தனை லீலை கள் செய்யினும் அவையெல்லாம் நிஜமல்லவென நினைத்து நிசா னுபவத்தாற் சகலமுமறிந்து அதையுமறந்து மனோலயமாயிருக்கி ன்ற ததுவே பாவாதீதமென அறிவாய்.

சாப்பிடவேண்டி அரிசியைச் சம்பாதித்துச் சமையல் பண் ணவேண்டிய கோறிக்கையாற் பானை சட்டி கொண்டுவந்து அரி சியைக் கழுவி சலத்தோடு பானையில் வைத்து அடுப்பின்மேலிரு த்தி கட்டைமுட்டைமுதல் சாதனங்களென்னசெய்யினும் வெந்த அன்னமாகாது அதேனென்றுல் காரணமான அக்னி தரிசனமா யின் பாகமான அன்னமுஞ் சித்திக்கும் இதுவுமன்றி சூர்ய அஸ் தமானகாலத்தில் ஆகார விவகாராதிகளும், கமனுகமனங்களும், சுபாசுபங்களும் நடக்கிறதற்கு அகோசரமாயிருக்கும். அந்தகார மான விருளை யனேககோடி ஆயுதங்களால் வெட்டிக் குத்தினு லும், ஏககாலத்தில் அனேக குண்டுகளைப்போட்டு சுட்டாலும் சூரியதரிசனமில்லாமல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இருட்டான போர்வை உலகத்தைவிட்டு நீங்காததுபோலவே சுகர்ம துஷ்கர்ம நித்ய நைமித்திகாதிகள் விரதங்கள் என்னசெய்யினும் மாயை நசி த்து ஸ்வரூபதரிசன மாகாது ஆகையால் குருவை யடைந்து

அவாள் கட்டளையிட்டபடி சாதனங்களை அனுஷ்டித்து தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் மாயையை மாயைபண்ணி தன்யனுகவேண்டியது.

கேளும் ஆறு கடக்கிறவரையில் ஓடத்தினிட சகாயத்தைக் கோறி கரையைச் சேர்ந்ததே யவ்வோடத்தை மறந்ததுபோலவும், இருளறையிற் பொருளைக் காண்கின்றவரையில் விளக்குவேண்டி பொருளைக் கண்டதே விளக்கை விட்டதுபோலவும், பரோட்சஞானங் கிடைக்கிறவரையிற் சிரவணஞ்செய்யவும், அவ்வஸ்துவினிடத்தில் மனம் லயிக்கிறவரையில் மனனம்பண்ணவும், அவ்வஸ்து தன்னிடத்தில் விளங்குகிறவரையில் தியானதாரணைகள் செய்வதையும் விட்டு பிரம்மானுபவத்தை யறியாமல் வாசாப்பிரம்மமெனவும், ஆத்மார்தமு மறியாமல் வேதாந்திகளெனவும், சூனியமார்க்கமறியாமல் சன்யாசியெனவும், தன்னைத்தானறியாமல் பந்தமோட்சமெனவும், சொன்னதினு லென்ன பலன்? சித்திரத்திற்கண்ட விளக்கினுல் இருள் அகலாததுபோல விஷயங்கள் நசிக்கிறவரையிற் சாதனங்கள் வேண்டியது. அச்சாதன பலன் ஏதென்ருல் பாம்பைக் கண்ட தவளையைப்போல, கருடனடித்த கோழியைப்போல, புலியைப்பார்த்த ஆடுபோல, கீரியின்வாய் சர்ப்பம்போல, பூனை பிடித்த எலியைப்போல நிஷ்டையைப்புரிந்து மனோலயமடைந்தவனை போதையானது பாய்ந்து தன்னைப் போலப் பண்ணுமாகையால் குருக்ருபாகடாட்சத்துக்குப் பாத்ரவானுகவேண்டியது.

உலகத்திற் பயிரிட்டுக் கிடைத்த பலத்தைப் புசித்து சௌக்கியமாய் ஜீவித்திருக்கின்றபடி மோட்சமடைய நிச்சயித்து குருபோதையின்படி சாதித்து அனுபவிப்பதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பயிரிடும்படியான கிரமமும், மோட்சத்தை சாதிக்கும் லட்சணமும்.

காட்டிற் செடிகளை வெட்டி-மதமாகிய காட்டை வெட்டி.
கல்லுகளைச் சேதித்து-அகங்காரமான கல்லைச் சேதித்து.
பூமியைச் சமமாய்த் திருத்தி-இருதய பூமியை சமரசப்படுத்தி.
வரப்பும்போட்டு-மௌனமென்ற வரப்பும்போட்டு.
வித்தை விரைத்து-ஞானமென்ற விதையை நட்டு.
நீரைப் பாய்ச்சி-அன்பாகிய நீரைப் பாய்ச்சி.

பயிராகுமட்டும் பறவைகளை வரவொட்டாமல்-சாதிக்கின்ற
வளையில் மாயை யணுகாமல்
மஞ்சகமீது காத்திருந்து-தன் திருஷ்டியில் நிலைதது.

பலத்தை யறுத்து புசிக்கின்றபடி பூர்ணுனுபவத்தை யடை கிறதுமன்றி பெரியோரைத் தரிசித்து உபசாரங்கள்செய்து அவா ளாக்கினையின்படி நிவாததீபம்போல மனதி லொன்றும் நினையா மல் நிஷ்டையைப்புரிந்து ஜனன மரணமென்கின்ற பவக்கடலை யுங் கடந்து மோட்சமடையவேண்டியது.

முற்கூறிய 84-லட்சம் ஜீவராசிகளில் உத்தமசரீரமான மானிடர்கள் சாதிக்கவேண்டிய பரிபாகங்களென்கின்ற வேழு பூமிகளிட அனுபவங்களைச் சொல்லுகின்றோம்.

ஸ்வேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, ஸத்வாபத்தி, ஸம்சத்தி, பதார்த்தபாவனை, துரியம் இதற்கு விபரம்.

ஸ்வேச்சை-துற்சங்கநிவர்த்திபெற்று ஞானம் விரும்புவது முதற்பூமி.

விசாரணை-நற்சங்கத்தால் ஞானநூல் பழகல் இரண்டாம்பூமி

தனுமானசி-ஈஷணைகள்விடல் மூன்ரும்பூமி.

சத்வாபத்தி-மனதி லுண்மையறிவுதித்தல் நான்காம்பூமி.

ஸம்சத்தி-தத்வத்தால் மிதனையெல்லாம் மறப்பது ஐந்தாம் பூமி.

பதார்த்தபாவனை-த்ரிபடிபோய் அத்வைதானந்தங் கிடைத்தல் ஆரும்பூமி.

துரியம்-வஸ்துநிலையிருந்தபடி மௌனமடைதல் ஏழாம்புமி.

இப்பூமிகளில் ஒன்று இரண்டு மூன்று பூமிகளை யனுபவிக்கின்றவர்கள் அப்யாசிகள். மற்ற பூமிகளினுடைய அனுபவர்களில் வரனெனவும், வர்யனெனவும், வரிஷ்டனெனவும், ஜீவன்முக்தனெனவும் நான்குவிதங்கள். இப்பூமிகளி லொன்றிரண்டை அனுபவித்த மிலேச்ச பஞ்சமஜாதி முதலானவர்கள் முக்தாளென்று பிரமாண மிருக்கின்றமையால் சந்தேகிக்கவேண்டுவதில்லை.

கிருபாநிதியாகிய சற்குருவே! அரிதாகிய மானிடதேகங் கிடைத்தும் கடைசியிற் பிராமணதேகங் கிடையாமல் முக்தி இல்லையென்று சாஸ்திரங்களால் அறியப்பட்டிருக்க இப்பூமிகளை யனுபவிக்கின்ற மிலேச்ச பஞ்சமஜாதிகட்கும் முக்தி கிடைக்குமென்று கட்டளையிட்டருளிய விஷயம் சந்தேகமாக விருக்கின்றதை

நிவர்த்திக்கவேண்டுமென சரணமடைந்த சீஷனை நோக்கிக் கேளும் பிரம்மக்கியானத்து பிராமணனென்கின்ற சுருதியாகையால் தன்னைத்தானறிந்த பிரம்மவித்தர்களான ஞானிகள் தேகங்களிட பேதங்கள் வர்ணாஸ்ரதர்மங்கள் குலகோத்ரமு முதலான எந்த சிந்தையுமில்லாமல் நிஷ்காமிகளா யிருப்பார்கள். அதெப்படியெனின்,

சத்குலத்தில் ஜெனிக்கும் தாழ்ந்த குலத்தி லுதிக்கினும்
வாலிபமாக விருக்கினும் வயதுபோய்க் கிழமாயிருந்து
சாஸ்திரங்கள் கற்கினும் கல்லாதிருக்கினும்
காமனாக சஞ்சரிக்கினும் காறியுமிய யிருக்கினும்
சம்பத்து கிடைத்திருக்கினும் தரித்திரனாகவிருக்கினும்
சிங்காசனத்திருக்கினும் சேவகவனாகவிருக்கினும்
வாகனங்களிருக்கினும் காலால் நடக்கினும்
அறுசுவையுண்டிபுசிக்கினும் ஆறினதைப்புசிக்கினும்
பீதாம்பரத்தைத்தரிக்கினும் பீறற்றுணியையுடுக்கினும்
தன்மணமேனிபடைக்கினும் நாறவுடம்போடிருக்கினும்
கங்கைநதியாடினும் கால்முடமாகியிருக்கினும்
ஆரோக்யத்தோடிருக்கினும் பிணியோடிருக்கினும்
ஏகாசனத்திலிருக்கினும் ஏகாந்தமாகவிருக்கினும்
சூரனாகவிருக்கினும் சுத்தமூடனாகவிருக்கினும்

இவைகளா லொருபலனுமில்லை சாவம் பிரம்மமய மெனவறித்துசித்ரரூபம்போல சதாஆனந்தபரிதாளாய்ச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்,

தரிகுணரகிதனே ஞானிகளுடைய விர்த்திகளையும் மனோபரிபாகங்களும் அனுபவங்களும் அருள்செய்ய வேண்டுமென சீஷன் கேட்கக்கேளும்,

விருப்புவெறுப்புஅற்றஞானிகளுடைய மனோவிர்த்திகள் அணுவாயும் அறிவுஅகண்டாகாரமாயு மிருக்கும் அஞ்ஞானிகளுடைய அறிவு அணுவாயும் மனோவிர்த்திகள் அகண்டாகாரமாயு மிருக்கின் றமையால் அதற்குத்தக்கப்ராரப்தவ சாதீனர்களாய் ஜனனமரண மென்கின்ற வாரியிலழுந்தி வருத்தமடைகின்றார்கள் உப்பு அப்புவிற்சேர்ந்திடில் ஜலரூபமானபடிமனது விவேகத்துடன்சேர்த்து ப்ரம்மத்தி லயிக்யமாயின்ப்ரம் மஸ்வரூபமாய்விளங்கும், ப்ரம்மத்தில்ஜீவைக்ய மெவ்விதத்தார் சித்திக்குமென்றிடில் ஸ்ருதியெனுங்கயற்றினல் மனமென்னும் யானையைச் சுருக்கிட்டுச் சிற்ககனத்துறையிற்கட்டி குருவுரைத்தஸ்ரவணத்தின்படி நிற்கின் குதியாது குதித்தாலும் ப்ரபஞ்ச வாசனைகளிடத்திற் றிரியாது திரிந்தாலும் மதமேறாது ஜீவவைராக்ய முதுமெவன அறியவேண்டியது.

வேதாந்த ஜட்ஜிமெண்டு.

மூன்றும் பகுதி.

இந்நூலாசியர்தாமடைந்த நிரதிசயானந்தசாட்சாத்காரசுவானுபூதிப் பிரத்தியட்சத்தை முமூட்சுக்கள் எளிதினுணர்ந்து நித்தியதிருப்தியாகும் பொருட்டுக்கிருபை கூர்ந்துவயிராக்கியப் பிரகரணம் - முமூட்சுப்பிரகரணம்- உற்பத்திபிரகரணம்-திதிப்பிரகரணம்-உபசாந்திப்பிரகரணம் -நிருவாணப் பிரகரணம்-என்னும், அறுவகைப்பிரகரணங்களால் இந்நூலினிது முடிக்கத்தொடங்கி பூர்வஜெமசமஸ்காரபலத் தினல்கிஞ்சித்து ஆவரணவிலட் சணப்பட்டு ஆத்மானுத்மவிவேகம்பண்ண வந்தசிஷனுக்குப்பிரபஞ்சவயிராக்கிய முண்டாகும்படி முந்திவயிரக்கியப்பிரகாணங் கூறுகின்றூர்,

க வி,

தேகமேயான்மாப்போகஞ் சேர்ந்திடன்முத்தியாமென்
றேகமின்மூகராய்நின் றிறந்தவர் பிறவாரொன்ற
மோகங்களனேத்துநீக்கி முத்தியையடைவதற்கே
தாகமாயிருக்குமுத்தர் தானுமேதேவராவார். (க)

தேவர்மானிடரானுலுஞ்செனித்திடல் வளர்தனமாய்தன்
மூவகையிடத்துந்துன்ப மாதலான்மோகமென்னுஞ்
சிவனுட்பற்றைநீக்கச் சிந்தித்தெத்திறத்தானுலுந்
தாவுமால்துடைத்தல்வேண்டுஞ் சற்குருசகாயத்தன்றே (உ)

இதன்பொருள் வினு.

தேகமே யான்மாவல்லாமல் உள்ளேயாகிலும் வெளியேயாகிலும் ஆன்மாவேறில்லையென்னில்,

விடை.

கரணங்களிருக்கிறபடியா லப்படிசொல்லக்கூடாது

வினு

மனம்ஒன்றேதவிர வேறுகரணங்களுமில்லை - போகங்களில் ஸ்திரீசையோகமேமுத்தி - அவர்களைச்சதாகாலமும் நினைத்திருபதே கல்வி- சதாகாலமும் அவர்கள்விசாரத்தினுற் சரீரமிளைப்பதே தவம் - சார்வதா அவர்களுடன் சரசவுல்லாசமாய் வசனித்திருப்பதே சிவன் முத்தி - எப்போது அவர்களது ஸ்தனங்களிற்கூடிச் சையோகவின்பத்தி லமிழ்ந்திருப்பதேவிதேகமுத்தி - அவர்களணிந்துள்ள புஷ்பசந்தனுதிகளின் மணங்களை ஆக்கிராணித்திருப்

பதே சுவர்க்கயோம்-அவர்களதரபானமே தேவாமிர்தம் - இப்ப டிப்பட்டமதத்தைவிட்டுப் பிரிந்தவனே நரகத்தையடைவன் - இ றந்தவர்களொருகாலத்தும் பிறப்பதேயில்லை அப்படிபிறப்பதுண் டானல் முன்னுளவறிவு இப்போதிருக்க வேண்டும் - அப்படி கா ணுமையால் தேகமேயான்மா -போகமேமோக்ஷம்-இறந்தவர்கள் திரும்பவும் பிறவார்களென்பதே நிச்சயமென்றேன்.

விடை.

இப்படிவுளறிக்கொண்டு மிருகபட்சிகளைப்போல வறிவில்லா தவர்களால் அருந்தல்பொருந்தல்மாத்திரமாய் வீண்காலம் போக் குவார்களாகில் அவர்களுக்குநரகமேயன்றி மோட்சமில்லை - மே லும் நாமிறந்தால்நமக்கிருப்பிடமெங்கே - நாமெங்கேயிருந்துவந் தோம் நமக்குக்கதியேதென்று விசாரித்தறிய வொட்டாமல் அவ ர்கள் புத்தியை மறைத்திருப்பதுஅஞ்ஞானகாரிய மல்லாமல் வே றல்ல.

வினு

அஃதெப்படியென்னில்,

விடை

தேகமேஅறிவாகிய வான்மா வென்ருல், தேகமிருக்குங்காலமெ ல்லாம் அறிவிருக்கவேண்டுமே அப்படிகாணுதபடியினுல் தேகம் பிண மாய்க்கிடக்கும்மோது அறிவாகியவுயிர்போய் விடுதல்லால் தேகத்தினுள் அறிவாகிய தேகியொருவனுண்டு - அவன் இத்தே கத்தைவிட்டு மறுதேகத்திற்போனதால் இத்தேகம் பிணமாய்க்கி டக்கின்றது - ஆகையினுல் வேறேதேகி யொருவனுண்டென்றும் தேகம் ஆன்மாவல்ல ஜடமென்றுந்தள்ளப்பட்டது.

வினு

ஸ்திரீபோகமே மோட்சமல்லவென்பதெப்படியெனில்.

விடை

மலங்களைப்புசிக்க வேண்டுமென் றிச்சித்துத் திரிகின்ற ஊர் ப்பன்றியானது அன்னியரால்விடம்பட்ட அசுத்தமானமலங்களை ப்புசித்துக்கோடையான வெய்யிலால்தயித்துச் சூடுகொண்டுவரு ம்வழியில் அசுத்தமாகிய சாக்கடைச்சேற்றைக்கண்டு அதில்போ ய்விழுந்து புரண்டுஅவ்வசுத்த நீரைக்குளித்துத் தன்னிளைப்பாகிய தாகசோகந்தணிந்து சுகித்திருப்பதுபோல மூடனுனவன்ரத்தமா ங்கிஷ மல்மூத்திர தீட்டானதுரக்கந்தங்கணிறைந்து அனேக செ ன்மங்களிற்செய்துள்ள பஞ்சமாபாதகங்களினைத்தையு மொன்ருக

க்கூட்டிப் பிரமன் ஒருபெண்வடிவாகச் சிருஷ்டிக்கவந்த மாயாரூ பத்தைக்கண்டு சுகமென்றிச்சித்து அவர்கள் எச்சிலாகிய வாய்நீ ரையுண்டு தனங்களாகிய மாமிசக்கட்டிகளிலழுந்தி அசுத்தமாகிய கால்களையெடுத்துக் கண்களிலொற்றிக்கொண்டு யோனியாகிய வு ப்பளற்றில்விழுந்து சதாகாலமு மதுவேயின்பமென்று சுகித்திருப் பன் - இந்தமூடனும் அந்தச்சாக்கடைச்சேற்றில் விழுந்து புரளு கின்ற ஊர்ப்ப ன்றியுஞ்சரியாம்-ஆகையால் பரிசுத்தமாகிய மோ ட்சவிருப்பமுடையவர்கள் சுத்தசித்தராயிருக்கின்ற ஈஸ்வரானுக கிரகம்பெற்று அடிமைத்திறஞ்செய்கின்ற பெரியோர்களைக்கண்டு பூசித்து அவர்களால் நித்தியசுகமாயிருக்கப்பட்ட மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள் அங்ஙனமிருக்கப் போகமே மோட்சமென்பது கூ டாது இறந்தவர்கள் பிறப்பார்க ளென்பதேதுணிவு.

வினா

இறந்தவர்கள் பிறப்பாரென்ப தெப்படியென்னில்.

விடை

சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியம்பண்ணும்போது சீவன் ஆசத் தியாய் நினைந்தபொருள்களை ஸ்தூலத்தைக் கைவிட்ட சொப்பன வஸ் தையில்சத்தியமாய்க்கண்டனுப விப்பதுபோல இந்தப்பிறப் யில் ஆசத்தியா யேறியிருந்தவாசனைகளே மரணமடையும்போது மறுபிறப் புக்குவித்தாகி அதற்கீடானசரீரங்களை யெடுத்தநுபவிப் பதென்பதே துணிவு.

வினா

இறந்தவர்கள் மீண்டும்பிறப்பது மெய்யானால் முன்னுள்ள நி னைவுகள் தோற்றவேண்டுமே யென்னில்

விடை

இறந்துபோன புத்திரமித்திராதி தாய்தகப்பனுஞ் சொப்ப னவ ஸ்தையில்மெய்யாகவந் திருக்ககண்டனுப் விக்கும்போது இ துபொய்யென்று ஒருவருமேனறியவில்லை முன்னமே இவர்களிற ந்து போனார்களென்று சாக்கிரத்திலறிந்திருந்த சீவன்தானே இ ப்போதுஞ் சொப்பனங்காணுகிறான் இவனுக்கேன் முன்னுள்ளநி னைவுகள் தோற்றவில்லை. ஆதலாலிறந்தவர்கள் பிறந்தாலு முன்னி ருந்தநினைவுகள் தோற்றாதென் பதேதுணிவு.

வினா

அப்படி தோற்றாமைக்குக் காரணமேதென்னில்

விடை

இந்தச்சீவன் தூலதேகத்துடன் கூடி இந்திரியவிவகாரமான சாக்கிக்ரதிருந்து பிறகுஸ்தூல தேகத்தைவிட்டுச் சூட்சுமதேகத்தையபிமானித்ததினால் முன்னுள்ள நினைவுகள் தோற்றவில்லைஇப்படியே எழுவகைப் பிறப்பிலுமுண்டான நினைவுகளு மந்தந்த தூலத்தைவிட்டு மறுபிறப்பாகிய வேறொரு தேகத்திற்புகும் போது இந்தச்சீவன்மரணாவஸ்தையிற் பட்டதுன்பத்தினா லறியவில்லை ஆதலால் இறந்தவர் பிறப்பாரென்ற சித்தாந்தமேகொள்ளப்பட்டது.

வினா

ஆனால் சிலர் தேவபோகத்தைக்குறிந்து யாகாதிகருமங்களைச்செய்கின்றார்களே அதனாலின்ப மில்லையோவெனில்.

விடை

அந்தத்தேவபிறப்பனு மின்பமில்லை-எப்படியென்றால், தேவயோனிகளிற் பிறக்கின்றகாலத்திலுந் துக்கம் திதிகாலத்திலும் பிரமாதிதேவர்களாலும் ரிஷியீஸ்வரர்களாலும் ஒருவர்க் கொருவரால் நேரிடும் அன்னியோன்னிய சாபத்தினாலும் ஒருவர் பெண் சாதி தனங்களை ஒருவரபகரிப்பதினாலும் ராட்சதர்கள் தங்கள் போகபூமியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அடித்துத் துரத்திவிடுவார்களென்கிற பயத்தினாலுந் துன்பமேயல்லாம் வெள்ளளவுமின்பமில்லை - மரணகாலத்திலும் முன்செய்துள்ளயா காதிகர்மபலத்தினால் எழுபத்தொருசதுர்யுகம் ஆனந்தபோக மனுபவிதுத்தீர்ந்தவுடன் அங்குள்ள தேவதைகளால் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டுநட் சத்திரங்களாகித் தலைகீழாய் பூமியி லெரிந்துவிழும்போது அவ்வானந்தமறந்தனித்தியமாய்ப் போவதினாலும் மீண்டுற்பவிரகுங் காலத்திலும் முன்பு பசுபந்தனம்பண்ணின பாவகர்மத்தினால் பூமியில் நாக்குப் பூச்சி கிருமிகளாய்ச் செனிப்பதுனாலுந் துன்பமென்பதேதுணிவு.

வினா

ஆனாலிந்த மானிடப்பிறப்பில்தா னின்பமில்லையோவெனில்.

விடை

இந்தமானிடயோனிகளிற் பிறக்கின்றகாலத்திலும் மாதாவின் கருப்பப்பையிற்கட்டுண்டு அவளதுமலமூத்திரக்கிருமிகளினாலும் மூலாக்கினியிலும்வெதும்பி அவள் அன்னபானாதிகளை நிறையவுண்டபோது உடல்நெருக்கத்தினால் மூச்சுவிடுதற் கிடமின்றிய வுருத்தத்தினாலும் அவளுண்ணாதபோது எழுகின்ற வுதராக்கினியினால்சுடப்படுகிற பிர்யாசையினாலும் பிறவிநேருகுங்கால் பிரசூத

வாயவினுல் மொத்துண்டு ஆலேயிற்பட்ட கரும்புபோலும் செக்கி லிட்ட வெள்ளுபோலும் யோனித்துவாரத்தி நெருக்குண்டு மலே மேல்நின்றுஊேத் தலேகிழாய்த்தள்ளுவதுபோல் பூமியிற் பிள்ளேயா ய் விழுகின்றதினுலுந் துன்பம் - திதிகாலத்திலும் கைசவப்பருவ த்தில் கணங்கள் பறவையாதிகளால் வருந்தோஷங் களினுலும், பாலப்பருவத்தில் காதுகுத்தல் சுரமுதலிய பலவியாதிகளாற்படும் பிரயாசத்தினுலும், வாசித்தல முதலியகருமங்களால் உபாத்தியா யர் முதலான வர்களாலுண்டாகும் வருத்தத்தினுலும் குமாரப்ப ருவத்தில் தனதானியங்களேச் சம்பாதிக்கவேண்டி வருகிறதாக மோகங்களினுலும், அதற்கிடையூறுவருவதினுலும், விஷயபோக விச்சையினுலும், அகங்காரமிருப்பதினுலும், படியாமற்போனதி னுலும், படித்துந்தர்க்கங்கள் பேசவருவதினுலுந் துன்பம் - விரு த்தபருவத்திலோவென்றுல், ஆசைமிகுவதினுலும், நரைதிரை மு ப்புகளினுலும், பலவியாதிகளுடை தலினுலும், மனேவிமுதலியோ ர்களுக்கு வியாதிவருவதினுலுந் துன்பம் ஒருவனுக்குப் பிராணு தாரமாயிருந்த பிள்ளேசாகவும், அந்நேரம்வீடிடிந்து விழவும் உழு கிறமாடுசாகவும், கடன்காரர்வந்து மறிக்கவும் அடிமையாள் மறி க்கவும், வாராவிருந்துவரவும், வீட்டில் அரைக்காசளவிலில்லாமல் அயல்வீட்டில் கடன்கேட்க - அவர்களேக்கொடுக்கவொட்டாமல் முன்கடன்காரர்மறிக்கவும், இப்படி நானுவிததுன்பங்களினல் கா ற்றசைவானசலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போற் கலங்கப்படு கிற வருத்தமுண்டாவதினுலுந் தும்பம்-மரணசாலத்திலும் வாத பித்த சுர க்ஷய குன்மகுலேமுதலான பலரோகங்கள் மேலிட்டுச் சிவத்துவம்பேதித்திருக்கிறபோது நமனேக்கண்டது போல் வரும் பயங்களினுலும், நடுக்கங்களினுலும், ஊர்த்தசுவாசத்தினுலும் வ ருந்திச்சிலேத்துமத்தில் தட்டுண்டுவேதனேயான பிராணப்பிரயாண காலத்திற் காண்கிற துக்கங்களினுலும், அப்படிபிராண நீங்கிண போது நெருப்பாற்றிலுங் கூம்பிபாகமான நரகத்திலும், சுடுகிற பாறையிலும் அசிபத்திரவனத்திலும் வீழ்த்தி, யமபடாள் தண்டி க்கப்பட்ட யாதனேகளினுலுந்துன்பம் - இப்படி தேவர் மானிட ரென்று மிருவகைப் பிறவிக்கே துன்பமானுல் ஏனேயபிறவிகளா கிய மிருகபட்சிதாபராதிகளெல்லாம் துக்கசமுத்திரத்தழுந்தி பா வமானநரகங்களிற் படும்பாடுகளேயெல்லா மிவ்வளவென்றளவிட் டுச் சொல்லமுடியாது ஆகையினுலிந்தப்பிறவிக ணீங்குமார்க்கத் தையே விசாரித்தறியவேண்டும்.

வினு

விசாரித்தறியுமார்க்க மெப்படியென்னில்.

விடை

யானெனதென்னும் பற்றுக்களொழிந்தால் சீவத்துவங்கெடும் இந்த யானெனதென்னும் பற்றுக்களேசீவசொரூபம் இவ்விருவகைப்பற்றுக்களில் முந்தி எனதென்னும் பற்றைவிடவேண்டும்.

வினு

அஃதேனென்னில்.

விடை

பெண்சாதி பிள்ளைகள் கிராமம் பூமி தனதானியாதிகளை யென்னதென் றபிமானிப்பது ஆன்மாவுக்குச் சுபாவமல்ல - அது அறியாமையான மோகாந்தகார மூடபுத்தியினல் வந்தது.

வினு

அதற்கு விவரமெப்படியென்னில்.

விடை

பெண்சாதியானவள் ஒருதாய்தகப்பனுக்கு மகளாயிருப்பதிஞலும் நீஒரு தாய்தகப்பனுக்கு மகனுயிருப்பதினுலும் அவளெந்தவூர் நீஎந்தவூர் இப்படி புறம்பாயிருக்க அவளென் பெண்சாதியென் றுனக்குச் சுத்தியபுத்திவரலாகுமா - உன்னைவிட்டு அவள் பிரிந்துபோய் விடுகிருள் அவளைவிட்டுநீபிரிந்துபோய் விடுகிருயா ஆகையாலுனக்கவள்சொந்தமல்ல அவளை என்னதென்பதுகூடாது - பின்னும் பிள்ளையை என்னதென்கிருயே அந்தப்பிள்ளையை நீயா வுண்டாக்கினையா அல்லது உன்பெண்சாதியா லுண்டாக்கப்பட்டதா அல்லது அன்னியர்களா லுண்டானதா இப்படி யுங்களொருவராலு முண்டாக்கப்படாதிருக்க வீணுமபங்குவது பிராந்தியே மேலும் சொப்பனத்தில் மலடிபிள்ளை பெற்றதுபோலும் இந்திரசாலவித்தையாவல்லவன்வித்தை காட்டுவதுபோலும் பிர்மகிருஷ்டியினு லிருவருக்கு நடுவே ஒர் பிள்ளையெனத்தோற்றியது இதை எப்படி என்பிள்ளை யென்றெவன் சொல்லுவது தெருவிற் கண்டபிள்ளையை என்பிள்ளை யென்றெவன் சொல்லுவான் அது போலப்பிரமசிருஷ்டியால்வந்த பிள்ளை பிரமன் பிள்ளையல்லாமலுன்பிள்ளையல்ல ஆதலாற்பிள்ளை என்ன தென்பது கூடாது-அப்படியே இந்தவீடுவாசல்பூமிதனதானியாதி சம்பத்துகளெல்லாம் உன் தகப்பனலார் சிக்கப்பட்ட படியினுலும் அறிவைநோக்கி

விசாரிக்குமிடத்து நீயவனுக்குப்பிள்ளையாகாமற்போகிறபடியினு லும் நீஇதுகளையும் என்னதென்பதுகூடாது.

வினு

அப்படிக்கல்ல நானே கஷ்டப்பட்டுத் திரவியங்களைச்சம்பா தித்து அதனல் வீடுவாசல் பூமியாதிகளைச் சேகரித்தேனே யென் னில்,

விடை

அப்படியானுலுமந்தத்திரவியங்களுமுன்னதல்ல

வினு

அதுஎப்படியென்னில்,

விடை

திரவியங்களெல்லாம்ராஜாக்களுக்குச் சொந்தமானதால் இந் தத்திரவியங்களையு மென்னதென்பதுகூடாது,

வினு

ஆனுல்பெண்டுபிள்ளை திரவியமென்கிற ஈஷணுத் திரவியங்க ளென்னதல்லவென்று போனுலும் இந்தத்தேகமானநான் இருக் கிறேனேயென்னில்,

விடை

தேகமுமுன்னதல்ல நீஒருவரிடத்தி லிரவல்வாங்கினது

வினு

அதெப்படியென்னில்,

விடை

நெடுங்காலமாய்ப் பிறப்பிறப்புகளாகிய துக்கங்களிற்பட்டு திரியக்காதி தாவரங்களாய்ப் பிறந்தலுத்து பிரயாசையையெல்லா ங்கிஞ்சித்து விவேகத்திஞலறிந்து-நீ ஈஸ்வரனை நோக்கி இந்தச்செ ன்மசாபல்லியமாய்க் கரையேறும்படி எனக்கோர்மானிட சரீரங் கொடுத்தருளுமென்று பிறவிகள்தோறும் வேண்டினபடியால் ஈ ஸ்வரன் கிருபை கூர்ந்து நீ இந்தமானிட சரீரத்தைப்பெற்று நம் மைவேண்டி நிஷ்காமியதவஞ்செய்து நமதுதிருவடி சுகத்தைப் பெறுவாயென்றிரவலாகக் கொடுத்தருளினுர்.

வினு

அப்படியானுல் அந்தக்காரணத்தை ஒருவருமே னறியவில் லையென்னில்.

விடை

கருப்பாயசத்திற்கட்டுண்டிருந்ததிஞலும் பிறவிநோக்குஞ்சா

ல்பிர சூதவாய்வுமுரித்துத் தள்ளுவதினாலும் யோனித்து வாரனெ
ருக்கமுதலிய யாதனைகளாலும் முன்னுள்ள நினைவுகளெல்லாம் இ
ந்தச்சீவன் மறந்துவிட்டுப் பஞ்சபூதபௌதிகமாகிய இரவலான
இச்சரீரத்தையுந் தானென்று சத்தியபுத்தி பண்ணிக்கொண்டபடி
யால் ஒருவருக்குங்காரணந் தோற்றவில்லை

வினா

ஆனாலிரவலென்பதற்குஉவமான மெப்படியென்னில்

விடை

ஒருபுருஷன் ஒருதொழில்செய்யக்கருதி அடுத்தவீட்டுக்கார
னிடத்தில் ஒரு கத்தியை யிரவலாகவாங்கிவந்து உடனே அந்தக்
கத்தியின்மேல்வைத்த பிரிய மோதங்களினா லிரவலென்பது மறந்
து சொந்தம்போலவைத்துக்கொண்டு அதனால் தானினைத்த கரு
மத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளாம லிருந்துவிட்டான் அப்படியிரு
க்கச் சிலநாளைக்குப்பிறகு கத்திகொடுத்தவன் சடுதியில்வந்து என்
கத்தியைக்கொடுவென்றுகேட்க இவன்அவன் அவனுடையகத்தி
யென்பதுந் தானிரவல் வாங்கிவந்தது மறந்து வழக்குப்பேசுமள
வில் அவன் கோபங்கொண்டு இவனையடித்து வருத்திக் கத்தியை
ப்பிடுங்கிக்கொண்டு போவானேயல்லாமல் கத்தியைவிட்டுப்போக
மாட்டான் - அதுபோல நீயும் ஈஸ்வரனிடத்தில் அனந்த ஜென்ம
ங்கடோறும் வருந்திக்கேட்டு இரவலாகவாங்கிவந்த இந்தச்சரீரத்
தை இப்போதுபட்டபிறவிமூர்ச்சையினால் மறந்து யானெனதென்
று சத்தியபுத்திபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய் இனி நியமப்படி இர
வல்கொடுத்தவர்வந்து பறித்துக்கொண்டுபோய்விடுவார் அப்போ
து முன்போலத்திரியக்காதி தாவரங்களாய்ப்பிறந்தலுத்து ஐயை
யோ நாம்முன்சரீர மிருக்கும்போதே நல்லதவத்தைப் பண்ணி
மோட்சமடையாமற் போனோமேயென்று புலம்பிநிற்க வேண்டுமே
ல்லாமல் வேறில்லை.

வினா

ஆனால் முன்போலவே யிரவல்வாங்கிவந்து மறவாமல்தவஞ்
செய்துமோட்சத்தைப் பெறுவேனென்னில்.

விடை

திரும்பவும் இந்தமானிடசரீரம் பெறுவதரிது.

வினா

அதேனென்னில்.

முன்கத்தியை யிரவல்வாங்கிவந்து தான்நினைத்தகருமமுமு டிக்காமல் கத்திகொடுத்தவன்வந்துகேட்டவிடத்தில் தன் சொந்த மென்று வழக்கிட்டதைமறந்து பின்னுமவனிடத்திற்போய் கேட் டால்புரளிக்காரனென்றடித்துத் தள்ளிவிடுவானேயன்றி ஒருபோ துங்கத்திபிரவல் கொடுக்கமாட்டான் அதுபோல ஈஸ்வர னிரவ லாகக்கொடுத்த தேகத்தைநீயானெனதென் றபிமானித்து அறி யாமையினால் பொய் கொலைகளவு கட்காமமமாகிய பஞ்சமாபாதங் களையே மூயன்று வழக்கிட்டு நின்ற தாலினி ஒருக்காலுமிந்தச் ச ரீரங்கிடைக்கமாட்டாது - ஆதலாலிந்தச்சரீரமும் விவேகமுமிருக் குப்பொழுதே யிரவலுடமையென்றறிந்து தேசாதிப்பிரபஞ் சங்க ளிலுள்ள வபிமானமெல்லாம்விட்டு நிஷ்காமிய தவம்பண்ணிமோ ட்சத்தைப்பெறவேண்டு மென்றறிவாயாக.

வினா

ஆனால் யானெனதென்னு மபிமானமில்லாவிட்டால் விவகா ரங்களெல்லாம் தூங்கினவன் கைப்பொருள் நழுவினாற்போல நழு விவிடுமேயன்றித் திடமாய் நடக்கமாட்டாது ஆகையாலபிமான மிருக்கட்டுமே அதனாலரணியே தென்னில்

விடை

ஓர் கிரகஸ்தனான பிராமணன் தன்கிரஹணியோடு கங்காயா த்திரைபோகக்கருதி மறுவளவிற்குடியிருந்த ஓரேழைப்பிராமண னையழைத்து நாங்கள் காசியாத்திரைபோய் வருமளவும் நீர் குடி க்கூலியின்றிக் குடும்பத்துடன் எங்கள்வீட்டில்குடியிருந்துக்கொ ண்டு எங்கள் வீடுவாசல் மாடுமனை முதலான சகலபண்ட பதார்த் தங்களையும் பதனமாகக்காப்பாற்றி நாங்கள்வந்தவுடன்எங்களிட த்தில் ஒப்புவித்தால்மாதம் ஒனறுக்கு ஒருவராகன் சம்பளந்தரு வேனென்றுசொல்லிஅந்தஏழைப்பிராமணனைக் குடிவைத்துவிட் டு யாத்திரைபோய்க் காசிமுதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்களைமுறையே தரிசித்துக்கொண்டு சிலநாட் கழித்தபின் தன்வீட்டுக்குத் தன்கிரஹணியோடு வந்துசேர்ந்தா ன் - அந்தப்பிராமணனைப்பார்த்து குடியிருந்த ஏழைப் பிராமண ன் நீங்களாரென்றுகேட்க நாங்களுன்னை இந்தவீட்டிற் குடிவைத் துவிட்டுக் காசியாத்திரைபோனவர்களல்லவாஇப்போது நாங்கள் சீவந்தராய்வந்து சேர்ந்தோமாதலால் எங்கள்வீடுவாசல் முதலிய வெல்லாம் ஒப்பித்துப்போட்டு உன்சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு போவென்று சொல்ல அந்தவசனத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்

டு வீடாவதேது வாசலாவதேது குடிக்கூலிக்கு வைத்துப்போவ தாவதேது உனக்கேதாவது பயித்தியம் பிடித்ததோவென்றுகூவி நீ முன்புதானே இந்தவீடுவாசல்களை விற்பனைசெய்து விட்டுப் போயினையே அதற்கு விக்கிரையசாதன மிருக்கிறதென்று அபி மானித்து வழக்குப்பேச அது கேட்டகாசிவாசியும் நியாயஸ் தல த்திற்போய் கூகூவென்று முறையிட அம்முறையிடு தலைக்கேட்ட நியாயாதிபதிகள் வஞ்சகனுனஏழைப்பிராமணனைப்பிடித்து வரச் சொல்லி விசாரிக்க அவன் அந்தநியாயாதிபதிகளைப்பார்த்து இவ ர்கள் யாத்திரை போகிறபோது விற்றுவிட்டுப் போனார்களன்றி என்னைக்குடிவைத்துப் போகவில்லையென்று பொய்ச்சாதனமொ ன்றெடுத்துக்காட்ட அதுகண்ட நியாயாதிபதிகள் இதைச்சாட்சி மூகாவளியா லறியவேண்டுமென்று அடுத்த வீட்டிலுள்ளவர்களை யழைப்பித்து நீங்க ளிந்தச்சேதி யறிவீர்களா வென்றுகேட்க அ வர்கள் நியாயாதிபதிகளைப்பார்த்து இவனைக்குடிவைத்துப்போன தேயல்லாமல் வீடுவாசல்களை விற்றுப்போக வில்லையென்று சொ ன்னார்கள் - அதுகேட்டநியாயாதிபதிகள் அந்தக்கபடப்பிராமண னைப்பித்துக்காவல்பண்ணி நீ நிரோதுக்கமாய் ஒருவன் சொத்துக ளை யபகரிக்கும்மடி பொய்ச்சாதனமேபடுத்தினபடியால் உனக்கு மிகுந்த அபராதம் விதிக்கப்பட்டது - இந்தஅபராதம் விதித்தமு தற் பொருள்சேருமளவும்நீகாராகிரமாகிய காவலிலிருந்துழியஞ் செய்யவேண்டும் நீஅவன் சொத்துகளெல்லா மபகரித்துக்கொண் டபடியால் உன்சொத்துக ளெல்லாம் ஏவம்போடுவித்து வட்டிக் காகச் சேர்க்கப்படுமென்று நியாயந் தீர்த்தார்கள் அதுபோலத் தேகாதி பிரபஞ்ச விவகாரத்தில் ஒருனுவக்கு யானென தென்னு மபிமான்மேலிடுமாகில் முதலாகியமோட்சபலமுங்கெட்டு வட்டி யாகிய நித்திய சுபானுபவமும் போய் சதாதுக்கத்திலேயே மூழ் கிக்கிடப்பன்.

வினு

ஆனல்அபிமானநீங்கும் வழியேதென்னில்.

விடை

சரீரமுதலாயுள்ள வகப்பற்றையும் ஈஷணத்திரயங்களான பு றப்பற்றையு மன்னியமென்றறிந்து அதுகளில் நானெனதென்று வரும்பிமானங்களை விட்டு இதுகளைநமக்கும் கூட்டிவைத்த வினை யானது நியமப்படி பிரித்துவிடுமென்பதிற்சந்தேகமில்லை இதுவெ ல்லாங் கனவிற்கண்டபொருள்போலாகுமென்றுகருதி அவற்றில்

ஆகாமிய மெழவொட்டாமல் பிரமத்தியானத்தி லனுதினமும்பழ குவதே அபிமானநீங்கும்வழி.

வினு

அபிமானமற் றனுபவிப்ப தெப்படியென்னில்.

விடை

புனியம் பழத்திலேடுபோலுந் தாமரையிலையிற் றண்ணீர்போ லும்சேற்றிற் பிள்ளைபூச்சிபோலும் யானெனதென்னும்பற்றுகளி ற்பற்றியும் பற்றுதிருந்து சற்குரு சாஸ்திரமுன்னிலையில் சிரவணு திகளையவசியம்பண்ண வேண்டியது சித்தம்.

வயிராக்கியப்பிரகரண-முற்றிற்று.

முமுட்சுப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்தால் பிரபஞ்சவயிராகந்தோன்றி தேகாதிப்பிரபஞ் சங்கள்னித்தியமென்றும், தேகியொருவனே நித்தியமென்றும் ஒ ருவாற்று வுணர்ந்தசிஷனுக்கு மோட்சதாகமுண்டாகும்படிமேல் முமுட்சுப்பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

க வி.

சற்குருசாத்திரத்தாற்சவணமாகிகளுண்டாக
நற்றுணைசகாயமான வனுபந்தநான்குமுண்டாய்
முற்படுசாதனத்தின் மோட்சதாகத்திலே
சிற்பரகுருவைத்தேடித் திகைத்திடுவோன்முன்கண்டான் (க)

கண்டனனுசான்பாதங்கருத்துறவணங்கியெந்தாய்
பண்டைமாயையினன்மூடும்பஞ்சகோசத்தைநீக்கித்
தொண்டனேற்குபதேசந்தான்சொல்லுமென்றவனைவைத்தங்
குண்டெனுந்திக்கைதிசெய்தங்கொருப்படுஞ்சுத்தஞ்செய்தான்

இதன்பொருள்

வினு

சற்குரு சாஸ்திரமுன்னிலையிற் சிரவணுதிகளுண்டா வதற்கு முன்புசெய்காரியமே தென்னில்.

விடை

அனுபந்தசதுஷ்டயங்களையனுசரிக்கவேண்டும்.

வினு

அனுபந்தசதுஷ்டயமாவதேதெனில்.

விடை

அதிகாரி விஷயம்.பந்தம் பிரயோசன மென்னுமிந்த நான்கும் சாஸ்திராரம்பத்திற்குப்பலம் ஆதலாலிந்த நான்கும் வேண்டும்,

வினு

அதெப்படியென்னில்

விடை

சாஸ்திராரம்பஞ்செய்கிற புருஷனுக்குப் பலலக்ஷணமா யிருப்பதேபிரயோசனம் அப்படிபிரயோசனமில்லாவிட்டால்மூடனுக்குக்கூடவொன்றிலும் பிரவிர்த்திவரமாட்டாது.

வினு

இந்தச்சாஸ்திரத்திற்கதிகாரியென்னவென்னில்.

விடை

சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியுடையவனும் யுத்தி சாமர்த்தியனும் வித்துவானும் மேதாவியுமாயிருக்கிற புருஷனே யதிகாரி.

வினு

விஷயமாவதேதென்னில்.

விடை

சீவப்பிரமாயிக்கமாயிருக்கிற சைதன்னியமேவிஷயம்- இன்னம் எந்தசொரூபத்தில் சகலவேதவுபநிஷ தார்த்தங்களுங் கூடியிருக்குமோ அதுவேவிஷயமொன்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினு

சம்பந்தமாவதேதென்னில்.

விடை

இப்போது சொன்னசீவப்பிரமாயிருக்க மானவஸ்துவுக்கும் அந்த வஸ்துவைப் பிரமாணமாகச் சொல்லுஞ் சாஸ்திரத்திற்கும் போதபோத்தியலக்ஷண மாயிருப்பதேசம்பந்தம்.

வினு

பிரயோசனமாவதேதெனில்.

விடை

பிரத்தியேகான்மாவும்பிரமமும் அயிக்கியானுபவம் பெறுவதேயானந்தம் அவ்வானந்தானுபவத்தினற்சகலசங்காரபந்தங்களுமொழிந்து நிற்பதேபிரயோசனம், எவனொருவனுக்குச் சாதன சதுடஷ்யம் பொருந்தியிருக்கின்றதோ அவனுக்கே இந்தப்பிரயோசனமுஞ்சித்தி. நான்குசாதனத்தி லொன்று குறைந்தாலும்

சித்திக்காது இந்நான்கு சாதனமுமுடையவனே வேதாந்தவிசார த்திற் கதிகாரியாவன்.

வினு

இந்தச்சாதன சதுஷ்டயமெப்போது சம்பாதிக்க வேண்டு மென்னில்

விடை

சிரவணத்திற்கு முன்போகம்பாதித்துக்கொண்டுபிறகு சிரவ ணத்தி லிறங்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் ஞானமுண்டாக மாட் டாது.

வினு

சாதனசதுஷ்டயமாவதேதெனில்

விடை

நித்தியானித் தியவஸ்துவிவேகம்-இகமுத்திரார்த்த பரபோ கவிராகம் சமாதிகட்க சம்பத்தி முமுட்சுத்துவம் இந்நான்குமாம்

வினு

இந்தநான்கு சாதனங்களில் நித்தியா நித்தியவஷ்துவவேகம் ஒன்றிருந்தாற் போதாதாநான்குசாதனமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்பதேனெனில்.

விடை

ஒன்றுபோதாது இந்தலோகத்திற் சாஸ்திரக்கியாளுக்கு நித் தியா நித்தியவஸ்து விவேகமுண்டாயிருந்தும் அவர்கள்விஷயாச த்தியுடையவர்களாய் காமியகன்மங்களைத்தானே செய்துவருகிறு ர்கள் ஆகையினு லவர்களுக்கு மதிகாரத்துவங்காணும் ஆதலாவி ரண்டாஞ் சாதனமும் வேண்டும்.

வினு

ஆனுலதிகாரிக்கிவ்விரண்டும் போதுமேயென்னில்.

விடை

போதாதுசிலரிஷி யீஸ்வரர்களுக்கு இவ்விரண்டு சாதனங்க ளுமுண்டாயிருந்தும் அவர்களுக்குங் கோபதாப மேலிட்டுப் பிற ணாச்சபிக்கம் படுகின்றமையால் அவர்கட்கு மதிகாரத்துவங் கா ணும் ஆதலால்மூன்றுசாதனமும் வேண்டும்.

வினு

அதிகாரிக்கு இம்மூன்றும்போதுமேயென்னில்.

விடை

போதாதுசிலபேர் சடைமுடிமுடி- முடித்துக் கிருஷ்ணுசலங்

கக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு யோகீஸ்வராளென்னும் பெயரையுடையவர்களாய்ச் சமுசாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு விரத்தர்களாய் உபசாந்தர்களாயிருக்கும் பெரியோர்களுக்கு இம்மூன்றுசாதனங்களு முண்டாயிருந்தும் சிரவணமென்றுல்எழுந்துபோய்விடுகிறபடியால் அவர்கட்குமதிகாரத்துவங்காணோம் ஆதலால்நான்காஞ்சாதனமும்வேண்டும் இந்நான்குசாதனமு முடையவனே யதிகாரி அவனுக்கேமுத்தி அதிலொன்று குறைவாயிருந்தாலு முத்தியுண்டாகாது.

வினா

நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகலட்சணமாவதேதெனில்,

விடை

பிரமமேநித்தியம் தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லா மனித்தியமென்று சுருதியுத்தி அநுபவப்பிரமாணங்களாற் கண்டறிவது.

வினா

அனித்தியமென்பதில் சுருதிப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை

பிரளயகாலத்தில் தேகாதிப்பிரபஞ்சமான சகலமும் பிருதிவியிலொடுங்கி அந்தப்பிருதிவியும் அதற்குப்பத்துகொண்ட அப்புவிலொடுங்கி அப்புவும் பத்துகொண்ட தேயுவிலொடுங்கித் தேயவும் பத்துகொண்ட வாயுவிலொடுங்கி வாயுவும் பத்துகொண்ட ஆகாயத்திலொடுங்கி ஆகாசமும் அஞ்ஞானத்திலொடுங்கி அஞ்ஞானமும் பிரமத்திலொடுங்கு மென்பதைக் கண்டறிவதே சுருதிப்பிரமாணம்.

வினா

யுத்திப்பிரமாணமேதென்னில்

விடை

பஞ்சபூதங்களேதடித்துப் பௌதிகமாய் நாள்தோறும்நசிக்கிறதென்று கருத்திற்கண்டறிவதே யுத்திப்பிரமாணம்

வினா

அநுபவப்பிரமாணமெப்படியென்னில்

விடை

சாக்கிரத்திருந்த பாகியமான நாமரூபப்பிரபஞ்சங்கள் சொப்பனமான அந்தர்மனோ சங்கற்பத்திலில்லை - சொப்பனத்திருந்த அந்தர் மனோசங்கற்பங்கள் சுழுத்தியான அவித்தையில்லை - சுழு

த்தியிலிருந்த அறியாமையும் ஆனந்தமுஞ் சாக்கிரசொப்பனத்தி லில்லையென்று கண்டறிவதே யனுபவப்பிரமாணம்.

வினா

இனிபிரமம் நித்தியமென்பதிற்சுருதிப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை

பிரளயத்தில் பஞ்சபூதமும் அதன்காரணமான அஞ்ஞானமும் பிரமத்திலொடுங்கிப் பிரமமாத்திரம் மிச்சமாய்ச்சேடித்திருக்குகுமென்றறிவதே சுருதிப்பிரமாணம்

வினா

யுத்திப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை

இந்தப்பூதபௌதிகங்களெல்லாம் நாள்தோறு நசித்துமீண்டும் உற்பத்தியாகிறதற்குக்காரணமான பிரமமொன் றிருக்குமென்றறிவதே யுத்திப்பிரமாணம்.

வினா

அனுபவப்பிரமாணமேதென்னில்

விடை

நித்தியத்துவமான பிரமமேபூதபௌதிகங்களாகத் தோற்றுதென்று கண்டறிவதே யனுபவப்பிரமாணம் இதுவே முதற்சாதனம்.

வினா

இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகலட்சணமாவதேதென்னில்,

விடை

இகத்திலுண்டானதாரபுத்திர தனதானியாதிகளிலும் ராஜபோகத்திலும் பரத்திலுண்டான யக்ஷஸ்திரீகளிடத்தும் அமிர்தாதிசொர்க்க போகத்தினிடத்தும் மலமூத்திரவாந்தியசனங்களிலெப்படிஒருவருக்கு மாசைபிறவாதோஅப்படியே நிராசைபிறந்திருக்கவேண்டுமென்று சுருதியுத்தியனுபவப் பிரமாணங்களாற் கண்டறிவது,

வினா

இகலோகபோகங்கள் அசுத்தமென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமேதென்னில்,

விடை

தாரபுத்திராதிகளுடைய சரீரங்களெல்லாம் எச்சில் நீட்டுரத்தமாங்கிஷ மல மூத்திரங்கள்கூடி ஒருவடிவமாக நிருமிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கண்டறிவதே சுருதிப்பிரமாணம்.

வினா

யுத்திப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை

அத்திக்கனிபார்க்கிற கண்களுக்குச் சுத்தமாகவும் அதைப் பிட்டுப்பார்த்தால் அசுத்தமானகிருமிகணிறைந்து அசங்கிதமாக வுமிருப்பதுபோல தாரபுத்திராதிகளும்பார்க்கிறகண்களுக்குச்சுத் தமானரூபலாவண்ணியமாகவும் உள்ளேமலமூத்திராதி துர்க்கந்த ங்கணிறைந்திருக்கிறதென்றுவிசாரிக்குமளவில் அசுத்தமாகவுமிரு ப்பதினுல் இவர்களைத் தொட்டாலு முடனே சுத்திசெய்துக்கொ ள்ளவேண்டு மென்றுகண்டறிவதே யுத்திப்பிரமாணம்.

வினா

அனுபவப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை.

அவர்களுக்குவியாதி பீடைகணேரிட்டவிடத்தும் எச்சில் தீ ட்டுமலம்சீழ் இரத்தமாங்கிஷங்கள் காணப்பட்டவிடத்தும் அவர் களைத்தொடஅசங்கிதமாயிருப்பதினுலும்அவர்களிறந்துபோனவி டத்தும் அரைநாழிகையாவது வீட்டில் வைக்காமல் சூதகமென் றுடனே யெடுத்துக்கொண்டுபோய் மயானத்திற் போட்டுவருதலி னுலும் அசுத்தமென்றுகண்டறிவது அனுபவப்பிரமாணம்.

வினா

திரவியமசுத்தமென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை.

திரவியந்தேடுங்காலத்தில் சுத்தமின்றி அசுத்தமானதொழில் களிலுமுயலும்படி மனமுண்டாகுமென்பதைக் கண்டறிவதே சு ருதிப்பிரமாணம்.

வினா.

யுத்திப்பிரமாணமாவதேதென்னில்.

விடை.

திரவியங்கிடைத்தகாலத்தும் மனைவிமக்கள் கிரகபூமிகளைத்தே டுகின்றபாசபந்தத்திற்கட்டுண்டழுந்திநிற்கு மென்பதைக்கண்டறி வதேயுத்திப்பிரமாணம்.

வினா.

அனுபவப்பிரமாணமாவதேதென்னில்

விடை.

திரவியமதிகரித்தவிடத்து ஆசைகுரோதலோப மதங்களால் மூடப்பட்டு முன்பின்தோற்ருது அஞ்ஞானந்தகாரகூபத்தில் விழுந்து பலவிகாரங்களையடையுமென்று கண்டறிவதே யனுபவப்பிரமாணம்.

வினு.

பரலோகபோகங்கள் அசுத்தமென்பதற்குச்சுருதிப்பிரமாணமேதென்னில்,

விடை.

மானிடசரீரத்திற்பொருந்துந் தாபத்திரயங்களுந்தேவசரீரங்களுக்குமுண்டென்றறிகிறதே சுருதிப்பிரமாணம்

வினு.

யுத்திப்பிரமாணமேதென்னில்,

விடை.

தேவபோகத்திலும் மனுஷபோகத்தைப்போலவே துக்கமென்பதைக்கண்டறிவதே யுத்திப்பிரமாணம்.

வினு.

அனுபவப்பிரமாணமேதென்னில்

விடை.

தேவர்களும்புண்ணிய முடிந்தவிடத்தில் அதோமுகப் பட்டு தலை கீழாய்ப்பூமியில் விழுகிறபடியால் அசுத்தமென்று கண்டறிவதே யனுபவப்பிரமாணம் இதுவேயிரண்டாஞ்சாதனம்.

வினு.

சமய திஷட்க சம்பத்திலட்சணமாவதேதென்னில்.

விடை.

சமம் தமம் உபாதிதி தீட்சை சமாதானம் சிரத்தை யென்றறுவகைகளாம்.

வினு.

சமமாவதேதென்னில்.

விடை.

இறந்தகாலத்திற் கழிந்தபொருளையும் வருகாலத்தில் வரும் பொருளையுங்குறித்துச் சிந்திப்பதுமனம் அம்மனத்தை நோக்கி அவற்றைச்சிந்திக்க வொட்டாதநிறுத்தினல்நிகழ்காலத்திலுள்ள

பொருள்களின் மமதைகொள்ளும் இப்படியபகரித்த பொருளு க்கொருவிக்கின நேரிட்டால்உடனேதுக்கம்வரும் ஆதலால் அது களிலொன்றையு நினைக்கவொட்டாமல் மனோநிக்கிரகம் பண்ணு வதேசமம்.

வினா.

தமமாவதேதென்னில்

விடை.

ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை விஷயங்களிற்சொல்லவொ ட்டாமற் றடுப்பதே தமம்.

வினா.

உபாதியாவதேதென்னில்.

விடை.

செய்யப்பட்ட சகலகன்மங்களிலும் பலனைநாடிச் செய்தால் மீண்டும்பிறந்து அக்கன்மபலன்களை யனுபவிக்கவேண்டிவருமா தலால் அதுசுமையென்று தள்ளிவிட்டுதான் செய்யுஞ் சகலகன் மங்களிலும்பலனைநாடாது ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்வதேயுபாதி.

வினா.

திதீட்சையாவதேதென்னில்,

விடை.

சுகதுக்கங்கள் வந்தபோது அதுகள் தேகேந்திரியாதியந்தக் கரணங்களுக்குச் சுபாவமென்று சமனுகக்கண்டு தன்னையொருவ ர்வாதித்தவிடத்தில் அவர்களைத்தண்டிக்கும் திதாரவல்லபந் தன க்குண்டாயிருந்தும் பொறுத்திருக்கின்றதே திதீட்சை.

வினா.

சமாதானமாவதேதென்னில்,

விடை.

பெரியோர்களிடத்திலிருந்து சிரவணம் பண்ணுங்காலத்தில் இந்திரியாதியந்தக்கரணங்களை அந்தர்பாகிய விஷயங்களிற்போய் விழவொட்டாமற்றடுத்துச் சிரவணத்தினிறுத்துவதேசமாதானம் இந்தச் சமாதானமில்லாவிட்டா லுபயப்பிரஷ்டனுவன்.

வினா.

சிரத்தையாவதேதென்னில்

விடை.

குருவினிடத்தும்வேதாந்தசாஸ்திரத்தினிடத்தும் ஈஸ்வரனிடத்தும் நியம்மாய்பயபக்தி விசுவாசமுற்றுச் சித்தசுத்தியுண்டாகியிருப்பதேசிரத்தை-இதுவேமூன்றுஞ்சாதனம்.

வினா.

முமூட்சுத்துவவிலக்கணமாவதே தென்னில்

விடை.

இந்தசெனனமரண ரூபமானசங்காரப் பிரவாகத்திலடிபட்டு ஆதியாத்மீக ஆதிபௌதீக ஆதிதெய்வீக மென்னுந் தாபந்திரயங்களால்வருந்தி இந்தச்சங்கார துக்கத்திலொருநிமிஷமாகிலுமிருக்கப்படாதென்று மகாபயங்கொண்டு இந்தப்பிரமையை எந்தப்பெரியோர்கள் போக்குவார்களோ சற்குருவாயிருக்கிற மகாத்மாக்களெங்கேயிருப்பார்களோவென்று சுட்டசட்டிகைவிட்டதுபோல சகலபோதங்களையுங்கைவிட்டுத்துறந்து புறப்பட்டு மகாதீவிரதா பக்குவத்துடன் பகலெல்லாம் ஆசிரியரெங் குளரோவென்று தேடியும்இராமுழுதும் நித்திரைவராமல் துக்கமேலிட்டு வேந்தன்முதலிய எண்குணங்களுடன் தேசாந்தரங்களிலும் வனாந்தரங்களிலும்பர்வதாந்தரங்களிலுந்தேடியலைந்துதிரிகின்றதே முமூட்சுத்துவர் இதுவேநான்காஞ்சாதனம்.

வினா.

இப்படியுள்ள முமூட்சுவுக்குக் குருதரிசனமெப்படி கிடைக்குமென்னில்.

விடை.

இவன் அனேக ஜென்மங்களிற்செய்துள்ள நிஷ்காமியபுண்ணிய பலத்தினால் அவாங்கமனாகோசரமா யிருக்கப்பட்ட பிரமந்தானே கிருபைகூர்ந்து ஆலியாலாங் கட்டியாய்த் தடித்ததுபோல மானிடச்சட்டை சாத்திபாற்கடல்பெருகி வந்ததுபோல இவன் தாகந் தணிக்கும்பொருட்டு ஒரு குருமுகுர்த்தமா யெழுந்தருளி வரும்.

வினா.

அங்ஙனம்வந்த குருவைக் கண்டிவன்செய் காரியமேதெனில்.

விடை.

அங்ஙனமானவுடன் சரீரமுழுதும் நெருப்பு பற்றிக்கொண்டு சலந்தேடுகிறவனுக்குமுன் கங்காநதி யெதிர்ப் பட்டதுபோலும் ஓர் மகாதரித்திரனுக்கு முன் உலவாக்கிழி எதிர்ப்பட்டதுபோலு

மகா சந்தோஷ கரமாய்க்கண்டு சற்பாவசங்கொண்டு அடியற்றம ரம்போல் அவரது பாதகமலங்களில்விழுந்து திரிகரணசுத்தியாய் ஏகாங்கதுவிதாங்க திரியாங்க பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க நமஸ்காரங் கள்செய்து இரண்டு கைகளாலும் பாதத்தைப் பற்றிக்கொண்டு சுவாமீ அடியேன் நெடுங்காலமாய் ஜெனன மரணமென்னும் பாலை வனத்திற்புக்கி மாயாமோகமென்னு மிருளினுன் மறைப்புண்டு பஞ்சகோசங்களென்னும் பாசவலையிற் சிக்கிக்கொண்டு தாபத்திரயாக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்டு நிற்கிறேன் ஆதலாற் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் அவைகளெல்லாம சூரியனைக்கண்டபனிபோல் நீங்கும்படி கிருபாகடாட்சம்வைத்து என்மனவெப்பநீங்கிக் குளிர்ச்சியாகும் பொருட்டு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்வது.

வினு.

அங்ஙனஞ் செய்தகாலையி லாசிரியர்செய் காரியமேதெனில்.

விடை.

அப்படி சரணுகதியடைந்த சிஷனைச் சமீபத்திலிருக்கவைத்து தமது பரிபூரண திருஷ்டியினுற்பார்த்து அவனைப் பயப்படாதேயென் றபயாஸ்தங்கொடுத்து அவனை ஒருபோதும் அகங்கார மதயானைவந் தடாரமலும் மாயாமோகம்பற்றுமலும் சித்தமென்னு நாய்ப்பரிசம் படாமலும் நிதானந்தானுபூதி யுண்டாகும்படி வேதாந்த விசாரமென்னும் சிம்மாசனத்தில் தாமெழுந்தருளியிருந்து முற்சொல்லிய அகங்காராதி மிருகங்கள் அந்தத்தொனியினு லடங்கும்படிசெய்து பிறகு நிச்சயாத மகமான சூட்சும புத்தியுள்ளசிஷன் மஸ்தகத்தில் அஸ்தத்தைவைத்துப் பிரமோபதேசமான ஞான தீக்ஷைசெய்தருளுவார்.

வினு.

தீக்ஷையென்பதற் கருத்தமேதென்னில்,

விடை.

தீயென்றும் தீக்ஷையென்று மிருவகை அவற்றுள் தீஎன்பது அகக்கரணமான மனகங்காரஞ் சித்தநிற்கப்புத்தியே அவயவத்தேகாவதான நிச்சயம்பண்ணுவது அஃதெப்படியென்றால், பாம்பானது ரூபதேஜசானகண்களால் மந்திரநிகளாகிய சத்தத்தைக் கிரகிக்கப் போகாதென்றறியாமல் அந்தமந்திரங்களாகிய சத்தத்தைக்கிரகித்து அதன்வசத்திற் கட்டுப்பட்டதுபோல் புத்தியும்

தான்ஞானதேஜசென்றறியாமல் அவயவத்தே காவதான நிச்சய புத்திபண்ணுமென்றுபோதிப்பது, தீக்ஷையென்பது சகலகன்மங் களு நசிப்பித்து ஆகாசம்போலே நிர்மலமாக்குவது இந்தப்படி நிலைத்ததே பிரமோபதேசமான ஞானதீக்ஷையென் றறியவேண்டி யது சித்தம். வேர்த்தன்முதலிய வெண்குணங்களென்றதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

வேற்க்குங் கண்ணீர்ததும்புங் கம்பிக்கி மெய்நடுங்கும்
வார்த்தைதழுவு மனம்பதறுங்—கார்க்கமதாய்க்
காந்து முரோமாஞ் சலியாகுங் காதலித்தார்க்
கேய்ந்த குணங்கா ணிவையெட்டும்.

ஏகாங்கமதுவிதாங்க நமஸ்காரமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

சிரமேகாங்கம் வலக்கரத்தைச் சிரத்திற்குவித்தல் துவிதாங்கஞ்
சிரமேல்வாம கரத்தினையுஞ் சேர்த்தல் திரியாங்கமதாகுஞ்
சிரநீள் கரஞ்சானுக் கணிலந்தீண்டிற் பஞ்சாங்கமதாகுஞ்
சிரமோவாய் காதுகைசானு செகத்திற்படித லட்டாங்கம்.

முமூட்சுப்பிரகண முற்றிற்று.

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

முற்பிரகரணங்க ளிரண்டினாலு மோட்சதாகம்பிறந்து சற்கு ருலாபமுண்டாகிச் சிரவணாதிகம்பெற்ற சிஷனுக்குமேல் அபரோ ட்சாத்மானுபவ சமாதி ஞானமுண்டாகும்பொருட்டு உற்பத்திப் பிரகரணங்கூறுகின்றார்.

கவி.

சுத்தமாம்பிரமந்தன்னிற் றோற்றுமாயையின்குணத்தாற்
பற்றுருவீசன்சீவன் பஞ்சபூதங்களுண்டாய்
மற்றுமாம்பூதந்தானே மருவிச்சூக்குமங்களாகி
நீத்தலுந்தூலபஞ்சிகரணமாய் நிகழுங்காணே. (க)

இதன்பொருள்.

வினா.

அகண்டபரிபூரண சொரூபவியாகத்தில் ஜெகஜீவபரந்தோற் றிய தெப்படியென்னில்,

விடை.

சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்து அக்கினியிற் சூடு போலபின்னமாகவொரு சிற்சத்தியுண்டு அச்சத்தி அதீதப்பிரமத்திலடங்கி நிற்கும்போது அவ்வகண்டசொரூபவியாபகத்திற்குச் சுத்தப்பிரமமென்று பெயர் அப்படியபின்னமான சிற்சத்திபின்னமா விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது பராசத்தியென்று பெயராயிற்று அப்பராசத்தியாகிய மகாகாரண சரீரத்துடன்கூடி அகண்டாதீதஸ்தானமாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து தற்பிரகாசமாய் விளங்குகையால் பரைவியாபகத்திற்குள்ளான சுத்தப்பிரமத்திற்குப் பரப்பிரம மென்றுங் குருவென்றுஞ் சிவமென்றும் பெயர்வந்தது இதுசாமவேத மகாவாக்கியமான தத்தொம சிவாக்கியத்திற்சொல்லும் இது அசிபதார்த்தமான சிவதுரியம் இப்படி அவயவரகிதமாயிருக்கின்ற பராசத்தியினிடத்தில் பிரமசந்நிதான விசேஷத்தால் சத்துவரஜசுதமசென்னும் அவிகிர்ததிரிகுணங்களுண்டாயின,

வினா.

அக்குணங்களுக்கு நாமமேதென்னில்.

விடை.

சத்துவத்திற்கு ஆனந்தரூபசத்தியென்றும் ரஜசுக்குச் சித்ரூபசத்தியென்றும் தமசுக்குச் சத்ரூபசத்தியென்றும் பெயராயின.

வினா.

அந்தப்பரப்பிரமம் (சத்துவத்திற்) பிரதிபலித்தபோது நாமமேதென்னில்,

விடை.

ஆனந்தரூபசத்தியாகிய காரணசரீரத்துடன்கூடி உபசாந்தஸ்தானமாகிய சர்வானந்த சுழுத்தியவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சர்வமுந்தனுய் விளங்குறேமென்பது மறந்து உபசமனமா யதீதப்பட்டு நிற்பதால் அப்பரம்பிரமத்திற்குப் பரமானந்தரென்றும் பெயராயின இதுவே அசிபதார்த்தமானசிவசுழுத்தி,

வினா.

பரமானந்தர் (ரஜசிற்)பிரதி பலித்தபோது நாமமேதெனில்,

விடை.

சித்ரூபசத்தியாகிய சூட்சும சரீரத்துடன்கூடி விஸ்வக்கிராசஸ்தானமாகிய சர்வப்பிரகாச சொப்பனவஸ்தைக் கபிமானயாயி

ருந்து சகலபுவன சராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் விழுங்கித்தானே ஜெகசொரூபமாகப் பிரகாசித்து நிற்பதால் அப்பரமானந்தருக்குத் தேஜோன்மயரென்றும் பிரஜாபத்தியரென்றும் பெயராயின இதுவே அசிபதார்த்தமான சிவசொப்பனம்,

வினா.

தேஜோமயர் (தமசிற்) பிரதி பலித்தபோது நாமமேதெனில்,

விடை.

சத்ரூபசத்தியாகிய ஸ்தூலசரீரத்துடன்கூடிச் சம்பூரணஸ்தானமாகிய சர்வவியாகபகஜாக்கிராவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சர்வ சராசரப் பிரபஞ்சங்களுள்ளுந் தானேதானாய் விளங்கிநிற்பதால் அந்தத் தேஜோமயருக்குப் பரிபூரணரென்றும் சிற்சொலிதையென்றும் பெயராயின இதுவே அசிபதார்த்தமான சிவசாக்கிரம்.

அரிசிபதமுற்றும் இனிதற்பதம்.

வினா.

அந்தப் பரிபூரணப் பிரமசந்நிதானத்திற் சேஷ்டித்ததென்னையெனில்,

விடை.

சுத்தியில் ரசிதப்பிராந்தி தோன்றியதுபோல மூலப்பிரகிருதியென்றொருசத்தி விவர்த்தமாகச் சேஷ்டித்தது அந்தச்சத்தியைப் பரிபூரணர் வியாபித்திருந்தபடியால் அந்தமூலப் பிரகிருதியில் பிரமசந்நிதான விஷேஷத்தால் (சத்துவரஜசுதமசென்னும்) விகிர்த்திரிகுணங்க ளுண்டாயின,

வினா.

அவைகளினமமேதென்னில்,

விடை.

மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் பிரகிருதியென்றுஞ் சொல்லப்படும் அவற்றுள் மாயையினிடத்து நிருமல மான கண்ணாடியிற் சூரியன் பிரதிபலித்ததுபோலப் பரிபூரணப்பிரமம் லட்சணமாகப் பிரதிபலிக்கும் அந்தப்பிரதி விம்பசைதன்னியத்திற்கு ஈஸ்வரனென்று பெயர் அந்தமாயையாகிய மகாகாரண சரீரத்துடன்கூடிப் பிரமாண்டஸ்தானமாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகலசராசரப் பிரபஞ்சத்தினுங்கலந்து நிற்பதால் அப்பரிபூரணப் பிரமத்திற்கு ஈஸ்வரசாட்சியாகிய பிரமமென்றுஞ் சர்

வஞ்ஞரென்றும்பெயராயின இதற்குஞானசத்தி, சகுணஐசுவரிய சம்பன்னத்துவபோகம் ஓங்கார அட்சரத்திற் சகலமுமடங்கி யிருக்கையா லிதை யதிஷ்டித்திருந்த பிரம சைதன்னியத்திற்கு மகாத்துமாவென்று மொருபெயராயின இதுவே தற்பதார்த்தமான பாதுரியம்,

வினா.

ஆனால் மும்மூர்த்திகளான தெப்படியென்னில்,

விடை.

சத்துவகுண மாயையில் சத்துவம் ரஜசதமசென்னு முக்குணங்களுண்டாயின அவற்றுள் தாமக்குணப்புரதானமாய் அவ்வியாகிருதமாகிய காரணசரீரத்துடன்கூடி அக்கினிஸ்தானமான சுழுத்தியவஸ்தைக்கபிமானியாயிருந்து சகலபிரபஞ்சங்களையும் சங்காரம்பண்ணிநிற்பதால் அந்த அபிமானிக்கு அவ்வியாகிருதரென்றும் பெயராயின இதற்குத்திரேதாயிசத்தி, சர்வசங்காரபோகம் மகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்திலித்தனையுமடங்கி யிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சுத்தமாவென்று மொருபெயர்வந்தது இதுவேதற்பதார்த்தமான பரசுழுத்தி சத்துவகுணப்பிரதானமாக இரணிய கருப்பமாகிய சூட்சும சரீரத்துடன்கூடிச் சந்திரஸ்தானமான சொப்பனவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகல பிரபஞ்சங்களையு மிரட்சித்து நிற்கையால் அவ்வபிமானிக்கு இரணியகருப்பரென்றும் விஷ்ணுவென்றும்பெயர் இதற்கு இச்சாசத்தி, சர்வபாவகர்த்துருத்வபோகம் உகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்திலித்தனையு மடங்கியிருக்கிறபடியால் இதையதிஷ்டித் திருந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சூத்திராத்மாவென்று மொருபெயர் வந்தது இதுவேதற்பதார்த்தமான பரசொப்பனம் இராசதகுணப்பிரதானமாக விராட்டாகிய ஸ்தூலசரீரத்துடன்கூடிச் சூரியஸ்தானமான ஜாக்கிராறஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகலசராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் சிருஷ்டிபண்ணி நிற்பதால் அவ்வபிமானிக்கு விராட்டென்றும் பிரமாவென்றும் பெயர் இதற்கு கிரியாசத்தி, சர்வகர்த்துருத்வபோகம் அகாரவட்சரம் இவ்வட்சரத்திலித்தனையு மடங்கி யிருக்கிறபடியால் இதையதிஷ்டித்திருந்த வீஸ்வரனுக்குச் சர்வபூதாத்மாவென்று மொருபெயர்வந்தது இதுவே தற்பதார்த்தமானபரசாக்கிரம்.

தற்பதம்முற்றும்-இனிதொம்பதம்.

வினா.

இராசதகுண அவித்தையின் காரியமெப்படியென்னில்,

விடை.

அவித்தையினிடத்து மலினசலத்திற் சூரியன் பிரதிபலித்த துபோலப்பிரமசைதன்னியம் பிரதிபலிக்கும் அந்தப்பிரதி பலன த்திற்குச் சீவனென்றுபெயர் அவ்வவித்தையாகிய மகாகாரண சரீரத்துடன்கூடிலலாடஸ்தானமாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானி யாயிருந்து அவஸ்தாத்திரய விலட்சணஞான சொரூபியாயிருக்கி றபடியால் அப்பிரமசைதன்னியத்திற்குச் சீவசாட்சியாகிய கூட ஸ்தரென்றும் பிரத்தியேகாத்மாவென்றும் பெயராயின, இதற்கு ஞானசத்தி, ஆனந்தபரவசபோகம் ஓங்கார அட்சரம் இவ்வட்சர த்தி லித்தனையுமடங்கி நிற்கையால் அவ்வாத்மாவுக்கு நின்மலாத் மாவென்று மொருபெயர்வந்தது இதுவே தொம்பதார்த்தமான சிவதுரியம்.

வினா.

ஆனல் மூவகையான்மாக்களுண்டானதெப்படி யென்னில்,

விடை.

இராசதகுண அவித்தையில் (சத்வரஜசுதமசென்னு) முக்குண ங்களுண்டாயின அவற்றுள் தாமதகுணப் பிரதானமாக ஆனந்த மயகோசமாகிய காரண சரீரத்துடன்கூடி இருதயஸ்தானமான சுழுத்தியவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சுழுத்தி சுகத்தை யனுப வித்திருத்தலால் அவ்வபிமானிக்குப் பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமா ர்த்திகனென்றும் அபரிச்சின்னனென்றும் பெயராயின இதற்குத் திரோதாயிசத்தி ஆனந்தபோகம் மகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கி யிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஆ த்மாவுக்குப் பரமாத்மாவென்று மொருபெயர்வந்தது இதுவே தொம்பதார்த்தமான சிவசுழுத்தி.

சத்துவகுணப் பிரதானமாகப் பிராணதிகோசத் திரயங்க ளாகிய சூட்சும சரீரத்துடன்கூடிக்கண்ட ஸ்தானமான சொப்ப னவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சொப்பன பிரபஞ்சங்களிற் கூ டியுங் கூடாதிருத்தலால் அவ்வபிமானிக்குத் தைசதனென்றும் பிரதிபாகனென்றும் சொப்பனகற்பிதனென்றும் பெயராயின இ தற்கு இச்சாசத்தி, அயுத்தபோகம் ஏனென்றால் பேதாபேதமின்றி யனுபவிப்பன் உகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையுமடங்கி

யிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஆத்மாவுக்கு அந்தார த்மாவென்று மொரு பெயர்வந்தது இதுவேதொம்பதார்த்தமான சீவசொப்பனம்.

இராசதகுணப் பிரதானமாக அன்னமயகோசமாகிய ஸ்தூலசரீரத்துடன்கூடி நேத்திரஸ்தமான ஜாக்கிராவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்துபிரபஞ்சவிவகாரங்களில் முயன்றுகிற்பதால்அவ்வபிமானிக்கு விஸ்வனென்றும் விவகாரிகனென்றும் கிஞ்சஞனென்றும் சிதாபாசனென்றும்பெயராயின இதற்குக்கிரியாசத்தி, லோகாபிமானத்தினல் நல்லது பொல்லாதென்றறிந்தனுபவிப்பது பற்றியுக்தபோகம் அகாரவட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையுமடங்கியிருக்கிறபடியால் இதையதிஷ்டித்திருந்த ஆத்மாவுக்குச் சீவாத்மாவென்று மொருபெயர்வந்தது இதுவேதொம் பதார்த்தமான சீவசாக்கிரம்.

தொம்பத-முற்றிற்று.

வினு.

தாமதகுணப்பிரகிருதியின் காரியமெப்படி யென்னில்,

விடை.

பிரகிருதியினிடத்தி ஆவரணவிட்சேபமென் றிரண்டு சத்திகளுண்டு அதில் ஆவரணமானது தத்துவஞானிகளையு மீஸ்வரனையுந்தவிர மற்றைச் சீவர்களுக்கெல்லாம் சரீரத்திரயம் சீவன்சாட்சிசைதன்னியம் இதுகளின்பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைத்துநிற்கும் இவ்வாவரணநீங்குவதே முத்தி, தமோகுணப் பிரதானமான விக்ஷேபசத்தியே மகாகாரணப் பிரபஞ்சமாய் நின்றது விட்சேபசத்தியும் சத்வரஜசுதமசென்னு முக்குணசமமாகி நிற்கும் அவற்றுள் தமசுபிரதானமாகும்போது காரணப்பிரபஞ்சமும் சத்வம் பிரதானமாகும்போது சூட்சுமப்பிரபஞ்சமும் ரஜசுபிரதானமாகும்போது ஸ்தூலப்பிரபஞ்சங்களு முண்டாயின.

வினு.

அதற்குவிவர மெப்படி யென்னில்,

விடை.

சத்துவகுணமாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈஸ்வரன் நிருமல சலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியன்போல் ஏகராகியும் சர்வஞ்ஞராகியு

மிருப்பர் இராசதகுணவவித்தையிற் பிரதிபிம்பித்த சீவர்கள் அவி
த்தையு மனேகமாகையால் மலினகடசலத்திற் பிரதிபிம்பித்த அ
னேகஞ் சூரியர்போல் அனேகராகியுங் கிஞ்சிக்கியராகியு மிருப்
பர்கள் அங்ஙனமவித்தையரப் பிரதிபிம்பரான சீவர்களிக்குச் சர்
வக்கியரான ஈஸ்வரன் கிருபைகூர்ந்து சரீரத்திரயங்கள்கொடுத்து
முத்தியடைவிக்கும்படி கருதி தமோகுணமான பிரகிருதியை இ
ரண்டுபங்காக்கி முதல்பங்கில் ஆவரணசத்தியையும் இரண்டாம்ப
ங்கில் விட்சேபசத்தியையு முண்டாக்கினுற் அப்பிரகிருதியினறி
வே மகாகாரணசரீரம் அதிற் பிரதிபிம்பித்த சீவனே பிராஞ்ஞன்
அதினறியாமையே ஆனந்தமயகோசமான காரணசரீரம் இப்படி
ப்பட்டவாவரணசத்தியானது சீவதுரியந்திருத்த கூடத்தாரரையு
ம் ஈஸ்வரனேயுந் தவிர மற்றச் சீவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்தூலசூட்சு
மகாரண சரீரபேதங்களேயு மவற்றி னபிமானிகளேயுஞ் காட்சி
சைதன்னியங்களேயு மொன்றுக்கொன்று பேதந்தெரியவொட்டா
மல் மறைக்கும் அதனுல் மறைபட்ட சீவர்களிந்த விருபத்தொன்
பது தத்துவங்களேயும் தானென்றபிமானிப்பார்கள் அவ்வபிமா
னத்தை அகங்காரக்கிரந்தியென்றுஞ் சங்காரபந்தமென்றுஞ் சொ
ல்லுவார்கள்.

வினு.

ஆனுல் முத்திகூடுவ தெப்படியென்னில்,

விடை.

சற்குரு கடாட்சத்தினுலாவரண நீங்கி இருபத்தொன்பது
தத்துவங்களினு மொன்றுக்கொன்றுள்ள பேதங்களேக் கண்டறிவ
தே முத்திகூடுமுபாயம்.

வினு.

ஆனுல் விட்சேபசத்தியின் காரியமேதென்னில்.

விடை.

விட்சேபசத்தியும் சத்வரஜசுதமசென்னும் திரிகுணசகிதமா
யிருக்கும்அந்தச்சத்தியில் சத்ததன்மாத்திரையானவாகாசமும்ஆ
காசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும்வாயுவில் ரூபதன்மா
த்தியானதேயுவும் தேரிவில்ரசதன்மாத்திரையான அப்பும் அப்பு
வில் கந்ததன்மாத்திரையானபிருதிவியும் உண்டாயினஇந்தப்பஞ்
சதன்மாத்திரைகளுக்கு அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங்களென்றுஞ்சூட்

சும் பூதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும் இந்தச்சூட்சும பூதங்களி னின்றுசூட்சும சரீரங்களும் ஸ்தூலசரீரங்களு முண்டாயின.

வினு

எப்படியென்னில்

விடை

இந்தஆகாசமுதலான சூட்சுமபூதங்களில் முக்குணமுந்தொ டர்ந்துநிற்கும் அதிற்சத்துவாமிசத்தில்பூதத்திற் கொவ்வொருமா த்திரை யெடுத்துச்சமஷ்டியா யொன்ருகக் கூட்டினது அந்தக்கர ணங்களாம்.

வினு.

அந்தக்கரணத்திலாகாசங்கூடின தற்கடையாளமேதென்னில்.

விடை.

அந்தக்கரணமுமாகாசம்போல் சகலசத்தத்திற்குமிடங்கொடுத் துத்தரிப்பதே யடையாளம்அப்படிதரிக்கின்ற விருத்திக்கு தேஜ சான அறிவென்றுபெயர்,

வினு.

வாயுவின்மிசங்கூடினதற்கடையாளமேதென்னில்.

விடை.

வாயுவைப்போலலேகின்றதே யடையாளம் இப்படிபலேகின்ற விருத்திக்கு மனமென்றுபெயர்.

வினு

தேயுவினமிசங்கூடினதற்கடையாளமேதென்னில்.

விடை

தேயுவைப்போல விடங்களே இன்னதின்னதென்று விளக்கி வைக்கின்றதே யடையாளம் இப்படிவிளக்கிவைக்கின்ற விருத்திக் குப்புத்தி யென்றுபெயர்.

வினு

அப்புவினமிசங்கூடினதற் கடையாளமேதென்னில்.

விடை

அப்புவைப்போல் சகலவிடயங்களிலும் பற்றிநிற்கிறதே ய டையாளம் இப்படிப்பற்றிநிற்கும் விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர்,

வினு

பிருதிவியினமிசங் கூடின தற்கடையாளமே தென்னில்.

விடை

பிருதிவியைப்போலச் சகலவிஷயங்களிலும் கடினமாயபிமானித்திருப்பதே யடையாளம் இப்படியபிமானித்திருக்கும் விருத்திக்கு அகங்காரமென்றுபெயர் இப்படியே யந்த சூட்சும் பூதங்களின்சத்துவாமிசத்திற் பூதத்திற்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து வியஷ்டியாய்த் தனித்தனியே வைத்து ஞானேந்திரியங்களாம்.

வினு

ஞானேந்திரியங்களின் குணமேதென்னில்.

விடை

சுரோத்திரமாசத்தி னமிசமாகையால் ஆகாசகுண மானசத்தமாத்திரமறியும் தொக்குவாயுவி னமிசமாகையால் வாயுவின்குணமானபரிசமாத்திரமறியும் சட்சுதேயுவினமிசமாகையால் தேயுவின்குணமானரூபமாத்திரமறியும் சிங்குவை அப்புவினமிசமாகையா லப்புவின்குண மானரசமாத்திரமறியும் கிராணம்பிருதிவியின் மிசமாகையாற் பிருதிவியின்குணமானகந்த மாத்திரமறியும் இவ்வைந்திந்திரியங்களு மொன்றேடொன்று கூடாதபடியினுல் இதர பூதங்களைக்கிரகித்தரியமாட்டாது அந்தக்கரணத்தில் ஐந்துமாத்திரையுமொன்ருய்க் கூடினதுகொண்டுஐந்திந்திரியத்தினுலும் ஐந்து விடையங்களையுமறிகின்றது இந்தச்சத்துவாமிச்சமஷ்டியினுலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்துவியஷ்டியினு லுண்டான ஞானேந்திரியம் ஐந்துஆகபத்துஞ் ஞானசாதனமாகையால் அறிகருவிகளாம் இப்படியே அந்தச்சூட்சுமபூதங்களின் இராசதாமிசத்திற் பூதத்திற் கொவ்வொருமாத்திரையெடுத்துச் சமஷ்டியாயொன்ருகக்கூட்டினது பிராணுதிபஞ்சவாய்வுக்களாம்.

வினு

பிராணுதிபஞ்சவாய்வுக்களின் குணமேதென்னில்.

விடை

வியானவாய்வு ஆகாசத்தினமிசையாகையால் ஆகாசம்போற்சர்வசரீரமும் வியாபித்திருக்கும்பிராணவாய்வு வாயுவினமிசமாகையால் வாயுவைப்போலிருதய ஸ்தானத்திலிருந்து நாசிகாபரியந்தமலைந்து நிற்கும் அபானவாய்வு அக்கினியின் மிசமாகையால் அக்கினியைப்போல ஜாடராக்கினியாக ஜொலித்து குரஸ்தானத்தினின்று அன்னபானுதிகளைச் சிரணிப்பிக்கும் சமானவாய்வு அப்புவினமிசமாகையா லப்புவைப்போல் சரீரநடுவாணநாபிஸ்தான

த்தினின்று அன்னப்பனுதிகளைச் சகலநாடிகளிலு நிரப்பி நிற்கும் உதானவாய்வு பிருதிவியினமிசமாகையால் பிருதிவியைப்போல் கடின'மாகக் கண்டத்தினிற்கும்.

வினு

இந்தப் பஞ்சவாய்வுகளல்லாமல் வேறு வாய்வுகளுண்டோ வென்னில்.

விடை

வாந்திபண்ணுகிறது நாகனென்றும்இமைத்துவிழிக்கின்றது கூர்மனென்றும் தும்முகிறது கிரிகரனென்றும்கொட்டாவிகொள்ளுகிறது தேவதத்தனென்றும் வீங்குகிறது தனஞ்செயனென்றுமைந்துவாய்வுகளுண்டென்று சிலர்சொல்லுவார்கள் இவ்வைந்தும் பிராணவாயுவின்ரூழிலே யன்றிவேறல்ல அந்தச்சூட்சும்பூதங்களினிராசதாமிசத்தில் பூதத்திற்கொவ்வொருமாத்திரையெடுத்து வியஷ்டியாய்த் தனித்தனியே வைத்தது கன்மேந்திரியங்களாம்.

வினு.

கன்மேந்திரியங்களின்குணமேதென்னில்.

விடை.

வாக்கு ஆகாசத்தினமிசமாகையால் ஆகாசத்தினிடமாய் நின்றுவசனிக்கும், பாணிவாயுவினமிசமாகையால்வாயுவினிடமாய் நின்றுஏற்றலிடுதல்செய்யும் பாதம் அக்கினிமிசமாகையால் அக்கினியினிடமாய்நின்றுநடக்கும், உபஸ்தம் அப்புவின மிசமாகையால் அப்புவினிடமாய்நின்று ஆனந்திக்கும், பாயுருபிருதிவியின மிசமாகையாற்பிருதிவியினிடமாய்நின்று மலவிசர்க்கம்பண்ணும், இவ்வைந்து மொன்றேடொன்று கூடாதபடியினல் வேறுதொழில்செய்யமாட்டாது வாயுவில்ஐந்து மாத்திரையுமொன்ருய் கூடினது கொண்டுகன்மேந்திரி யமைந்தினுலுமைந்துதொழில் செய்கின்றது இராசத சமஷ்டியிலுண்டான வாய்வுகளைந்தும் இராட்சத வியஷ்டியிலுண்டான கன்மேந்திரிமைந்தும் ஆகபத்தும் ஞானசாதனமாகையால் தொழில்கருவிகளாம் இவ்விருபது தத்துவங்களே சூட்சுமசரீரம் இதைமாயப்பிரதிபிம்பரானஈஸ்வரன் அவித்தையாப்பிரதி பிம்பரானசீவர்களுக்குச் சிருஷ்டிக்கொவ்வொரு சூட்சும சரீரங் கொடுத்தவருவர் இப்படிசூட்சுமசரீரம்பெற்றுக்கொள்ளாத சீவர்களுக்கு மறுசிருஷ்டியிற் கொடுத்தருளுவார் இந்தச்சூட்ச-

மசரீரவபிமான சீவனுக்குத்தைசதனென்றுபேர் இப்படியே பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாமிசமும் இராசதாமிசமுங் கழிந்துதாமமிசமாத்திர மிஞ்சிநின்றது இதுவேசூட்சும சரீரவுற்பத்தி.

வினா.

ஸ்தூலசரீரவுற்பத்தியாவதேதென்னில்.

விடை.

மிஞ்சிநின்றதாமதாமிசத்திலுள்ள ஐந்துபூதத்தையுமொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்து முதற்பாதியைந்தையுமொன்று நான்காக்கி இரண்டாம் பாதியைந் தானதன்னமிசத்துடன் கூட்டாமல் மற்ற நான்குபூதத்துடனும் பூதத்திற் கனாக்காலனாக்கால் மாத்திரையாகக்கொடுப்பதே பஞ்சீகரணம்.

வினா.

இப்படி பஞ்சீகரணப் படுத்தியதற்குப் பிரயோசனமேதென்னில்.

விடை.

பஞ்சீகரித்தஸ்தூலபூதங்களில் ஆகாசத்திற்பரிசரூபரச கந்தங்களாகிய நாற்குணமும் வியாப்பிய மாகையால் அதிரிசயமாய்ப் போகநிச குணமாசத்தம் திரிசயமாகும் வாயுவில் ரூபரசகந்தங்களாகிய முக்குணமும் வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப்போக காரணகுணமானசத்தமும் நிசகுணமானபரிசமும்திரிசயமாகும் தேயுவில் ரசகந்தங்களாகிய இருகுணமும் வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப் போககாரணகுணமான சத்தபரிசங்களும் நிசகுணமானரூபமும்திரிசயமாகும் அப்புவில் கந்தகுணம்வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப்போககாரணகுணமான சத்தபரிசரூபங்களும் நிசகுணமானரசமும் திரிசயமாகும் பிருதிவியில் சத்தபரிசரூபரசகந்தங்களும் நிசகுணமாகையால் திரிசயமாகும் இதுவே ஸ்தூலபஞ்சபூதங்களாம்.

வினா.

இந்தஸ்தூலபூதங்களிலுண்டாகிய தென்னையெனில்.

விடை.

ஆறுதத்துவமாய் நால்வகையோனியாய் எழுவகை பிறவிகளாயுள்ள ஸ்தூலசரீரங்களுண்டாயின.

வினா

ஆறுதத்துவமேதென்னில்,

விடை.

சர்மம் உதிரம் மாமிசம் சனுயு அஸ்தி மச்சை, இவைகளாம்,

வினு

நால்வகையோனியாவதேதென்னில்.

விடை

அண்டசம் உற்பீசம் சுவேதசம் சராயுசம், இவைகளாம்

வினு

எழுவகைப்பிறவிகளாவதே தென்னில்.

விடை

தேவர், மக்கள், புள், விலங்கு, நிலத்திலூர்வன, ஜலத்திலூர்வன, ஸ்தாவரம், இவை எண்பத்துநான்குலட்ச பேதங்களாயிருக்கும் ஈஸ்வரன் சீவர்களுக்கிந்த ஸ்தூலசரீரத்தையுண்டுபண்ணினு இந்த வியஷ்டிஸ்தூலசரீரத்தை யபிமானித்த சீவனுக்கு விசுவனென்றும் சமஷ்டி ஸ்தூலவிராட்டை யபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு பிரமனென்றும்பெயர் வியஷ்டிசூட்சும சரீரத்தையபிமானித்த சீவனுக்குதைசதனென்றும் சமஷ்டிசூட்சும விரணியகர்ப்பசரீரத்தையபிமானித்த ஈஸவரனுக்கு விஷ்ணுவென்றும்பெயர் வியஷ்டிகாரணசரீரத்தை யபிமானித்தசீவனுக்கும் பிராஞ்ஞ ஈஸ்வரனுக்கு ருத்திரனென்றும்பெயர் இதுகளே சீவேசுர சரீரத்திரயங்க ளுண்டாயின மார்க்கமென்றுசொல்லப்படும் இனிவிசாரஞானத்தினுல் சரீரத்திரயங்களையும் லயப்படுத்தி சாட்சியாகிய தன்னையுள்ளபடி யறிய வேண்டியது

வினு

சற்குருசாஸ்திரமுன்னிலையில் சீவாதிசரீரத்திரயங்களை விசாரிக்கிற புருஷனுதென்னில்.

விடை

இந்த விசுவதைசத பிராஞ்ஞனென்று மிவர்களால் விசாரிப்பதென்றுல் அந்தந்தஅவஸ்தைகளுடன் அந்தந்த அபிமானிகளுமழிந்துபோவதா லவர்களால் விசாரிக்கப்படுகிற ஞானத்திற்கு மநித்தியம்வரும் ஆதலால் சீவதுரியத்திருக்கின்ற கூடஸ்தரேவிசாரிக்கிறபுருஷன்,

வினு

அவ்விசாரணையின் வகையெப்படியென்னில்.

விடை

சீவனுக்கு வாச்சியலட்சியார்த்தமான அசுத்தசுத்தங்களையும் ஈஸ்வரனுக்கு வாச்சியலட்சியார்த்தமான அசுத்தசுத்தங்களையும் பகுத்தறியவேண்டியது.

வினா.

சீவனுக்குவாச்சியார்த்தமானவசுத்தமேதென்னில்.

விடை.

தூலசரீரத்தில் ஞானேந்திரியபஞ்சகம்ஒன்று கன்மேந்திரிய பஞ்சகம்ஒன்று இவற்றைப்பகுத்தறிகிற அந்தக்கரணங்கள் நாலு இவைக்கெல்லாஞ் சேர்க்கைகொடுப்பதான பிராணாதிபஞ்சகம்ஒன்று இவ்வேழுமேகாரியவுபாதி இவ்வேழுபாதிகளையுந் தானென்று சீவனபிமானித்ததே தொம்பதவசுத்தம்,

வினா.

சீவனுக்கு லட்சியார்த்தமான சுத்தமேதென்னில்.

விடை.

இவ்வேழுபாதியுந்தானல்லவென்று கழித்துஅவைகளுக்குச் சாட்சியாயிருப்பதே தொம்பதசுத்தம்,

வினா.

ஈஸ்வரனுக்குவாச்சியார்த்தமான வசுத்தமேதென்னில்.

விடை.

சர்வஞ்ஞன் சர்வகாரணன் சர்வேந்திரியாமிசர்வேசுரன் சர்வசிருஷ்டி சர்வஸ்திதிசர்வசங்காரன் என்னுமிவ்வேழுங் காரணவுபாதி இவ்வேழுபாதிகளையுந்தானென்று ஈஸ்வரனபிமானித்ததே தற்பதவசுத்தம்.

வினா.

சர்வஞ்ஞனென்பதேதென்னில்

விடை.

சகலபிரபஞ்சங்களிலும் வியாபகமான செயல்களெல்லாம் அறிந்துநிற்பது.

வினா.

சர்வகாரணனென்பதேதென்னில்.

விடை.

சர்வசகங்களு மழிந்தவிடத்துந் தானழிவற்று நித்தியனா யிருப்பது.

வினு.

சர்வேந்திரியாமியென்பதேதென்னில்.

விடை

சர்வஜகவிசாலமாகிய தேகேந்திரியாதிகளுக்கு ,முள்ளீடாய் நிறைந்துனிற்பது.

வினு

சர்வேசுரனென்பதேதென்னில்.

விடை

சகலபிரசஞ்சங்களுக்குங் கார்த்தவாய்விளங்கினிற்பது.

வினு

சர்வசிருஷ்டியென்பதேதென்னில்

விடை.

சர்வசராசரப் பிரபஞ்சங்களையுஞ் சிருஷ்டித்துநிற்பது.

வினு.

சர்வஸ்திதியென்பதேதென்னில்.

விடை.

சர்வஜகங்களையும்பரிபாலனம் பண்ணினிற்பது

வினு.

சர்வசங்காரனென்பதேதென்னில்.

விடை

சர்வசகவிலாசங்களையுந்தனக்குள்ளோடுக்கினிற்பது.

வினு

ஈஸ்வரனுச்குலட்சியார்த்த மான்சுத்தமேதென்னில்.

விடை.

இவ்வேழுபாதியுந் தானல்லவென்றுகழித்துஅவைகளுக்குச் சாட்சிசைதன்னியமாயிருப்பதே தற்பதசுத்தம்.

வினு

தீர்ந்தனிலையாவதேதென்னில்.

விடை.

தொம்பதசுத்தமான சீவதுரியமும் தற்பதசுத்தமானபாதுரியமுமைமயிக்கியமான சிவதுரியத்தையறிந்து னிற்பதே தீர்ந்தனிலை-மேலும்தற்பததொம்பதவசுத்தத்தை முக்கியப்பொருளென்றும்தம்பததொம்பதசுத்தத்தை இலக்கியம்பொருளென்றுஞ் சிலநூல்களிற்சொல்லப்படும்.

வினு.

இதற்குலட்சணுவாக்கியமெப்படியென்னில்.

விடை.

விட்டலட்சணேக்குச் சங்கர்க்கவாக்கியமென்றும் விடாதவட்சணேக்கு விசிஸ்ட வாக்கியமென்றும் விட்டுவிடாத லட்சணேக்கு அகண்டவாக்கியமென்றும் வாக்கியத்திரயங்களுண்டு இவ்வாக்கியார்த்தப்படி சிந்தித்து அதினுலுண்டாகும் மனுபவத்தைச் சொல்லுவாயாக வென்றனுக்கிரகஞ்செய்து ஆசிரியர்மவுனுனந்த மாயிருந்தவளவில் சிஷன் அகமுகப்பட்டு சொரூபசமாதிகூடி அபரேக்ஷ ஆத்மானந்தவனுபூதியைப்பெற்று அடங்காமகிழ்ச்சியுடன் எழுந்துநின்று அவ்வாசிறியருக்குப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து அஞ்சலியஸ்தனுய்னிற்க அவ்வாசிறியரும் தமது பரிபூரண திருஷ்டியினுல் நற்சீடனேப்பார்த்து, ஆதரணேபண்ணி அவனேயருகி லழைத்து சுவானுபவம் வினுவுகின்றனர் அஃதெவ்வாறெனில்.

வினு.

அப்பா உனது சுவானுபவமென்னதென்னில்.

விடை.

சுவாமீ சீவோபாதியான காரியவுபாதி யேழுடன்கூடி னின்ற ஸ்தூலதேகத்தை யபிமானித்தவன் விசுவனென்றும் இதுவேசீவசாக்கிரமென்றுங் கண்டேன் இந்தவேழுபாதியி லிதுவரையுந்திரியமான விரண்டுபாதிநீங்கிகரணம்நாலும் பிராணுதியொன்றுமான ஐந்துபாதி யோடுகூடின சூட்சிமதேத்தை யபிமானித்தவன் தைசதனென்றும் இதுவேசிவசொப்பன மென்றுங் கண்டேன்— இவ்வைந்துபாதியில் கரணம் நாலுநீங்கி பிராணுதியாகிய ஒருபாதியுடனின்ற காரணசரீரத்தையபிமானித்தவன் பிராஞ்ஞனென்றும் இதுவேசிவசுழுத்தி யென்றுங்கண்டேன் - இவ்வேழு பாதிகளுமிறந்து சிவசாட்சி மாத்திரமாய்ச் சேடித்துநின்ற சிவதுரியமுங் கண்டேன் - துரியமாகிய போதமுமிறந்து விஸ்வரூபமான சர்வசாட்சியா யிருக்கும் பரசாக்கிரமுங் கண்டேன் - சங்கிலித்தொடர்பாகி சசல பிரபஞ்சங்களேயும் வேருகக்கண்ட வறிவுமாத்திரமே தானுயிருக்கும் பரசொப்பனமுங் கண்டேன் காண்பானுங்காட்சியும்விடுபட்டுசர்வமுதோன்ருமலிருக்கும் பரசுழுத்தியுங்கண்டேன் அந்தச்சுழுத்தியை யறித்த வறிவாகிய பரதுரியமுங்கண்டேன் கூடஸ்தரும் பிரமமு மொன் றென் றுணர்ந்த சிவசாக்கிரமுங் கண்

டேன் அனுதியாய் சகல செகத்துந் தானு யிருத்ததும் இருந்தோ மென்னும் வாசனையும் விடுபட்டிருந்தசாட்சியேதானென்றுணர்ந் தசிவசொப்பனமுங்கண்டேன் காணப்பட்டஜெகமெல்லாமறிவிரு பமென்றறிந்து அவ்வறிவும்விடுபட்டு மனோலயமாகுமிடமாகிய சி வசுழுத்தியுங்கண்டேன் இந்தச்சுழுத்தியையறிந்தவறிவாகிய சர்வ சாட்சியே தானுகக்கண்டனுபவிக்கும் சிவதுரியமுங் கண்டேன் இந்தற்துரியமேசச்சிதானந்தமும் விடுபட்டபரையாகிய மகாகார ணசரீரமென்றும் இந்தத்துரியமுமிறந்தவிடம் அதீதமாகியசுத்தப் பிரமமென்றுங்கண்டேன் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தசிஷனை அவ் வாசிரியர் ஆதரணைபண்ணி அப்பாசகலவேதவுபநிடதார்த்தங்களி ற்கூறப்படும் பொருளும்நம்முடையவனுபவமு மிதுவேயாதலால் இதிற்சந்தேக விபரீதம்வராமல் தேகபதனபரியந்தமும் அனுசந் தானம்பண்ணி முடிவில் விதேக கைவல்யத்தைப் பெறுவாயாக வென்றருளினர்.

உற்பத்திப்பிரகரண-முற்றிற்று.

திதிப் பிரகரணம்.

அ வ தா ரி கை.

முற்பிரகரணங்கள் மூன்றினுலும் சமாதியில் அபரோட்சவா த்மானந்த வனுபவம்பெற்று தேகாதிப் பிரபஞ்சங்க ளனைத்துஞ் சொப்பனத்திற்கண்ட பொருள் போலாகிச் சுவானுபூதிமாத்திர மாய் விளங்குஞ் சிஷனுக்குமேல் சகலவிவகாரங்களுஞ் சுழுத்தி போலாகிச் சத்தாமாத்திரமான பிரமானந்தானுபவ சாட்சாத்கா ரமுதயமாகும்பொருட்டுத் திதிப்பிரகணங் கூறுகின்றூர்.

க வி,

நிகழுஞ்சாத் திகமாய் நின்றே யிராசத்த மத்தைநீக்கித்
திகழுஞ்சாத்திகத்தாற்செய்யு மிகத்தொழில்செய்திட்டாலும்
புகழுமாசுணந்தான்சட்டை போக்கல்போலாசாபாசத்
துகளறநழுவிமேலாங் குணங்களைத்தொடர்ந்துநிற்பார். (க)
தொடர்வுறுச்சாமாதிதன்னைத் தொடர்பவரிருவராகும்
படர்வுறு நாமரூப பவபந்தத்துறவை விட்டுத்

திடமுறச் சதா சமாதி செய்பவனொருவனந்த
மடமையோடிருந்துமுள்ளின் மதித்திடாச்சமாதிசெய்வான்.

(இதன் பொருள்.)

வினு.

சொருபசமாதியினின்று சச்சிதானந்த சுவானுபூதி மாத்திரமாக வெளிப்பட்ட சீவன்முத்தர்கள் திரும்பவும் விவகாரம் பண்ணுவார்களோ வென்னில்,

விடை.

பண்ணுவார்கள் அதனுலானியில்லை

வினு.

எப்படி யென்னில்,

விடை.

சீவன்முத்தர்கள் புனர் சென்மத்துக்கேதுவாயிருக்கின்ற ரசோதமகுணங்களை விடுத்து முத்திக்கேதுவாகிய சத்துவகுணமாத்திரமாயிருந்து வர்த்தமான காலத்தில் நேரிடுமனேகந் தொழில்களைச் செய்தாலும் அதனுல்வரும் விசாரங்களொன்று மவர்களை தகிக்கமாட்டாது.

வினு.

அதெப்படி யென்னில்.

விடை.

சூரியஸ்தமானமாகி அந்தகாரமான ராத்திரிவந்தபோதிலும் பொற்றாமரை யானது சற்றாகிலும் வாய்குவியாது மற்றைத் தாமரைகளெல்லாம் வாய் குவிந்துவிடும் அதுபோல அறிஞர்களும் மாயாகாரியமான நாமரூபப் பிரபஞ்ச விவகாரங்களிற் கூடியுங் கூடாது சுகதுக்க விலட்சணராகி எந்தவிடத்திலும் அகண்ட வியாபக சின்மாத்திரமாய் நிறைந்து இதமகிதங்களில் சமதிருஷ்டியுடையவர்களா யிருப்பார்கள் அவர்களையே நல்வழி நடப்பவர்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,

வினு.

ஆனுலவர்களொருவரோடுங் கூடாரோவென்னில்,

விடை.

சாந்தி, விசாரம், சந்தோஷம், சாதுசங்கமென்னுஞ் சற்புருஷர்களுடனே கூடி அவற்றினையே யாபரணமாகக் கொண்டிருப்பார்கள்.

வினா.

அவர்கள் தமக்குக் கிடையாத போகங்களி லிச்சை கொள்ளாரோவென்னில்,

விடை.

சமுத்திரமானது தனக்குள்ள கரையைக் கடவாமலுமே லொன்றை நாடாமலுமிருப்பதுபோலச் சீவன்முத்தர்களுந் தனக்குள்ள போகத்தைப் போசிப்பதன்றி வேறுபோகங்களை யிச்சித்துநாடமாட்டார்கள்,

வினா.

ஆதித்தன்போல இச்சாயெத்தினமின்றி நிகழ்காலத்துவரும் தொழில்களைப் பற்றியும் பற்றுதமனத்தோடிருந்து நடத்திவருங்காலத்து அந்தச் சீவன்முத்தர்களிருக்குந் தன்மையேதென்னில்,

விடை.

விடப்படாமை விடப்படல்விசாரம் தெளிவுவருந்தல் திருந்தல் திருத்தங்கூடுதல் யோசித்தல் தீர்த்தல் பார்த்தல் நிச்சயித்தலாகிய தன்மைகளுடனே யிருப்பார்கள்.

வினா.

விடப்படாமை யேதென்னில்,

விடை.

துயரமற்ற சுகநிலையிலிருக்கிற பெரியோர்களுடைய சற்சங்கம்.

வினா.

விடப்பமலேதென்னில்,

விடை.

ரஜோதமோ குணங்களைப் பொருந்திய துஷ்டர்களுடைய துச்சங்கம்.

வினா, விசாரமேதென்னில்,

விடை, யானுருலகமாரென்றுபகுத்தறிவது,

வினா, தெளிவாவதேதென்னில்,

விடை, குருசாஸ்திரங்களினாலும் அறிவினாலுந்தீர்ந்தநிலை,

வினா, வருந்தலாவதேதென்னில்,

விடை, தன்னையறியும்வழியில்வருந்துவது,

வினா, திருந்தலாவதேதென்னில்,

விடை, சகலகன்மங்களிலும்யானெனதென்றழுந்தாமற்செய்வது,
வின, திருத்தங்கூடுதலேதென்னில்,
விடை, நல்லோர்களாகிய மெய்ஞ்ஞானவான்களோடு கூடுவது,
வின, யோசித்தலேதென்னில்,
விடை, சர்வமுந்தானெனக்கருதுனது,
வின, தீர்த்தலேதென்னில்,
விடை, சரீரத்தில்வருஞ் சோபதாபங்கள்,
வின, பார்த்தலேதென்னில்,

விடை.

சர்வசராசரப் பிரபஞ்சங்களிலு முள்ளீடாய்நிறைந்து வியா பகப்பட்டிருக்குந் தனது சொரூபத்தையேகண்டு நிற்பது.

வின.

நிச்சயித்தலேதென்னில்,

விடை.

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தமு நிறைந்துள்ளது சித்தென்றும் அதுகளெல்லாந்தான் வியாபகமேயென்றும் நிச்சயிப்பது இப்ப டிப்பட்ட தன்மைகளோடு சிவன்முத்தர்களிருப்பார்கள்.

வின,

சத்துவப்பிறவி எதினுல்வருமென்னில்,

விடை,

முற்பிறவிகளிற் செய்த தபோபல முயற்சியினுல்வந்து பொ ருந்துமேயன்றி வேறொருகருமத்தினுலும் வரமாட்டாது ஆகை யால் சத்துவகுணமே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் மற்றயிரண்டு குணமு மாயாகாரியமான சனனமரண சங்கார துக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

வின,

இந்தச்சத்துவ குணத்தை எவர்களடைந்திருப்பார்க ளென்னில்,

விடை,

இனிப்பிறவாத முடிந்த பிறப்பையுடையவர்க ளடைந்திருப் பார்கள்,

வின,

ரசோதமகுணங்களை எவர்கள் கொண்டிருப்பார்க ளென்னில்,

விடை.

மண்டபத்தைத் தூண்கள் தாங்குவதுபோல் சகல சீவர்களு ம் அவ்விருகுண மயப்பட்டுத்தாங்கி நிற்பார்கள் ஆகையால் சத்

துவத்தைக் கைப்பற்றி ராசததாமங்களைக் கைவிட்டவர்கள் சன னமரணப் பிரவகத்தினின்று கரையேறினவர்கள்.

வினு

எப்படி கைவிடுவார்க ளென்னில்,

விடை.

சத்துவத்தைப் பூண்டுகொண்டு ராசததாம் தங்களையுமன்னு ல்வரும் பாயபந்தங்களையும் பாம்பானது தோலுரித்ததுபோல நழுகவிடுவார்கள்.

வினு.

அதெப்படியென்னில்,

விடை.

சர்வமுந் தானுய் விளங்குகிறபடியால் தான்வேறு உலகம் வேறென்னுந் துவிதமயக்கமொழிந்து பிரமமாகிய சித்தினிடத் துண்டான நாமரூப கற்பனைகளெல்லாம் சமுத்திரசலமே அலை யாதிகளாகக் காணப்படுதல்போல் மித்தையேயல்லாமற் சத்திய மல்ல சோகமோகங்களும் பிறப்பிறப்புகளும் பிறப்பிறப்பிற் றபி க்கிறவர்களுமில்லை வந்ததும் போனதும் நினைத்ததுமாகிய வொ ன்றுமில்லை ஏகமாகியு மனேகமாகியும் என்றைக்குமுள்ளபொரு ளே எந்தவிடத்திலும் சர்வவியாபகமாய் வியாபித்துச் சத்தாமா த்திரமாய் விளங்குவதென்று சஞ்சலரகிதமான யூகபுத்தினு லறிந் து சகல துக்கங்களும் விடுபட்டு சத்துவமாத்திரமாய் மிஞ்சியிரு ப்பார்கள்.

வினு.

இன்னு மெப்படி யிருப்பார்களென்னில்,

விடை.

சொரூப வியாபகத்தில் நின்று பூரணச்சந்திரப் பிரகாசம் போற் சாந்தியடைந்து மவுனனந்தமாய் மணிப் பிரபைபோற் றெளிந்து நிருமலமாய் நிகழ்காலத்துவரும் விவகாரங்களைச் சம திருஷ்டியாய்க் கண்டுபற்றியும் பற்றுதலின்றிச்செய்து இதுநமக் கு ஆமென்னும் விருப்பும் ஆகாதென்னும் வெறுப்புமற்று உதா சின மாத்திரமா யிருப்பார்கள்,

வினு.

சத்துவகுணத்தின் மாத்திரம் ஞானமெளிதிலுண்டா மென் பதெப்படியென்னில்,

விடை.

உத்தமமானமூங்கிலில் விழுந்தபனிச்சுடரானது முத்துகளானதுபோலச் சத்துவகுணத்திற் சென்மித்தவர்களே மேலோர் நல்லோர் மித்திரர் தெளிந்தோர் அநித்தியங்களைத் துறந்த நித்தியமுத்தர் ஞானிகளென்னும் விசிஷ்டநாமங்களைப் பெறுவார்கள் அவர்களுக்கே ஞானமுமெளிதில்வரும்.

வினா.

அவர்கள் பற்றியும் பற்றுறாது தொழில்செய்வ தெப்படியென்னில்,

விடை.

சூரியன் இச்சையின்றிக் கிரணங்களாற் பிரகாசித்திருக்க அந்தச்சன்னிதான பலத்தினால் கணம், நாழிகை, சாமம், நாள், நட்சத்திரம், வாரம், பட்சம், மாசம், ருது, அயனம், வருஷமுதலானதுகளும் தோன்றுவதுபோல் சீவன்முத்தர்களும் செல்காலம் வருகாலங்களிலுள்ள பொருள்களைச் சிந்தியாமல் நிகழ்காலத்து வருங் கருமமாத்திரம் தமது சுவானுபூதியாகக்கண்டு விவகரிப்பார்கள்,

வினா.

இப்படி விசாரஞானபலத்தினால் துவிதபுத்தி நீங்கி அத்துவிதானந்த சொரூபமாத்திரமான ஞானிகளைக் காமாதிகள்தொடர்ந்து வருத்தாதோவென்னில்,

விடை.

இருப்புச்சட்டைதரித்த புருஷனை ஆயுதங்கள் வருத்தாதுபோல் சின்மாத்திரமாய் விளங்கும் ஞானியையும் காமாதிகள் தொடர்ந்து வருத்தாதென்பதே துணிவு,

வினா.

மோகமாகியவற்ச நாபிக்கொடி முளைப்பதற்கு மூலமாகியும் சோகமாகிய சர்ப்பமிருந் தரசாளுமிடமாகியு முள்ளதேகத்தை நானென்னுஞ் சத்தியபுத்தி பண்ணுவிக்கு மஞ்சானமூலமானது ஏகமாகியும் நித்தியமாகியுமிருக்கிற சொரூப சுபாவந்தோன்றின மாத்திரத்தில் வேரோடே நாசமாமென்றுகூறிய சுருதி யுத்திப்பிரமாணங்களிருக்கச் சீவன்முத்தர்கள் நான்போனேன் வந்தேன் தூங்கினேன் விழித்தேனென்று சொல்லலாமோவெனில்,

விடை.

அவர்களப்படி சொன்னாலும் கமல பத்திரோதகம்போற் பற்றற்றேயிருப்பார்கள் அவர்கள் சித்தஞ்சென்ற விடமெல்லாஞ்

சிதானந்தமாய் ரமித்திருக்கும் அதனல் வாதையில்லை அப்படியி ன்றி நாமரூபங்களிற் சித்தமானது பறந்துபோய் விழுமானுல் ம னமுங்கெடாது பந்தமும்போகாது ஆதலால் காணும்பொருளே யில்லையென்று சர்வமுஞ் சித்தாய்க்கண்டால் மனமென்பதுபோ ய்விடும் அதுவேமோட்சமாகும்,

வினா

ஆனுல் பிரபஞ்ச விவகாரத்தை ஞானிகளெப்படி கண்டிருப் பார்களென்னில்,

விடை

நானுமில்லை ஈதென்னும் விடயமுமில்லை யென்றும் உருவமி ல்லாத வெளிபோல் தான்பரிபூரண சொரூபமென்றும் தனது சொரூப வியாபகத்தில் காணப்பட்ட நாமரூபங்கள் விளங்குகிற தென்றும் தனது சச்சிதானந்த சொரூபத்தையன்றி நாமரூபத்தி ற் காதாரமில்லையென்றும் சச்சிதானந்தமூன்றும் சொரூப சம்மந் தம் நாமரூபமிரண்டு மாயாசம்பந்தமென்றுங்கண்டு மாயாசம்பந் தத்தைவிட்டுச் சர்வமும் சுத்தாமாத்திரமான சொரூபமேயென்று திடமாய்ப் பார்த்திருப்பார்கள் அங்ஙனமான பெரியோர்கள் ஆ சையாகிய கட்டெல்லாம் அசங்கற்பமாகியவாளாலறுத்து நானெ ன்னுந்தேகபாவனையை நானென்னுகை ஈட்டியினுற்குத்தி எல்லா மிறந்த சொரூபசுவாபமே தானென்று பாவித்த பாவனையினுல் செனனமரணமில்லாத முத்திசொரூபமாவார்கள்,

வினா.

இங்வச் சீவன் முத்தர்களுக்கு ஏகதேசமாய் இன்பமான சுக ம்வந்தாலும் துக்கம்வந்தாலும் அந்தச்சுகத்தில் ரமித்துங் துக்கத் தில் வருந்தியுமிரார்களோ வென்னில்,

விடை.

அப்படியிரார்கள் சுகம், பயம், கோபம், துக்கம், பொருமை முதலிய விவைகள் வந்தவிடத்து மிதுகளை ஒருபொருளாய்க் கா ணுது சத்தாமாத்திரமாய்க்கண்டு சுழுத்திபோல் விஸ்ராந்தியடை ந்து சொரூபபாவனை நீங்காதிருப்பார்கள் இதுவே சிவசாக்கிரம் இந்தச்சாக்கிரத்தினின்று ஒரு நிமிஷமாகிலும் பிரியாதவர்களே சீவன்முத்தர்கள்,

வினா.

சகலவாதனைகளுஞ் சுழுத்திபோலாகி விஸ்ராந்தியாய்த் தெ ளிந்தபூரண திருஷ்டியிமைக்கால் சீவன்முத்தியடைந்த பெரியோ ர்கள் திரும்பவும் இந்தவுலகத்தில் வசிப்பார்களோவென்னில்,

விடை, சகலகன்மங்களிலும்யானெனதென்றழுந்தாமற்செய்வது,
வின, திருத்தங்கூடுதலேதென்னில்,
விடை, நல்லோர்களாகிய மெய்ஞ்ஞானவான்களோடு கூடுவது,
வின, யோசித்தலேதென்னில்,
விடை, சர்வமுந்தானெனக்கருதுனது,
வின, தீர்த்தலேதென்னில்,
விடை, சரீரத்தில்வருஞ் சோபதாபங்கள்,
வின, பார்த்தலேதென்னில்,

விடை.

சர்வசராசரப் பிரபஞ்சங்களிலு முள்ளீடாய்நிறைந்து வியாபகப்பட்டிருக்குந் தனது சொரூபத்தையேகண்டு நிற்பது.

வின.

நிச்சயித்தலேதென்னில்,

விடை.

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தமு நிறைந்துள்ளது சித்தென்றும் அதுகளெல்லாந்தான் வியாபகமேயென்றும் நிச்சயிப்பது இப்படிப்பட்ட தன்மைகளோடு சீவன்முத்தர்களிருப்பார்கள்.

வின,

சத்துவப்பிறவி எதினுல்வருமென்னில்,

விடை,

முற்பிறவிகளிற் செய்த தபோபல முயற்சியினுல்வந்து பொருந்துமேயன்றி வேறொருகருமத்தினுலும் வரமாட்டாது ஆகையால் சத்துவகுணமே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் மற்றயிரண்டு குணமு மாயாகாரியமான சனனமரண சங்கார துக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

வின,

இந்தச்சத்துவ குணத்தை எவர்களடைந்திருப்பார்களென்னில்,

விடை,

இனிப்பிறவாத முடிந்த பிறப்பையுடையவர்க ளடைந்திருப்பார்கள்,

வின,

ரசோதமகுணங்களை எவர்கள் கொண்டிருப்பார்களென்னில்,

விடை.

மண்டபத்தைத் தூண்கள் தாங்குவதுபோல் சகல சீவர்களும் அவ்விருகுண மயப்பட்டுத்தாங்கி நிற்பார்கள் ஆகையால் சத்

துவத்தைக் கைப்பற்றி ராசததாமங்களைக் கைவிட்டவர்கள் சன னமரணப் பிரவகத்தினின்று கரையேறினவர்கள்.

வினா

எப்படி கைவிடுவார்க ளென்னில்,

விடை.

சத்துவத்தைப் பூண்டுகொண்டு ராசததாம் தங்களையுமன்னு ல்வரும் பாயபந்தங்களையும் பாம்பானது தோலுரித்ததுபோல நழுகவிடுவார்கள்.

வினா.

அதெப்படியென்னில்,

விடை.

சர்வமுந் தானாய் விளங்குகிறபடியால் தான்வேறு உலகம் வேறென்னுந் துவிதமயக்கமொழிந்து பிரமமாகிய சித்தினிடத் துண்டான நாமரூப கற்பனைகளெல்லாம் சமுத்திரசலமே அலை யாதிகளாகக் காணப்படுதல்போல் மித்தையேயல்லாமற் சத்திய மல்ல சோகமோகங்களும் பிறப்பிறப்புகளும் பிறப்பிறப்பிற் றபி க்கிறவர்களுமில்லை வந்ததும் போனதும் நினைத்ததுமாகிய வொ ன்றுமில்லை ஏகமாகியு மனேகமாகியும் என்றைக்குமுள்ளபொரு ளே எந்தவிடத்திலும் சர்வவியாபகமாய் வியாபித்துச் சத்தாமா த்திரமாய் விளங்குவதென்று சஞ்சலரகிதமான யூகபுத்தினா லறிந் து சகல துக்கங்களும் விடுபட்டு சத்துவமாத்திரமாய் மிஞ்சியிரு ப்பார்கள்.

வினா.

இன்னு மெப்படி யிருப்பார்களென்னில்,

விடை.

சொரூப வியாபகத்தில் நின்று பூரணச்சந்திரப் பிரகாசம் போற் சாந்தியடைந்து மவுனனந்தமாய் மணிப் பிரபைபோற் றெளிந்து னிருமலமாய் நிகழ்காலத்துவரும் விவகாரங்களைச் சம திருஷ்டியாய்க் கண்டுபற்றியும் பற்றுதலின்றிச்செய்து இதுநமக் கு ஆமென்னும் விருப்பும் ஆகாதென்னும் வெறுப்புமற்று உதா சீன மாத்திரமா யிருப்பார்கள்,

வினா.

சத்துவகுணத்தின் மாத்திரம் ஞானமெளிதிலுண்டா மென் பதெப்படியென்னில்,

விடை.

உத்தமமானமூங்கிலில் விழுந்தபனிச்சுடரானது முத்துகளானதுபோலச் சத்துவகுணத்திற் சென்மித்தவர்களே மேலோர் நல்லோர் மித்திரர் தெளிந்தோர் அநித்தியங்களைத் துறந்த நித்தியமுத்தர் ஞானிகளென்னும் விசிஷ்டநாமங்களைப் பெறுவார்கள் அவர்களுக்கே ஞானமுமெளிதில்வரும்.

வினா.

அவர்கள் பற்றியும் பற்றாது தொழில்செய்வ தெப்படியென்னில்,

விடை.

சூரியன் இச்சையின்றிக் கிரணங்களாற் பிரகாசித்திருக்க அந்தச்சன்னிதான பலத்தினால் கணம், நாழிகை, சாமம், நாள், நட்சத்திரம், வாரம், பட்சம், மாசம், ருது, அயனம், வருஷமுதலானதுகளும் தோன்றுவதுபோல் சீவன்முத்தர்களும் செல்காலம் வருகாலங்களிலுள்ள பொருள்களைச் சிந்தியாமல் நிகழ்காலத்து வருங் கருமமாத்திரம் தமது சுவானுபூதியாகக்கண்டு விவகரிப்பார்கள்,

வினா.

இப்படி விசாரஞானபலத்தினால் துவிதபுத்தி நீங்கி அத்துவிதானந்த சொரூபமாத்திரமான ஞானிகளைக் காமாதிகள்தொடர்ந்து வருத்தாதோவென்னில்,

விடை.

இருப்புச்சட்டைதரித்த புருஷனை ஆயுதங்கள் வருத்தாதுபோல் சின்மாத்திரமாய் விளங்கும் ஞானியையும் காமாதிகள் தொடர்ந்து வருத்தாதென்பதே துணிவு,

வினா.

மோகமாகியவற்ச நாபிக்கொடி முளைப்பதற்கு மூலமாகியும் சோகமாகிய சர்ப்பமிருந் தரசாளுமிடமாகியு முள்ளதேகத்தை நானென்னுஞ் சத்தியபுத்தி பண்ணுவிக்கு மஞ்சானமூலமானது ஏகமாகியும் நித்தியமாகியுமிருக்கிற சொரூப சுபாவந்தோன்றின மாத்திரத்தில் வேரோடே நாசமாமென்றுகூறிய சுருதி யுத்திப்பிரமாணங்களிருக்கச் சீவன்முத்தர்கள் நான்போனேன் வந்தேன் தூங்கினேன் விழித்தேனென்று சொல்லலாமோவெனில்,

விடை.

அவர்களப்படி சொன்னாலும் கமல பத்திரோதகம்போற் பற்றற்றேயிருப்பார்கள் அவர்கள் சித்தஞ்சென்ற விடமெல்லாஞ்

சிதானந்தமாய் ரமித்திருக்கும் அதனால் வாதையில்லை அப்படியி ன்றி நாமரூபங்களிற் சித்தமானது பறந்துபோய் விழுமானால் ம னமுங்கெடாது பந்தமும்போகாது ஆதலால் காணும்பொருளே யில்லையென்று சர்வமுஞ் சித்தாய்க்கண்டால் மனமென்பதுபோ ய்விடும் அதுவேமோட்சமாகும்,

வினா

ஆனால் பிரபஞ்ச விவகாரத்தை ஞானிகளெப்படி கண்டிருப் பார்களென்னில்,

விடை

நானுமில்லை ஈதென்னும் விடயமுமில்லை யென்றும் உருவமி ல்லாத வெளிபோல் தான்பரிபூரண சொரூபமென்றும் தனது சொரூப வியாபகத்தில் காணப்பட்ட நாமரூபங்கள் விளங்குகிற தென்றும் தனது சச்சிதானந்த சொரூபத்தையன்றி நாமரூபத்தி ற் காதாரமில்லையென்றும் சச்சிதானந்தமூன்றும் சொரூப சம்மந் தம் நாமரூபமிரண்டு மாயாசம்பந்தமென்றுங்கண்டு மாயாசம்பந் தத்தைவிட்டுச் சர்வமும் சத்தாமாத்திரமான சொரூபமேயென்று திடமாய்ப் பார்த்திருப்பார்கள் அங்ஙனமான பெரியோர்கள் ஆ சையாகிய கட்டெல்லாம் அசங்கற்பமாகியவாளாலறுத்து நானெ ன்னுந்தேகபாவனையை நானென்னுகை சுட்டியினாற்குத்தி எல்லா மிறந்த சொரூபசுவாபமே தானென்று பாவித்த பாவனையினால் செனனமரணமில்லாத முத்திசொரூபமாவார்கள்,

வினா.

இங்வச் சீவன் முத்தர்களுக்கு ஏகதேசமாய் இன்பமான சுக ம்வந்தாலும் துக்கம்வந்தாலும் அந்தச்சுகத்தில் ரமித்துங் துக்கத் தில் வருந்தியுமிரார்களோ வென்னில்,

விடை.

அப்படியிரார்கள் சுகம், பயம், கோபம், துக்கம், பொருமை முதலிய விவைகள் வந்தவிடத்து மிதுகளை ஒருபொருளாய்க் கா ணது சத்தாமாத்திரமாய்க்கண்டு சுழுத்திபோல் விஸ்ராந்தியடை ந்து சொரூபபாவனை நீங்காதிருப்பார்கள் இதுவே சிவசாக்கிரம் இந்தச்சாக்கிரத்தினின்று ஒரு நிமிஷமாகிலும் பிரியாதவர்களே சீவன்முத்தர்கள்,

வினா.

சகலவாதனைகளுஞ் சுழுத்திபோலாகி விஸ்ராந்தியாய்த் தெ ளிந்தபூரண திருஷ்டியிமைக்கால் சீவன்முத்தியடைந்த பெரியோ ர்கள் திரும்பவும் இந்தவுலகத்தில் வசிப்பார்களோவென்னில்,

விடை.

மாயாமயமான ஆசாபாசங்களற்றுச் சகலவாசனைகளு நீங்கி அகத்திற் சின்மாத்திரமாகியும் புறத்திற் சகல ஆசாரக்கிரியைகள் செய்துமிருப்பார்கள் அன்றியும் புறத்தொழில்கள் ஆரம்பித்துச் செய்கிறவர்கள்போற்காட்டி அகத்திலொருதொழிலுஞ் செய்யாத வர்களாய் அகங்காராகிதராய் திடசித்தராயிருப்பார்கள் அல்லாம லும் ஆகாசம்போலருவமாய்ஆ வரணநீங்கிச் சகலநாமரூப அடை யாளங்களும் விடுபட்டு வேண்டியவண்ணமுலகத்தின்கண்விளையா டுவார்கள்,

வினா.

இப்படிச் சத்துவகுணத்தோடிருந்துஞ் சென்மமில்லை யென் பதெப்படியென்னில்,

விடை.

வறுத்தவிதையானது தீனிக்குதவியாகுமல்லால் முளைப்பத ற்குக் காரணமாகாததுபோற் சத்துவகுணமும் சுத்தவாசனைக்கு க் காரணமானவுதவியாய் சீவன் முத்தர்களிடத் திருக்கிறபடியா ல் சென்மமில்லை.

வினா.

சுத்தவாசனையாவதேதென்னில்,

விடை.

சத்துவத்தை விடாமல் ஒன்றான ஆத்மத் தியானமாத்திர மாயு நிருவிகற்பமாயிருப்பதே சுத்தவாசனை இதுசுகமாத்திரமா யிருப்பதால் இதில் சதாகாலமும் சுழுத்திபோல் லயப்பட் டிருப் பவர்களே சதாசமாதியடைந்திருப்பவர்களாம்,

வினா.

சொரூப சமாதியடைந்தவர்க ளெத்தனைவிதமா யிருப்பார்க ளென்னில்.

விடை.

இரண்டுவிதமா யிருப்பார்கள்,

வினா,

எப்படி யென்னில்,

விடை,

நாமரூப விவகாரத்தொழில்களோடுங் கூடிச்சமாதி செய்பவர் களும் அவைகளிற் பயனில்லையென்று துறந்து ஏகாந்தமாய் தனி யிடத்திருந்து சமாதிசெய்வர்களுமாயிருப்பார்கள் அங்ஙனமானு லும் இருவர்களுக்கு மோட்சபலமொன்றேயாகும்,

வினு,

அதெப்படி யென்னில்,

விடை,

இரண்டுபேரிருதயங்களுஞ் சீதளமாத்திரமா யிருக்கும் அச்சீதளமே அவர்களனந்த சென்மங்களிற்செய்துள்ள தபோபல மென்று சொல்லுவார்கள் அவ்வனுபூதியிற்சதாகாலமுஞ் சுகித்திருப்பனுடையமனமானது ஏககேசகாரியங் களிற்பிரவேசித்துச் சலன மடைந்தாலும் அதனுல்வருங் கவலைகளால் அவனுக்கொரு ஆனிவிருத்தியுமில்லை அவன் சமதிஷ்டியாயிருந்து உன்மத்தன் போலும் கூத்தாடிபாசாங் கடிப்பது போலும் ஒருவருத்தமுமின்றிச் சுகசமாதியி லிருப்பன் - ஆதலா லறிஞர்கள் விவாரங்களைச் செய்தாலும் அதினின்றுநீங்கிச் சதாநிஷ்டராய சொரூப சமாதியிருந்தாலும் இருவருக்குமோட்சபலஞ் சமனுயிருக்குமன்றி உயர்வுதாள்வு இல்லையென்று சுருதிஸ்மிருதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது.

வினு.

விவகாரநீங்கிச்சதா நிஷ்டராயிருப்பவர்கள் எவ்விடத்தில் வசிப்பார்களென்னில்,

விடை.

அங்ஙனமானபரமயோகிகள் தூங்கினுலும் விழித்தாலும் விவகாரங்கள்செய்தாலும் செய்யாதிருந்தாலும்சதா அந்தர்முகதிருஷ்டியா யிருப்பதால் வீடு நாடு காடுகளெல்லாஞ் சமமாய்க்கண்டிருப்பதினுற் சீதளமாகவேயிருக்கும்-அதனுல் ஜெகத்தோற்றரவும் அதிசீதளமான சொரூபமாகவேவிளங்கும் இப்படிப்பட்ட அந்தர்முக நிஷ்டையில்லாதவர்கள் வனங்களிற் குகைகளிலாசனங் கட்டிக்கொண் டிருந்தபோதிலும் மனம்பகிர் முகப்பதினுல் அந்தவனங்கள்குகைகளெல்லாம் வீடுநாடுகளாகவேதோற்றிக்கொண் டிருக்கும்-ஆகையினுல் ஒருதொழில்களைச் செய்தாலும் தொழில்களை நீங்துச்சுக சமாதியிலிருந்தாலும் அந்தர்முகதிருஷ்டியை யுடைய அறிஞர்கள் மனம்விஷ்ராந்தியடைந்து அதிசீதளமாய் சொரூபசமாதியிற்ருனே சுகித்திருக்கும் அவர்களுக்குச்சுருதி மயக்கமுமில்லையென்று சுருதிஸ் மிருதிகளிற் சொல்லப் படுகின்றதுசித்தம்.

உற்பத்திப்பிரகாரண முற்றிற்று.

உபசாந்திப்பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

முற்பிரகரணங்கள் நான்கினுலும் சொரூபசமாதி யடைந்து நிஷ்டாபரனுன சீஷனுக்குமேல்சென்றவிடமெல்லாஞ் சிதானந்த மாகரமிக்கும் சச்சிதானந்தானுபவ முதயமாகும்பொருட்டு உபசாந்திப் பிரகரணங் கூறுகின்ருர்.

கவி.

வானதாமனுடயோனி வந்திடலரிதுவந்து
மானவேதங்கள்கற் பதரித்துவந்தற்ருலு
ஞானசாதங்களெய்தலரித்து நண்ணினுலு
மீனவஞ்ஞானமின்றி யிருத்தலிங்கரிததானே (க)

விபரீதசம்சயங்கள்வினவியே தீர்ந்திட்டாலு
மபரோட்சந்தனிலஞ்ஞான மகன்றிடாதிருக்குமென்னிற்
றவமெனுங்குருவந்தாலுஞ் சாஸ்திரங்களினுநீங்காத்
துவந்துவமுடையோனுன்மதுரோகியென்றறையும்வேதம் (உ)

இதன்பொருள்.

வினு.

சகலசந்தேகவிபரீதங்களும் விடுபட்டுப்பிரப்பஞ்ச விவகாரங் களனைத்துஞ் சுழுத்திபோலாகிச் சதாநிஷ்டர்களாய் விஸ்ராந்தி பெற்றிருக்கும் அறிஞர்களதுமனத்தில் ஒருவேளைஏகதேசமாய்க் கன்மவசத்தினுல் சதிருஷ்டிநீங்கி அஞ்ஞானமான அசம்பாவந் தோற்றுமானுல் அவர்களுக்குத் கதியில்லையோவென்னில்,

விடை.

அங்ஙனமானம் பெரியோர்களுள்ளத்தில் அசம்பாவனை வர க்கணக்கில்லை - அவர்களுக்குக் கன்மமுமில்லை அப்படியின்றி ஒரு போது ஏகதேசத்திலுண்டாகுமானுலவர்களுக்குக் கதியுமில்லை,

வினு.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

இந்தப்பூமியின்கண் உற்பவிக்குங்காலத்தில் மானிடயோனியு ற்பிறப்பதரிது பிறந்தாலும் ஊமை செவிடுகுருடுநீக்கிப்பிறப்பதரி துபிறந்தாலும்பேடுநீக்கிபிறப்பதரிதுபிறந்தாலும்வித்தியாப்பியா

சம்பண்ணுவதரிது பண்ணினாலும் வேதாத்தியாயம் பண்ணுவதரிது பண்ணினாலும் அவற்றில் நிருமிதமான கன்மங்களைச் செய்வதரிது.

வினா.

அந்தக்கருமங்களாவதேதென்னில்.

விடை.

நித்தியம் நைமித்தியம் காமியம் நிஷேதம் பிராச்சித்தம் யெனஐந்துவகையாயிருக்கும்.

வினா.

நித்தியகன்மமாவதேதென்னில்.

விடை

ஸ்நானபான சந்தியாவந்தன செபஹோமதேவதார்ப் பணவைவசுவதேவபசு வந்தனமுதலானதுகளாம்.

வினா

நைமித்தியகன்மமாவதேதென்னில்.

விடை

சங்கிராந்திபர்வம் அர்த்தோதயம் மஹாவுதயமுதலிய புண்ணிய தினங்களில்நீராடல் முதலானதுகளாம்.

வினா

காமியகன்மமாவதேதென்னில்.

விடை

அசுவமேத ராசசூய பவுண்டரீகமுதலான யாகங்கள்செய்தல் சோமவாரவிரதமாதிகள் இதுகளைச்செய்யலாம்.

வினா

நிஷேதகன்மமாவதேதென்னில்.

விடை.

பிறனில்விழையாமை கள்ளாமை கொல்லாமை கள்ளுண்ணாமைபொய்யாமை முதலியநியமங்களைக் கொண்டிருத்தலாம்.

வினா

பிராற்சித்தகன்மமாவதேதென்னில்.

விடை.

சாந்திராயணம்கிரிகரம் சலபக்ஷணம் வாய்வுபக்ஷணம் தீர்த்தாயத்திரைமுதலான கருமங்கள்செய்யலாம்.

வினா.

இந்தக்கன்மங்களினாற் பயனென்னையென்னில்.

விடை.

தேகமிருக்குமட்டும் நித்தியநைமித்தியகன்மங்களைச் செய்து வந்தால் பிராரத்தம் போகும் காமியகன்மத்தைச் செய்துவந்தால் சொர்க்கபோக முண்டாகும் நிஷேத பிராச்சித்த கன்மங்களைப் ப ண்ணிவந்தால் சஞ்சிதம்விடுபடும் அதனால் முத்திவருமென்று சில ர்சொல்லுவார்கள் அதுமுத்தியல்ல.

வினா

அதெப்படியென்னில்.

விடை

காமியகன்மத்தினால் ஞானம் வரமாட்டாது சொர்க்கபலமா த்திரம்வரும் - அதையடைந்தாலுமீண்டும் செனனமரணம் வரு மேயல்லாமல் முத்திவராது-நிஷேதகன்மமும் பிராச்சித்தகன்ம மும்புருஷனுக்குக் கன்மத்திலதிகாரத்தையுண்டுபண்ணி பிரத்திய வாயத்தைப் போக்காநிற்கும்-இந்தப்படி மூவிதகன்மமும் ஞான சாதனமன்றாகும், மேல்நித்திய நைமித்தியமான இரண்டுகன்மமு மூவிதப்பட்டிருக்கும்.

வினா.

அதெவ்வாறென்னில்.

விடை

சத்துவகன்மம் ராசதகன்மம் தாமதகன்மமெனமூவகை அவ ற்றுள் ராசததாமதமான இரண்டுகன்மங்கள் செனனமரண துக்க த்தை விருத்தியாக்கும்அதனாலும்ஞானம்வராது சத்துவகன்மமா த்திரமேசித்தசுத்தி யுண்டாக்குவதினால் ஞானசாதனமாம்-இப்படி கன்மத்தினால் ஏகதேசமாக வுண்டாகுஞ் சித்தசுத்தியைக்குறித்து சிலர் ஞானபரம் பரையென்று சொல்லுவார்கள் ஆனாலும் இந் தச்சத்துவகன்மம் பண்ணும்போதும் ஈஸ்வரார்ப்பணமாகப் பண் ணவேண்டும்.

இதற்குதாரணம் பிரபோதசந்திரோதயம்.

பறவைவரிச் சிறையிரண்டாற் பனிவிசும்பிற் படுவதுபோற் பயனெண்ணும் — விறைவனுக்கர்ப்பிதமாகி யெழுகருவேதாகமங் க ளியம்பாநின்ற—பெறலருநற்கருமமுமே லகண்டசச்சிதானந்த பிரமஞானத்— தாலதியுமா மிரண்டாலு முயிர்களின்ப வீடுபுகுந்

துறையு மென்றான்—என்று முன்னோர் வாக்கியமிருப்பதினால் நிஷ்காமியமாகச் செய்யுஞ் சத்துவ கன்மமும் சித்தசுத்திக்குக் காரணமே யன்றி மோட்ச காரணமல்ல,

இதற்குதாரணம் ஞானசித்தி.

சுவனை மண்ணறைக்கழுவினருண்டெனில் சுக்கிலவழிதன்னை த—தருவி ஞானம் விட்டருச்சுனை முதலிய தவங்களிற் பிறப்பற்று-ருவரிசூழ்நிலத் துதித்திடுமோந்தரினுண்டெனு முனையந்தோ-கவருமையறிவ கத்திடுங்குருபரன் கழலடைந் தவரல்லால்—வென்று கூறியதினால் னிஷ்காமிய கன்மத்தினற் சித்தசுத்தி யுண்டாய் அதனல் சற்குருலாபமுண்டாய் அதனல் சிரவணுதிக முண்டாய் அதனல் ஞானமுண்டாகும்.

இதற்குதாரணம் பிரபோத சந்திரோதயம்.

ஆற்றும்பயன் வேண்டாக்கரும மந்தக்கரண சுத்திதரும் —போற்றுஞ் சுத்திதரும்போதம் போதம்பிரமனுனென்னும்—மூற்றந்தருநா னுதித்தலுமேயுயர்வான்மதிநீர் துளக்கமெனத் —தோற்றந் தருமா யைபிற்றன்னைத் துளக்க மின்றிக் காணுவனல் —யென்றுகூறப் பட்டிருக்கின்றது.

வினு

ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்வதில் சித்தசுத்திவருமானல் ஞானம் யெதினல் வருமென்னில்,

விடை

சற்குருசாஸ்திர முன்னிலையாகவே வரவேண்டும்

இதற்குதாரணம் சிவஞான சித்தியார்.

ஞானநூறனை யோதலோதுவித்த னற்பொருளைக் கேட்கித் தருன் கேட்டனன்று — மீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந் து மிறைவனடியடைவிக்கு மெஞ்ஞானபூசை — யூனமிலாக்கன் மங் கபடன்செபத்தியான மொன்றுக்கொன்று யருமிவை யூட்டு வதுபோக-மானமையான்மேலான ஞானத்தாலரனை யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோரெல்லாம்.

அபரோட்சாத்மானுபவ தீபிகை.

சித்தியே வேண்டுமென்ற திடமுளோன் விசாரம்பண்ண—லற்றவில் பரிதியிந்தோ டக்கினிப்பிரதாகங்கன் — மற்றறைவவிடப் பதார்த்தஞான மில்லாதுபோல— நத்தியவிசாரஞான மவை விண்டான் ஞானமுண்டோ— பென்றுங் கூறியிருப்பதால் விசா

ரஞான முண்டாகும் பொருட்டு சகலகன்மங்களையும் ஈசுரார்ப்ப ணமாகச் செய்யவேண்டும் — அந்தபலத்தினுல் சிவமே கிருபை கூர்ந்து சிவகாருண்ணியம் ஈசுரபத்தி பாசவயிராக்கியம் பிரமஞா னமென்னு நான்குமே ஒரு திருமேனியாகக் கொண்டருளிய சற் குரு லாபமுண்டாம், அதனுல் சிரவணமுண்டாம், அதனுல் னிதி த்தியாசன முண்டாம், அதனுல்விவேகஞானமுண்டாம், அதனுல் தன்னைத்தலைவனைப் பகுத்தறியவரும்,

இதற்குதாரணம் கைவல்லியநவநீதம்.

வாராயென்மகனே தன்னைமறந்தவன் பிலந்திறந்து — தீரா தசுழகாற்றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிசுற்றிப் — பேராத கால னேமியபிரமிப்பிற்றிரிவன்போத — மாராயுந்தன்னைத்தானென்ற றியு மவ்வளவுந்தானே * தன்னையுந் தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கண்டானேற்—பின்னை யத்தலைவன் ருனுய்ப் பிரம்மாய்ப் பிறப்பு தீர்வ—னுன்னை நீயறிவாயாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை—யென் னை நீ கேட்கையாலே யிதுபதேசித்தேனே.

சிவபோகசாரம்.

தன்னை யறியார் தலைவன் றனையறியார்—முன்னை வினையின் முடிவறியார்— பின்னைக்-குருக்களென்று பேரிட்டுக் கொள்வார் களையோ தெருக்களிலே னின்று சிலர்—யென்றுங் கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

வினு.

தன்னையறியும் விதமெப்படியென்னில்

விடை

பிரபஞ்சத்திற் சத்தாதி விடயங்களாகத்தோற்றும் இந்திரிய வறிவெல்லாம் சீவன்தானே யனுபவிப்பதாக அறியாமையினுற் கொள்ளுமிடத்து இந்தப்பொறிவழியாற்காணும் நாமரூபங்களெ ல்லாம் இந்திரியங்கட்குத் தோற்றுமேயன்றிச் சிதாபாசனுன சீவ னுக் கில்லையென்பது அனுபவமாகும்யெப்படியென்ருல் நற்சத் தந் துற்சத்தங்களென்றறிவது சுரோத்திரேந்திரிய வறிவல்லாமல் சீவவறிவல்ல.

வினு.

அதெப்படியென்னில்,

விடை.

செவிடர்களுக்குஞ் சீவினிருக்கிற படியினுல் அந்தச்சீவன் சத் த்தத்தையறியவேண்டும் அப்படிகாணுமையால் சத்தத்தை யறி

கிறவறிவு சுரோத்திரேந்திரியமே அதைச்சீவ னறியாமையால் தன்பேரிலாரோபித்துக் கொண்டு நானே சத்தமறிகிறவ னென்ற தல்லாமல் சீவனுக்கு இந்தப்பின்னவறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லை தொக்கிந்திரியவறிவான பரிசனமுஞ் சீவனே யறிவதனால் திமிர் நோய் கொண்டவர்களிடத்துஞ் சீவனிருக்கிறபடியினால் அந்தச் சீவன் சீதோஷ்ணபரிசத்தையறியவேண்டும் அப்படிகாணாமையா ல் பரிசத்தையறிகிறதறிவு தொக்கி தொக்கிந்திரியமே அதைச் சீ வனறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக்கொண்டு நானேபரிச மறிகிறவனென்றதல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னவறிவு காலத்திரய த்திலுமில்லை, நேத்திரேந்திரியவறிவானரூபமும் சீவனேயறிவதனா ல் குருடர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் பஞ்சவ ன்னங்களை யறியவேண்டும் அப்படிகாணாமையால் ரூபத்தையறிகி றவறிவு நேத்திரேந்திரியமே அதைச்சீவனறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக்கொண்டு நானேரூபமறிகிறவ னென்றதல்லாமல் சீ வனுக்குப்பின்னறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லை சிங்குவேந்திரியவறி வானரசமும் சீவனேயறிவதானால் தோஷம்பிறந்தவர்களிடத்துஞ் சீவனிருக்கிறபடியினால் அந்தச்சீவன்ஷட்வகைருசிகளைப் பகுத்த றியவேண்டும் அப்படிகாணாமையால் ரசத்தையறிகிற வறிவு சிங்கு வேந் திரியமே அதைச் சீவனறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித் துக்கொண்டு நானே ருசியறிகிறவனென்றதல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லை கிராணேந்திரிய வரிவானகந்த மும் சீவனேயறிவதானால் மூக்கிந்திரிய மில்லாதவர்களுக்குஞ் சீவ னிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் நற்கந்தனுற்கந்தங்களைப் பகுத்த றியவேண்டும் அப்படிகாணாமையால் கந்தத்தையறிகிறவறிவு கிரா ணேந்திரியமே அதைச்சீவ னறியாமையினால் தன்பேரி லாரோபி த்துக்கொண்டு நானேவாசனையறிகிறவ னென்றதல்லாமல் சீவனு க்குப்பின்னவறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லைஇப்படியிருக்க யிவ்விந் திரிய வறிவுகளையெல்லாம் தன்னிடத்திலாரோபித்துக் கொண்ட ஆவரண முழுதும் ஞானதிருஷ்டியினால் விடுபட்டு இந்தப்பொறி வழிகளா லார்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் தனக்கில்லையெ ன்றுகண்டு னிரிரத்திரியனாய் விர்த்தேகனாயிருக்குங் கூடஸ்தசொரூ பமே தானென்பது விசாரித்தறியவேண்டும் இந்தப்படியே வசனா திவிடயங்களாகத் தோற்றுங்கன்மேந்திரிய வறிவெல்லாம் சீவன் தன்னிடத்தி லாரோபித்துக் கொண்டதல்லாமல் சீவனுக்கில்லை.

வினா.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

ஊமைகளுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் வசனிக்கவேண்டும் அப்படிகாணுமையால்வசனிப்பது வாக்கிந்திரியமே கையில்லாத முடவனுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் ஏற்றலிடுதல்செய்யவேண்டும் அப்படிகாணுமையால் ஏற்றலிடுதல் செய்வது பாணீந்திரியமே—காலில்லாதமுடவருக்குஞ்சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன்நடக்கவேண்டும் அப்படி காணுமையால் நடப்பது பாதேந்திரியமே, லிங்கலேபனமில்லாதவர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் போகிக்கவேண்டும் அப்படி காணுமையால் போகிப்பது உபஸ்தேந்திரியமே—பலங்குறைந்து குதஞ்சுருங்கலானவர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியினுல் அந்தச்சீவன் மலவிசர்க்கஞ் செய்யவேண்டும் அப்படி காணுமையால் மலவிசர்க்கஞ்செய்வது பாயுரிந்திரியமே—இப்படியிருக்க இந்தக்கன்மேந்திரியவறிவுகளை யெல்லாந் தன்னதாகக்கொண்ட ஆவரணம் விடுபட்டு இவைகளா லார்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்க ளெல்லாந் தனக்கில்லையென்று ஞானதிருஷ்டியாற்கண்டு அசங்கனுகிய கூடஸ்தசொரூபமேதா னென்பது விசாரித்தறியவேண்டும்—இந்தப்படியே பஞ்சகோசங்களையுஞ் சீவன்தானென்று ஆரோபிதமாய்க் கொண்டால்லதமல் சீவனுக்கில்லை,

வினு.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

பருத்தேனிளைத்தேனென்பது ஆறுதத்துவமான அன்னமய கோசதாதாத்மியமன்றிச் சீவனுக்கில்லை — உசுவாசித்தேன் நிசுவாசித்தே னென்பது பிராணமயகோசதாத்திய மன்றிச்சீவனுக்கில்லை-சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேனென்பது மனோமயகோச தாதாத்மியமன்றிச் சீவனுக்கில்லை நான்கர்த்தா போத்தாவென்பது விஞ்ஞானமய கோசதாதாத்மியமன்றிச் சீவனுக்கில்லை-நான் அஞ்ஞானிமூட னென்பது ஆனந்தமயகோச தாதாத்மியமன்றிச் சீவனுக்கில்லை,

வினு.

அதெப்படியென்னில்

விடை.

என்சரீரமென்னும்போது தான்வேறுசரீரம் வேறென்றும் என் இந்திரியமென்னும்போது தான்வேறு இந்திரியம்வேறென்

றும் என்பிராணனென்னும்போது தான்வேறு பிராணன்வேறெ ன்றும் என்மன மென்னும்போது தான்வேறு மனம்வேறென்று ம், என்புத்தி யென்னும் போது தான்வேறு புத்திவேறென்றும் என்சித்தமென்னும்போது தான்வேறுசித்தம்வேறென்றும் என் அகங்காரமென்னும்போது தான்வேறு அகங்காரம்வேறென்றும் என் அஞ்ஞானமென்னும்போது தான்வேறு அஞ்ஞானம்வேறெ ன்றும் அனுபவத்தினல் தனக்கன்னியயாகக்கண்டு சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் ஆரோபிதமாய் விவகாரதசையில் மாத்திர மிருக்கி றதென்று விசாறித்தறியவேண்டும்.

வினு,

இப்படியறிந்தவர்களுக்கு ஆரோபிதமில்லையோவென்னில்.

விடை,

இப்படி சாட்சிமாத்திரமா யிருப்பவர்களுக்குச் சத்தமறிவ தாகிய சுரோத்திரமும், பரிசமறிவதாகிய தொக்கும் ரூபமறிவதா கிய சட்சுவும், ரசமறிவதாகிய சிங்குவையும், கந்தமறிவதாகிய கி ராணமும், வசனிப்பதாகியவாக்கும், ஏற்றலிடிதலாகியபாணியும், கமனம்பண்ணுவதாகிய பாதமும், ஆனந்திப்பதாகிய வுபஸ்தமு ம், மலவிசர்க்கம் பண்ணுவதாகிய பாயுரும், உசுவாசநிசுவாசம் பண்ணுவதாகிய பிராணாதிவாய்களும், சங்கல்பவிகல்பஞ் செய்வ தாகியமனமும், நிச்சயிப்பதாகியபுத்தியும், அஞ்ஞானமாகிய அவி த்தையும், பின்னமின்றியபின்னமான அறிவுசொரூபமாய்க் கண் டிருப்பதால் விசாரித்தவர்களுக் காரோபிதமேயில்லை இப்படி ஒ ருவிகாரமின்றி நிருவிகாரமாயிருக்க அவாந்தரகற்பனையான மன மயக்கத்தினற் ஜெனன மரணங்களு முண்டானதுபோற் றோற் றியது,

வினு.

அப்படியானல் ஜெனனமரண நரகசொர்க்கங்க ளனுபவித்த தாரென்னில்.

விடை.

கன்மகாண்டத்தில் விதியாகசொன்ன புண்ணியகன்மங்களை த் தேகேந்திரியங்களாற்செய்து அதற்குத்தக்க தேவபோகங்களையு ம் தேகேந்திரியங்களே யநுபவித்தது-நிஷேதமாகச்சொன்ன பா வகன்மங்களைத் தேகேந்திரியங்களாற்செய்து அதற்குத்தக்கதிரிய க்காதிஸ்தாவரசரீரங்களெடுத்து தக்கரூபமான நரகங்களையுந் தே கேந்திரியாதிகளே யனுபவித்தது- இந்த தேகேந்திரியாதிகளையே

தானென்றும் இதுகளா லார்ச்சிக்கப்படு புண்ணியபாவ கன்மங்க ளைத் தன்னதென்றும் அத்திராசமாகிக்கொண்ட வபிமானதோஷ த்தினல் அளவிறந்தஜனன மரணங்களுண்டாயிற்று தீர்க்கமாய்வி சாறித்தறியுமிடத்தில் சகலதும் இந்தத் தேகேந்திரியாதிகளுக்கே யல்லாமல் ஏகமாய் நித்தியமா யிருக்கப்பட்ட தானுகிய கூடஸ்த ருக்கில்லையென்ரறிவதே வேதாந்தசித்தாந்தம், இதற்குக் காரண வாசிட்டம்.

தெரித்தறியும் பொருளுக்குச் சீவனறிவதுவாகச் செப்ப லாகும், விரித்தபுலனனுபவித்து மனுபவியா மனமதுவாய் விளம் பலாகும், புரித்தவுணர்வொளி நெஞ்ச முலகிவற்றி னறிவதுவாய் ப்புகலலாகும், பரித்ததொழில் செய்வினுங்கற் போலிருக்கு நிலை யதுவாய்ப் பகரலாகும்-என்றும் * முடிவகன வஞ்ஞானமில்லா நீடுயிலதுவாமும்மையாகி-யடர்தரு ஞாதுருஞானஞேய மெழுந் தொடுங்குமிட மதுவேயாகுன்-திடவிசும்பன்றுயிருந்தும் விசும்பா னநிலையதுவாஞ் சித்தம்புந்தி-படர்மனம்போய்த் தாபரவுள்ளறி வுபெற லொப்பாமப் பரரூபம்-என்றும் உபநிடதம்,

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத்தொடர் பகலுமே தெனிலித் தூ லதேகமாற்றுதொறுந் தொழிலகனு மிந்திரியச்செயல்கன்றுல்வை ய நீங்கு—மேற்றுமஞேலயத்திலறு மவிடய மவித்தையை நீங்கி லியாவு நீங்கும்-போற்றுமிந்தச் சீவவறிவிழந்த விடம்புகல் பரிபூ ரணம் தாமே * மெய்மொழி * ஓசைகேட்டுச் செவியறுசுவை யுமுண்ண நாவுடல்மூற்றிக — வாசமூக்குயிர்ப்பவுருவுகண்காண மற்றுமெக்கருமமுஞ்செய்க—வாசுடைப் புலன்களனுபவித்திடி னுமப்பின் மூழ்கிடினும்பயத்தின் — பாசடை நீரிற் பற்றிலாத துபோற் பற்றிலார் பரமயோகிகளே * பூரணப்பிரகாசம் * உ டம்புடனிருந்தே யுடம்பிலாவுண்மை வுணர்ந்தவனுளத் தொரு காலும் — விடம்படுகாமம் வெகுளிமேவாது விடம்படும்பொரு ளெல்லாம் விளைக்குமிடம்படு மிதயாகாசிமற்றிதுவே யிறப்பொடு பிறம்பிலாதென்றும்—திடம்படும் பிரமமாவது மான்மாவாவது ந் தேகட்கெல்லாம் * சிவஞானசித்தியார் * சாக்கிரத்திலதீகத் தைப் பொருந்திடின் மற்றவரே சகலசங்கமுடனிருந்துஞ் சங்கமி லாவர்தம்—பாக்கியத்தை யின்னதெனப்பகர்வது வென்னுயிரின் பற்றறுத்திட்டிம்மையிலே பற்றற்றிங்கிருப்பா—ராக்கிமுடிகவித் துக்கொண் டரிவையர்களுடனே யனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப் பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிதுபுரியாதோர் புறப்பற்றுவிண்ணுழை

வர் பிறப்பினில் வினைகளுங்கிடாவே * என்றும்—மன்னன்றன் மகன் வேடரிடத்தே தங்கிவளர்ந்தவனை யறியாதுமயங்கிற்ப—பின்னவனு மென்மகனியென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுதானுக்கிப்பேணுமாபோற்—றன்னுயுவைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாதுதயருறுந் தொல்லுயிரை — மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித்தானுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பான்-என்றும்—சொரூபசாரம்-நனவிற்றசேந்திரிய நாட்டியங்கள் பார்ப்போங்-கனவின் மனக்கூத்தைக்காண்போ நனவிற் - சுழுத்தியில்லாத சூனியகூத்தாடி-விழுப்பொருளாய் நாமிருப்போமே-என்றும்-தத்துவராயர்-ஞானவினோதன்-கலம்பகம்-அலராயின செய்யுமைம்புலன்காளெம் மறுபகையாங்-கலகாள்பலகுணங்காள் மலங்காள் கரணங்களென்னும்-பலகாளருட்சொரூபானந்தனுர் பவளத்திருவாய் - பலராதளவு மன்றேவுங்களோ டெங்கள் வாழ்வுகளே—என்றும்- போதரத்னுகரம்-கற்பிதம்பொருள்கடல்மைக்கடவுளாய்க்கருதித்தொல்லை-யுற்பவந்தன்னினின்றேயுறைத்தனனெண்ணில்காறங்-தற்பரம்பொருளாய்வந்ததம்பிரான்ருடொழாதே-புற்பதக்கனவிற்பொன்னு பூண்செயக்கருதினேனே — என்றும்-அவிரோதவுந்தியார்-அசுணுதிக்கோரென்ருலைம்புலனுலுமிசையுமேற்கேடெமக்குந்தீபற-வெங்ஙனமென் றுந்தீபற- என்றும், தத்துவராயர்அமிர்தசாரம்-சிந்தாகுலமனிதர்சிசெவிமுதலாமைந்தானுமீடழியவல்லாரோ வைந்திலொருவேட்கை யசுணமிபம்விட்டின் மூன்வண்டிவைகள் - கேட்கைமுதலோரொன்றின்கேடு—என்றும்-திருவாய்மொழி-ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பப்-பாவியேனைப்பலநீ காட்டிப்படுப்பாயோ-தாவியவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே-கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதே-என்றும் திருவாசகம் * அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை * விடற்கரியாய் விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டர்க் கல்லாற் * ருெடற்கரியாய் சுடர்மாமணியேசுடுதீச்சுழலக் * கடற்கரிதாயெழு நஞ்சமுதாக்குங் கறைக்கண்டேன்—என்றும் * கந்தரனுபூதி-கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்-றுய்வாய்மனனே யொழிவாயொழிவாய்-மெய்வாய்விழி நாசியொடுஞ்செவியா - மைவாய்வழி செல்லுமவாவினையே, என்றும்-நாலடியார்-மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்றவைவாயவேட்கையவாவினைக்-கைவாய், கலங்காமற் காத்துய்க்குமாற்றலுடையார்-விலங்காதுவீடுபெறும், என்றும் சிவஞானசித்

தியார்-ஒருபுலனுகரும்போதங் கொன்றிலே யொன்றின்பாலும்-வருபயன்மாறிமாறி வருந்திடுமெல்லாமாயு-மொருபொழுதுணரி லுண்டாமில்லதிவ் வல்லல்வாழ்க்கை-மருள்கன வதுவும்போல. மாயும்பின் மாயமென்றே—என்றும் தேவாரம்-வென்றிலேன்புலன்களைந்தும் வென்றவர் விளாகந்தன்னுட் - சென்றிலேனுதலாலே செந்நெறியதற்குஞ்செய்யே-னின்றுளே னரும்புகின்றே னீசனேனீசனேயோ-வின்றுளேனுளையில்லே னென்செய்வான் றோன்றினேனே—என்றும்-படுகுழிபவ்வத்தன்ன பண்டியைப்பெய்தவாற்றாற்கெடுவதிம்மாயவாழ்க்கை கான்டொறுங்கேதுகின்றேன்-முடுகுவரிதனுளைவர் மூர்க்கரேயவர்களோடு- மடியனேன் வாழமாட்டேனூர் மூலட்டனுரே-என்றும் - புள்ளுவரைவர்கள்வர் புனத்திடை மறந்துநின்று-துள்ளுவர் சூறைகொள்வர் தூநெறிவிளையவொட்டார்-முள்ளுடையிவர் கடம்மை முக்கணுன்பாதநீழ-லுள்ளிடை மறைந்துநின்றங் குணர்வினு லெய்தலாமே-என்றும்-பொய்யனைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்-மெய்யெனச்சுடர் வெண்மழுவேந்திய கையனேக்கச்சியே கம்பமேவிய-வையனைத் தொழுவார்க்கில்லை யல்லலே —என்றும்-மூக்கு, வாய், செவி, கண்ணுடலாகிவந்-தாக்குமைவர்தம் மார்ப்பையவிழதர- நோக்குவானமை நோய்வினைவாராமேயகாக்குநாதன் கச்சி யேகம்பனே— என்றும்-திருவாசகம்-மாறுபட்டஞ் சென்னை வஞ்சிப்பயானு மணிமலர்த்தாள் - வேறுபட்டேனை விடுதிகண்டாய்வினை யேன்மனத்தேயூறுபட்டே மன்னு முத்தரகோசமங் கைக்கரசே - நீறுபட்டேயொளி காட்டும்பொன்மேனி நெடுந்தகையே—என்றும் இந்திரியவயமயங்கி யிறப்பதற்கே காரணமா யந்தரமேதிரிந்துபோ யருநரகில் வீழ்வேற்குச்-சிந்தனையைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கியெனையாண்ட வந்தமிலாவானந்த மணிகொடில்லைகண்டேனே — என்றும்-பரிகூரணப்பிரகாசம் பந்தப்புறங்க ளொருமூன்றும் பரமனிடையே யிருப்பதெனிற்-றெந்தப்புருஷ னெருக்காலு நசியானுதனற்றுஞ்சா-னந்தப்பரமனே யவன்று னறியாமையினு லப்பரணைப்-பந்தப்படு மோர்சிவனெனப் பார்ப்பானபவத்தே பதைக்கின்றான்—என்றும்-சொரூபசாரம்-கண்ணலாற்கண்டதுண்டோ காதலாற்கேட்டதுண்டோ - விண்ணலாலேதும் விளைந்ததுண்டோ-வெண்ணுங்காற் - கானலாலோடிவரக் கண்டதுபோற்றோற்றுகின்றதானலா துண்டோ சகம்—என்றும்-போகம்புனைம் பொருந்துமிடமெங்குந்-தேகங்கரணந் திரிபுமேயாகிலன் - தன்னைநீயென்

று தயங்காதேநெஞ்சமே- நின்னைநீகண்டறிந்து நில் — என்றும்-திருமந்திரம்-சீவனென்றுஞ் சிவனென்றும் வேறில்லை - சீவனார்சிவனாரையறிகிலார்-சீவனார் சிவனாரையறிந்தபின் - சீவனார்சிவனாகியிருப்பரே—என்றும்-கடையவொழிந்திட்டிருந்தகனன்மரமடைபவிழுங்கியது வானவாறுபோ- லுடலிலொழிந்திட்டிருந்த சிவமுயிரடையவிழுங்கியது வானவாறே-என்றும்-தன்னையறியத் தனக்கொருகேடில்லை-தன்னையறியாமற் றானேகெடுகின்றார்-தன்னையறியுமறிவை யறிந்தபின் - னென்னைவிட்டென்னை யினிதுணர்த்தேனே-என்றும் எல்லாமறிவதறிவுதனைவிட்டே-யெல்லாமறிந்து மிலாபமொன்றிங்கில்லை- யெல்லாமறிந்தவரிவினையானென்னி-லெல்லாமறிந்த விறையென்னலாமே என்றும் - பொன்வண்ணத்தந்தாதி - ஒழித்தேன் பிறப்பினை யூர்ந்தேனறுவசை யோங்கிற்றுள்ள-மிழித்தேனுடம்பினை யேலேன்பிறரிடையிம்மையும்-பழித்தேன் பழியே விளக்கும்பஞ்சேந்தியக் குஞ்சரமுந்-தெழித்தேன் சிவனடிசேர்ந்தே னினிமிகத்தெள்ளியனே-என்றும் திருவம்மானை-மெய்யானதொன்றுமே மெய்ம்மைகாணம்மானை-மெய்யன்றிமற்றெல்லா மித்தைகாணம்மானை-என்றும்-கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா.

இன்னுமெப்படியென்னில்,

விடை.

சச்சிதானந்த சொரூபமாகியும் அகண்டத்துவமாகியும் அபரிச்சின்னத்துவமாகியும் சர்வவியாபகமாகியும் காலபரிச்சேததேசபரிச்சேத வஸ்துபரிச்சேத ரகிதமாயும் நிராமயமாகியு மிருப்பதே ஆத்மசொரூபமென்று சுருதிஸ்மிருதிகளும் உபநிஷத்துமகாவாக்கியங்களும் குருவாக்கியமுங் கூறப்படுகின்றது.

வினா,

சத்தென்பதெப்படியென்னில்,

விடை.

முற்பிறவிகளிற்செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இந்தச் சரீரம் வந்ததென்று சொல்லுகையாலும் இப்போது செய்கின்ற வினைகளுக்கினிமேற் பிறவி வருமென்பது சர்வானுபவமாய்க் கண்டிருப்பதினாலும் இப்படிதிக்காலங்களு முண்டான சரீரமாத்திரமழிந்துதான் நித்தியமா யறிவற்றிருப்பதினாலும் சத்தென்பதாயிற்று,

வினு

சித்தென்பதெப்படியென்னில்,

விடை.

பாலியாவஸ்தைமுதல் நடந்துவரும் விவகாரங்களிற்சிறிது மறந்திருந்தாலும் மற்றவிருத்தாந்தமெல்லாம் அமாவாசையிருளும், மேகாந்தகாரமும் மழைசிசியுங் கூடியகாலத்திலும் மூலைவீட்டில் முக்காடிட்டுக் கண்களைமூடிக்கவிழ்த்து படுத்திருக்கிற புருஷனுக்கும் சூரியசந்திராக்கினி மின்மினி நட்சத்திர நேத்திரசாதனங்க ளொன்றுமின்றியிருந்தும் இன்னதின்னதென்று பகுத்தறியப் படுகிறதினுல் சித்தென்பதாயிற்று,

வினு.

ஆனந்தமென்பதெப்படியென்னில்,

விடை.

தனதானியதார புத்திரர்களால்வருஞ் சுகங்களைநெடுநாளாய் ஒருக்கால்போலப் பலகாலுமனுபவித்து அதுகளால்வருஞ் சுகமெல்லாந் துக்கமாய்க்கைவிட்டுச் சுழுத்திசுகத்தையே சதாநாடுகிறபடியால் ஆனந்தமென்பதாயிற்று,

இதற்குக்காரணம்-கைவல்யநவநீதம்- சென்மாந்திரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ-கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ வுன்மாதயாதனு வுடல்கடவுளுடன்மனுட வுடன்மாறிமாறியழியுந் - தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே-என்றும்-இருளாகமூடுஞ் சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழுது-மருளாமலிருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டுசித்தாகுமே-பெருவாழ்வுமிக்கதானே தன்னிடத்திற்பெயராதபிரியமதனு-லருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே—என்றும் - சத்தேசித்தாகுமய லெனிலசத்தாமத்தாம சத்தானற்சாட்சியெங்கே-சித்தேசத்தாகும்ப லெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்-திதியுமில்லை-யொத்தேதோன்றிய சத்துஞ்சித்துநல்ல சுகமாகுமூகத்துக்கோர்-வித்தேயன்னியமாகிற் சடமசத்தாஞ்சுகானுபவம் விளைந்திடாதே-என்றும்-வீயாதசத்துமுனம் விளங்குவதுதன்னலோ-வேறென்றுலோவாயால்வேறெனிலதுவும்சத்தோ சத்தோவசத்தேல் மலடிமைந்தன்-பேயாகாரியஞ் செயுமோ

வசத்தெனவிப்படியதையும் பிரித்துச்சொன்னுலோயாதவவத்தை யாங்குதர்க்க விகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாயே—என்றுங்கூற ப்பட்டிருக்கின்றது ஓர்கிரகம் ஓர் சரீரங்களைக்குறித்து அதற்குள் ளிருப்பவன்போற் கண்டமாகியும் பரிச்சின்னமாகியும் ஓர் தேக வியாபகமாத்திரமாகியு மிருப்பதால் இனி அகண்டமாகியும் அப ரிச் சின்னமாகியும் சர்வத்தினுள்ளும் புறமும் வியாபித்திருக்கும் சர்வவியாபகமாகியு மிருக்கின்ற தலைவனுகிய பிரமசொரூபத்தை யு மிந்தப்படியே விசாரித்தறியவேண்டியது,

வினு.

அதெப்படியென்னில்,

விடை.

அகண்டபரிபூரண வியாபகமாகியும் அபரிச்சின்னமாகியும் காலதேசவஸ்து பரிச்சேதரகிதமாகியு மிருப்பதே பிரம சொரூப மென்று சுருதிஸ்மிருதிகளிற் சொல்லுகின்றது,

வினு,

அகாசத்திற்கும் இந்தக்குணங்க ளிருக்கிறபடியால் அதுவே பிரமமென்று சொல்லாமேயென்னில்,

விடை.

ஆகாசமானது நான்குபூதங்களினும் னிறைந்து சர்வ வியா பகமாய் னிரவயமாயிருந்தாலும் சிருட்டிகாலத்துண்டாகிப் பிரள யகாலத்தி லழிந்துபோவதினுல் காலபரிச்சேதம்வரும்,

வினு.

காலமேபிரமமென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

விடை,

காலமானதுஏகவியாபகமாய் னிரவயவமாய்எந்ததேசத்திலு ம் வியாபித்திருத்தாலும் தேசாசாரங்களால் காலக்கிரியைகளும் அதனுலுண்டாகும் பொருள்கனிமாறி யளிவுவருகிறபடியால் கா லத்திற்குந் தேசபரிச்சேதம்வரும்,

வினு.

தேசமேபிரமமென்றுசொல்லலாமோவென்னில்,

விடை.

தேசமானது எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும் ஒருதேசத்திலு ள்ளவஸ்து ஒரு தேசத்தி லில்லாமையினுல் தேசத்திற்கு வஸ்து பரிச் சேதம்வரும்,

வினு,

வஸ்துவேபிரமமென்று சொல்லலாமோவெனில்,

விடை.

வஸ்துவானது வியாபரமின்றிக் கண்டமாய்பரிச் சின்னமாய் அனுத்தியமாயிருப்பதினுல் வஸ்துபரிச் செகமும்வரும் ஆகைவா ல் காலத்தினுல் ஆகாசத்திற்கும் தேசத்தினுற் காலத்திற்கும் வஸ் துவினுல் தேசத்திற்கும் அழிவுவருகிறபடியால் இதுகள் பிரம சொரூபமாகமாட்டாது,

வினு,

ஆனுல்பிரமசொரூப மெவ்வகைப்பட்டதென்னில்,

விடை.

தேகேந்திகரணங்களும் அவற்றின் ரொழில்களுமின்றிக் கா லதேசவஸ்து பரிச்சேதரகிதமாய் அகண்டபரிபூரணமாய் அபரிச் சின்னமாய் சின்மாத்திரமாயிருக்கின்ற அறிவுவியாபகமே பிரம சொரூபம்,

வினு.

பிரமத்திற்குத்திரிவிதபரிச்சேதமுமில்லையென்பதேதெனில்,

விடை.

எந்தக்காலத்திலும் எந்தத்தேசத்திலும் எந்தவஸ்துவிலும் உள்ளும்புறனும் எள்ளிடவிடமின்றிச் சர்வவியாபகமாய் அறிவறி யாமையற்று செகசித்திரபடம்போலும் பர்வதம்போலு மசைவ ற்று நிஸ்மரணமா இருக்கிறபடியால் திரிவிதபரிச் சேதமுமில்லை என்பதேதுணிவு-இதற்குதாரணம்-மெய்ம்மொழி பொன்னைத்தா ன் கண்டபேர்கள் பணியெனப்புகலார்போல-மன்னித்தானுடன் மயக்கு மாயதத்துவங்களாய்ந்தே- யுன்னைத்தானறியவின்பவுருவு சைதன்யமாகுந் - தன்னைத்தான் கண்டவர்க்குத் தானெனவேறு முண்டோ-என்றும்-மூலசித்தி-யென்று மெக்கால மெங்குமியாரு ளுமிறைவநீயே-யின்றி மற்றென்றுமின்றி யிருந்தவாறிருக்கவிங்க ன்-பின்னைமற்றுளவாய்ப் பேணியிதமிகப் பேய்த்தேரேரிச்-சென் றிடச் செய்ததேயவ் விச்சையென்செப்பிடாயே - என்றும் -மகா வாக்கியம் - இக்குணங்களுடைய பரப்பிரமமே நாமனேமெவ்வா றென்னி - னெக்கக்கனுதியெனச் சனிப்புமரிப் பின்மையினு னி த்யமானேந் தொக்குடம்புபோல மலத்தின்றுவக்கதின்மையினுற் சுத்தமானே - முட்கரணம்போனசிக்கு மறிவுபெருமையிற் புத்த மூடைத்துநாமே-என்றும் - அகங்காரவிருத்தியெனப்பந்த உலா

மையின் முத்தமானேமிந்தச்—சகம்போல விளக்கு மிந்திரசால மிலாதிருக்கையினற் சத்யமானேஞ்-சுகங்காணிற் றன்னையலாற் சுகமில்லையென்றே பரமானந்தமானே-மிகுங்காலதேசவஸ்துவென ப்பிரியாவானந்தவேடநாமே-என்றும்-தத்துவம்பிரகாசம் - முன்னைநாற் சுருதியோதி முடிவுறற்கரியதாக - வின்னமத் தேவர்முவ ரெய்துதற் கிடரேபேவத்-தன்னையிப்படியேகாணத் தானளித்தெனக்கோர் வார்த்தைசொன்ன நற்சொரூபானந்தசோதியைத்தொழுதல்செய்வோம்-என்றுங்கூறப்பட்டிருப்பதால் இதுவேபிரமான சித்தம்,

வினு.

ஆத்மாவிகாரமின்றி நிர்விகாரியாயிருக்கத் தேகேந்திரியாதிகள் தொழிற்படுதானல் அதுகளுமோர்வஸ்துவென்று துவிதவாதிகள் சங்கிப்பார்களேயென்னில்,

விடை.

காந்தக்கல்லானது அசைவத்திருக்க அச்சன்னிதான பலத்தினல் சடமானவூதிசேஷ்டித்து அக்காந்தந்தத்தைப் பார்த்து பிடிப்பதுபோலும் சூரியனிச்சையின்றியிருக்க அச்சன்னிதான பலத்தினல் சடமான சூரியகாந்தகல்லி லக்கினிசெனித்து அதனல் பாகாதிகிரியைகள் நடப்பதுபோலும் ஆத்மப்பிரகாசத்தினற் பிரதிபலித்தசாயையானது விருத்திரூபமாய் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விடங்களை இந்திரியாதிவழிகளாலறிந்து விவகரிக்கின்றது சுழுத்தி மூர்ச்சைசமாதிகளில் விருத்தியின்மையால் ஒரு அறிதலும் விவகாரங்களுமில்லை ஆத்மசன்னிதாதபலத்தாற் றொழிற்பட்டதன்றி யிந்திரியாதிகள் நடமேயாம்,

இதற்குதாரணம்- சசிவன்னபோதம்-கடக்குஞ்சரம் பண்ணியுண்ணின்றொருத் தன்கைபாதகன்னங் கண்மெய் போலியக்குங்-கிடக்கும்·நடத்தாவிடத்திவ்விடம்புங்கிடக்கும் மொருத்தன் நடத்தாவிடத்தே * என்றும்- நிழற்பாவை கண்ணுடியிற் பாவைகையா-னிமிர்க்கும் முடக்கும்மிவன் செய்யுமெல்லாங் - தொருற்பாலதாமிந்தவுடலஞ் செய்தொழிலுஞ்-சுடர்ஞான வடிவானவன் செய்ததொழிலெ * என்றும்-கைவல்யநவ நீதய்-செய்கையுஞ் செய்விக்கையு மற்றிருக்குங் காந்தச்சிலைமலைமுன் னிரும்புகள் சேட்டிக்குமாபோற்- செய்கையுஞ்செய்விக்கையு மற்றிருக்கு மென்முன்செடமானவுலகமெல்லாஞ் சேட்டைசெய்யு-மெய்கலந்த விந்திரிய வி

காரரூப விவகாரவிர்த்திக்கும் விருத்திதானுய்-மேய்கலந்து சமர் திக்குஞ் சாட்சியேநான்வெயில்போ வென்றுறைத்தவனே விபுமக ர்த்தன்*என்றுங்கூறியிருப்பதினுல் இதுவேபிரமாணசித்தம்,

வினு.

இந்திரியாதிகள் தொழிற்படாது சடமாயிருந்தாலுந் துவித மேயன்றி அத்துவிதம்மலவென்று சொல்லுவார்களென்னில்,

விடை.

தொண்ணூத்தாறு தத்துவமென்பதுசகலமதத்துக்கும் பொர் தமென்றும் சைவர்களுக்கு (ந௰கூ) வேதாந்திக்கும் (உஅ) மா யாவாதிக்கு (உரு) வயிணவனுக்கு (உச) தத்துவங்க ளென்றும் பின்னும்பதினேழு தத்துவமென்றும் பத்தொன்பதுத் துவமென் றுஞ் சொல்வதெல்லாம் சோன்மாத்திரமேயன்றிப் பஞ்சதன்மா த்திரையைத்தவிரக் காலத்திரயத்திலுமில்லே-எப்படியென்றுல் சத் தமென்றறிகிறபோது சத்தமும் சத்தமென்றறிந்த வறிவுமாத்திர மேயயன்றிச் சமானவாய்வு சுரோத்தி ரேந்திரியம் வக்கிந்திரியம் வசனுதிவிடயங்களு மில்லே- பறிசமென்றறிகிறபோது பரிசமும்ப ரிசமென்றறிந்த வறிவுதாத்திரமண்றி மனம்வியான வாய்வுதொக் கிந்திரியம் பாணீந்திரியம் தானுதிவிடயங்களுமில்லே - ரூபமென் றறிகிறபோது ரூபமும் ரூபமென்றறிந்த லறிவுமாத்திரமன்றி புத் திஉதானவாய்வு நேத்திரேந்திரியம் பாதேந்திரியம் கமனுதிவிடய ங்களுமில்லே- ரசமென்றறிகிறபோது ரசமும் சரமென்றறிந்த வறி வுமாத்திரமன்றிச் சித்தம் அபானவாய்வுசிங்குவேந்திரியம் உபஸ் தேநதிரியம் ஆனந்தவிடயங்களுமில்லே - கந்தமென்றறிகிறபோது கந்தமும் கந்தமென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமன்றி அகங்காரம்பிரா ணவாயுவு கிராணேந்திரியம் குதேந்திரியம் மலவிசர்க்காதி விடயங் களுமில்லே- இந்தப்படிதன்மாத்திரைகளேத் தவிரவேறே தத்துவங் களில்லாமையாலும் தன்மாத்திரைகளேப் பிரத்தியேகம்பிரத்தியே மாய்ப் பிரித்துப்பார்க்க அதுகளுந்தனியே ஒன்றைவிட்டொன்றி ல்லாமையினுலும் ஐந்துமொன்ருகவே இருப்பதினுலும் இதுகளு க்குக்காரணமான விட்சேபசத்தியும் விவேகித்தவிடத்தி லில்லாதி ருப்பதினுலும் அந்தவாவரணமும் ஒன்றுந்தெரியவில்லே யென்றறி ந்த வறிவுமாத்திரமாகி அறியேனென்ற அஞ்ஞனம் நசித்துவிட்ட து பின்னுந்தனக்குள்ளே சகல தத்துவங்களுந்தோன்றி வளர்ந்து ஒடுங்குவதென்று கண்டவறிவேமகாகாரணமான மூலப்பிரகிருதி அதுவுஞ்சொன்மாத்திரமேயன்றி ஒரு பொருளல்ல.

வினா.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

தன்னிடத்தொன்று உண்டானாலல்லவோ யிறக்கவேண்டும் இருந்தாவல்லவோ லயிக்கவேண்டும் அப்படிவுண்டாகவுமில்லை வளரவுமில்லை லபிக்கவுமில்லை யென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமாயிருப்பதே மூலப்பிரகிருதிரகிதமான பிர்மசொரூபம்.

இதற்குதாரணம் - தத்துவரத்திலகரம் -தத்துவம்பல வெனச்சாற்றுவார்சிலர்— பித்தர்களெனு மிடம்பேசவேண்டுமோ - வத்துவின்வடிவலதன்றி நின்றபின் - னெத்தனைத்துவ மின்னமின்னமே * என்றும்-இந்தியடுருபதோ டீரிரண்டெனத்- தந்திரமோதுவர்சார்ந்தமேலவர் -இந்திரியம்பலவென விசைத்தபேரெலாம் -வந்ததுமலினமா மனோவிகாரமே என்றும் - வேறு- கோடிதத்துவமென்னினுங்கோதிலா - நீடுதற்பர நின்றதுமற்றவை-யோடசித்துசித்தாகிடுமுண்மையிற் - பீடுதப்பலபேசல் பிதறததலே * என்றும் போதாமிர்தம் - பண்ணுவர் பலபல தத்துவங்களை மன்னிய பராமுணராதமாந்தர்க - டன்னிலை தலையுணர்கின்றபோதினி - லன்னியமிதுவெனவறையலாவதே * என்றும்—கோனுமாத்திரைநுரைகுமிழிகொள்ளைநீர் - வேலையிற்பிறிதென விளம்பலாவதோ -சாலுதத்துவம் பலபலசாற்றுமாயிறு - மூலநற்சிவமே முடிவினுள்ளதே* என்றும் - சிவப்பிரகாச தரிசனம் - ஒன்றதென்றிடலாவது மொன்றற - நின்றதத்துவனின் மலபோதமே - பின்றை யொன்றுளதென்றல்பெரும்பிழை - என்று - வேத மியம்பியதல்லவோ * என்றும் - முதுமொழி -தத்துவத்தையுணருந்தலைவனை - யொத்ததம்மிலொருவனென்றுள்குவார் - நித்தனிற்குணனின்மலனென்றுளா - ரத்தனுகுமவர்நரகெய்துவார் * என்றும் - சமயசூடாமணி- வடம்பட்க் கோத்தமணிநுழைநூல் போன்மன்னு பிராக்கைகட்கெல்ல - மிடம்படக்கோத்து நின்றதங்கொன்றே யெனுமிடமேழைகாள்பாரிற் - கடம்பம்பலபேதப்பட்டமாத்திரமே கடத்தினுளாகாசம்போலு -முடம்பினி லொளியைப் பார்த்தபோதெல்லாமொருவனேயன்றி வேறுளதோ * என்றும் - சொரூபசாரம் -பூதாதியைந்தும் பொறிபுலன்களெல்லாஞ்சித் - தேதாதியந்தமவையெல்லாஞ்சித் - தோதரிய - கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங்காண் பரனுங் காட்கியுஞ்சித் - தற்பமும்வேறில்லாமையால் * என்றும்-மார்த்ததிசையெல்லாம் பரிபூரணசொரூபந் - தீர்த்தமெல்லா மானந்

தசிற் சொரூபங்கீர்த்திக்குந் தோத்திரங்களெல்லாஞ் சுகசொரூப நம்மையலால் - வேற்றுருவமேதாகுமே * சிற் சொரூபந்தானே செக சொரூபமானவெலாந் - தற்சொரூபசார மாய்சாற்றவே - பொற்சொரூப - மச்சுறுவம்போலவ துவதுவாய்த்தோற்றுமொரு - சொச்சொரூபந்தானே துனே * என்றும் - வாசிட்டம் - உவரிநீர்போ லுலகெல்லா மொன்றுனவுணர்வு மாத்திரமது தானுற்ற புந்தி - கவர்வுறுதலாலசையு நிறையுநீர் தான்கல்லோ லத்தாலசையுங்கணக்கேபோலச் - சிவமுணர்வு மாத்திரமேபிரமமாதி திகழ் பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் செகமென்றெண்ணித் - தவமறுபேதையாகாண்ப ரறிவுதானேசற்றசைந்தமாத்திரத்திற் சருக்கமுண்டாம் * என்றும்- பெரும்பெரியவடிவான பிரமமேயாதலாற் பிறிதொன்றில்லை - வரும்பொருளெல்லாம் பிறிவின்கனதையா யிருத்தலி லிவ்வைய மெல்லாங் - கரும்புயலேயறிவேயாங் கற்பனேவேறில்லையாற் காணப்பட்ட - வரும்பொருள் கடமிறில வுண்டாதலினுலறிபொருளா யனைத்துமில்லை * என்றும் அவதூதகீதை - சுலோமம் * சர்மம்சூன்யம் மனஸ்சூன்யம் சத்தாசத்ய வித்யதே - சோபாவாபாவிதம் புரோக்தம்சாஸ்த்ரசம்மதி பூர்வகம் - என்றுங்கூறப்படுகையா லிதுகளே பிரமாணசித்தம்.

வினு.

இப்படி துவிதவஸ்து வின்றித்தானே தானுயிருக்கிறதன்னிடத்தில் துவிதபாவனைகளான விபரீதங்களெப்படி யுள்ளதாகத்தோற்றியதென்னில்,

விடை.

இல்லாதவன் அஞ்ஞானத்தோற்றமானபுலன் வழிகளாம் காலத்திரயத்திலு மில்லாத சுத்தமித்தையான விபரீதபாவனைகள் இல்லாதகானற்சம்போ லுள்ளதாவத் தோற்றியது,

வினு.

உள்ளவஸ்துவிலுள்ளது தோற்றுமேயன்றி இல்லாது தோற்றுதேயென்னில்,

விடை.

உள்ளயிரும்பில் இது ஆயுதமெனத் தோற்றியது இல்லாதவாயுதந்தோற்றுமா உள்ள இரும்புதானே தோற்றினது உள்ள பொன்னில் இது ஆபரணமெனத் தோற்றியது இல்லாதவாபரணந்தோற்றுமா உள்ளபொன்தானே தோற்றினது - உள்ள மண்ணில் இது கடமெனத்தோற்றியது இல்லாதகடந்தோற்றுமா உள்ள

மண்தானே தோற்றினது - உள்ளமரத்தில் இதுகரிபரிகளென த் தோற்றியது இல்லாத கரிபரிகள் தோற்றுமா - உள்ளமரந் தானே தோற்றினது - உள்ளசமுத்திரத்தில் இது அலைநுரை குமி ழியெனத் தோற்றியது இல்லாத அலைநுரை குமிழி தோற்றுமா உள்ளசமுத்திரந்தானே தோற்றினது-உள்ளஆகாசத்தில் இது நீல பீதமெனத் தோற்றியது இல்லாதநீலபீதவர்ணங்கள் தோற்றுமா உள்ளஆகாசமே தோற்றினது - உள்ளகட்டையில் இதுகள்ளனெ னத்தோற்றியது இல்லாதகள்ளன் தோற்றுவானு உள்ளகட்டை யேதோற்றினது - உள்ளபழுதையில் இதுபாம்பெனத் தோற்றிய து இல்லாதபாம்புதோற்றுமா உள்ளபழுதையே தோற்றினது இ ந்தத்திஷ்டாந்தங்களைப்போல சச்சிதானந்தசொரூபமான தன்னி டத்தில் இதுநாமரூபமெனத் தோற்றியது உள்ளசச்சிதானந்தமே தோற்றினதன்றிக் காலத்திரயத்திலு நாமரூபந் தோற்றவேயில்லை.

வினு.

அதெப்படியென்னில்.

விடை

இருக்கின்றது சத்து அந்தச்சத்துதானே நாமரூபமான கித் தாய்த் தோற்றியது அந்தக்கித்தைவிட நாமரூபமென்பது காலத் திரயத்திலுமில்லாமையாலும் சத்தைவிடச் சித்தென்பது வேறே யில்லாமையாலும் இரண்டாம்வஸ்துவில்லை அந்தச்சத்துக்குஞ் சி த்துக்குமிடையேயுள்ள ஆனந்தமானசுகந் தோற்றமாட்டாது.

இதற்குதாரணம் - வாசிட்டம் - ஆதலினுலீதென்றுஞ் செய் ததல்லவடுத்துள விச்சகமில்லை யறிவுமட்டு - மேதகு சங்கற்பமே வேதாவாகு பெய்யாகவறிவன்றி வேறென்றில்லைச் - சேதனமா த்திரத்துதித்த சிருட்டியந்தச் சேதனமேவடிவென்று செப்ப லாகுமோதிய செய்வோன் பொசிப்பொனிரண்டுமெல்ல வுறுபவந் திர்பிரமமேயுள்ளவெல்லாம் * என்றும் - பொருகடலிற்றிரை மு தலாய்ப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதியாமோ— யொருபொருளாம் பிரமமாத்திரமேயல்லாதுபய மெனுங்கற்பனை ப்பே றென்றுமில்லை—யெரியிடத்திற் சூடுமாத்திரமேயல்லா லிர ண்டுண்டோ வவ்வகைபோ லென்றுமொன்றுஞ்— சரியைகிரியா யோகபதத்தின் முத்திசாதனங்கணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல்வேண் டும் * என்றும்-அத்துவித வுண்மை-தங்கமொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும் விதங்கள் வெவ்வேறு—தங்கவிளக்கணமுமன்று தங்கந்

தவிர வேறன்று—தங்கமழியாப் பணியழியிற்சாற்றுமிந்தத் தகை மையோ—லெங்கு நிறை சச்சிதானந்த மிலங்கு மிந்தவுலகமே * யென்றும்—தங்க மொன்றே பணங்களிசாற்றும் விதமாய்விளங் குகலி — னங்கமுதலாஞ்சகங்களாயறிவே விளங்குமயலில்லை — இங்கங்கென்றே பங்கொன்றுமில்லை யகண்டவறிவொன்றே — து ங்கவறிவுந் தோன்றளவுந்தோன்ற நானுவிதரூபம் * என்றும்-கை வல்யநவநீதம் கான்னீர்கிளிஞ்சல் வெள்ளிகந்தர்ப்ப நகர்கனவூ ர் — வானமைகயிற்றிற் பாம்புமலடிசேய் முயலின்கோடு — பீ னமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யே—ஞானமெய்ம கனேயுன்னை நம்மானை மறந்திடாயே * என்றும் - பிரமாணங்க ளிருப்பதினுல் காலத்திரயத்திலும் மாயைதோற்ற மாட்டா தென் பதே துணிவு,

வினு,

மித்தையான நாமரூபங்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாத அக ண்ட சச்சிதானந்த சொரூபமாத்திரமா யிருக்க இந்தச்சனனமர ணமுதலான தாபத்திரயங்களும் சீதேசுரபேதங்களும் பந்தமோ க்ஷங்களு முள்ளதாகத் தோற்றியதெப்படியெனில்,

விடை

ஆத்துமாவே தேகேந்திரியாதிகளென்றும் தேகேந்திரியாதி களே ஆத்மாவென்றும் விவர்த்தமாகக்கண்டதே யஞ்ஞானம் அ வ்வஞ்ஞானத்தினுல் ஆத்துமாவாகிதன்னை அசத்தாகிய நாமரூபங் களாய் கண்டபோதே அத்துவிதமறைந்து துவிதபாவந் தோன் றியது.

வினு

அதெப்படியெனில்.

விடை,

மேகமசைவாயோடச் சந்திரனேடுவதுபோலும் சலமசைய நிச்சலமான சந்திரனசைவதுபோலும் ஒடமேறிப் போகிறவனுக் குக்கரையினிடத் தசைவற்றிருக்குமரம் ஒடிவருதல்போலும் பித் தமேறியகட்சுழலினுல் சுழலாதவீடுவாசல்சுழல்வதுபோலும் கொ ள்ளிக் கட்டைசுழற்றினுல் சூரியவடமாய்த் தோற்றுவதுபோலு ம் காற்ருடி கயிறு யிருந்தும் சக்கரமாய்த் தோற்றுவது போலு ம் கானலாறேடச் சலமோடுவது போலும் - கண்ணுடியினு துரசாரோபத்தினுல் சலமிருக்குமிடஞ் சல மின்மையாகவும் சல முன்றிய விடஞ்சலமுள்ளதாகவுந் தோற்றுகிறதுபோலும் ரசக்க

ண்ணுடிக் கெதிரிருந்த வீடுவாசல்கள் பிற்புறந்தோற்றுவது போ லும் அஞ்ஞானத்தினல் நாமரூப மானது விதபாவந் தோற் றியது.

இதற்குதாரணம் - அபரோட்சாத்மானுபவதீபிகை.

ஆன்மாவைத்தான் றேகமென்றுமறிந்தார் பொன்னைப்பணி யென்றார் - மானஙிசமுண்டாய்த்தானே மண்ணைக்கடாய் நிச்சயித் தா—ரானதந்தைப் - படப்மன்றேயற நிச்சயித்தாரது போலுமா னமுடமதனலே யாமாத்தேக மெனவறிந்தார் * என்றும்—அறி யுமணியை நெருப்பென்று மறிந்தார்போல முகிலோடச்—செறி சந்திரன்ருனேடுதல்போற் செலமேயசையச் சந்திரன்ரு —னறிய வசையுமொன்ருற் போறஞ்ஞானத்தா லான்மாவைப்— பிறியா தேகமாயறிந்தார் பின்னமான் வவித்தையினல் * என்றும்—அவி த்தையினலே யான்மாவிடத்தினிற் றேகமென்றும்—ஙவிற்றியவத் தியாச நாமமுண்டாயிற்றென்றே —யவித்தைபோய் விவேகந்தன் னலறியவே ஜீவான்மாவுந் தவித்திடாப்பரமான்மாவுமயிக்கியந்தா வரங்கள் * என்றும் - கூறப்பட்டிருப் பதினலும் இப்போதும் ஞானதிருஷ்டியாய்ப் பார்த்தவிடத்தில்பார்க்கின்றவன் பார்க்கிற துபார்க்கும் பொருளாகியமூன்றும் பஞ்சப்புலன்களோ டொழி ந்து ஆகித்தப்பிரகாசத்தினுள் தீபப்பிரகாசமடங்கினது போலும் சூரியப்பிரகாசத்தினுள் பூதவிருளடங்கினதுபோலும் அறிவாகிய பெருங்கண்ணைமறைத்த ஆணவப்படலம் நீங்கும் அப்போது நா மரூபாதமகமான சகல தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களுந் தனக்குள்ளொ டுங்கித்தானே தானயெதிர்த்து விளங்கும் இதற்குதாரணம் - அப ரோட்சாத் மானுபவதீபிகை-பார்க்கிறவன் பார்க்கிறது பார்க்கப் படுகிறது— மேற்குறிவைமூன்று மெவ்விடத்திலில்லையோ - மார் க்கும் விடத்தேதிட்டிதான் பண்ணுவதீதார்க்குஞ் சமதிட்டியாம், என்றிருப்பதினலிதுவே பிரமாணம்.

வினு.

சகலபிராரத்தபோகங்க ளிருக்குமென்றும் ஞானம்வந்தாலு ம்போசித்துத்தான் றெலைக்கவேண்டு மென்றும் சகலசுருதிஸ்மி ருதிகளுஞ் சொல்லுவதன்றி நமக்குமனுபவமாயிருக்க் வஸ்துத்து வயமில்லையென்று சொல்லுவ தெப்படியெனில்.

விடை.

பிராரத்தபோகம் அஞ்ஞானதிருஷ்டியினல் அப்பியாசகால த்திலுண்டு, தத்துவஞானவுதயத்தி லில்லையென்றும் அப்பியாசிக்

கேபிராரத்தமன்றி ஆரூடனுக்கில்லையென்றுஞ் சுருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றது நமது அனுபவமும் அப்படியேயாம்,

வினா.

அதெப்படியென்னில்

விடை.

விழித்தவனுக்குச் சொப்பனமசத்தானதுபோலயதார்த்தஞா னத்தில் தேகாதிகள் சத்தாய்ப் போகிறபடியால் ஆரூடனுக்கு ப்பிராரத்தமில்லை அவனுக்கு அதீதமாகிய பிரமப்பிர மகாசமொ ன்றுமே யேகமாய்விளங்கும் ஆதலாலந்தச் சொரூபமே நீநானு யென்பதிற் சந்தேகவிபரீதங்களின்றி அத்துவித சின்மாத்திரமா யிருப்பாயாக இதற்குதாரணம்.

அபரோக்ஷாத் மானுபவதீபிகை-ஞானம்வந்தாலுந்தானே ந வில் பிராரத்துவத்தை - தானதுபொசித்துத் தீரவேண்டுமென்கி ன்ற சாஸ்திரந் - தானு மப்பியாசிக்கன்றித் தத்துவஞானிக்கில்லை யானதத்துவக்கியான வுதயத்தேபிராரத்தங்கள் * என்றும்—உத யத்தேபிராரத்தம்மென் ருென்றில்லை தேகந்தானு - மதேயசத்தா கையாலும் அதெப்படி யென்னிற்ருன்கே-ளுதயத்தேவிருத்தவர்க் குச் சொப்பன்மசத்தானுற்போ - லுதயத்தே பிராரத்தங்க ளொ ன்றுமான்மாவுக்கில்லை - என்றும்—இல்லையேற் சென்மகன்மமில் லையோவென்ருலான்மா - வல்லையேசென்மரகித ராகையாற்சென் மாந்தத்தின் - வல்லமை பிராரத்தத்தால் வருகின்ற சென்மமும் பொய் - யெல்லையிற் றேகஞ்சென்ற மாச்சுதேயென்ருற்றேகம், எ ன்றும்—தேகமு முயற்கொம்பைப்போற் றேர்ந்திடிலில்லை கண் டா - யேகமாமாத்துமாவி னிடத்திற்சொப்பன தேகங்க - ளாக வெப்படியா ரோகமாச்சுதோ வதுபோற்போமால் - தேகமுமாத் துமாவிற் றேறிலாரோபமாகும் * என்றும்—வாசிட்டம் -- அந் தமற்ருென்ருய் விகற்பமற்றறிவாவழிவிலாப்பழம் பொருளிருக்க ப் - பந்தமுற்றவரார் முத்திபெற்றவரார் பாவனைவிகற்ப மேயனைத் துஞ்-சிந்தனைவிரிவுபந்தமா மதனைத் தீர்ந்திடன்முத்தியாமனத்தின் ருெந்தலீலையினுற்றாரமாமணித்துந் தூரமுமண்ணிதாய்த்தோற்று *என்றும்-இவையெனுமனைத்துஞ் சிற்கனமாகியிறப்பிலாபிரமமே யென்று-நவையனுமனமாங் கற்பனையில்லை நாசமும் பிறவியுமெ ன்னு-மவையெலாப்புவன மூன்றினுமில்லை யறுவகைவிகாரமுமில் லைக்-கவையறுசமமாங் குறிபெறுமறிவு மாத்திரங்காண நின்றுள

தால் * என்றும்-அத்துவிதவுண்மை - இல்லாமாயை தங்கணிலே
யாருசிற்கவம்மம்ம-பொல்லாப்பிறப்பிற் பட்டதுமாய்ப் போக்க
மிகவுந் தவிர்ந்ததுமாய்-நல்லாரிணக்கஞ் சேர்ந்ததுமாய் ஞானவி
சார முதித்ததுமா-யெல்லாமாம் வீட்டைந்ததுமா யார்க்குங்கா
ட்டி மறைந்திடுமே * என்றுங்-கூறப்பட்டிருக்கின்றதால் இப்படி
தானுய்விளங்கிய நிலேயிற்கிஞ்சித்தேனும் சம்பாவனேநேரிடுமானு
ல் அவ்வசம்பாவனேயானது குருவினுலுஞ் சாஸ்திரங்களிலுந் தீர
மாட்டாது இந்த அசம்பாவனேயுள்ளவனே - சுவானுபவத்திற் சந்
தேகம்பிறந்து தீர்க்கநிலேகொள்ளாமல் தவறுகையினுல் ஆத்மத்
துரோகியென்றும் பிரமத்துரோகியென்றும் சொல்லுவதன்றி இ
தைப்போக்குதற்குமே லனுபவமுஞ் சாத்திரங்களு மில்லாமையி
னுல் இந்தத்தாரகமொன்றினுலு நீங்கமாட்டாதென்று நான்கு
உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகின்றது இதற்கு உபநிஷத்பிரமாணம் *
சுலோகம் * சத்தியம் சத்தியம் புனஸ்சத்தியம் சம்சயாசம் சயா
கெதினுஸ்தி — அதோ அதோ சம்சயோகதீ தேவனித்ரா நா
ஸ்தி நாஸ்தி பலோற்பவவாக்கியயோசம் சயாகதீ நாஸ்தி நாஸ்
தி * என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றதால் அசம்பாவனேக்கிட
மாகிய இதர சாஸ்திரங்களேப் பார்க்கலாகாது பார்த்தபோதிலு
ம் தனதுயதார்த்தமாகிய சுவானுபாவ திருஷ்டிவிடாமலிருந்து
பூர்வபட்சமாயெண்ணிச் சாவதானமாய்ப் பார்த்தறியவேண்டிய
து * இதற்குகாரணம்-சிவஞானிலயம்-தன்னெஞ்சந்தனக்குச் சா
ன்றகுவாகத் தத்துவநன்குணராதே - வன்னெஞ்சனுகிக் கூடமே
புரிவோன் வஞ்சகக்கூற்றினுங் கொடியோன்-பன்னுங்காவலன்ற
ன் றரிசனம் பரிசம் பழுதறுனிரயவேதுவுமாம்-புன்னெஞ்சாவல
னும்போய் நரகெய்திப் பூமியுள்ளளவுமேறுனல் * என்றும் - ஞா
னமாமிலிங்கந்தம்முளத்தின்றி ஞானிகள்வேடமேமருவி- யூனதே
வளர்த்தங்குண்டிமைதுனத்தின் பொருட்டினுலிழிதருகின்ற-வின
மாஞ்சோர ஞானிகணிரய மெய்துவரெய்தியாங் குழைத்துத் - தீ
னமந்திரியக்கியோனிடோறுஞ் செனிப்பது மரிப்பதுமாவார் *
என்றும்-ஞானசித்திமறைமுதற்கலேகளி யாவையுமுணர்ந்து மாச
றவுரைத்துமாசொடுந்தான்-கறையும் விடயக் கருவெனுங்கடலிற்
கருத்தறுத்தின்விழுமாகி-லறைதருமவனே கன்மசண்டாள னறி
வறவிருமையுமிழந்து-பொறியிலியவனேப்போலும் பாதகரிப் புவி
யினிலொருவருமிலேயே * என்றும்-சாதிசண்டாள னகதிபெருந்
தருமம்வழுவலிற் கன்மசண்டாள-னேதியவழிகளொன்றினுங் க

திதா னுற்றிடானென்ப துண்மையதே-நீதியாங்கருமம்விட்டு ஞா
னத்தே னின்றவர் னிலைபிறந்தவர்போற்-றீதுறவொழுகுஞ் சோ
ரமேயென்ருர் றீக்கதியுறுதலோதிடுமே * என்றும்-ஞானசாரம்
வேதவாகமங்கன்மிருதி நூல்புராணமிக்க வெக்கலைகளும்பயின்று
போதமேசொல்லிப் போதமங்குணராப்புலையருங்கழுதையனிகரா
ங்-கோதிலாவாரங்-குங்குமம்பளிதங்குலவிய புழுகடைபொதிதா-
னேதமேசுமந்தகழுதை யிங்கிவனினேற்றமாம் வஞ்சமினமையினு
ல் * என்றும்-கீழறுகருமமே வியபதத்தோன் கிளர்தவ வேள்வி
ங்கடையின்வாழியங்குயர்ந்தோனெனமறைவழுத்து மற்றவனப்ப
தமழியி-னுழியநரக மலதிலையெனு மாலதிவன்னுச் சிரமமுற்றழி
ந்தோன்-சூழுறும்பதித னுய்விலனவன் பேர்சொல்லினும் பஞ்ச
பாதகமே * என்றும்-மெய்ம்மொழி - கொலைமுதலைம் பாதகமுங்
கோதறவேதமை யுணர்ந்தோர்க் குண்டங்கென்னிற் - சலமறுசே
தனடிவைச் சடமாய்ப் பார்க்கலிற் கொலைதன் மயக்கங்கள்ளா-
மலைமனமாதிகளென தென்றிடல் கள்ளலவை செய்தேனென்றல்
பொய்யாம்-னிலையிலுடலுறவின்பமென வைம்பாதகமுணர்ந்தோ
ர் னித்தர்சுத்தர் * என்றும் - அமிர்தசாரம்-யோகத்தினுண்மை
யுணர்வன்றியூன்றியூன் பொருட்டா லேகத்தினின்றேமென விய
ம்பிமோகம் - மனத்தவலமாற்ருத வல்வேடர் தம்மை - னினைத்த
வருங்காணுர்நெறி * என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதால் அசம்பாவத
னசம்சயபாவனை விபரீதபாவனைகளற்றுத்தானே தானுய் சுயம்பிர
காசமாய் சொற்சொரூபமாய் நின்மலமாய் நித்தியதிருப்தி யடை
ந்து அத்தர்முகநிஷ்டையானசுகசமாதியுடையவர்களே சதாநிஷ்
டர்களாய் விலங்குகின்றவர்கள் இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

உபசாந்திப்பிரகரண - முற்றிற்று.

நிருவாணப் பிரகரணம்.

—(✻✻·✻✻)—

அவதாரிகை.

முற்பிரகரணங்கள் ஐந்தினுலுஞ் சர்வமுந்தானுய்விளங்கு மு
பசமனம் பெற்றிச்சீவன்முத்தி சாட்சாத்கார துரியானுபவனிலை
த்துள்ள சிஷனுக்கு மேல் அசிபதலட்சியார்த்தமான அகண்டா
னந்த துரியாதீத சுவானுபூதிமாத்திரமாய் ரமித்திருக்கும் விதேக
கமுத்தியனுபவஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு னிருவாணப் பிரகரண
ங் கூறுகின்றுர்.

கவி.

உள்ளறுசைவம்பாசு பதங்களாமுகத்தினோடு
விள்ளுமாவிரதம்வாமம் வயிரமிவையாறுகுந்
தள்ளுமப்புறத்துலோகா யுதன்சமண்புத்தனுகு
மள்ளுமீமாமிகன்றான் வயிணவன்மாயாவாதி.

வாதமீராறிலுள்ள மதங்களின்வகுத்தநூலா
லோதுறிற்பிராந்தியல்லா லுளப்பிராந்தியைத்தான்றீக்கா
தேதினுற்பிராந்திதானுந் தெளிவிக்குநூலேதென்னி
லாதியாம்வேதாந்தத்தின் விசாரத்தாலறிவர்தானே.

இதன் பொருள்.

வினு.

சமய வுண்மையில் நிலைத்துள்ள சமயிகளுக்கு முத்தியின்றோ வென்னில்.

விடை.

சைவம் பாசுபதம் காளாமுகம் மகாவிரதம் வாமம் வயிரம் இவ்வாறும் அகச்சமய மென்றும் லோகாயுதம் மீமாம்சம் பௌத்தம்சமணம் பாஞ்சராத்திரம் மாயாவாதம் இவ்வாறும் புறச்சமயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்அவற்றுள்உட்சமயத்தில சைவமானது பேரறிவாகிய சிவனறிவிக்கச் சீவனறிவானென்றும் ஆண்டவனுமடிமையுமா யிருக்கவேண்டுமென்றுஞ்சொல்லும்-பாசுபதமானது பரமாணுவுபாதானமாய் நின்று அதன்புணர்ச்சியே காரணமாயுலகம் பண்ணப்பட்டதென்றும் இதை நிமித்தகாரணமாய் நிற்குமென்றும் உயிர்களெல்லாமலங்களாற் பிணிப்புண்டு கிடக்குமென்றுஞ் சொல்லுவதன்றி ஆகமத்தின்முறையே ஆவாகனம்பண்ணியருச்சித்து பிணிப்பாகிய பாசமறுத்து அணுவாகிய சீவன் சிவனுகியபதியைக் கூடுமென்றுஞ் சொல்லும்களாமுகம் மகாவிரதமாகியவிரண்டும் அத்தியந்தஞ்சடை முதலானஅடையாளங்கொண்டு பத்தியோடுஞ் சிவனைவழிபட்டருச்சித்து நியமங்குலையாதிருந்தால் வினையுடல்விடும்போது சிவலோகத்தை யடையலாம் அதுவேமோட்சமென்றுஞ் சொல்லும் - வாமமானது - மதுமாமிசங்கொண்டு சத்தியான ஸ்திரீகளைப்பூசித்து அவர்கள் சேடமுட்கொண்டு அந்தப்போதையானந்தத்திருப்பதே மோட்சமென்று சொல்லும் - வயிரவமானது -மயானத்திருந்து என்புதரித்து சாம்பற்பூசியுபவாசமாயிருந்து மாவயிரவமென்னுமோம முண்டாக்கி நா

பலிகொடுத்து அந்தநரமாமிசமுமதுவுங்கபாலத்தில்வைத்து ஒமத்திலாகுதிபண்ணி அம்பதுவுமாமிசமுமறுநாள்கொள்வதேபாரணமென்றும் இப்படிசெய்துமுடிந்ததேவிருவாணவீடென்றுஞ் சொல்லும் - மீமாமிசமானது பசுபடுத்தியாகம்பண்ணி அந்தயாகபலத்தினல் தேவர்களாய்சுவர்க்கத் திருப்பதே மோட்சமென்றும் வேதாத்தியாயனம் பண்ணுஞ்சத்தமே பிரமமென்றுஞ்சொல்லும் பௌத்தமானது - இந்திரியங்களினறிவே ஞானமென்றும் பூதாகாசமேயாத்மா வென்றுஞ்சொல்லும் - சமணமாவது இந்திரியநிக்கிரகியாய்க்காமத்திற்புகுதாமலிரவுணவுகளை மறுத்துஉடலையொறுத்துச் சிகைபறித்திருப்பதே பொன்னெயில்வட்டத் தருகருடன்சேர்வதென்றும் சொல்லும் - பாஞ்சராத்திரமானது - ஆதிமூலமானவிஷ்ணுவே தமதுவாயையினல் உலகுயிரெல்லாமுண்டுபண்ணினரென்றும் அந்தமாயையேயவருக்குவடிவமென்றும் வசுதேவர்முதலான நால்வர்களின் சமராதனத் தாற்சிவர்கள் பௌத்தம்விட்டுப்பரமபதம் பெறுவார்களென்றும் சொல்லும் மாயாவாதமானது நானென்னு மகங்காரியேபிரமம் அவருக்கு ஒருவிசாரமுமில்லை அவர்சன்னிதான விசேடத்தால் மாயைசேடித்துநின்று உலகுயிருண்டு செய்ததென்றும் பந்தமோட்சமில்லை - யென்றுஞ் சொல்லும் - இந்தப்பன்னிரண்டினுள் பாஷாண்டம் விரோசனம் சாருவாகம் உபாசகம்க்ஷணிகவாதம்அந்தராளம் ஆகமம்தி கம்பரம்பிரபாகரம்தார்க்கிகம் பாட்டம்சாங்கியம் யோகம்பதஞ்சலியம் விஸ்வரூபம்பிரசாபத்தியம் காணுபத்தியம் கௌமாரகம் பௌராணிகம்கன்சாஸ்திரம் என்றுசொல்லப்பட்டஅனேகமதங்களுண்டு அவர்களெல்லாம் தங்கள்தங்கள் மதாபிமானமே மேற்கொண்டு மந்திரவாதப்ர சவாதமுதலிய சாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து னின்று பிராந்தர்களாயலைந்துபோனார்களென்று பஞ்சதசப்பிரகரணத்திற் பிரமாண மிருக்கின்றபடியினல் சமயிசளுக்கு முத்தியில்லை.

வினு.

சிவவாதிகளுடனே ஈஸ்வரவாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோ வென்னில்.

விடை.

சொப்பனத்திற் பிச்சையெடுக்கிறவனிலும் அரசனுயிருக்கிறவனதிகமானுலும் விருத்தபிறகு இரண்டிசொப்பனமும் பொய்யானதுபோல இருவகைவாதிகளும் கற்பிதத்தில் தாரதன்மியமா யி

ருந்தாலும் ஞானம் வந்தவனைக்குறித்து இருவகைவாதிகளும் பிராந்தர்களென்றே சொல்லவேண்டும்.

வினா,

இப்படிவேதாந்த விசாரத்தினால் வஸ்துநிர்ணயம்பண்ணுவதானால் அந்தவாதிகளுக்கெல்லாம் விரோதமல்லவோ வென்னில்.

விடை.

ஒன்றேபொருளென்ற வேதாந்தத்திற்கும் அதைத்தானேகுருடர் யானைகண்டதுபோற் கண்டிருக்கின்ற மதவாதிகளுக்கும் சற்றும் விரோதமில்லை,

வினா.

ஒன்றே பொருளென்னும் வேதாந்தத்திற்கும் மற்றுள்ள மதங்க ளெல்லாவாயாமய மென்பதற்குப் பிரமாண முண்டோ வென்னில்.

விடை,

முப்பத்திரெண்டு உபநிஷத்துமே பிரமாணமென்று பஞ்சதசப்பிரகரணத்தில் நிரூபித்திருக்கின்றதேபிரமாணசித்தம்.

வினா.

விசாரஞானத்தினால் வஸ்துநிர்ணயம்பண்ணுவ தெப்படியென்னில்.

விடை.

ஷட்லிங்கதாற் பரியங்கொண்டு வேதாந்தவிசாரம் பண்ணின சிரவணபலத்தினால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டும்.

வினா,

அதெப்படியென்னில்,

விடை.

உபக்கிரமம் உபமங்காரமென்றொன்று அப்பியாசம் அபூர்வதைபலம் அர்த்தவாதம் உற்பத்தி என்றறுவகைகளாம்,

வினா.

உபக்கிரமமாவதேதென்னில்,

விடை.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தபிரமத்தினிடத்தில் ரச்சுவிற் சற்பந்தோன்றினதுபோல சகலபிரமாண்ட பிண்டங்களாகிய சகத்துண்டாயிற்று, இந்தச்சிருஷ்டிக்குமுன் பிரமஞ்சத்தாமாத்திரமாயிருந்ததென்று பிரதிவாதிக்கப் படுவதே உபக்கிரமம்,

வினு.

உபசங்காரமாவதேதென்னில்.

விடை.

உற்பத்தியான சகலசெந்தும்அபவாதக்கிரமமாக வொடுங்குகையால் பிரமாண்ட பிண்டங்களென்னு முபாதியிற் கூடஸ்தருக்கும் பிரமத்துக்குமுள்ள வுபாதிகளை.யொழித்து ஏகத்துவ அயிக்கத்தைக் கூறப்படுவதே யுபசங்காரம் இவ்விரண்டு மொரேலிங்கமாம்.

வினு.

அப்பியாசமாவதேதென்னில்.

விடை.

பிரத்தியேகான்மாவாகிய நீயேபிரம மென்ருேன்பது பிரகாரமாகவுபதேசிப்பது அவ்வுபதேசம் சேதன்னைக்கூட்டிச் சொல்வதினுலும் சேதனனுக்கே அத்தொய்த ஆத்துமதத்துவம் போதிப்பதினுலும் அஃதே அப்பியாசம்.

வினு.

அபூர்வதையாவதேதென்னில்.

விடை.

அஷ்டப்பிரமாணங்களினுள் உபனிஷப் பிரமாணத்தினுற் பிராதியேகாத்மலட்சணத்தையறியப்படுவதன்றி மற்றைப்பிரமாணங்களினு லறியப்படாதென்பது.

வினு,

அஷ்டப்பிரமாணமாவதே தென்னில்.

விடை.

பிரத்தியட்சம் அனுமானம்உவமானம் ஆகமம் அருத்தாபத்திஐதீகம் சம்பவாய் என்றெட்டுவிர்ளுண்டு.

வினு

அவற்றுள்பிரத்தியட்சப் பிரமாணமேதென்னில்.

விடை.

பிரத்தியட்சத்தில் சந்தேகப் பிரத்தியட்சம் விபரீதப்பிரத்தியட்சம் யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும்அவற்றில் கட்டையைக்கண்டு கட்டையோகள்ளனேவென்று சங்கற்பித்தது சந்தேகப்பிரத்தியட்சம்-கள்ளனென்றேவிகற்பித்ததுவிபரீ

தப்பிரத்தியட்சம் கட்டையென்றறிந்தது யதார்த்தப் பிரத்தியட்ச மென்று சொல்லப்படும்,

வினு.

இவற்றிற் சொரூபவபிப்பிராயமே தென்னில்.

விடை.

யதார்த்தப்பிரத்தியட்சத்திற் கொருபிரமாணமும் வேண்டுவ தின்று சந்தேகவிபரீதபுத்தி னிவிர்த்திக்கே பிரமாணங்கள் வேண்டுவதாகையால் ஆசிரியர்பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று இருக்குவேதமகாவாக்கியத்தை யுபதேசிக்கச்சீஷனும் அறிவேபிரத்தியக்ஷத்திற் பிரகாசிக்குமானல் தேகாசெகத்தெல்லாம் பிரத்தியட்சத்திற் காணப்படுகின்ற தாகையால் நான்தேகமோ அறிவோயென்றதே சந்தேகப்பிரத்தியட்சம் நான் தேகமென்றுறுதிகொண்டதே விபரீதப்பிரத்தியட்சம் நான்பிரமமென்று னிலைத்ததே யதார்த்தப்பிரத்தியட்சம் இவ் யதார்த்தப்பிரத்தியட்சத்திற்கு வேறு பிரமாணங்கள் வேண்டுவதின்று சந்தேகவிபரீதபுத்தினிவிர்த்திக்கே அனுமானப்பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

வினு.

அனுமானப்பிரமாணமேதென்னில்.

விடை

அனுமானத்தில் பிரதிக்கினை ஏதுதிருஷ்டாந்தமென மூன்று விதமுண்டு. அவற்றில்பர்வதங்களிலக்கினியுண்டென்பதுவே பிரதிக்கினை தூமமுள்ளதுகாரணமென்பதேயேது, மகானசத்திலக்கினியுண்டென்பதுவே திருஷடாந்தமாம்.

வினு.

இவற்றுள்பிரதிக்கினையிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்.

விடை,

பூதங்களானது தடித்து பவதீகசராசர மானவோர் தேகத்தைக்குறித்து இவ்வுடம்பின்கண்ணறிவாகிய பிரமமிருக்குமென்று னிச்சயிப்பதே பிரதிக்கினை.

வினு.

ஏதுவிற்சொரூபவபிப் பிராயமேதென்னில்.

விடை.

தேகேந்திரியாதிகளி லறிவுயின்று பகுத்தறிகின்றது தேகேந்திரியாதிகள் சடமாகையால் அறியச்சகதியில்லை தேகேந்திரியாதிகளே யறிவதானல் சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதியினிடத்து மறியவே

ண்டுமே அங்ஙனமறியாமையினல் இந்திரியங்களிற்பகுத்தறி விரு ப்பதுகொண்டு இவ்வறிவுக்காதாரமான பிரமமொன்றிருக்கு மெ ன்பதே ஏது.

வினா.

திருஷ்டாந்தத்திற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்.

விடை.

பிரத்தியட்சத்திலெழும்பின புகையைக்கண்டுஅப்பிரத்தியட் சமான அக்கினியிருக்குமென் றறிந்ததுபோல தேகேந்திரியாதிக ளினின்றறியுமறிவைப் பிரத்தியட்சத்திற்கண்டு யாவராலு மறியப் படாததாய் அவாங்மனதீதமான பிரமமொன் றிருக்கின்றதென்றறி வதேமுக்கியப்பிரயோசனமென்று சொல்லப்படும்-பூதபவுதீகசரா சரங்களிலும்அறிவாகியபிரம மிருக்கின்றதென் றனுமானத்திற்கா ணப்பட்டதன்றிப்பிரத்தியட்சத்திற் காணப்படவில்லைஅஃதென்ன லட்சணமுடையதா யிருக்குமோவென்றயுத்தி விருத்திபரிகரிக்க வேண்டி உவமானப்பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

வினா.

உவமானப்பிரமாணமாவதேதென்னில்.

விடை.

மனாமிருகமென்று ஒன்றுண்டென்று கேள்விப் பட்டவன் அதை அறியவேண்டியஆவலினலறிந்தபேர்களைவினவ அவர்களு மேக தேசதிருஷ்டாந்தமாய் இந்தப்பசுப்போ லிருக்குமென்பது உவமானப்பிரமாணம்.

வினா.

இதிற்சொரூபவபிப் பிராயமேதென்னில்.

விடை,

பிரமத்தையறிய விரும்பினவன் பிரமசொரூப மெப்படியி ருக்குமென்று பெரியோர்களை வணங்கிக்கேட்க அவர்கள் அதற் கோருவமையினலும் ஏகதேசதிருஷ்டாந்தத்தினலு மறிவிக்கவே ண்டியதினல் அந்தப்பிரமம் சச்சிதானந்த சொரூபலட் சணமாய் இந்தப்பூதாகாசம்போல வியாபகப் பட்டிருக்கு மென்றுசொல்ல ஆகாசலட்சணமென்ன வென்றுவினவ ஆகாசம் நான்குபூதங்களு க்கு மாதாரமாய் தானென்றேடும் பற்றுதி ருக்கையாலும் நான் கு பூதங்கட்கும் ஆகாசத்தைத்தவிர விருப்பிடமின்மை மயாலும் நான்குபூதமு மாகாசமே யாதாரமாயிருந்தது கொண்டு அந்த ஒ ரு ஆகாசத்தையே கடாகாசம் மடாகாசம் சலாகாசம் மகாகாச

மென்று உபாதிவசத்தாற்கண்டு கூறப்பட்டபோதும் அவ்வாகாச த்திற்கு இந்நான்குபூதங்களைக்குறித்து வந்தவுபாதிகள் சற்றுமின் றி இந்நான்கு பூதங்களையுங்கவளீகரித்ததிக்கிறமித்து அவயவமின் றிநிரவவயமாயிருக்கு மென்னக்கேட்டுஅந்தப்பிரமமும் இவ்விலக் கணமுடையதா யிருக்குமென் றுபரோட்சமாயறிந்ததே அபிப்பி ராயம் இவ்விலக்கணமுடைய பிரமமானது இருக்குமிடந் தெறிய வரவில்லையே யென்றபுத்தி விருத்திபரிகரிக்க வெண்டி ஆகப்பிர மாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்,

வினா.

ஆகமப்பிரமாணமாவதேதென்னில்.

விடை.

சொர்க்கலோகத்தில் அமிர்தமிருக்கின்றதென் றுங் காசியில ரிச்சந்திரன் மயானங்காத்த பரண்காலின்ன மிருக்கிறதென் று மா கமஞ் சொல்லக் கேட்டு அதில் நிச்சயபுத்திவந்ததே ஆகமப்பிர மாணம்.

வினா.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்

விடை.

ஏகமேவாத்துவிதம்பிரமமென்ற சுருதிவாக்கியமும் மேனி யிற் புறத்தினுள்ளின்மேலோடு கீழிற்றிக்கில் வானில் வையகத்தி லெங்கும்யானிலாவிடமுமில்லை யென்றஸ்மிருதிவாக்கியமும் சோ திதானுயிருந்தாற் பிரமமதாமென்ற வுபனிஷத்வாக்கியமும் பிர மாணமாகச்சொல்ல, சுரோத்திரவிடயமாய்க்கேள்வியுற்று தன்னி டத்தில் அந்தச்சச்சிதானந்தசொரூப லட்சணமிருக்கிறதாவென் று விசாரிக்குமளவில் சென்மாந்தரகன்யத்தாலிந்தச்சரீரம் இப்போது வந்ததென் றும் இப்போதுசெய்கிற கன்மத்தினுலினிவருங்காலத் திலும்தேவமனுஷதிரியக்ககாதிஜென்மங்கள் வருமென் றும்அனு பவமிருப்பதால்சத்தாச்சுதுமேலும்-திரிகாலத்தினுமுண்டான சரீ ராதிகளழிவதும்அவற்றுல்வரும்சுகதுக்கமானுவமான ஹானிகவி ருத்திலாபாலாபங்களையும் அறிவாயிருந்தறிகின்றதால் சித்தாச்சு து-மேலும்-சத்துவேறுசித்துவேறென் று பிரித்துப்பார்க்கவிரண் டில்லாமையினு லானந்தமாச்சுதுபின்னும் அறிவானது பற்றற்றி ருக்கதேகேந்திரியாதி கரணங்கட்குமவ்வறிவைத்தவிர விருப்பிட மின்மையாலும் அறிவே யவைகட்காதார பூதமாயிருப்பதினுலும்

இந்தத்தேகேந்திரியாதி கரணங்கட்கு மவ்வறிவே யாதாரமாயிரு
ந்ததுகொண்டு அவ்வறிவுதானே கூடஸ்தரென்றுஞ்சீவனென்று
மீசுரனென்று முபாதிவசத்தினாற்பின்னமாகக்கண்டம் பரிச்சின்
னம்போலுங்காண்பித்தவிடத்திலும் அவ்வறிவாகிய பிரமத்திற்கு
த்தேகேந்திரியாதிகரண சீவனையுங்கவளீகரித்ததிக்கிரமித்தும் அ
வயவமின்றி நிரவயவமாயிருப்பதினாலும் முன்பரோட்சமா யறிய
ப்பட்ட சச்சிதானந்தசொரூபத்தைத்தானென்று அபரோட்சமா
யறிந்ததேஆகமப்பிரமாணநிர்ணயம் முற்கூறியமூன்றுபிரமாணங்
களினாலும் வஸ்து நிச்சயங்கூடாது-இந்தப்படி எப்போதுஞ்சச்சி
தானந்த சுபாவமாயிருக்க முன்பெத்ததிசையி லிந்தலட்சணமறி
யாமற்போன தென்னவென்று வருகிற புத்திவிருத்திபரிகரிக்கும்
பொருட்டு அருத்தாபத்திப் பிரமாணமும் விசாரிக்க வேண்டும்,

வினா.

அருத்தாபத்திப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை.

திருஷ்டவருத்தாபத்தியென்றுங் கேள்வி யருத்தா பத்தியெ
ன்று மிரண்டுவிதம் இதில் நித்திய வுபவாசியென்று பேரிட்டிருக்
கிற ஒருவனது தேகபீனத்தைக்கண்டு இவனேகாந்தத்திற் பொசி
ப்பனென்றறிகிறதே திருஷ்டவருத்தாபத்தி,

வினா.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை.

முன்பெத்தத்திசையினுஞ் சச்சிதானந்தமென்றறிந்துந் தன்
னைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்ததே யருத்தாபத்தி-அதற்குச்
சகல பிராணிகளு மனுபவமாக நான் பூர்வசென்மத்திற் செய்யா
நின்ற புண்ணியபலத்தினால் இந்தச்சென்மத்திலும் நல்லசாதிகுல
கோத்திர வருணதேகரூப ஐஸ்வரிய கன்மத்தினால் இனிமேலுந்
தேவமனுஷராய்ப் பிறப்பேனென்றும் முன்சென்மத்திற்கொடுத்
துவைக்காத பாவியாகையால் இப்போதுந் தரித்திரனாயிருக்கிறே
ன் இந்தச்சென்மத்திலும் ஒருவருக்குங் கொடாததரித்திரனாயிரு
ப்பதினால் வருசென்மத்திலுந் தரித்திரனாய்ப் பிறப்பேனென்றும்
இன்னவருடம் இன்னமாதம் இன்னதிதி இன்னநட்சத்திர யோககு
கரணவாரத்திற் பிறந்தேனென்றும் இந்தமட்டும் சவுக்கியத்தை
யனுபவித்தேன் இனி பொல்லாதகஷ்டம் வரப்போகுதென்றும்
அந்தக்கஷ்டத்துக்குமே லிந்தச்சரீரனில்லாதென்றும் இப்படி திரி

காலங்களினுமுண்டான ஆனிவிருத்தி சுகதுக்கலாபாலாப மானு வமானங்களையு மறிந்திருக்கிறதினுல்தான் சச்சிதானந்த லட்சண மாயிருந்துந் தெரியவில்லை என்றதேயஞ்ஞானம் அதுவே யஞ்ஞா னமானுல் தெரியவில்லையென்ற வறிவுவரக்கணக்கில்லை ஈதறிவுதா னென்ருல்அறியேனென்னுமஞ்ஞானம்வரக்கணக்கில்லை ஆகையா ல் இந்த அருத்தாபத்தியே சுத்தமான தன்னைத் தெரியவொட்டா து மறைத்த தலைமைபெற்ற வஞ்ஞானம் னித்தியவுபவாசியென்பவ வனுடைய சரீரமிளையாததுகண்டு ரகசியத்திற் பொசிப்பனென் றறிவதுபோல தான் சச்சிதானந்த லட்சணமென்பது தோற்ருதி ருந்தாலுந் தன்னனுபவத்தினுலூன்றி விசாரித்தறிந்தால் தானே சச்சிதானந்த சொரூபமாவன் இதுவே திருஷ்டவருத்தாபத்தி- இப்படி சச்சிதானந்த சொரூபமென்பது அனுபவமாயறிந்திருந் தும்முன்போலவேநாமரூபாதிகள் தோற்றுவதன்றி அந்தலட்சண மிருந்தால் தோற்ருதாவென்று வருகிறபுத்தி விருத்திபரிகரிக்கும் பொருட்டு கேள்வியருத்தாபத்திப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவே ண்டும்,

வினு.

கேள்வியருத்தாபத்தியாவதென்னவென்னில்,

விடை.

ஓர்புருஷன் அடுத்த கிராமத்திலிருக்கும் ஒருவனைக் காண வேண்டிவந்து அவன்மனைவாயினின்று இந்தக் கிரகவாசி யிருக்கி ருராவென்று அம்மனையிலுள்ளவர்களை வினவ அவனில்லையென் றுசொன்ன அபாவசத்தங்காதிற்கேட்டும் அவ னிறந்துபோகவி ல்லை அன்னியதானங்களிற் போயிருப்பானென் றறிந்துகொண்ட தேகேள்வி யருத்தாபத்தி,

வினு.

இதிற்சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை.

நாமரூபாத்மகங்களினு மாத்மாவில்லையென்றறிந்த வறிவுமா த்திர மிச்சமாயிருக்கக்கண்டதே இல்லையென்ற கேள்வி யருத்தா பத்தியின் பிரயோசனமாம்-அறிவேவடிவாயிருப்ப தாத்மாவானு ல் அறிபொருளைக்குறித்தே யறிவென்ற பேரிருக்கிற தாகையால் அறிபொருளாகிய சீவேஸ்வரசகத்தும் அதன்காரணமானமாயை யும் அனுதியாயிருக்கவேண்டும் அப்போது அதுகளுக்கு னித்தி

தத்துவம் வருமேயென்னும் புத்திவிருத்திபரிகரிக்கும்பொருட்டு அபாவப்பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்,

வினு

அபாவப்பிரமாணமாவதே தென்னில்,

விடை.

பிராகபாவம் பிரத்தொம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம் அத்தியந்தாபாவம் என நான்குவிதம்.

வினு.

இவற்றுள் பிராகபாவமாவதேதென்னில்,

விடை.

குலாலன் சக்கரத்திருக்குமிருத்திகா பிண்டத்தைப்பார்த்து இதிற்கடமில்லை யென்றது பிராகபாவம்,

வினு.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை,

கடமில்லையென்ற அபாவத்திற்கு அனுதித்துவ மனந்த கற்பங்களாயிருந்தும் னித்தியத்துவஞ் சித்திக்கவில்லை-எப்படியென்ருல் குலாலன்சக்கரத்தைச் சுற்றி மிருத்திகாபிண்டத்திற் கைவைத்தபோது முன்னில்லாத கடகம் உற்பத்தியாயிற்று ஆதலால்முன்னில்லையென்ற பாவத்திற்கனுதீத்துவமிருந்தும் அனித்தியத்துவஞ்சித்திச்சுது அதுபோல மாயையும் தன்காரியமான ஜீவேசுரசகத்தும் அனுதீத்துவமென்று சிறிதுசாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டிருந்தாலும் விசாரஞானமான விருத்தி ஞானத்தினுற் றகிக்கப்பட்டு அனித்தியமாய் விடுமென்பதே பிராகபாவப்பிரயோசனமாயிற்று விருத்தியிற்பிரதிபலிக்கும் விருத்திஞானத்தினுற் றகிக்கப்பட்ட மாயையும் அதன்காரியமான ஜீவேசுரசகத்தும் விருத்திஞான மொழிந்தவிடத்து முன்போலப் பிறத்தியட்சமாய்த் தோற்றுமே யென்றபுத்தி விருத்திபரிகரிக்கும்பொருட்டு பிரத்தொம் சாபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது,

வினு.

பிரத்தொம்சாபாவமாவதேதென்னில்.

விடை.

ஓர்தரித்திரனுனயாசகன் ஓர்கடமே ஆசத்தியாய்க்கொண்டு பாவவசத்தினுல் மனைகடோறுமிரந்துண்ணுங்காலத்தில் அம்மனை

களிலுள்ள சிறுவர்கள் அஞ்ஞானசிரேஷ்ட வுச்சாகத்தினல் கற்கொண்டெறிய அவ்விரப்பன்கடவாஞ்சையினல் அக்கல்லெறிகளை ஊத்தும் தன்சரீரத்திற்ருங்கி மறித்துஞ் சகிக்கமாட்டாமல் அவனுக்கேவிரத்திதோன்றி அக்கடத்தை ஓர்கற்பாறையின்மோத அக்கடமுடைந்து சில்லுகளாய்ச் சிதறிவிட்டது பிறகுகடவாஞ்சையினல் அவன்புரண்டு புரண்டழுதாலும் உடைந்த கடம்வரமாட்டாதென்பதே பிரத்தொம்சாபாவம்.

வினு.

இச்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை.

முன்விசாரஞானத்தாற் றகிக்கப்பட்ட மாயையும் அதன்காரியமானசீவேசுரசகத்தும் மீண்டுகற்பகாலத்தினும் உண்டாகமாட்டாதென் றறிவதேயபிப்பிராயம் கடமுடைந்தும் அதன்காரியவுபாதி காண்பதுபோல விருத்திஞானத்தாலழிந்த மாயையும் அதன் காரியமான சீவேசுரசகத்தும் காரணமான் பிரமமாத்திரமாய்ப்போகாமல் மாயாகாரியமான சீவேசுரசகத்தொன்று அறிவிற்ரேற்றக்கண்டிருப்பதால் அந்தமாயையும் வஸ்துத் துவயமாயிருக்கும் ஆகையால்பிரமத்தில் மாயையுண்டுமாயையிற்பிரமமிருக்குமென்ற புத்திவிருத்திபரிகரிக்கும்பொருட்டு அன்னியோன்னியாபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினு.

அன்னியோன்னியாபாவமாவதேதென்னில்.

விடை.

படத்திற்கடமும் கடத்திற்படமுங் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றறிவதே அன்னியோன்னியபாதம்.

வினு.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்.

விடை.

அத்துவிதம் - அவிநாசம் - உவமாளரகிதம் - அவாங் மனேகோசாம் மவுனுதீதம் - அத்திபாதிப்பிரியலட்சணம் ஆகியகுணங்களையுடையதே பிரமசொரூபம் - துவிதம்திரிசமயம் மனவாக்குகோசரம் அனிர்வசனம்ஆகியகுணங்களையுடையதே மாயாசொரூபம் அம்மாயா சொரூபத்திற் பிரமசொரூபமில்லை-பிரமசொரூபத்தில்மாயாசொரூபமில்லையென் றறிகிறதிடம்வந்ததேயபிப்பிராயம்-இதுநாமரூபமென்றும் மாயையென்றும் நினைவில்தோற்றுகிறது-

அந்தமாயையில்லாவிட்டால் நினைவில்தோற்றமாட்டாது ஆகையினால் மாயையுமிருக்குமென்று வருகிறபுத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு அத்தியந்தாபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினா,

அத்தியந்தபாவமாவதேதென்னில்.

விடை

ஒருபுருஷன் தனதுசெப்பனத்தில் தான்சாகவும் தன்னை தகனஞ்செய்யவும் மறுநாள்காடாற்றி அஸ்தியெடுத்துக்கும்பத்திலடக்கிக்கங்கையில் விடவுங் கண்டபிறகு விழித்தசாக்கிரத்தில் மனத்தால்நினைக்க வாக்காற்சொல்லவந்தும் மெய்யாகாமற்பொய்யென்றறிவதே அத்தியந்தாபாவம்.

வினா.

இதிற்சொரூபவபிப் பிராயமேதென்னில்.

விடை,

மாயையென்றும் ஜீவேசுராய ளென்றும் நாமரூபங்களாய்ச் சொன்னாலும் நினைத்தாலும் சுத்தமித்தையே எப்படியென்றால் ஆகாசத்தில் தாமரைபூத்ததென்றுநினைவில்தோற்றினாலும் அதுஎப்படியில்லையோ அதுபோலமாயையென்று நினைவில்வந்தாலுங் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றதிடம்வந்ததே யபிப்பிராயம் மாயையென்பது காலத்திரயத்திலுமில்லாதிருக்கச் சகல தேவிகளுக்கும் நானாவாய் பிரசித்தமாய் உண்டுபோலத் தோற்றுகிறதற்குக் காரணமேதென்று வருகிறபுத்தி விருத்திபரிகரிக்கும்பொருட்டு ஐதீகப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டியது,

வினா.

ஐதீகப்பிரமாணமாவதேதென்னில்.

விடை.

ஒருவன்ஒரு ஆலமரத்திலேறி இலையும்விறகும்தனக்குப்போதுமானமட்டும்பறித்துக்கொண்டு இறங்குஞ்சமயத்தில் வேறொருவன்வந்து ஆரடாபயித்தியக்காரா இந்தமரத்தில் மகாயட்சனென்றும் பசாசிருக்கின்றதே இதினிடத்தில் ஒருவருஞ்சேருகிறதில்லையே நீ இதிற் கால்வைத்தேறலாமா வென்றசத்தங்கேட்ட மாத்திரத்தில் மனத்திற் பயமும் சரீரத்தில் நடுக்கமுமுண்டாயொடித்தவிறகும் பறித்த இலைகளையுமெறிந்துவிட்டு மரத்தி லிருந்திறங்கக்கால்தடுமாறிக் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சை யானதே ஐதீகப் பிரமாணம்,

வினு.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்.

விடை.

மாயையும் மாயாகரியங்களும் காலத்திரயத்தினுமில்லாத சுத்தமித்தையானுலும் பிரத்தியட்சமாய்க்காணுத யட்சவிஷயம் அன்னியன்சொற் கேட்டமாத்திரத்தில் இருக்கிறதென்று சத்தியபுத்திவந்ததுபோல அந்தமாயாகாரியமான சீவேசுரசகத்துக்கள் பிரசித்தமாயுண்டு போல அசம்பாவனையாகிய பிராந்திமூலப்பிரமையால் தோற்றுமென் றறிகிறதேயபிப்பிராயம்- மாயை யென்பதில்லையானுல் மாயாகாரியமான நாமரூபசகத்தென்றும் சத்தபரிசரூபரசகந்த கரணமென்றும் அனேகவிபரீதங்கள் தோற்றுகிறதற்கு காரணமேதென்று வருகிறபுத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும்பொருட்டு சம்பவப்பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டியது,

வினு.

சம்பவப்பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை,

ஆயிரமென்னுங்கணக்கில் ஒன்றுஇரண்டுஅஞ்சுபத்து நூறென்னுங்கணக்கு மிருக்கிறதென்றறிவதே சமப்பிரமாணம்.

வினு.

இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்.

விடை.

சத்தமென்றறியும்போது அவ்வறிவேசத்த ரூபமாயிருக்குமன்றிப்பரிசரூபர சகந்தகரணதேகங்களுமில்லை-பரிசமென் றறியும்போது அவ்வறிவே பரிசரூபமா யிருக்குமன்றிச் சத்தரூப ரசகந்தகரண தேகங்களுமில்லை - ரூபமென் றறியும்போது அவ்வறிவே ரூபமாயிருக்குமன்றிச் சத்த பரிச ரசகந்ததேக கரணங்களுமில்லை ரசமென்றறியும்போது அவ்வறிவேரசரூப மாயிருக்கு மன்றிச்சத்தபரிசரூபகந்த கரணதேகங்களுமில்லை - கந்தமென்றறியும்போது அவ்வறிவே கந்தரூபமாயிருக்குமன்றிச்சத்தபரிசரூப ரசகரணதேகங்களுமில்லை-ஆகையால் இந்திரியசபளிதமாய் சத்தபரிசரூப ரசகந்தங்களாய்த்தோற்றினவெல்லாம் அவ்வறிவாகியபிரமமே யதுவதுவாகத்தோற்றியது ஆனபடியினுல்அறிவாகியபிரமத்தில் அனேகம்போல அறிவாகியதனக்கேதோற்றலாம் அன்றியும்தான் சர்வசுத்திமானுகலின் அனேகமுமிருக்கலாம் அப்படி யிருக்கையால்

சர்வாதாரபூதமான நிருபாதிகப்பிரமமே யிருக்கிறதென்றறிகிறதே யபிப்பிராயம்இதுவேயபூர்வதை.

வினு.

பலமாவதேதென்னில்.

விடை.

இந்தச்சகவஸ்துக்களில் ஒருவஸ்துவையறிந்த மாத்திரத்தித் தில்சகலமு மிப்படியே யிருக்குமென் றறிவதுபோல ஆத்மஞான மறிந்தமாத்திரத்தில் சகலபிரமாண்டங்களிலும் தாஞய்விளங்கும் பிரமமேநாமென்றும் நாமே ஆத்மசொரூபமாய் விளங்குவதென் றும்இந்தத்தேகேந்திரியாதிசகலசகத்தும் பிராரத்தமுள்ளமட்டும் மித்தையாத் தோற்றப்படுகின்றது பிராரத்தநாசத் தில்சர்வாதமக மாத்தோற்றுமல் அத்தொய்தாத்ம சொரூபமாத்திரமாய்ப் பிரகா சிக்குமென்றும் பிரதிவாதிக்கப் படுகிறதேபலம்,

வினு.

அர்த்தவாதமாவதேதென்னில்.

விடை.

எந்தவஸ்துவைக் கேட்டமாத்திரத் தில்கேட்கப்படாத வஸ்து கேட்கப்படுகின்றது எந்தவஸ்துவை மனனம்பண்ணின மாத் திரத்தில் மனனம் பண்ணப் படாதவஸ்து மன்னபண்ணப்படுகின் றது எந்த வஸ்துவையறிந்த மாத்திரத்தில் அறியப்படாத வஸ்து அறியப் படுகின்றது அதுவே பஞ்சகிர்த்தியங்கட் காதாரபூதமா ன கர்த்ருத்வமாய் விளங்குவ தென்றும் பிரதிபாதிக்கின்றதே அர்த்தவாதம்.

வினு.

உபத்தியாவதேதென்னில்.

விடை.

கடத்திற்கு மண்ணும் தந்துவுக்குலண்டுஆயுதங்களுக் கிரும் புங் காரணமாவது போலத்தோற்றப்பட்ட நாமரூபசெகத்துக்கு ப் பிரமமேகாரணமென்று செகத்துக்கும்பிரமத்துக்கும் அயின் னத்துவம் பிரதிவாதிக்கின்றதே உற்பத்தி இந்தஅஷ்டப்பிரமாண ஷட்லிங்க தாற்பரியங்களைச்சற்குருசாஸ்திர முன்னிலையிற் கேள்

வினு.

மனனமாவதென்னில்.

விடை,

வேதாந்தசாஸ்திரங்களினுற் சிரவணம்பண்ணின அத்துவித மான பிரத்தியேகாதம சொரூபத்தை அநுகூலமானயுத்தி விருத் தியாலளப்பிட்டு நிச்சயிப்பதேமனனம்.

வினு.

நிதித்தியாசனமாவதேதென்னில்,

விடை.

விசாதிகமான தேகேந்திரியாதிகளைச்சுசாதிகமா அகண்டா காரவிருத்தியோடு கூட்டிமலையினுச்சியில்விட்ட தயிலதாரைபோ ல இடைவிடாமல் அகண்டாகார விருத்தியினுற் சதாதியானித்து நிற்பகத நிதித்தியாசனம், இப்படிஷட்லிங்கதாற்பரியத்துடன் கே ள்விப்பட்ட சிரவணத்தில் ஒருவனுக்கு எதுவரையில் அஞ்ஞான புத்திநீங்கவில்லையோ அதுவரையினும் சிரவணம் பண்ணவேண்டு ம் - இப்படிசிரவணம்பண்ணி நிச்சயித்தபொருளில் எதுவரையில் சமுசயபுத்தி நீங்கவில்லையோ அதுவரையிலும்யுத்திதர்க்கவனுமா ன வுதவிகளால் மனனம்பண்ணவேண்டும், இப்படிமனனம் பண் ணித் திடங்கொண்டவறிவில் எதுவரையில் யானென தென்னும் விபரீதபுத்தி நீங்கவில்லையோ அதுவரையிலும் மத்திரயோகமுதலி யவைவகையோகாப்பியாச வுதவிகளால் னிதித்தியாசனம் பண்ண வேண்டும்.

வினு.

அதேதென்னில்.

விடை.

அபரோட்சசாட்சாத்காரசிரவணத்தில்குதர்க் கங்களுடன்கூ டியதிரிசயமானது எவ்வளவுகாலம் நாசப்படவில்லையோ அவ்வள வுகாலமு மஞ்ஞானம் போகாதுஆதலால் மோட்சதாகங் கொண் டவன் தியானசமாதிகளை யவசியம்பண்ணவேண்டியது.

வினு,

அந்தத் தியான சமாதிகளெத்தனைவிதமென்னில்,

விடை.

சவ்விகற்பசமாதியென்றும் நிருவிகற்பசமாதியென்று மிரண் டுவிதமா யிருக்கும்.

வினு.

சவ்விகற்ப சமாதியாவதேதென்னில்,

விடை,

ஞாதருஞானம்ஞேயம் என்னுந் திரிபுடிகளுண்டு அவற்று ள் தேகமேதானென்பது அதித்தஞாதரு அறிவேதானென்பது சுத்தஞாதரு இந்தஞாதருவே ஞானமென்னு மனத்தோடுகூடி ஞானேந்திரிய வழிகளால் விருப்புவெருப்பென்றறிவது அசுத்த ஞானம்-இந்திரியவழிகளினறிவாகிய அசுத்த ஞானத்தைப் பொ ய்யறிவென்றறிந்ததே மெய்ஞ்ஞான துரியமாகிய சுத்தஞானம்- பூதங்களானது தடித்து பவுதிகங்களாய் எதிரேசத்தாதி விடயங்க ளாய்த் தோற்றுவது அசுத்தஞேயம் இந்தச் சத்தாதிவிடயங்கள னைத்தையுஞ் சொரூபமாத்திரமாய்க் காண்பதே சுத்தஞேயம் ஆத லால் இவ்வசுத்தத் திரிபுடிகளை லயம்பண்ணிச் சுத்தத்திரிபுடிகளு க்கு லயம்வராதபடி ஞேயமாயிருக்கிற கேவலப் பரப்பிரமவஸ்து வினிடத் தில்மனம் னிலைத்துத்தான் பிரமமாரகா யிருப்பதே சவ் விகற்பசமாதி,

வினா,

அதெப்படியென்னில்,

விடை,

மண்ணாலாகியபாண்டம் மண்ணாயிருந்தும் பார்க்கிறவர் கண் களுக்குப் பாண்டமென்றெப்படி காணப்படுகின்றதோ அதுபோ ல ஞாதருஞான ஞேயங்களான சுத்தத்திரிபுடியான மனமும் சத் தாகிய சின்மாத்திரமான பிரமனிடத்தில் சின்மாத்திரமாகவே வி ளங்குகின்றதாதலால் சவ்விகற்ப சமாதியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,

வினா,

னிருவிகற்ப சமாதியாவதேதென்னில்,

விடை.

ஞாதரு ஞானஞேயங்களான சுத்தத்திரிபுடியென்கிற மனோ வாசனையு நீங்கி ஞேயமாத்திரமான பரப்பிரமசொரூபந் தானுன தே னிருவிகற்பசமாதி,

வினா,

அதெப்படி யென்னில்,

விடை,

அப்பிற்கரைந்த வுப்பானது உப்பென்றுவேறுகாமல் அப்பு மாத்திரமேயிருந்ததுபோல-பிரமாகாரமான மனம் பிரமமாத்திர மாய் னிலைத்துத் திரிபுடிமுதலான சங்கற்பவிகற்பக்களின்றிச் சத்

த்தாமாத்திரமான பிரமசொரூபமாய் விளங்குகின்றதால் னிருவிக ற்பசமாதியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் - இவ்விருவ கைச் சமாதிகளில் மனோபேதமிருப்பதினாலும் சமாதிசுழுத்தியிர ண்டினுள் மனோகாசஞ் சமமாய்க் காணுமையாலும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானங் காணப்படுகையினாலும் சமாதியில் அஞ்ஞானங் கா ணப்படாமையிலேலும் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியமான சந் தேகவிபரீதமு மற்றுப்பிரமஞானத்திற்கு ஒரு விக்கினமுமின்றிச் சதாசொரூபானந்த முண்டாகும்பொருட்டு மோட்சதாகியானவ ன் அகம்புறமென்னும் பேதத்தால் அருவகைப்பட் டிருக்கின்ற ஷட்வித சமாதிகளிலும் அவசியம் சூம்பியாசம்பண்ணவேண்டும்.

வினு.

ஷட்விதசமாதிகளாவதேதென்னில்.

விடை.

அந்தர்திரிசயானுவித்தம் அந்தர்சத்தானுவித்தம் அந்தர்னிரு விகற்பம் பாகியதிரிசயானுவித்தம் பாகியசத்தானுவித்தம் பாகிய னிருவிகற்பம் என அருவகைகளாம்.

வினு.

அந்தர்திரிசயானுவித்தமாவதேதென்னில்.

விடை.

அறிவுதானே திரிசயங்களாகிய காமக்குரோதாதி விருத்தியி ற்கூடி அவ்விருத்திகட்குச் சாட்சியாகத்தானே யிருக்கிற சொரு பானுசந்தானம் பண்ணுகிறதே அகத்திரிசயானுவித்தம் மேலும் நான் எனக்கு ஈதென்கிற காமக்குரோதாதி விருத்திகளை எந்த அறிவினு லறியப்படுகிறதோ அந்தத்திருக்குரூபமான வறிவுக்கு அகங்காரமுதலிய காமாதிகனேதிரிசயங்கள் இந்தக் காமாதிவிரு த்திகளையும் அவிகாரியாகப் பார்க்கிற சாட்சியாகத் தன்னைப்பார் க்கிறவன் னிஷகிரியனுகவேயிருப்பான் இந்தக்காமாதிவிருத்திக ட்கெல்லாம் நான்சாட்சி என்னுலிந்தவிருத்திகள் காணப்படுகிற தென்று தன்னைச்சாட்சியாயறிந்தவன் சாட்சியாகவே யிருப்பான் ஆதலாற்றிரிசயமாயிருக்கிற தேகாதிசகத்தையும் ஆத்மாவாயிரு க்கிற தன்னிடத்திலே லயம்பண்ணவேண்டும்.

வினு.

லயம்பண்ணு மனுபவமெப்படியென்னில்.

விடை.

நான் தேகமும் பிராணாதிவாயுக்களும் அகங்காரமும் மனமும் புத்தியும் சித்தமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களுமல்ல இவைகளுக்கெல்லாஞ்சாட்சியாகியும் நித்தியமாகியுமிருக்கிற பிரத்தியேகாத்மசொரூபமே நான் நான் ஸ்தூலமும் சூட்சுமமும்வளர்ந்தவனும் குறைந்தவனும் பாலனும் எவ்வர்ணனும் விருத்தனும் ஊமையும் நொண்டியும் முக்கனாயனும் வந்தவனும் போனவனும் கொன்றவனும் கொல்லப்படாதவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் சொல்லுகிறவனுஞ் சொல்லப்படுகிறவனும் சுகியும் துக்கியும்யோகியும் நியோகியும் ராகியும்விராகியும் காமியும்குரோதியும் லோபியும்பந்தனும் முத்தனுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாகியு நித்தியமாகியுமிருக்கிற பிரத்தியேகாத்தசொரூபமே நான் - நான் உட்பிரக்கியனுமல்ல வெளிப்பிரக்கியனுமல்ல அறியப்படுகிறவனுமல்ல அறியப்படாதவனுமல்ல இந்தத் தேகேந்திரியாதிகளுடைய கூட்டரவுமெனக்கில்லை புண்ணியபாவங்களுமில்லை பசிதாகமுதலான ஷடூரமிகளுக்குமப்பாற்பட்ட சதாவிமுத்தமான கேவலசித்து ரூபமேநான்யென்று தன்சொரூபத்தைத் தானே கண்டு கொண்டுகாணப்பட்ட திரிசயங்களெல்லாம் தனக்குள் லயம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் பிராந்தியினாற்காணுகிற விபரீதபாவனைகளை விவேகிநீங்கி நிற்பன்.

வினா.

அதெப்படியென்னில.

விடை.

செகத்விபரீத பாவநீங்கிச் சுயம்பிரகாசமான ஆத்மசொரூபமானதேமுத்தியென்று சுருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றபடியால் சதாமனசை யொடுக்குகிறவனுக்கே இந்தச்சமாதி சித்திக்கும் இல்லாவிட்டாற் சித்தியாகாது ஆகையால் சதாமனசை யொடுக்கவேண்டும் இதுவன்றி ஒருவேஷத்தினாலும்பாஷையினாலும் இந்த அகண்டசச்சிதானந்த வனுபவஞ்சித்திக்கமாட்டாது அதுசித்திக்கும்பொருட்டு அத்தியாதிப்பிரியமானதன்னிடத்தில் அகங்காராதிகளையு மதன்விகாரங்களையும் லயம்பண்ணவேண்டும் எவனொருவன் ஆத்துமதத்துவத்தை யபேட்சித்து பிரகிருதியை நாசம்பண்ணுகிறானோ அவனேமுத்தன்அதுவல்லாமல் கோடிசற் கருமங்கள் பண்ணினாலு முத்தனாகமாட்டானென்று எசுர்வேதத்திலும் சுவேதஸ்வதாவுபநிஷத்திலுஞ்சொல்லுகின்றது அன்றியும்சுயம்பிரகாச

மானவாதமாவையறிந்தவன் சகல அஞ்ஞான பாவங்களையுமறுத்து செனனமரணசம்சாரமான கிலேசங்களை விடொழிவாவென்று சகல வேதாந்தசாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகிறபடியால் சகலகிலேசங்களையும் விட்டொழிகிறதேசென்மமொழிகிறது அஃதேமீண்டும் பிறவாதமுத்தி.

வினு.

கிலேசத்தையொழிக்கும் விதமெப்படியென்னில்.

விடை.

ஆதமனிஷ்டையினு லொழிக்கவேண்டுமாகையால் மோட்சதாகியானவன் சதாகாலமு னிஷ்டைபண்ணவேண்டும் சென்மவாசனையைத்தவிரப் புருஷனுக்கு வேறுவிரோதிகளில்லை ஆதலாற் சகல வாசனைகளும் சமாதினிஷ்டையாகிய ஞானுக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்டால் மீண்டுஞ்சென்மத்திற் கேதுவாகமாட்டாது.

வினு.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

அக்கினியினுல் வறுபட்டவித்துமுளைக்கிறதற் கேதுவாகாததுபோல ஞானுக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்டவாசனுரூபமான கிலேசங்கள் மறுசென்மத்திற் கேதுவாகமாட்டாது ஆதலால் முமூட்சுவானவர்கள் அசேஷ்வாசனுட்சயமும் விபரீதபாவனி விர்தியும் உண்டாகும்பொருட்டு பிரயத்தினம் பண்ணியாருனும் சதாஞானசமாதியிற்பழகவேண்டியது - இப்படிப்பட்ட ஞானனிஷ்டையுடையவனுக்குக் கன்மம்வேண்டுவதில்லை கன்மத்துக்கும் ஞானனிஷ்டைக்கு மொன்றுன கூட்டரவு சித்தியாது.

வினு.

அதெப்படியென்னில்.

விடை.

தேகாதம்புத்தியோடுகூடின கர்தருதவபாவனையைக் கெடுப்பதுஞானம் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதமான ஞானகன்மங்களுக் கெப்படி அபிக்கியங்கூடும் தேஜசதிமிரங்களுக்கெப்படி கூட்டரவில்லையோ மேற்கு முகம்பார்க்கிறவனுக்கு கிழக்குமுகம் பார்க்கிறகண்ணிமைத்து விழிக்கிறதற்கெப்படிகூட்டரவில்லையோ அப்படியே அந்தர்முக திருஷ்டியான ஞானனிஷ்டர் பரனுக்குப் பகிர்முகதிருஷ்டியான கன்மங்களிற் கூட்டரவில்லை ஆதலால்னிஷ்டாபரனுபிருக்கிறவனுக்குக்கன்மதந்திரத்தொழிலிலவகாசமில்லை.

வினா.

மற்றெதினுலுண்டெனில்.

விடை.

திரிகரணத்தாற் சாதிக்கப்படுகிற கன்மங்களெல்லாம்சத்தா கையால் சுத்தமித்தையேயென்று சகலதிரிசயங்களையுந் தள்ளிதிருக்காகிய சிற்சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அந்தனிலையே சந்தியாவந்தனம் அதுவேயனுஷ்டானம் அதுவேவிரதம் அதுவேசகலரமிப்புமாகையால்சுத்தசத்துவமான பரமார்த்தத்தையடைந்திருக்கிற சற்புருஷாளுக்குச்சகலமும் ஞானநிஷ்டையைத்தவிர வேறில்லை சகலமும்விட்டுதுறந்து ஞானநிஷ்டாபரராயிருக்கிற சந்நியாசிகளுக்கு வேறேகிரியாசாதனங்களொன்றுமில்லைஆதலால் கிரியாந்தரங்களான தொழில்களெல்லாமொழித்து நிஷ்டாபரனுகவேயிருக்கவேண்டும் ஞானமேடையிலேறவேண்டி யபேக்ஷித்திருக்கிற முமூட்சுவானவன் ஆத்மநிஷ்டையாகிற கன்மஞ்செய்துகொண்டு சஞ்சலரகிதமாய் சதா ஆத்மபராயணனய் ஆத்மசொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும் ஞானமேடையி லேறவேண்டி யபேட்சையுள்ள அப்பியாசிக்கு ஞானனிஷ்டா சாதனங்களே கன்மங்கள் யோகமான மேடையி லேறவேண்டின முமூட்சுவுக்குயோகத்தை தவிர வேறு கிரியாந்தரங்க ளெள்ளளவுமில்லை ஒருவன் யோகியாயிருந்து வேறேகிரியாந்தரங்களை னினைத்தால் மரத்தின்மேலேறித்தவறினவனெப்படி கீழேவிழுவானே அப்படியே யதோகதியில் விழுந்துவிடுவான் ஞானமேடையிலேறி யிருக்கிற கிருதகிருத்தியனுன விவேகிக்கு வெளியில் செய்காரியமொன்றுமில்லை இதுவே அந்தர்திரிசயானு வித்தசவிகற்பசமாதி.

வினா.

அந்தர்சத்தானுவித்தமாவதேதென்னில்.

விடை.

சுத்த சின்மாத்திரமாய்ச் சேஷ்டிக்கப்பட்ட சத்தத்துடன் கூடி தரன் அசங்கன் சுயம்பிரகாசன் அத்தொய்தனென்கிற சத்தங்களைப்பொருந்தி அந்தச் சத்தங்களைத் தானுகப்பாவித்த பாவனையெதுவோ அதுவே அந்தர்சத்தனுவித்தம்.

வினா.

இதற்கனுபவமெப்படியென்னில்.

விடை.

நான் சுத்தன் சாந்தன் அனந்தன் முன்பின்னெதிரில்லாதவ
ன் உள்ளும்புறனு நிறைந்த பரிபூரணன் ஆனந்தனுயிருக்கிறவன்
செனனமரணமில்லாதவன் நித்தியானந்தமான அத்தொய்தன் எ
ன்றும் பிரத்தியேகவ பின்னமென்றும் அகண்டமென்றும் சச்சி
தானந்த லட்சணமென்றும் சுத்தமென்றுஞ் சுருதிகளிற்சொல்லப்
பட்ட பரஞ்சோதியான பிரமமெதுவோ அதுவேநானென்னுஞ்
சத்தாமாத்திரமாயிருக்கிற விருத்தியோடுகூடி சத்த சாமானிய
மான சத்தத்தைப்பொருந்தி சஞ்சலமில்லாமல் சமாதி திரிசயங்க
ளைச்சொரூபத்திலே லயம்பண்ணி சுத்தோகமுதலான சத்தங்களு
டன் திருக்கேபிரதானமான பாவனையைச் சாதிக்கவேண்டும் இது
வே அந்தர் சத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதி.

வினு.

அந்தர்நிருவிகற்பமாவதேதென்னில்.

விடை.

திரிசயானுவித்தம் சாத்தானுவித்த மிரண்டும் விட்டொழிந்
து மனோவியாபாரத்தையுங் கட்டோடே விட்டொழிகிறதே அந்
தர்நிருவிகற்பம் எவனொருவன் முன்சொன்ன சவிகற்பசமாதியை
யன்புடன்கூடி யிடைவிடாமல் நெடுநாள் பழகுகிருனே அவனுக்
கு வாசனுட்சயமுஞ்சித்தலயமுந்தடையற்ற நிரதிசயவானந்தமுஞ்
சித்திக்கும் இந்தலட்சணம் பொருந்தினயோகியானவன் உள்ளும்
புறனுங்காணுமல் ஆனந்தாமிர்தக் கடலிலழுந்தினவனுய் தன்னை
விட வன்னியமில்லாதவனுயிருப்பன் ஆதலால் நிருவிகற்பமாகிய
பரப்பிரம சொரூபநிஷ்டையைப் பொருந்தினவர்களே சீவன்முத்
தர்கள் அவர்களே சீவத்தன்மைபொருந்தியும் பொருந்தாமலிரு
க்கிறவர்களென்றறிக, ஒருவன் இந்த மூவிதசமாதியும் அகமுகத்
திற் பழகினதுபோல பகிர்முகத்திலும் துவிதநிவர்த்தியாகும்பொ
ருட்டு பாகியதிரிசயானுபித்த சத்தானுவித்த நிருவிகற்பமென்னு
மூவிதசமாதிகளையும் பழகவேண்டும்.

வினு.

பாகியதிரிசயானுவித்தமாவதேதென்னில்.

விடை.

அதிஷ்டானமாய்ச் சச்சிதானந்தமான பரப்பிரமவஸ்துவில்
கற்பிதமாக நாமரூபாதி செகத்துவிளங்குகிற எப்படியென்றால்
குளிர்ச்சிவெண்மை நெகிழ்ச்சி நுரைதிவலை யென்கிற பேரு மொ

ன்ருய்க் கூடினசலத்தை அலையென்பதுபோல சச்சிதானந்தநாமரூ
பங்களைந்து மொன்ருய்க்கூடின் சொரூபத்தைப் பிரபஞ்சமென்று
சொல்லப்படுகிறதென்று ஆரோபிதமான நாமரூபமிரண்டையுந்த
ள்ளி அதிஷ்டானமான சச்சுதானந்தசொரூபமாத்திரமாய்க் கா
ண்பதே பாக்கியதிரிசயானுவித்தம் மேலும் சச்சிதானந்த பிரமத்
தைத்தவிர நாமரூபங்களில்லையென்று நாமரூபங்களை வேறுபடுத்
தி அதிஷ்டான சொரூபத்தி லாரோபிதங்களை லயம்பண்ணி அத்
தொய்தவஸ்துவே நாமென்று சதாபஜனை பண்ணவேண்டும்.

வினு.

பாகியசத்தானுவித்தமாவதேதென்னில்.

விடை.

அதிஷ்டானமான சச்சிதானந்தத்தில் கற்பிதமான நாமரூப
ங்களை லயம்பண்ணி நிருமலமாகியும் அத்தொய்தமாகியும் பரமா
னந்த மாகியு மிருக்கிற பிரமமே நானென்கிற பாவனையைப் பொ
ருந்தினிற்பது பாக்கியசத்தானுவித்தம்.

வினு.

பாகியனிருவிகற்பமாவதேதென்னில்.

விடை.

பிரமானந்த பரவசத்தினுல் சொரூபத்தோடேகமாய்க் கலந்
து புறத்திற் சகலகிரியைகளுமற்று னிச்சலமாயிருப்பதே பாகிய
னிருவிகற்பம் இப்படிப்பட்ட யோகியானவன் எழுந்திருக்கும்
போது இருக்கும்போது மறவாமலிந்திரிய னிக்கிரகம்பண்ணிச்
சாவதானமாய் இந்தச்சமாதியாறையுஞ் செய்யவேண்டும்.

வினு.

எவ்வளவுகாலஞ்செய்யவேண்டுமென்னில்.

விடை.

எவ்வளவுகாலம் விபரீதபாவனை போகவில்லையோ அவ்வள
வுகாலஞ் செய்யவேண்டும் மேலும் மோட்சதாகியானவன் அந்த
ர்பாகியமான ஷட்வித சமாதிகளையும் ஒருக்காலுமறந்திருக்கப்ப
டாது மறப்பானுனல் சூரியனில்லாதவிடத் திருள்மூடுவதுபோல
சொரூபமானதற்பிரகாசத்தைமாயையாகிய இருள்மூடிக்கொள்ளு
ம்ஆதலால் மறதியின்றிச்சதாகாலமும் அறுவகைச்சமாதிகளையும்
நன்ருய் அப்பியாசித்து இருதயக் கிரந்தியை ஞானக்கினியினுல்
தகித்துனிரந்தரம் பிரமானந்தாமிர்த சமுத்திரத்தில் அழுந்திவிளை
யாடிக்கொண்டு சந்தோஷகரமாய் விருத்தி சஞ்சலமின்றித் தாகா

ரமாயிருக்கிறதே'னிருவிகற்பசமாதி - இந்நினிருவி கற்பசமாதியி லிருப்பவனே குணத்திரயங்களையுங் கடந்தவன் இஃதில்லாதவன் யோகியாயிருந்தாலும் குணத்திரயவசத்தனுய் சமசாரத்திற் சுழன் றுதிரிவன்.

வினு.

குணத்திரயங்களைக் கடப்பதெப்படியென்னில்.

விடை.

நேத்திரங்கண்ட மிருசயமான சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி யாகிய வவஸ்தாத்திரய விலட்சணனுயிருப்பது, இப்படி குணுதீத மான சுகசமாதியானது சீவன்முத்தனுக்கே சித்திக்குமன்றி மற் றொருவருக்குஞ் சித்தியாது அசத்தாகிய விடயங்களை யனுசந்தா னம் பண்ணுகிறவன் பந்தன் சத்தாயிருக்கிறவஸ்து சொரூபத்தை யனுசந்தானம் பண்ணுகிறவன் முத்தனென்று சுருதிகளிற்சொல் லுகின்றது ஆதலால் மோட்சதாகியானவன் பிரயாசைப்பட்டாகி லும் சதாபிரயத்தனம்பண்ணி னிருவிகற்பசமாதி யடைவேண் டும்-இதையடைந்தவனே பவபந்தச் சுழலினின்று விடுபட்டவன்.

வினு.

பவபந்த மாவதேதென்னில்.

விடை.

அவித்தை ஆகம்கன்மமாகிய மூன்றும் சீவர்களுக்குப் பவப ந்தமென்று சொல்லப்படும். இதுனிருவிகற்ப சமாதியினுலன்றி வேறென்றினுலும் நீங்காது இதற்கு நான்கு விரோதமுண்டு.

வினு.

நான்குவிரோதமாவதேதென்னில்.

விடை.

லயம்விட்சேமம்காஷயம் ரசாஸ்வாதம்என்பதுகளாம்.

வினு.

லயமாவதேதென்னில்.

விடை.

அகண்டாகார விருத்தி தமோகுணத்துடன்கூடி அகண்டவ ஸ்துவிற் கூடாமல் னித்திரைவருகிறதேலயம்.

வினு.

இதற்குள்விர்த்தியெப்படியென்னில்.

விடை.

யூகபுத்தியினல் லயத்தைபோக்கி விருத்தியைனிருமலம்பண்ணிப் பிரத்தியேகாத்ம அபிமுகமாய் நாட்டவேண்டியது.

வினு.

விட்சேபமாவதே தென்னில்.

விடை.

அப்படி வஸ்துனிலையில் நாட்டுகிறபோது அகண்டாகாரவிருத்தி ராதசகுணதோஷத்தினல் அந்த நாட்டத்தில் னிலைக்காமல் விடய நாட்டத்தி லபிமுகப்படுவதே விட்சேபம்.

வினு.

இதற்குனிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்.

விடை.

அகண்டாகார விருத்தியில்தானே விடயங்களிலுள்ள தோஷங்களை யாரோபித்து அதைப்பிரத்தியேகாத்ம வபிமுகப்படுத்தி னிற்கவேண்டும்.

வினு.

இதற்குனிவர்த்தி யெப்படியென்னில்.

விடை.

அகண்டவஸ்துவின் சுகத்தையும் அதன்மகிமையையும் சொல்வதாகவும் திரிசயங்களெல்லாந் துச்சமென்று போதிப்பதாகவுமிருக்கிற வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களை அடிக்கடி வாக்கினற் சொல்லவேண்டியது.

வினு.

ரசாஸ்வாதமாவதேதென்னில்.

விடை.

அகண்டாகார விருத்தியானது தான்வைத்த நாட்டத்திலிராமல் பூர்வவாசன வேகத்தினல் சகவிகற்பமான விஷயரசங்களைப் பொசிக்கப்போகிறதே ரசாஸ்வாதம்.

வினு.

இதற்குனிவர்த்தி யெப்படியென்னில்.

விடை.

வயிராக்கிய புத்தியினல் விஷயங்களி லபிமுகப்பட்ட விருத்தியைத் திருப்பிப் பிரத்தியேகாத்த வபிமுகமாய்னிருத்தவேண்டும் இந்த விரோதங்களன்றிப் பின்னும் பலவிரோதங்கள் வந்தாலும் தியானசமாதிகளால் இந்தவிக்கினங்களைப்போக்கி னிருவிகற்ப

சமர்தியையே அப்பியாசிக்கவேண்டும், விடயங்களில் இந்திரியங்கள் சொல்லாதபடிமனை நிக்கிரகம் பண்ணுகிறவனே தீரன் அவனே தீவிரதாமோட்சதாகியும் சகல விருப்பும் வெறுப்பற்றவனுமாயிருப்பன் - அவனைக்கண்டமாத்திரத்திற் ருபத்திரயாதி சோக மோகங்களெல்லாம் பரந்தோடிப்போம்-அப்பால்சகல விக்கினங்களையும்போக்கிரட்சிக்கிறவராயிருக்கின்ற பரமேஸ்வரன் அவனிடத்தில்எப்போதும் உன்மன்னியராய்நின்று அவனு லருச்சிக்கப்பட்டுவிளங்குவர் ஆதலால் மோட்சதாகியானவன் சகலவிக்கினங்களையுமொழித்து ஈஸ்வரனைப் பரமாகவைத்துக்கொண்டு ஈஸ்வர சகாயத்தினல் நிருவிகற்ப சமாதியைச்செய்யவேண்டும் இப்படிப்பட்ட ராசயோகியானவன் உள்ளும் புறம்புஞ் சொரூபத்தைத் தவிர அன்னியமில்லாத பரப்பிரம சொரூபந்தானேயாய் சகல தொழிலு மற்றுச் சும்மாவிருப்பன் இதுவே முத்திசாதனனிலை இதை உன் மன்னியாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும்.

வினு.

உன்மன்னியாவஸ்தை யாவதேதென்னில்.

விடை.

நிருவிகற்பமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தி லாத்மாகாரமாய் ஏகரூபமா யிருக்கிற அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானமே யுன்மன்னியா வஸ்தையென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் இந்தப் பிரகாரம் அத்தொய்த பரப்பிரமப் பிரகாசத்தினல் அஞ்ஞானந்தகார நிவிர்த்தியாகி தானே பரப்பிரம சாட்சாத்கார சொரூபமாய் விளங்கும்போது தேகேந்திரியாதிகளில் நானெனதென் றெழுகிற இருதயக்கிராந்தியும் சொரூபத்தை தெரியவொட்டாமன் மறைத்திருந்த சம்சயங்களும் சகல கன்மங்களும் அஞ்ஞான துக்கமாதலா லதை யடியோடு நாசம்பண்ணினவனே பிரமவித்து அவனே சிரேஷ்டன் அவனேசகலபந்தங்களுமொழிந்தவன் இந்த நிருவிகற்ப சமாதியினுல் தொய்த தோற்றங்கள் லேசமுமில்லாமல் விடுபட்டு கேவல சொரூபானந்த மாத்திரமாய் நினைப்புமறப்பாகிய சுத்தத் திரிபுடியுந் தோற்றுதிருப்பதே அபரோட்ச சாட்சாத்காரனிலை இந்தச் சுவானு பூதியாகிய நடுனிலையில் விடமுமில்லை புசிப்பவனுமில்லை யாதலால் இதைத் தானே பதிஞானமென்றும் பரஞானமென்றுஞ் சொரூபா ஞானமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

வினா.

இன்னம் பலவகையாகச் சொல்லுகின்ற முத்திநிச்சயங்க ளேதென்னில், விடை.

அசைவறத் தெளிந்த விடமே முத்தியென்றும் மும்மல நீங் கினவிடமே முத்தியென்றும் சாக்கிராதீதமே முத்தியென்றும் நினைப்பற நினைத்தழுந்திப் பரமாணுவாய் பேரொளியாய்நின்ற விடமே முத்தியென்றும் முப்பாழுங்கடந்தவிடமே முத்தியென் றும் சுத்தத் திரிபுடி நீங்கினவிடமே முத்தியென்றும் சகலகேவல மாகிய நினைப்புமறப்பற்றவிடமேமுத்தியென்றும் மனோலயமான விடமே முத்தியென்றும் இன்பாதீதமே முத்தியென்றும் காமம் வெகுளிமயக்கமென்னு முக்குற்றங்களு நீங்கினவிடமே முத்தி யென்றும்பலஞானசாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது இதுக ளெல்லாம் அபரோட்ச சாட்சாத்காரவானந்தானுபவத்திற்சமமா யிருக்கும் - இதுவுமல்லாமல் வேதபாகியமாகிய புறமதங்களில் ஸ்திரீசையோகமே முத்தியென்றும் கந்தமைந்துமறிவதே முத்தி யென்று திரிகுணமடங்குவதே முத்தியென்றும் இருவினையுங்கெ டுவதே முத்தியென்றும் பாஷாணமாயிருப்பதே முத்தியென்றும் விவேகமுண்டாவதே முத்தியென்றும் சீவதத்துவங் கெடுவதே முத்தியென்றும் பலவிதங்களாகச் சொல்லுவதெல்லாம் முத்தி யல்லவென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அபரோட்சசொ ரூப சாட்சாத்காரமாகிய பிரமானந்த பரவசத்தினால் சொரூப வியாபகத்திலே கீபாவமாய்புறம்பிற் சகல தொழிலுமற்று நிச்ச லானந்தமாயிருப்பதே மவுனாதீதமாய்விளங்கும் நிருவிகற்பமான விவேகமுத்தியென் றறியவேண்டியது-சித்தம், மோட்ச விருப்பங் கொண்ட அதிதீவர பக்குவனான ஒருவன் நிஷ்காமியமாய் சிவ புண்ணியங்களைச்செய்ய வதனால்இருவினை யொப்புண்டாகி மலப ரிபாகம்பிறந்துஅதனாற்சத்திநிபாதம்பதிந்துசற்குருதரிசினவபே ட்சையுண்டான காலத்தில் அவனுக்குயிர்க்குயிராய்நின்றஆனந்த தீதமான பிரமமே கிருபையினாற் சகளீகரித்து ஆசிரியமுர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து பிரமோப தேசமான ஞானதீக்ஷை செய்து ஞான சாஸ்தி ரார்த்தங்களைப் போகித்தருளும் அதைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத்தெளிந்து ஞானநிஷ்டைகூடி நிருவிகற்ப சமாதிபொ ருந்தி மோக்ஷசாந்தியடைந்து தான்பெற்றபேறு உலம்பெற வே ண்டு மென்னுங் கருத்தால் உலகத்தில் சதா நிஷ்டாபரனாகிய சீவன்முத்தனாய் வசித்திருப்பன் அந்த மகானுபவனால் பின்னு ள்ள பக்குவர்களுக்கும் உபதேசமுதலானதுக ளுண்டாம் இதிற் சந்தேகமில்லையென் றறியவேண்டியது சித்தம்,

ஆத்மா.

வேதாந்திகள்.— ஞெப்த்தி மாத்திரமே, ஆத்மா வென்றுரைபர்.

கூடஸ்தன்.— பிரமம் விடயங்களை தெரிந்து அவைகளின் மறைந்தபிறகு அவைகன்ன ரூபமென்று அறிவதே ஆத்மா. விஷயசிதாகாசசிவன்.

பாசுபத கபாலிகாவிரதர்.— நித்திய வியாபக சைதன்னியமே ஆத்மா.

சாங்கிய பாதஞ் சலிகர்.— அசங்கசின்மாத்திரமேஆத்மா.

நியாயவே சீடிகர்.— கானம்போல் மகத்பரிணமநாய் பாஷாணம்போல் சடரூபநாளுலும் மனது சம்யோகத்தில் சித்து சம்யுகத்தனு யிருப்பது ஆத்மா.

சைனன்.— தேகாதிவிலக்ஷணனுய், தேகபரிணமிதனுய், பரிணமிக மத்தியில் சாங்கோசவிகாச தர்மமே ஆத்மா.

கேவுளயாமள சாத்வீகர்.— ஆனந்தமாகநிற்றலே ஆத்மா.

லோகீகன்.— தேகபுத்திர களத்ராதிரூபமே ஆத்மா.

உலகவாசிகள்.— தூலசரீரமே ஆத்மா.

சாரவாகன்.— தேகம் நீங்கியபோது பார்த்தேன் கேட்டேன் யென்று சொல்வது நீங்குவதால்பஞ்சேந்திரியமே ஆத்மா.

சாரவாகயேகதேசன்.— பிராணவாயு போனபின்புயிந்திரியமில்லாமையால் பிராணவாய்வே ஆத்மா,

உபாசகன்.— மனதில்லாதபொழுது பிரரணவாய்வு நீங்களால் மனதே ஆத்மா.

சணிகவாதி.— புத்தியில்லாதபோது மனஞ்சலிக்கிறபடியால் புத்தியே ஆத்மா.

பௌத்தன்.— சுழுபத்தியில் அந்தகரணமுதல் சகலயிந்திரியங்களும் லயமடைகின்றமையால் சூன்னியமே ஆத்மா.

பாட்டசாரியன்.— சுழுபத்திசூனியமென்று அரிந்துசாக்கிரத்தில் வந்து சொல்வதால் சத்தே ஆத்மா.

அந்தராளன் ஆகமஸ்தன்.— சூஸ்தநாடி மூலமாய் சஞ்சரிப்பதால் அணுவே ஆத்மா.

டிகம்பரன்.— பதாதிகேசமுதல் அறிவு வியாபித்திருப்பதால் புஷரூபமே ஆத்மா.

தார்கீகன்.— பிரபாகரன் ஆத்மா கண்டமா யிருந்தால் ஆத்மா நசித்துவிடுமாதலால் ஆத்மம் பரிபூரண மென்றும் சட மென்றும் புகல்வர்.

பாட்டன்.— ஆத்மா சுழுபத்தியில் சடமாயும் சாக்கிரத்தில் அறிவாயுமிருப்பதால் ஆத்மா சடசித்தெனப் புகல்வர்.

சாங்கியன்.— பரிபூரணத்திற்கு யிரண்டுலக்ஷணம் கூடாதாகையால் ஆத்மா அறிவாயும் பரிபூரணனுயுமிருக்கும். சுழுத்தியில் காணப்படும் சடம் அந்தந்த ஆத்மாக்களுக்கு சுகதுக்கத்தைக் கொடுப்பதால் ஆத்மா சுபாபம்.

யோகி.— பிரகிருதி என்னும் சுபாபத்திற்கு நடத்துவோனில்லாவிடில் சேஷ்ட்டியாதாகையாலும் ஆக்கினை செய்து காப்பாற்றுகிறவ னில்லையாகில் சீவர்களுக்கு பந்தமோக்ஷ மில்லாமையால் மீஸ்வரன் சீவர்களுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறுர்.

பஞ்சலி மதத்தோர்.— பிராணிகள் மனதில் அந்திரியாமியாக ஆத்மா.

தார்க்கீகன்.— அந்தகரணமில்லாவிட்டால் சங்கல்பமில்லை ஆனபடியால் அந்தகரண மொற்றுமை பட்டபோது யிரண்ணிய கற்பனுக யிருப்பதே ஆத்மா.

விஸ்வரூபன்.— தூலத்தைவிட்டு சூக்ஷ்மமிருக்காதாகையால் கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபமெடுத்து எங்கும் காலை நாட்டியபடியால் விருட்டு விஸ்வரூபமே ஆத்மா.

மதாபிமானிகள் கூறுவதி லுண்மை யின்னதென் றுணர்பவர் ஞானிகள்.

உலகபேதம்.

—(✻✻-✻✻)—

வேதாந்திகள்.— ஆணவம் மாயை காமியம் இந்தமும் மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடுகூடி நிற்பதேமுத்தி பிரமாத்தும ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சா ரபந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷம்.

பாதஞ்சலிகர்.— யோக அப்பியாச பலத்தால் மனோலயத்தால் அஞ்ஞான மழிந்ததே.

சாங்கியன்.— பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் அவித்தை நாசமானதே.

சங்கிருந்திவாதி, பாலிகமாவிரதி.— பசுகரணம் கெட்டு சிவகரணமாகிறதே, நர்த்ருவமான சம்சாரபாவத்தைவிட்டு ஞப்திமாத்திரமா யிருப்பது.

பார்க்கரியன், பேதவாதி.— ஆத்மா கெடுகிற தென்றும் ஆணுவமலம் மெடுகிறதும்.

மாயாவாதி.— சரீர தொந்தனைபட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவிற்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே.

பிரபாகரன், அமணன்.— எங்குமரிந்த காமியகன்மங் கெடுகிறதென்றும், முக்குணங்கள் கெடுகிறதென்றும்.

பத்தன்.— உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் கெடுகிறதே.

சமவாதி.— சுத்த மாயாசரீர மழியாதாகையால் நித்தியமாயிருப்பதே.

பாஷாணவாதி.—ஆத்மா கேவலத்தில் கிடக்கும் தன்மையைபோல் முத்தியிலு ஒன்றுமரியாம லிருப்பதே.

சாத்வீகன், சார்வாகலௌகீகர்.— ஆனந்த விராப்தியென்றும், மரணமே மோக்ஷமென்றும்.

பூர்வமீமாங்கிசிகள், உலகாயுதர்.— சுவர்க்கர்திலோகபிராப்தி என்றும், மகளீரிடத்துண்டான போகமென்றும்.

சைனன், கேலளயாமளர். — ஆகாசமத்தியத்து ளுக்திரோத்ரகமனம், ஆகாசகமனுதி சித்தி பிராப்த்தி.

பௌத்தன்.— சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாம லிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே.

பாஞ்சராத்திரிகள்.— வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொரூப ஆணியில்லாம லடங்குவது.

லௌகீகர்.— இகத்தில் புத்திராதிக ளுடன்கூடி வியாதி துக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பது.

நியாயவைசேடிகர்.— ஆத்மஞ் சரீரேந்திரியாதி, 211-துக்க ஆத்தியந்த நாசத்தால், பாஷாணம்போ லிருப்பது.

பாசுபதர்.— பிரவாகேஸ்வாத்தால், யீஸ்வரத்துமம் அன்னியருக்கு கொடுத்து ஆத்மன் ஞப்திமாத்திரமாயிருப்பது.

காயசித்தி.

அடியிற்கண்ட ஔஷதங்கள் உபயோகப்படுத்தும் போது அறுசுவை, புகையிலை, அபினிகள், சாரூயம், ஸ்ரீபோகம்மச்சமாமிஷங்கள், கோபம், அதிக நித்திரைநீக்கவும்.

1. மேகநீர்நீங்கி சுத்த உதிரம்பெருக. — பாலில்வெகித்த நெல்லிகா சூரணம், சுத்திசெய்த நெல்லிகாகெந்தகதூள் சமநிடையாககூட்டி ¼-வீராகனிடை தேனில் குழைத்து இருவேளையாக மண்டலம் கொள்ளவும்.

2. மலக்குற்றம் நீங்க — கடுக்கா 4, திருப்பிலி 1, சுக்கு 1, சீரகம் 1, ஓமம் 1, திப்பிலிமூலம் 1, யிந்துப்பு 1, சூரணங்கள் தனித்தனிசெய்து மேல்கண்ட யிடைகளாக்கூட்டி கடிகை சூரணம் வென்னீரில் கொள்ளவும்.

3. அய்யசீதம் கழல. — வெள்ளை காக்கனுவேர், கடுக்கா, நெல்லிவத்தல் வொவ்வொன்றும் புன்னைகாயளவு 4-பலம் சித்தாமணக்கு யெண்ணெயில் கலந்து காலையாக 3-நாள் உள்ளுக்கு கொள்ளவும்.

4. தேகத்திலிருக்கும் சுண்ணம்புநீங்க. — பச்சைமஞ்சள் சமூலம்-8-1-ஆக கிழாழம்வடித்து கூர் எள்ளு எண்ணெபலம் 3-விட்டு யிவ்விதம் 3-நாள் கொள்ளவும்.

5. தேகத்தில் எண்ணெய்நீங்க. — விரைநீக்கிய சிக்காதூள் விலுப்பையெலை, தாளியெலை வகை பிடி 1 யிவைகள் அமுரியில் கிழாழம்-8-1-ஆகவடித்து பூநீர்களஞ்சி ½ படிகாரசுன்னம் களஞ்சி ½-கூட்டிகொள்ள யிவ்விதம் 3-நாள் கொள்ளவும்

6. வாய்வுநீங்க. — சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், யிந்துப்புகரிவேப்பிலை சூரணம் வகை பலம் 1 பொரித்தகாயம் பலம் ¼ கூட்டி கடிகைபிரமாணம் அன்னத்திலிட்டு புசிக்கவும்.

7. தாகம், மயக்கம், சூடு, மூர்ச்சைக்கு. தாளிசபத்திரி, சுக்கு, சீரகம் வகை பலம் ¼ கிழாழம்வடித்து கொள்வதாலும் அதிமதுரம், சிருதேக்கு, பனங்கற்கண்டு கிழாழம்தவத்து கொள்வதாலும்.

8. மேகவெட்டை, மூலசூடு, காந்தல், பித்தவெறி, சபாலபித்தம் தீர. — சுத்திசெய்த சீந்தில்கொடி சூரணம் கற்கண்டும் கூட்டி (கடிகை) நெய்தேனில் மண்டலம்கொள்வதாலும், கரந்தை சூரணம் 4 சீனி 1 கூட்டி கடிகைபிரமாணம் 10-நாள் கொள்வதாலும் நீங்கும்.

9. மேகநீருல் சர்மத்தில்காணும்வியாதிக்கு. — கீழாநெல்லி சமூலசூரணம், சீனி, நெய், தேன்கூட்டி பாகப்படுத்தி தாணிக்கா பிரமாணம் 6-மாதம் வருடம் கொண்டுவர குஷ்ட்டவியாயும் தீரும்.

10. கண்துலக்கமாய் நரைவருதிருக்க. — காக்கணமேனி கரந்தை, வல்லாரை, அவுரி, பொற்றலை, பொடுதலை, பிரமிசமநிடைகள் தனித்தனிசூரணம் செய்துகூட்டி கடிகைபிரமாணம் தேனில்கொள்ள மண்டலம்.

11. மந்தபுத்தி, மதிமயக்கம், சோகை, எரிபித்தம், நீர்கட்டு, மலபந்தம், பித்தமூற்சை நீங்க. —மேனி, சிருசெருப்படை, கரிசலைசமனிடை சூரணம்கூட்டி இவைகளுக்கு 4-க்கு 1, கற்கண்டுகூட்டி மண்டலம் கொள்ளவும்.

12. உதிரத்தில் மேகநீர்நீங்க. — திரிகடுகும் ஒமமும்வறுத்து தூளாக்கி பனைவெல்லப்பாகில் கிளரி உதயத்தில் கழற்சிக்கா பிரமாணம் கொண்டுவரவும்.

ஆகாரம்.

கருங்குருவை பச்சமுதும் சிருபயரும் கூட்டிபொங்கி சர்க்கரை தேன் ஆவின்பால் முப்பழங்கூட்டி உண்பதும், மேல்கண்ட

அமுதும் பசும்பால்கூட்டி பொங்கி தேங்காதிருவலும் சர்க்கரை யுங்கூட்டி உண்பதும் முன்னமுதும் துவரைபருப்பும் பொங்கி தேங்காதிருவல் சர்க்கரைநெய்கூட்டி உண்பதும், அமுது பொங்கி யேலரிசிதாளும் சர்க்கரைகூட்டி உண்பது முண்டு, கிரும்புகியாழ த்தில் அமுதிட்டு பொங்கிசர்க்கரைகூட்டி உண்டுவர மூலவியாதி தீரும். பருத்திக்கொட்டையில் பால்யெடுத்து அமுதிட்டு பொங்கி சர்க்கரை தேன்கூட்டி உண்டுவர மேகம்நீங்கி தாதுகள் வலிவு படும்.

பழயகம்பு. தினை பசும்பாலில்பொங்கி சர்க்கரைகூட்டி உண் டுவர தசையிலுள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கி குளிர்ச்சியாகும். அமுதும் பயரும் ஆவின்பாலும் பொங்கி கறிவேப்பிலை மிளகு சூரணம் அமுரி உப்புகூட்டி உண்பதும் இதில் கண்டவைகளில் தனது சரீ ரதன்மைக்கு ஒற்றுமையானதாக பாகப்படுத்தி உச்சி காலபோஜ னம் செய்துஇரவில் ஆவின்பாலை கொண்டுதனது சாதனத்திலிடை விடாம லிருப்பவர்கள் சத்வகுண முடையவரூவர்களென்று கர்ப் பனாவில் அனுபவிகள் கண்டிருக் கின்றனர்.

கண்டத்தில் கபம் காலனுகயிருப்பதால் ஆவின் நெய்யுடன் பொற்றலைரசம் சமனுககூட்டி ரவியில்வைத்து சுண்டியபிறகு காலை உதயத்தில் பெருவிரலில் கொஞ்சம்யெடுத்து உண்ணுவிடம் தேய் த்துவர கபங்கள் நீங்கும்.

கபாலசொதிப்பும் நேத்திரயெரிவும் கூடாகயிருந்தால். — ஆவின்பால் படி 3-பொன்னுங் காணிரசம்படி 1 கூட்டிகாய்ச்சி யிரக்கி கீள்வைத்து ஆறியபிறகுபுரைமோர் விட்டுமறுநாள் மத் திட்டு கடைந்து வெண்ணெயெடுத்து உறிக்கிநெய்யாக வடித்துவை த்துக்கொண்டு பக்ஷத்திற்கொருதரம்சிரசிற்குதேய்த்து ஸ்த்தான ஞ்செய்துவர குணமாகும்.

பஞ்சகர்ப்பஸ்தானம். — நெல்லிபருப்பு வேம்புபருப்பு மிள கு கஸ்தூரிமஞ்சள் கடுக்கா இவ்வைந்தும் பசும்பாலி லரைத்து சற்று கொதிப்பித்து சிரந்தேய்த்து ஸ்தானஞ் செய்துவரவேண் டும்.

பிாரத்வம்.

இயாதாமொருவன் ஜெனனகாலத்தில் லக்கினாதிபதியும், கன்மாதிபதியாகிய பத்தாமிடத்திற்குடையவனும், சந்திரனும் இம்மூவரும் நட்பாகக் கலந்திருக்க ஜெனித்தவன் நரை திரை நீங்கி பூரண ஆயுளோடிருந்து மோட்சமும் பெறுவன்.

குரு கோபுராம்சம்பெற்று கேந்திரத்தில் நிற்க சுக்கிரன் பருவதாம்சம்பெற்று திருகோணத்தில் நிற்க, கடகலக்கினமானால் யுகாந்தம்வரையில் மரணமில்லாதிருப்பன்.

கடகலக்கின ஜெனனமாகி அதே கடகலக்கினத்தில் மதி, குரு இருக்க, கேந்திரத்தில் வெள்ளி, புதனிருக்க, மற்ற கிரகங்கள் **3, 6, 11**-ல் இருக்க, ஆயுள் இவ்வளவென்று முடிவேயில்லை.

ஜெனனமாகும் லக்கினத்தில் சூரியனிருக்கவும், குருவும், சனியும் ஒரு பாகைக்குட்கூடி பாக்கியத்திலிருக்கவும், இவர்களை நற்கோள்கள் பார்க்கப் பிறந்தவன் முனீஸ்வரனாவான்.

சந்திரன் உதயத்திலிருக்க குரு, புதன், ராகு மூவருங்கூடி பாக்கியத்திலிருந்து சனியங்கிச மேவாதிருந்து தனது அங்கிச மேற சமயாசாரிகள்போல் யுகாந்தகாலம்வரையில் யாவருக்கும் குருவாயிருப்பான்.

இராகு, குஜன், சனி மூவரும் சராங்கிசமேற குரு, வெள்ளி இருவரும் ஸ்திராங்கிசமேற, மற்ற கிரகங்கள் உபய அங்கிசத்திலிருக்கப் பிறந்தவன் சகல சித்துகளும் பெற்று ஆயிரம்வருடம்யிருப்பன்.

ஜெனனலக்கினம் உபயராசியாகவும், உபயத்தோன், கேந்திரம், உச்சம், திருகோணத்திலேறவும், சனி அட்டமத்திலிருக்கவும் ஜெனித்தவன் பரமஞானியாகியும், ஜெகத்குருவாகியும் ஆயிரமாண்டிருப்பன்.

ஜெனனராசிக்காரனாகிய லக்கினாதிபதிக்கு **6, 8**-மிடத்தில் பாபிகள் நிற்க, ஒன்பதாமிடத் ததிபதியும், சுபர்களும் **9**-ல் இல்லாமலும், பார்க்காமலும் மறைந்திருக்கப் பிறந்தவன் பரதேசியாகியும், மிகு தாரித்திரியமுமடைவன்.

லக்கினதிபதிக்கு **6, 8**-ல் பாபக்கிரகங்கள் நின்றிருந்தபோதிலும், ஒன்பதாமதிபன் அதேயிடத்திலுமிருந்து சுபக்கிரகங்கள் பார்வையுமிருந்தால் சார்ஸ்திர வுபதேசம், மந்திர வுபதேசம் செய்யத்தகுந்த திறமுடையவனாவான்.

இராகு உச்சமாகவும், சந்திரலக்கினத்தை சுபர்கள் பார்க்கவும் பிறந்தவன் மாந்திரவாதியும், இனிவருங் காரியத்தையெடுத்துச் சொல்லுந் திறமுடையவனுமாவன்.

அங்காரகன், சனி, சூரியன், குரு இந்நால்வரும் லக்கினத்திலிருக்க, திருகோணகேந்திரங்களில் சுபக்கிரகமில்லாமலும், சுபர் பார்வை யில்லாமலும் பிறந்தவன் சன்னியாசியாவன்.

சூரியன், சந்திரன், குரு இவர்களிலொருவர் லக்கினத்தைப் பார்க்கவும், அல்லது **10**-மிடத்திலிருக்கவும், சனி **12, 2**-லிருக்கவும் பிறந்தவன் சன்னியாசியாவன்.

சுக்கிரன் பகை நீச்சம்பெற்று அவருக்கு **5, 9**-ல் பாபக்கிரகம் நின்றும், லக்கினத்தை சுபக்கிரகம் பார்க்காமலுமிருந்தால் அந்த ஜாதகன் வேதாந்தசித்திபெற்று கடைசியில் மோட்சம் அடைவன்.

ஐந்தாமிடத்ததிபன் இராகுவாயிருந்து அவன் ஒன்பதாமிடத்தி லேறியிருந்தால் அந்த ஜாதகன் ஆகாயகவனசித்தி யடைவான். அவன் சந்திரனாயிருந்தால் காந்தர்வசித்தியடைவான். புதனாகில் அவிழ்தப்பிரயோகசித்தியடைவான். குரு, சுக்கிரன், சனியாகில் ரசவாதசித்தியடைவான்.

இராகு, கேது ஒன்பதாமிடமேறியிருந்தால் புராணிகனாவான். செவ்வாய் ஆட்சி உச்சம் கேந்திரம் பெற்றிருந்தால் பெருந்தவசியாவான்.

சலாராசியில் ஜெனனமாகி பாபக்கிரகங்கள் நோக்கியிருந்தால் வாசி தேவியோகம், மந்தரம், குளிகை, வாதம், காயசித்தியாகும். கன்னி மீனமாகில் மத்திபசித்தி. கற்கடகம் சிங்கமாகில் சத்திபூசைசெய்து அதினல் பலசித்திகளடைவர்.

வேதாந்த ஜட்ஜிமெண்டு,

முற்றுப்பெற்றது.
